

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, АВГУСТ 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 645

**ТУЋИНСКА ЧИЗМА ГАЗИ
КОСОВО И МЕТОХИЈУ**

**КФОР И ТЗВ. ОВК
НА ИСТОМ ЗАДАТКУ**

ВУК ДРАШКОВИЋ

**НАЈВЕЋИ КАМЕЛЕОН
СРПСКЕ ПОЛИТИЧКЕ СЦЕНЕ**

**ЈЕДНО ГОВОРИ УЈУТРУ,
ДРУГО У ПОДНЕ,
А ТРЕЋЕ УВЕЧЕ!**

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

УВОДНИК

Догађаји на балканској ветрометини нижу се невероватном брзином. Тек што су са неба над нашом отаџбином нестале летелице смрти и утихнуле летелице, "чувари мира" у униформама КФОР - а, уместо да, како је потписаним мировним споразумом било предвиђено, заштите преостали српски живаљ, на заједничком послу са шиптарским бандама, нагнали су га на егзодус, без наде у повратак на прадедовска огњишта. Колоне нових очајника, по трећи пут за само неколико година, кренуле су пут Србије.

Оно што ратницима Западне алијансе није успело гранатама и бомбама, да се војнички обрачунају са јуначким српским народом, одлучним да до краја истраје у одбрани својих јужних граница, само је настављено подземном дипломатијом њихових налогодаваца на даљем комадању и распарчавању Савезне Републике Југославије.

Српски радикали су благовремено упозоравали и своје коалиционе партнере и све релевантне политичке факторе у земљи на могући расплет, који, ево, постаје стварност. И више од тога. У Народној скупштини Србије, једино су одборници Српске радикалне странке гласали против прихватања мировног плана Черномирдин - Ахтисари. Кад су прве групе агресорских земаља, под плаштом снага Уједињених нација, ступиле на косовско - метохијско тле, сви српски радикали, чланови Владе националног јединства, поднели су оставке на своје функције. Ниједном се нису поиграли злехудом судбином протераних Срба, нити окупацију једног дела отаџбине назвали "победом". Нису, као остали, позивали народ, препуштен бестијалном дивљању разуларених шиптарских осветника, на повратак у небрањене домове, ни лицемерно, нарицали над његовом злом коби. Ствари су, једноставно, називали правим именом, а истина, ма каква да је, ублажава патње.

И, када је, 24. јуна, на седници оба већа Савезне скупштине Југославије усвојена Одлука о укидању ратног стања, иако су наговестили да неће подржавати мањинску Савезну владу, српски радикали нису саботирали државни интерес да се усвоје закони неопходни за наставак мирнодопског живота.

Тада је пала и флоскула о "очувању територијалног интегритета и суверенитета земље", коју је леви

блок владајуће коалиције немилице трошио; наиме, пољуљани односи у федерацији приморали су и најтврдокорније поборнике статуса кво на попуштање и пристанак на дијалог о судбини заједничке државе.

Први позив савезног премијера на разговоре о реконструкцији Савезне владе, због мегаломанских апетита неких опозиционих странака, познатих по својим склоностима ка политичкој трговини, управо у оним ситуацијама када је најтеже, означио је почетак расплета, чији је исход, без обзира на декларативна уверавања свих учесника да је решење опстанак заједнице Србије и Црне Горе, потпуно неизвесан.

Бакљу иницијатора дијалога преузела је владајућа црногорска Демократска партија социјалиста, уз обећање да ће у најскорије време понудити и своју Платформу за редефинисање односа унутар Југословенске федерације. Српска радикална странка, увек спремна за конструктивне и отворене разговоре без икаквих условљавања, одавала се позиву, и како се може видети у стенограмима са ових сусрета, које у целини објављује "Велика Србија", искрено изнела своје примедбе и визије будућности Савезне Републике Југославије и односа њених чланица.

Застој у преговорима, у којима је закључено да су промене неопходне, али будућности препуштено које и какве, српски радикали су, поново, протумачили трезвено и политички реално, доводећи у сумњу искреност иницијатора. Стварност их, нажалост, није демантовала, о чему сведоче изјаве председника Црне Горе да ће, уколико се не удовољи захтевима актуелног режима ове републике, чланице федерације, расписати референдум на коме ће се грађани изјаснити за или против заједнице са Србијом.

И док у Србији инструментализовани квислинзи бију своје уличне битке за власт, патриоте се бране на два фронта. И једнима и другима дувају у једра они исти који су, надамо се, само привремено окупирали вековне територије Срба. Овде, на терену политике, сада се води она одсудна битка, у којој народ нема права на грешку.

Жана Живаљевић

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешел • Главни и одговорни уредник: Симиша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић • Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олујић • Издање приредио: Ђоко Кесић • Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешел, Жана Живаљевић, Огњен Михајловић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Ивана Ђурић, Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић, Александар Вучић, Весна Зобеница, Весна Марић • Техничко уређење, компјутерски прелом, дизајн и израда колора: Северин Поповић • Лектор: Зорица Илић • Штампала: НИГП "АБЦ ГРАФИКА" д. д. Влајковићева 8, 11000 Београд • Редакција прима пошту на адресу: "Велика Србија", Трг победе 3, 11080 Земун. • Рукописи се не враћају • Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ, ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ,
НА НИШКОЈ "ТЕЛЕВИЗИЈИ ПЕТ", 29. ЈУНА 1999. ГОДИНЕ

ВЛАДА ПРУЖИЛА МАКСИМУМ

Српски радикали ушли у Владу народног јединства због опстанка Косова и Метохије у саставу Србије. Усамљени у парламенту против плана Черномирдин-Ахтисари. Црна Гора држи кључеве Федерације. Нужна прекомпозиција политичких снага у извршној власти Србије и СР Југославије

Водитељ: Поштовани гледаоци добро вече. Немам намеру да правим велики увод, свима је много тога јасно, или мислимо да нам је много тога јасно. Вечерас је гост "Телевизије 5" др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Србије у остави, и председник Српске радикалне странке. Господине Шешељ, добро вече.

Др Шешељ: Добро вече.

Косовско-метохијска превирања

Водитељ: Господине Шешељ, шта ви мислите да ли смо сачували Косово, и Метохију?

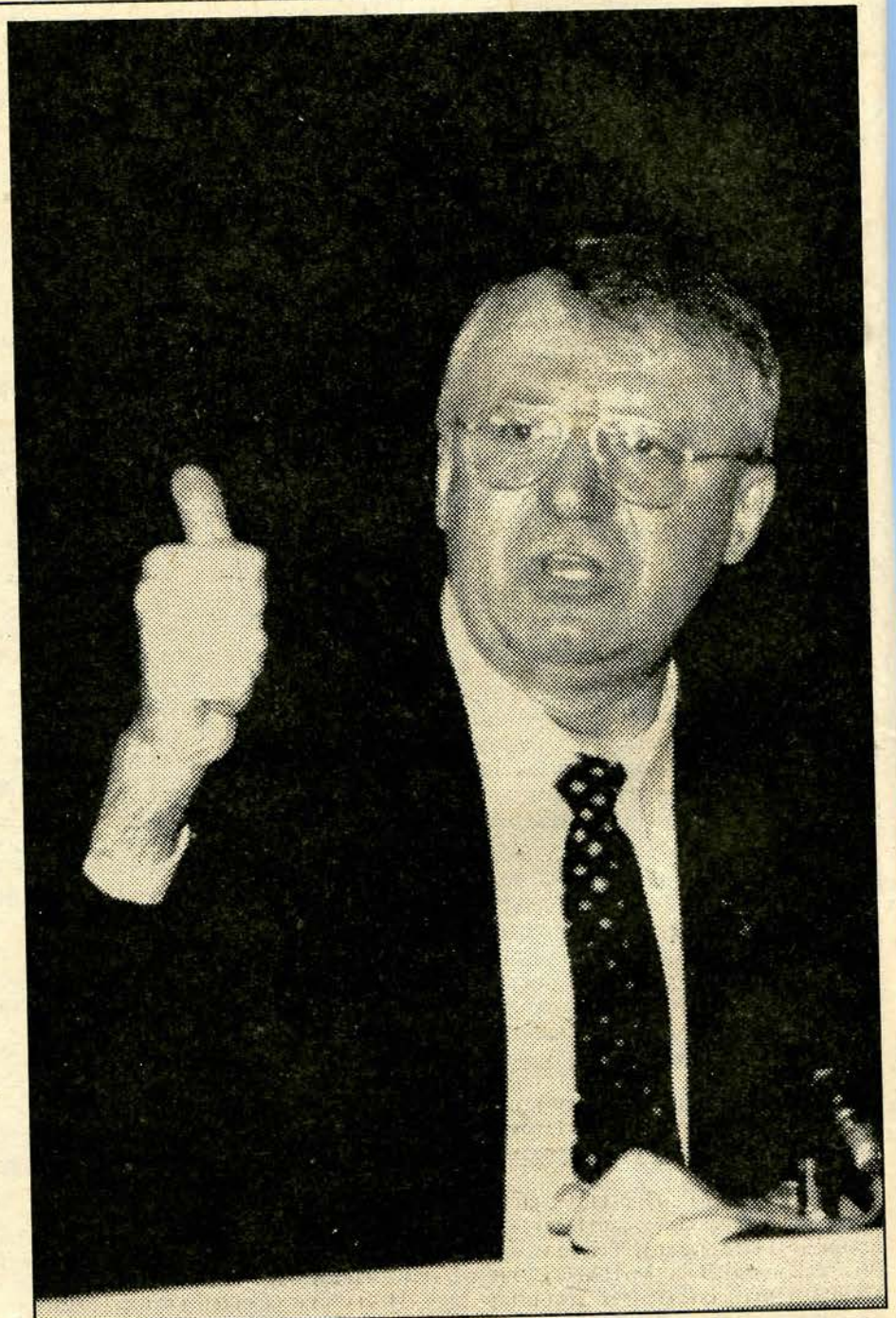
Др Шешељ: Па, ја мислим да Косово још нисмо изгубили. Да би то био прави одговор на то питање. Да ли смо га сачували, сад је оно у тежој ситуацији него што је било пре рата. Сада имамо мање шанси да га сачувамо, него што смо имали пре неколико месеци. Нисмо га обезбедили у нашим границама. Много је већа опасност која прети Косову и Метохији. Дакле, објективно, у далеко смо тежој ситуацији данас, него што смо били јуче. Али, још имамо шанси да сачувамо Косово и Метохију.

Водитељ: Ја бих да вас најпре питам, како да га сачувамо?

Др Шешељ: Па, без обзира на све ове неповољне околности, на чињеницу да је Косово и Метохију окупирао НАТО, никакве трупе Уједињених нација, како то покушавају неки људи који немају појма о политици, да представе јавности. То су трупе НАТО-а у правном статусу који се дефинише као трупе под окриљем Уједињених нација. Ту нема ниједне заставе Уједињених нација. Ту нема плавих шлемова.

То је оно што је за нас врло неповољно. Међутим, ова варијанта је нешто повољнија од Споразума из Рамбујеа, зато што је Споразум из Рамбујеа подразумевао окупацију целе Југославије, односно инсистирао на захтеву да се НАТО трупе слободно крећу на читавој територији Југославије, и што је тај споразум предвиђао и референдум за три године.

Сада нема предвиђеног референдума, што не значи да га убудуће, као захтев, неће поставити нека од западних

Др Војислав Шешељ: Запад нас не жели ни као пријатеље, ни као савезнике, ни као сараднике – Запад нас жели уништене

сила, пре свега Американци. И, постоји гаранција у Резолуцији Савета безбедности која се тиче територијалног интегритета Југославије, али надвила се над нашу судбину нова опасност, интензивирани су покушаји отцепљења Црне Горе.

Ако би нестало Југославије, онда бисмо можда и Косово дефинитивно изгубили, јер се у Резолуцији Савета безбедности нигде не помиње Србија. И треће, Резолуција Савета безбедности је ограничена на годину дана. Мандат стационирања трупа под окриљем Уједињених нација је годину дана.

По истеку те године, или по истеку

ТО-а је да сви Срби напусте Косово и Метохију, и у перспективи да ту територију и правно отцепи од Србије и Југославије. Косово и Метохија су већ ван правног система Србије овом окупацијом, и Косово и Метохија су територија на коју се не протеже наш државни суверенитет.

Иако се стално понавља нека флоскула, да нам се то гарантује, тамо где нема наше војске и полиције нема суверенитета. Оно што је за нас битно то је да ипак што већи број Срба остане на Косову и Метохији, али ја нисам за то да они остају тамо где су несигурни.

Ако је могуће да им се обезбеди си-

вета безбедности не продужи мандат страним трупама, оне би морале да се повуку.

Водитељ: Онда би Руси били на Косову?

Др Шешел: Онда би Руси већ били на Косову и, наравно, уколико будемо стална чланица Савеза то подразумева и руску војску на нашој територији, тамо где је потребно и нашу војску на руској и белоруској територији.

Водитељ: Србија је често улазила у аранжмане са Русијом, али Срби никада нису хрлили ка Русији, осим можда у време сеоба и можда у време неког политичког превирања, информбирео итд.

Устанак у Такову 1815. године: јака Русија је кроз историју била заштитник Србије, гарант њене слободе и њеног просперитета

неке следеће године једна од сила, сталних чланица Савета безбедности, могла би да уложи вето, као што је недавно Кина уложила вето на даље стационирање трупа Уједињених нација у Македонији, и те трупе су морале да се повуку.

Оне се фактички нису повукле, нестале су као трупе Уједињених нација, али ти исти војници су остали у Македонији у другом статусу, директно као НАТО трупе. По мом мишљењу, једина шанса да сачувамо Косово и Метохију је улазак у Савез са Русијом и Белорусијом.

Ако postanемо пуноправни чланови тог већ постојећег Савеза, ми ћемо сачувати Косово и Метохију. Без тога, мислим да немамо шанси, јер НАТО је, очигледно, веома кооперативан са шиптарским терористима и сепаратистима. Они су савезници на истом послу. Циљ НА-

гурност у делу Косовске Митровице, у општинама Звечан, Лепосавић, Зубин Поток, евентуално Косово Поље и Гњилане, затим и у Средачкој Жупи, онда да остану да живе тамо. И наше је интерес да што већи број руских војника дође на Косово и Метохију. Било би много боље да је Русија добила посебну зону, међутим и у овој варијанти присуство руских војника нешто значи.

Ако postanемо пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије, односно ако будемо трећа чланица тог Савеза, и он се прошири на нашу земљу, а у правном смислу има све облике конфедерације, онда би друге две чланице Савеза биле обавезне да нашу територију бране на исти начин, како би браниле своју.

И, уколико се после истека годину или две дана, можда и три, зависно од тога када се то оствари, Резолуцијом Са-

Мислите ли да је дугорочна срећа гарантована Србији, ако се веже за Русију?

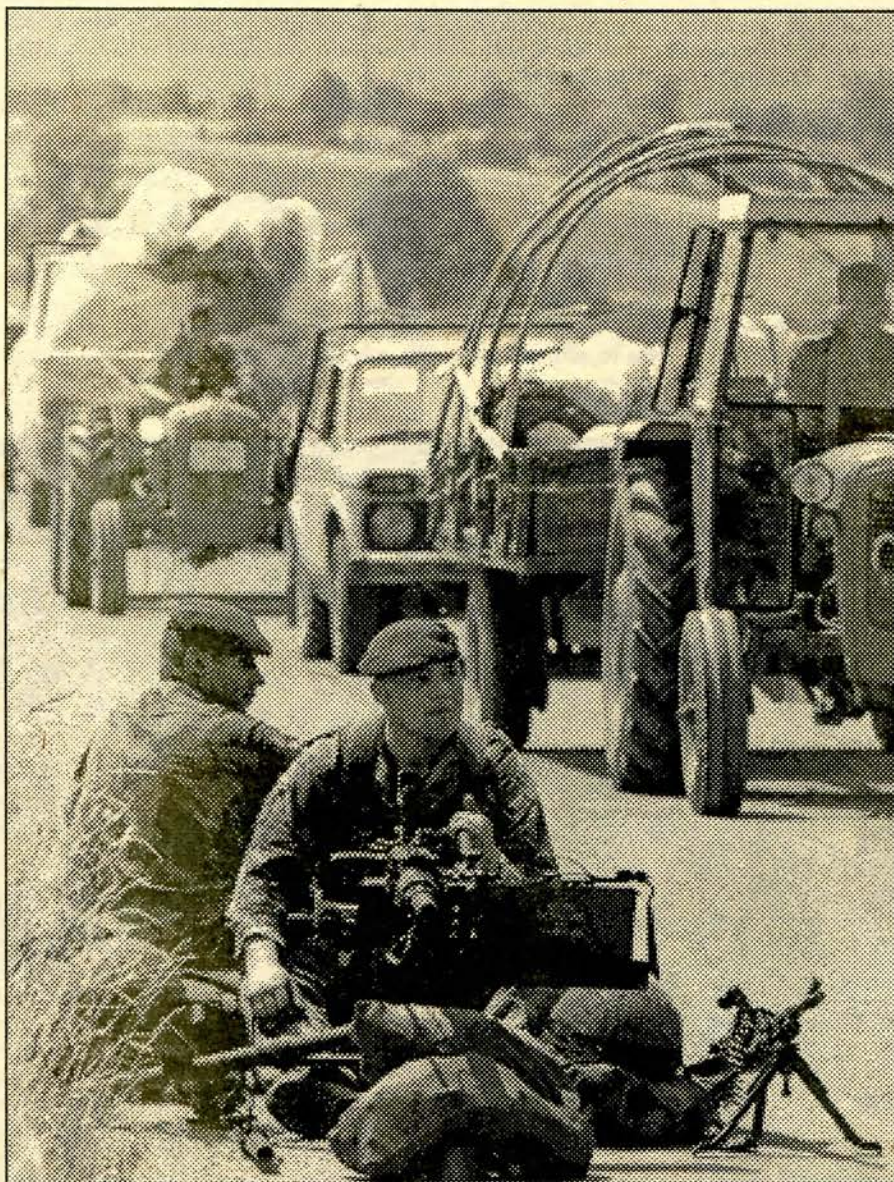
Др Шешел: Прво, ми немамо за кога другог да се вежемо. За кога бисте се ви, на пример, везали под неком претпоставком да сте против Савеза са Русијом и Белорусијом? Има те ли алтернативу? Алтернативе нема. Немамо за кога другог да се вежемо.

Србија увек напредовала уз Русију

Водитељ: Мислите да приближавање Западу не долази у обзир ни под којим условима?

Др Шешел: Какво приближавање Западу? Запад хоће да нас уништи.

Водитељ: На начин како то ради цела Европа. И остатак бивше Источне Европе.

Прљаве намера Запада:
циљ НАТО-а је да сви Срби напусте Косово и Метохију

Др Шешел: То би вам било као у варијанти - изводе вас на стратиште, целат вам спрема омчу или гиљотину, а ви му нудите да се прикључите па да радите исти посао који он ради. Е, тако вам гротескно звучи и овај предлог да се приближимо Западу или да се приклонимо Западу. Циљ Запада је да нас уништи, а не да нас придобије за себе. Да је Запад хтео да нас придобије за себе он би то већ одавно постигао.

Сетите се, у време пада комунизма колико је било одушевљење српског народа западним демократским моделом, колико је било израза пријатељских осећања према западним земљама. Сетите се, и пре две-три године, упркос чињеници да је уз помоћ Американца окупирана Република Српска Крајина, да је америчком вољом бомбардована Република Српска, да је отета трећина Републике Српске, да се остатак нашао под окупацијом, упркос свим оним санкцијама и блокадама које су нам нанеле велико зло, нашле су се десетине хиљада људи које су у разним српским градовима

марширале под заставом Америке, Енглеске, Немачке, Француске итд.

Мислим да је тек ово бомбардовање до краја отрезнило Србију и да је српски народ у целини схватио да ништа добро не можемо очекивати са Запада. Циљ Запада је да Србије нема, да нема Савезне Републике Југославије. Запад наступа у фазама. Прва фаза је била уништење Републике Српске Крајине. Друга фаза окупација Републике Српске. Трећа фаза окупација Косова и Метохије. Четврта фаза отцепљење Црне Горе. Пета фаза Санџак или Војводина, свођење Србије на границе Београдског пашалука.

Претходно су нам отели и Македонију, која је била међународно призната као српска територија. Вољом западних сила она је изашла из састава заједничке државе. И, како ми сад да се приклонимо Западу? Једино да починимо колективно самоубиство па да задовољимо Запад.

Запад нас не жели ни као пријатеље ни као савезнике, ни као сараднике. Запад нас жели уништене. И, не вреди на ту карту играти. Знамо које су опаснос-

ти и источне оријентације. Русија је у веома тешкој економској кризи, социјалној беди, потресена унутрашњим економским и политичким проблемима. Није у стању да чува ни своје територије како би данас чувала наше и слично.

Али, Запад је и кренуо овим путем баш зато што је Русија у таквој ситуацији. Да је Русија у другачијој ситуацији Запад се не би усудио. Поставља се онда питање - зашто онда Запад нас мрзи и зашто жели да нас уништи. Зато што смо у његовим очима ми традиционални руски савезници на Балкану. То није ствар овог историјског тренутка. То није ствар политичких збивања с краја двадесетог века, или целог двадесетог века. То датира у много даљу прошлост. И због тога из ове коже не можемо.

Ми смо судбински предодређени за тако нешто. Треба имати у виду - кад год је Русија била јака и моћна у прошлом веку, Србија се ослобађала, прикључивала нове ослобођене територије, развијала се, јачала. Кад год је Русија била слаба, готово беспомоћна и Србија је пропала и суочавала се са огромним опасностима. Сетите се с каквим полетом се развијао Први српски устанак док га је Русија помагала. Када је Наполеон кренуо на Русију угушен је Први српски устанак.

Чим је Русија победила Наполеона разбуктао се Други српски устанак, који је био веома успешан. Када је Србија опет дошла у кризу, у прошлом веку, у време Кримског рата, после Првог светског рата Србија се нашла на бепућу, а Русија је већ потпала под комунистичку диктатуру, и када је остала без Русије, а остала је оног тренутка када је Русија пала под комунистичку власт, Србија је почела да повлачи лоше потезе.

Први лош потез је стварање Југославије, и други још лошији потез је увођење комунистичке диктатуре.

Савез отвара нова тржишта

Водитељ: Да ли постоји бојазан да ће се, уколико дође до јачања веза и пражњења Савеза са Русијом, наставити одлив наше младе интелигенције према Западу, јер људи су из ових крајева својевремено, пре стотинак година, ишли у печалбу у Америку, па су пре 30 година ишли у Западну Европу гастарбајтери, па ево сада ови млади компјутерашки одлазе у Канаду и Аустралију. Да ли постоји опасност да Србија изгуби доста младих кадрова који можда у вези са Русијом неће видети своју перспективу.

Др Шешел: Мислим да таква опасност не постоји. Прво, у целом прошлом, а и у овом веку, један број Срба се исељавало. Имао сам прилике да путујем по Америци, Канади, Аустралији, Западној Европи и сусретао сам много српских исељеника. Једна врста егзодуса такве природе дешавала се и пре Првог светског рата, па после Другог светског рата, па после Другог светског рата и имао сам прилике да сретнем људе, по-

томке треће или четврте генерације некадашњих исељеника.

Они готово да уопште не знају српски језик, али се сматрају Србима и покушавају да негују српску традицију, српске обичаје, нешто из српског начина живота итд. А, и када сретнем неке који знају поприлично српски језик онда чујем и термине који су одавно напуштени у модерном српском језичком стандарду.

Неке архаичне изразе, доста посрбљених турцизама, као израз "диванити" нпр. који је користила и Хелен Делич Бенгли, када би говорила српски. Њој је баба диванила, тако је причала. Не мислим да је то неки велики проценат. Много је већи проценат Срба отишао привремено у Западну Европу. То су људи у статусу тзв. гастарбајтера, који имају намеру да се једног дана врате.

У сваком случају, оријентација према Русији нама је и економски веома, веома значајна. Ми економски просперитет једино на тај начин можемо да остваримо. Сву робу, буквално сву робу, коју ми произведемо можемо продати на руском тржишту. А где их на Западу можете продати? Запад је спреман да купује наше сировине, али голе сировине.

Шта друго ми можемо продати Западу? Сетите се времена када смо извозили месо тадашњој ЕЗ, имали смо неке уговоре, имали смо неки посебан статус и могли смо да извозимо месо. Извозили смо искључиво тзв. бејбибиф, најмлађу телетину, и то најбоље делове меса. Продавали смо га испод цене коштанца. На сличан начин смо извозили и југо у Америку.

Продавали смо га испод цене коштанца, много јефтиније него што се југо куповао код нас. Дајте ми пример једне једине робе ако нису у питању чисте сировине коју можемо извести на Запад. Ону робу коју извозимо, извозићемо и даље, попут малина. Улазак у тај Савез нам ту ништа неће сметати. Али, за индустријску робу ми на Западу немамо тржиште.

Сву индустријску робу можемо пласирати у Русију, пре свега производе текстилне и кожне индустрије. Можемо све количине хране продати у Русији. А, можемо увести све енергенте и све потребне сировине. Улазак у Савез значи би и царинску унију. Дакле, јединствену бесцаринску зону и за сву робу која је произведена код нас не би се плаћала никаква царина при извозу за Русију и Белорусију, и обратно, за робу произведену у Русији и Белорусији не би се плаћала царина при увозу у Савезну Републику Југославију.

То би многоструко подстакло све трговинске токове између ове три државе. Русија располаже огромним богатством, материјалним богатством, највећим резервама свих вредних руда, највећим резервама нафте и природног гаса, огромним потенцијалима. Ми бисмо, с друге стране, били у много повољнијем положају, јер смо географски ближи Западу и Запад би био заинтересован да ин-

вестира на територији Србије, јер би се онда роба произведена на основу западних инвестиција могла пласирати на истоку без царинских препрека.

На пример, ми смо дуго тражили партнера за приватизацију "Заставе". То је ишло мучно, тешко. Не само због тога што је тешко наћи партнера, него зато што је било и разних интересних група код нас које су то спречавале, спутавале, као што има и даље много директора који спречавају приватизацију. Камо среће да смо приватизовали на време Дуванску индустрију из Ниша, онда та фабрика не би била бомбардована. Али, сада је то већ друго питање.

Многе би западне фирме биле заинтересоване за обнављање, за отварање нове фабрике аутомобила на нашем простору у кооперацији са већ постојећим фабрикама на Западу, рачунајући да је онда лакше пласирати те аутомобиле без царине у Русију и Белорусију. То је само један од примера. Таква би ситуација била и са Електронском индустријом, таква би ситуација била са производњом других врста техничке робе.

И с тог аспекта то је шанса. А веома је важан тај безбедносни аспект. Да смо ми имали руско наоружање, и без помоћи руске војске ми би непријатељу задали много снажније ударе.

"Добре" намере Запада своде се на уништавање

Водитељ: Мислите ли објективно да би Руси смели да ризикују до те мере, с обзиром на то да су економски доста зависни од Запада?

Др Шешел: Руси су све свеснији да ће морату да крену тим путем. И Руси су имали великих заблуда у првој фази

свог развоја, након рушења комунизма. И код руских политичара је постојала заблуда као и код нас, да је Западу циљ само да се сруши комунизам и успостави демократија и да ће се онда развијати успешна сарадња, пријатељски односи итд.

Али, показало се да Западу није циљ да сруши комунизам него да уништи руску државу, као што на српском примеру Западу није био циљ да се уништи комунизам него да се растури Југославија а после да се уништи Србија.

Водитељ: Очекујете, дакле, да ће та сарадња са Русима бити довољно моћна да представља темељ обнове Србије после свега што јој се догодило.

Др Шешел: Нема друге алтернативе. Ништа друго не можемо очекивати. На хоризонту се не види нека другачија варијанта.

Америка не дреши кесу на лепе очи

Водитељ: Има политичара који ових дана врло јасно говоре управо о тим другачијим варијантама.

Др Шешел: И ја сам чуо неког политичара, човека који глуми да је политичар, који говори о Маршаловом плану, а пошто ја добро познајем тог човека, убеђен сам да он мисли на неки план маршала Тита. Он обећава плате, пензије од хиљаду марака, и то ради годинама. То је сада немогуће. Запад не да ни коме паре. Да ли је Запад дао паре Бугарској? Није.

У Бугарској је сада проамерички режим на власти. Да ли је Запад дао паре Румунији? Није. У Румунији је сада изразито проамерички режим на власти. Да ли је Запад дао паре Македонији? Шта

Бомбашка демократија – Кларк и Солана: намера Запада није уништење комунизма, већ разбијање српског националног корпуса

је још могла македонска влада да уради да би се додворила Американцима и Западу уопште, осим овог што је урадила. Нема више ништа. Дала им је територију на несметану употребу, дала им је базе, дала им је све, чак им је и душу продала.

Направили су ту глупост да признају Тајван. Тајван им обећао милијарду долара, али ни од тога нема ништа, ништа није пристигло. А завадили су се са Кином, што им је страшна стратешка грешка.

Водитељ: Добро, овде се ради о ...

Др Шешељ: Значи, Запад не даје паре. Има још један разлог због кога Запад не даје паре - а зашто би Запад давао паре, зашто би давао милијарде долара било којој источно-европској држави када може за ситне паре да купи њене политичаре, да постигне своје интересе а да се не излаже великом трошку.

Водитељ: Очито је, да их није купио.

Др Шешељ: Американци планирају тридесет и пет милиона долара за субверзивне делатности у току једне године у Србији и Савезној Републици Југославији, зашто би онда давали милијарде да нам помогну да изађемо из економске кризе, кадони једноставно купе Ђинђића, Вука Обрадовића, Горана Свилановића, Владана Батића и ту шацну јада, или дају паре поново Вуку Драшковићу, као што су му раније давали.

Знате који је ту проблем, када Запад поткупљује те политичаре, много више тих пара оде у приватне џепове него што се уложи у субверзивне активности.

Водитељ: С обзиром на то да десет година режим у основи није промењен, значи ли то да су давали паре на погрешну страну?

Др Шешељ: Они су поткупљивали кога су могли, али нису могли све да поткупе. Тај процес поткупљивања је очигледно ишао лакше у Бугарској и Румунији него у Србији. У Србији има много више људи који се не могу поткупити на тај начин.

Водитељ: Другим речима, ви не верујете у причу о тридесет и пет милијарди долара за пет година, колико само Европска унија треба ...

Др Шешељ: То су глупости. Нема ништа од тога. Они ће уложити милијарду-две вероватно у Косово и Метохију да би помогли Шиптарима и да би трајно тамо обезбедили присуство НАТО-а. То је могуће. И то је све.

Водитељ: Ако нема ништа од тих тридесет и пет милијарди долара, да ли то значи да нема ни економске основе која би требало да буде главни подстицај остваривању западњачког захтева да се председник државе смени? Објашњења иду - држаћемо ембарго, а ако дође до смене уложимо паре.

Др Шешељ: Паре сигурно неће дати. Дошло до смене не дошло. Али ће непрекидно обећавати паре и као увек до сада слагати. Шта год да урадимо да бисмо испунили услове из којих проистиче

њихово обећање, они обећање неће одржати.

Сетите се како су преварили Русе за двадесет и четири милијарде долара пре неколико година. Обећали су Русији двадесет и четири милијарде долара, глумили су да је одлука донета да се дају те паре, а те паре нису дали. Шта су обећавали Бугарима, јесу ли њима обећавали милијарде долара. Где су те милијарде, нема их.

Слагали су Бугаре. Јесу ли слагали Румуне? Слагали су и Мађаре. Сада ће Мађаре, Чехе и Пољаци да излажу доданим трошковима јер морају да одбаце сво досадашње наоружање и опрему, укључујући и униформе, и да уведу наоружање, опрему и муницију по НАТО стандардима.

Што значи да морају да купују оружје од Американца и других већих произвођача из НАТО-а. И, сад се хватају за главу и Чеси, и Пољаци, и Мађари због тих огромних трошкова. О томе и штампачи пише. Нема, нико не даје паре на лепе очи.

Тензије могу попустити само изборима

Водитељ: Како онда тумачити захтеве неких кругова, рецимо Српске православне цркве, или неких академика са недавне Скупштине САН-у, који су инсистирали на томе да шеф државе треба да поднесе оставку, да би омогућио

просперитет народа, имајући у виду, између осталог, и тај економски просперитет који се најављује са Запада.

Др Шешељ: Кад би та оставка значила просперитет у правом смислу речи и ја бих одмах био за њу.

Водитељ: Значи да нисте?

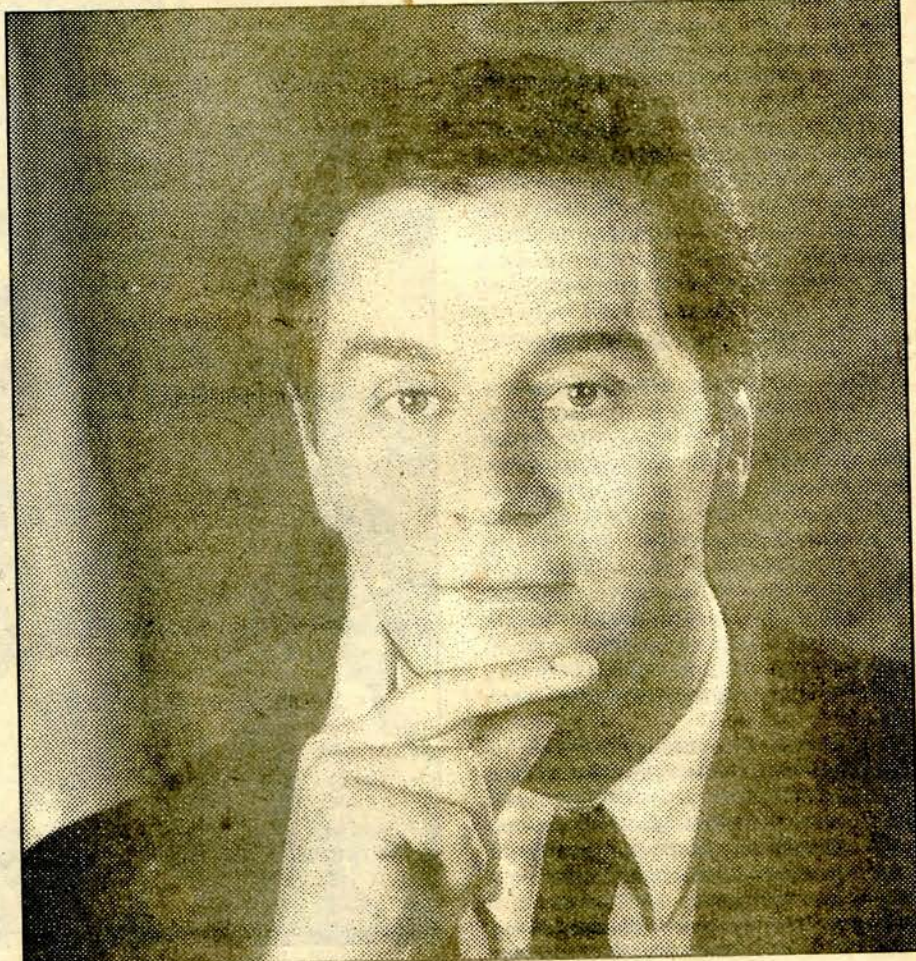
Др Шешељ: Нисам, зато што сматрам да би у овом тренутку та оставка изазвала хаос у Србији. Шта би се онда десило? Замислите сада ситуацију да он поднесе оставку. И, шта онда? Ко ће да ступи на његово место? Срђа Божовић?

По Уставу - Срђа Божовић. Да ли сте ви за то да Милошевић поднесе оставку и да Срђа Божовић сад постане шеф савезне државе? Ако сте за то хајде да разговарамо у том правцу. Или, ако је ико озбиљан за ту варијанту.

Водитељ: Шта је ваше решење?

Др Шешељ: Решење су избори, увек избори. Ако један шеф државе не ваља, треба да се изабере други. Ако једна влада не ваља, да се изабере друга. Нема другог демократског решења. Ови који траже оставку, они смишљају неку недемократску варијанту.

Немам ја ништа против тога да академици траже било чију смину и академици су грађани као и сви други грађани и имају своје политичко мишљење, своје политичке захтеве, нека га изражавају. Овде је, пре свега, реч о Добрици Ђосићу. Он је био најгласнији са таквим захтевима, али Добрица Ђосић је имао шансу и није знао да је искористити.

Црна Гора за лабавије везе: конфедерација би значила само једну фазу према потпуном распаду државе

Политика је област која најмање три грешке и не вреди се после вајкати што нисте успели. Покушали сте, нисте успели. У коме је проблем? У вама. Ћосић је покушао и показало се да није успео. Пропао је.

Ко је крив што је Ћосић пропао, политички? И да је био успешан опстао би. У политици успешни опстају, неуспешни пропадају. Што се тиче црквеног захтева и то је врло интересантно питање, мислим да сви свештеници као и остали грађани имају право да траже да неко поднесе оставку - Влада, председник, поједини министри итд. Сасвим регуларан и легитиман захтев.

Мало је то другачије кад се појави црква као институција - Свети синод - црквена влада и партијарх траже оставку шефа државе и Савезне владе. Зашто би то било спорно. Могу и они да траже. Може академија, може црква, може Удру-

да неко други формира нову власт и да се власт формира од најпаметнијих људи и од најспособнијих људи.

Ко ће бити тај ко проењује, ко је најпаметнији и најспособнији. Који је то фактор. Ваљда тај фактор треба да буде народ. Народ изађе на изборе па каже - тај је најспособнији, њега ћемо изабрати. Ова партија је најбоља, њој ћемо поверити да води државу, је ли тако? Тако се ради у демократском свету.

Али они су сада нову власт формирали од људи који уопште не смеју да иду на изборе, јер би на изборима катастрофално пропали. Ако не могу на изборима да победе, е, да им се власт поклати.

Политика – политичарима

Водитељ: Зар се овде не ради о предлогу да буде у питању прелазна влада до организовања избора?

лно све. Када год изађе нова књига, ја је читам. Последња је "Време власти". Међутим, он је изузетно способан у једној сфери, не може бити у свему способан. Не може неко ко је изузетно талентован књижевник бити добар кројач, добар ауто-механичар и добар молер и добар биолог.

Његова професија тражи једну врсту специјализације и доказивања на том терену. Тако вам је и са политиком, постоје људи који су талентовани за политику, знају да се баве политиком, успешни су у томе, али их сада натерајте да напишу добар роман, не знају.

Натерајте их да шашију оделу, не знају. Натерајте их да произведу аутомобил, не знају. То вам је професија као и све друге професије. Не може сад неко ко се доказао у хирургији или се доказао у науци, да по сваку цену буде успешан као политичар. Испао би наиван да се одјед-

Морал и политика иду руку под руку: српски радикали држе реч

жење књижевника, може ова, може она институција, може неки факултет, може универзитет итд.

Сада да обрнемо мало ствари, замислите да Савезна влада и савезни председник затраже оставку Светог архијерејског синода и патријарха. Ако може ово прво, зашто не би могло ово друго. И црква је институција овога света, није онага света. И цркву чине људи од крви и меса, а онда да међусобно траже оставке. Може и то да се деси. Али шта после. Да је црква рекла поднесите оставке, па идемо на изборе, или да је Академија наука рекла - поднесите оставке, па идемо на изборе, то бих могао да прихватим. Али они не траже изборе него траже

Др Шешељ: Прелазна влада, па ко кога пређе. Шта значи то прелазна влада?

Водитељ: У српском миљеу може што шта да значи.

Др Шешељ: Само би то значила, прелазна влада - па ко кога пређе. Од кога да формирате прелазну владу?

Можете је формирати од већ постојећих странака. Нећете ваљда некога ко се уопште не бави политиком сад убацили у ту владу. То би било бесмислено. Јер, тај неко ко је способан и ко се бави политиком, он би се већ експонирао, он би се већ доказао у политичком животу.

Добрица Ћосић је изузетно велики књижевник, генијалан књижевник. Ја сам све његове књиге прочитао, буква-

ном као с неба нађе у политичком миљеу, био би крајње наиван, неспретан и служио би можда за спрдњу своје врсте.

Водитељ: Да ли очекујете да би Добрица Ћосић то могао да пожели?

Др Шешељ: Шта да пожели?

Промене кроз институције система

Водитељ: Да буде опет у политици.

Др Шешељ: Његова жеља те врсте је сасвим легитимна и регуларна, па нека изађе на изборе. Он би све некако са стране да дође и да га неко постави. Што се није кандидовао на изборима. Што није био конкурент на Милошевиће-

Коалиције нужне у будућности: са СПО не може нико, са америчким стинендистима из Савеза за промене радикали неће, дакле поново је могућа коалиција са левим блоком, али уз редефинисање међусобних односа

вим изборима, односно на изборима за председника Србије још 1992.

Зашто се није кандидовао 1996. Што се није кандидовао 1997. Имао је шансу. Могао се кандидовати 1990. Можда је могао победити. Неће ниједном да се кандидује а има политичких амбиција. Хтео би да га опет неко доведе. Једном смо га довели и показало се као грешка.

Водитељ: Кад се све сабере, с обзиром да мандат савезном председнику истиче идуће године, чини ми се, ...

Др Шешељ: 2001.

Водитељ: Ви сте за то да тај мандат иде до краја?

Др Шешељ: Он може бити окончан и пре времена. Али да би био окончан пре времена мора се постићи апсолутна већина гласова у Већу грађана и Већу република за његово смењивање. Реално гледајући, то је немогуће. Чак и под претпоставком да Српска радикална странка гласа за смењивање, а били смо против избора, ако се сећате, то није довољно.

Леви блок има 64 посланичка мандата у Већу грађана. Булатовићева странка има 7 или 8. Значи, левица укупно има апсолутну већину гласова. Његова смена је при садашњем односу снага немогућа. Ако је нешто немогуће, зашто то покушавати.

С друге стране, мислим да би у овом тренутку таква смена могла изазвати катастрофалне политичке последице. Настао би хаос у земљи. А ако мислите да треба да оде он, да би дошао Срђа Божовић, онда можемо на ту тему да драгоуварамо. Ја мислим да би то било погрешно, а нема ко други да дође.

Водитељ: Срђа вам је изгледа баш драг.

Др Шешељ: Као човек ми је прилично драг. Ја са њим врло лепо контакти-

рам али не могу да га замислим у тој улози.

Од конфедерације до распада

Водитељ: Поштовани гледаоци, ево у акцији смо скоро 40 минута. Добио сам доста ваших питања. Јавите се.

Наш гост је др Шешељ. Данас је нашој јавности постала позната информација о томе да је Влада Црне Горе упутила предлог Влади Србије о другачијем компоновању Савезне Републике Југославије, односно о прављењу савеза на мало другачији или много другачијим основама, како хоћете.

Једни кажу да је то покушај стварања четврте Југославије. Црногорци, ови који су сада на власти кажу да је то само покушај стварања демократске Југославије. С обзиром на то да је предлог свеж, ја молим режију да нам помогне да лакше да уочимо шта је то најважније, што Црногорци сада траже. Ако режија није спремна, ми би могли да настаимо разговор, па да касније видимо детаље. Нека се режија укључи кад буде спремна.

Господине Шешељ, у начелу шта мислите о тим захтевима који непрестано стижу. Сада смо добили предлог Црне Горе, какав би то требао да буде савез држава. Савез двеју држава које имају свака понаособ чврст суверенитет. Који ће имати пуни суверенитет у свим органима, дакле, без већине чланице тога савеза која је иначе десет пута већа.

Које ће имати једнодомну Скупштину. То значи остаје само Веће република без Већа грађана. У којој ће се одлучивати по правилу консензусом и само изузетно већински. И о свему томе Црна Гора очекује одговор Србије и спрема референдум до краја године са поруком - у трећи миленијум Црна Гора ће ући за-

једно са светом, а Србија ако жели, нека се придружи.

Та држава би имала следећу војну организацију. Да видимо како то изгледа у основним тезама. Дакле, та војска би била професионална. Војни рок би био кратак, неколико месеци и служио би се у месту живљења војних обзвезника. Команда би припала свој тројници председника.

Дакле, савезном и председницима обеју република. Ти председници би командовали савезном војском у својим републикама по ставовима Врховног савета одбране. То су неке основне тезе из предлога Црне Горе, који је остављен Влади Србије. Господине Шешељ, ви сте формално још у Влади, али независно од тога, познајете добро ову ситуацију, каква је ваша прва реакција на ово?

Др Шешељ: Ја тај предлог нисам видео. Не знам да ли је стигао у Владу Србије. Могуће је да је стигао. А пошто смо ми поднели оставку, могуће је да нисмо информисани о свему што стигне у Владу.

Друго, данас сам добио факс као шеф посланичке групе Српске радикалне странке у Савезној скупштини потписао га је Жељко Стојановић, као шеф посланичке групе Демократске партије социјалиста Црне Горе у Савезној скупштини у коме се нуде разговори између представника посланичких група.

Ми смо одмах одговорили и прихватили разговоре. Ми хоћемо да разговарамо и желимо да разговарамо, спремни смо за дијалог. Међутим, што се тиче овог предлога, чије сте контуре приказали у вашој емисији, очигледно да се ту ради о захтеву за конфедерацију.

Ово су обележја конфедерације. Савез држава је конфедерација. Разлика између федерације и конфедерације је што је федерација савезна држава, дакле, држава која има суверенитет, а конфедерација је савез самосталних држава. Неупоредиво је лабавија веза у конфедерацији. Српска радикална странка је против конфедерације из више разлога.

Конфедерација би значила само једну фазу према потпуном распаду државе. Лако приземљење тог распада. На крају, поставља се питање зашто ће нам уопште та конфедерација, да би Црна Гора извлачила и даље материјалне користи заједничке државе, а да заправо Србија ту не би имала никаквих права, никаквих могућности.

Постоји Устав Савезне Републике Југославије, који је дефинисао Савезну Републику Југославију као федералну државу. И, тај Устав може да се мења искључиво на Уставом прописан начин или евентуално расписивањем избора за уставотворну скупштину. Уколико би се расписивали избори за уставотворну скупштину, они би морали да се одвијају по принципу - један човек, један глас.

Вероватно то режим у Црној Гори не би прихватио, а онда постоји варијанта да се иде на Уставом прописан начин, а то је да се за сваку промену Устава постигне двотрећинска већина и у Већу

грађана и у Већу република, а по питању неких одредби да се постигне и сагласност Народне скупштине Србије и Скупштине Црне Горе.

Све ово остало би био противустанован начин и за нас је неприхватљив. Све остало би значило да ми уништавамо садашњу државу, да би евентуално успостављали неку другу. На то Српска радикална странка неће пристати.

Очигледни учинци Владе народног јединства

Водитељ: Господине Шешел, имам питање гледалаца - због чега сте ушли у коалицију са СПС-ом и ЈУЛ-ом, кад је унапред било јасно да нећете имати успеха? Пита Радица.

Др Шешел: То унапред није било јасно. Мислим да смо обелоданили разлоге уласка у коалицију са СПС-ом и ЈУЛ-ом. То је, пре свега, одбрана Косова и Метохије. Влада коју смо формирали је изузетно добро функционисала и учинила све са своје стране да се основни циљ испуни.

Од 1990. године, Србија није имала такву политичку стабилност, какву је имала под овом владом. Постигли смо и значајне елементе економске стабилности. Па, ви сада направите једну ретро-спективу учинка Владе у претеклих 15 месеци, врло ћете се лако уверити. Постоје бројни аргументи. Од када је ова влада преузела бригу о држави у своје руке, ми смо имали само једно поскупљење струје и то у мају прошле године од 9,5%. Од априла прошле године, гориво ниједном није поступело - бензин, нафта.

Нису поскупљивали хлеб, уље, шећер, или су корекције цена биле врло ситне, скоро безначајне. Животне намирнице су биле врло приступачне и јефтине, а успешно смо се носили и са спекулантима који су покушавали да стварају вештачке несташнице.

У ратним условима, државне институције су функционисале боље него у мирнодопским. Ова Влада је била успешно у правом смислу речи. Оно што се догодило, није се догодило кривцом Владе националног јединства. Народна скупштина је, мимо Владе, терет одлучивања преузела на своја плећа. То је био једини пут, за време нашег мандата, да се сазива ванредно заседање Народне скупштине а да се претходно Влада о томе не изјасни.

Овог пута није било никаквог изјашњавања Владе.

Могуће и немогуће коалиције

Водитељ: Вероватно зато што се знало шта сте рекли на састанку са председником Милошевићем, ноћ уочи тога?

Др Шешел: Знало се. Само су српски радикали били против те одлуке. Видим да СПО у данашњем саопштењу јадикuje због понашања НАТО-а на Косову и Метохији, због понашања западних држава.

Ми смо унапред знали да ће се све то тако десити. СПО је говорио да ће Запад да нам чува Косово и Метохију, да ће НАТО да разоружа терористе, да је на тај начин Косово дефинитивно сачувано за Србију. Да ли је то била наивност? Ја мислим да то није била наивност.

То је било свесно обманивање народа. А, сад се као чуде због овог што се дешава на Косову и Метохији.

Водитељ: У вези с тим, Нада Златановић пита - шта ће бити са Косовом кад изађете потпуно из Владе?

Др Шешел: То питање и нас мучи, не само шта ће бити са Косовом него шта ће бити и са Србијом и Савезном Републиком Југославијом. Морам да будем искрен, ништа нас није мучило колико то питање. Лако је све напустити и изаћи из свега. На сву срећу остали смо неокалњани, неиспрљани.

Ниједна криминална афера се није десила за ових 15 месеци која је довела у питање интегритет било ког члана Владе, не само српског радикала него и социјалисте и ЈУЛ-овца. Мислим да Србија у својој историји није имала дисциплинованију Владу. Али, кључно је питање шта и како даље?

Политички живот Србије је сведен на укупно пет политичких странака односно политичких формација. То су Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србија, Југословенска левица, Српски покрет обнове и Савез за промену, где главну улогу очигледно има Демократска странка, али они су сами прихватили тај назив - Савез за промену, зашто и ми да га не прихватимо.

Сви остали су безначајни, осим Демократске странке. То је дакле пет политичких формација. Тешко је очекивати да је могуће у будућности, да било која од ових пет партија сама освоји већину гласова на изборима, и сама влада. И у будућности ће бити нужне неке коалиције.

Какве коалиције, ко може с ким у коалицију, сада је то кључно питање. Невероватно би било да ми Српски радикали направимо коалицију са Српским покретом обнове. Мислим да цела Србија не може замислити ту коалицију. Само наше две странке заједно, па да владамо.

Са Српским покретом обнове не може нико. Сви који су са њим, са Драшковићем правили коалицију, после су се горко кајали. Не може ни Ђинђић, не може ни Милошевић, нико не може. Поставља се питање, могу ли Српски радикали у коалицију са Савезом за промену, са Ђинђићем, Вуком Обрадовићем, Гораном Свилановићем, Владаном Батићем и тд.

Како ми можемо са њима у коалицију, а неки дан их окупио Гелбард у Херцег Новом, још се ни детонације од експлозија америчких бомби и ракета нису утишале Србијом, и понудио им девет милиона долара. Да ли је дошло до поделе пара, ја не знам.

То је из једног пакета од тридесет и пет милиона које је америчка обавештајна агенција наменила за субверзивне

делатности у Србији за ову годину. Како онда ми можемо са њима у коалицију. Дакле, опет остаје размишљање да је коалиција реално могућа са ове две левичарске партије.

Али, можемо ли сада и са њима, после свега овога што се десило? Можда можемо, али уз неко редефинисање међусобних односа. Ја мислим да ћемо ми имати пред собом ту фазу редефинисања. Да се сва та питања морају претрести у једној мирној и сталоженој атмосфери.

Без нервозе, без велике буке, без великог преглањања, ко је крив за ово, ко је крив за оно, а народ све види и све зна. Зна народ, како је ко гласао и како се ко понашао, каква је чија идеологија, какви су чији циљеви и какав је ко човек. Нема ту никаквих илузија ни заблуда.

Значи, треба у једној мирној атмосфери сести и разговарати. Ми смо за те разговоре спремни. Ми смо спремни за неку ширу варијанту. Да се окупе представници свих релевантних странака, када кажем релевантних, мислим на парламентарне странке, па, да воде дијалог, да се види да ли је могућа нека шири коалиција, неки шири страначки савез док траје ова криза. До следећих избора.

Ми би били за ту варијанту. Ми смо странка дијалога. Али, дијалог подразумева да свакоме у лице кажемо све што мислимо. И чак, не избегавамо дијалог ни са онима са којима смо у најжешћем сукобу. Ево, рекао сам вам да смо данас одмах прихватили дијалог са Демократском партијом социјалиста Црне Горе. Зашто да не

Шта нас кошта да разговарамо, да изнесемо своје ставове и саслушамо њихове, водимо дискусију о томе. Спремни смо на дијалог са било ким. Ко, наравно нешто озбиљно представља у политичком животу.

Опасно одржати изборе без Косова и Метохије

Водитељ: Када очекујете да ће се Косово укључити у изборне активности у Србији и Југославији?

Др Шешел: Све је то неизвесно. Због тога ми и не форсирамо толико ванредне изборе. Било би опасно сада држати републичке и савезне изборе, а да се они не одрже на територији Косова и Метохије.

И то је кључни разлог зашто Српска радикална странка сада инсистира искључиво на локалним изборима. Локални избори се могу лако одржати у остатку Србије. А локални избори би били добар индикатор јавног мњења. Извукао би се закључак о садашњој снази појединих странака.

За сваку политичку партију је добро да се у чешћим временским интервалима огледа на изборима. У септембру ће бити две године од претходног изборног одмеравања. Није с горега да имамо један нови изборни циклус, а најзгодније је на локалном нивоу.

Јер, када се избори у остатку Србије држе на локалном нивоу, то уопште не

доводи у питање статус Косова и Метохије. А било би веома опасно, када бисмо организовали републичке или савезне изборе, а они се не спроведу на територији Косова и Метохије.

Водитељ: Не смета вам то што у Републичком парламенту има четрдесетак посланика са тог подручја на којем избора у догледно време неће бити?

Др Шешељ: Па, брига око судбине Косова и Метохије је неупоредиво интензивнија него чињенице да су и у Савезном и Републичком парламенту посланици од којих многи не смеју да оду у своје изборне јединице. Па, чак и посланици Српске радикалне странке не могу ни да привире ни у Призрен ни у Пећ. У Пећи нема ниједног Србина. А ни у Призрену.

У Влади – до разрешења

Водитељ: Хајде, то око избора из Скупштине да заокружимо питањем, до када ће те бити формално у Влади?

Др Шешељ: Па, док нас не разреши Народна скупштина. Знате, ми смо сада министри у оставци. У целом демократском свету се води рачуна да се не појави вакуум у извршној власти.

По нашем Уставу, када поједини министри поднесу оставку, они настављају да обављају своје редовне дужности до избора нових. Да је цела влада поднела оставку, тако би се десило. А, ако не буде ванредног заседања Народне скупштине, онда редовна почиње 1. октобра.

Водитељ: Јесу ли онда можда у праву, они који кажу да сте ви поднели оставке, а да их нисте поднели?

Др Шешељ: Ми смо поднели оставке на протоколе Републичке скупштине, тамо где треба поднети оставке. А шта онда треба да радимо? Да се уопште не појавимо, без примопредаје дужности? Мора да се изврши та примопредаја?

Водитељ: Каква је ситуација у Савезном парламенту?

Др Шешељ: У Савезном парламенту ће вероватно бити отворене неке расправе по питању реконструкције Савезне владе.

Водитељ: Тамо су већ у оставци министри Српског покрета обнове.

Др Шешељ: Али су и даље чланови Савезне владе.

Водитељ: На исти начин као и ви.

Др Шешељ: Да, јесте, нису разрешени. Мада је њихво разрешење много лакше. Њих разрешава председник Савезне владе. И на савезном нивоу имамо тзв. канцеларски систем, где председник Владе сам поставља министре и разрешава их. Није потребна овера парламента.

У Републичком уставу је чисто парламентарни систем. И председник владе је само први међу једнакима у влади. Значи, имамо битно различити принцип формирања. Али, још их није разрешио савезни премијер.

Мањинску Савезну владу чека реконструкција

Водитељ: Пошто је могуће да се то разрешење догоди брже, може ли се десити да се радикали нађу на тим управљеним местима?

Др Шешељ: Ја мислим, да је данас било једно саопштење за јавност са неког састанка савезних државних функционера где се предлаже расправа међу политичким партијама и по питању савезне владе.

Ја очекујем да ће да се воде неки разговори, да се изнађе нека варијанта, али не бих могао да прогнозирам какав ће бити исход. А свако ко се бави политиком и ко учествује у парламентарном животу, спреман је на одређен начин да понесе бреме извршне власти.

Уосталом, освајање позиција извршне власти је основни смисао страначког организовања и парламентарне борбе. Парламентарне борбе се и воде око примата у сфери извршне власти. Не бих могао ништа да прејудирам, нити да вам прогнозирам исход, али садашња влада је мањинска и она се мора реконструисати, она мора обезбедити парламентарну већину у оба дома Савезне скупштине, да би њени законски пројекти могли да буду изгласани.

Имали смо једну политички спорну ситуацију у Савезној скупштини приликом доношења овог пакета закона, када је укинута ратно стање. Ми смо саопштили савезном премијеру Булатовићу, то смо рекли и на конференцији за штампу и њему лично, да он мора да тражи скупштинску већину у Савезној скупштини, да ми нећемо изгласавати законе, осим ако је неки изузетно важан.

И за општу добробит народа и државе, али да то у редовном поступку нећемо радити. Да ћемо изгласати укидање ратног стања и једнога дана је укинута ратно стање, а следећег дана све уредбе Савезне владе које су донешене у условима ратног стања, а требало је донети и неких 18 закона којима се обрађује та материја која је постојала у уредбама. Која и даље мора да буде саставни део правног система.

Седница Савезне скупштине је требало да почне у 11,00 часова, а почела је тек негде у три-четири сата по подне, јер без посланика Српске радикалне странке у Већу република се сада ништа не може изгласати. Такав је однос снага.

Ми нисмо хтели да гласамо, све док није постало јасно да то онда не може да објави ни Службени лист Савезне Републике Југославије којим се прокламује укидање ратног стања. Јер, укидају се уредбе, укида се ратно стање а нису донесени закони. Онда би се ту стварао правни вакуум. И само из тог разлога, да би напоскон одлука о укидању ратног стања ступила на снагу и да би се могао штампати Службени лист, ми смо пристали да гласамо за овај закон. Није било нешто посебно спорно, они су квалитетно урађени, нама је савест чиста што се тога тиче.

Али, убудуће, ниједан се закон не може изгласати док Савезна влада не обезбеди упориште и у горњем и доњем дому Парламента као што је у сваком парламентарном систему у пракси.

Остајемо у политици

Водитељ: Имате пуно искуства у политици. Зар се не бојите да ће политички противници, уколико уђете у Савезну владу, одмах посегнути за аргументом да ево није шија него врат, како то народ каже, изашли из Републичке владе, али нису изашли до октобра, а одмах пожурили у Савезну?

Др Шешељ: Нисмо ми нигде пожурили. Ми само јавно и принципијелно излажемо своја политичка становишта. Ово што се десило око Косова и Метохије, прихватање Плана Черномирдин-Ахтисари, тежак је ударац и српском народну и српској држави а и Српској радикалној странци.

Ми тешко преживљавамо тај ударац, толико тешко, да су неки од нас, и ја лично, размишљали о потпуном повлачењу из политике. Тај процес размишљања код нас још није завршен. Да ли ће се то десити или не, то је већ сада друго питање.

Али, ако остајемо у политици, морамо остати у свим сферама политичког процеса. Оставка коју смо поднели је један морални чин. Тако смо народу и обећали. То што смо поднели оставку на функцију у Републичкој влади, само по себи не значи да се повлачимо из политичког живота. Ми настављамо да учествујемо у политичком животу, осим ако донесемо другачију одлуку, а остајући у политичком животу, ми морамо учествовати у дијалогу са оним политичким факторима који овде постоје.

Нисмо ми могли да бирамо своју конкуренцију, нисмо ми могли да бирамо које ће партије постојати у српском политичком поднебљу, па да би лакше са њима водили дијалог и евентуално склапали коалиције.

У Србији и Савезној Републици Југославији постоје оне партије за које је народ одлучио да постоје, и то да постоје баш такве какве оне јесу, јер, да су другачије, можда народ не би за њих гласао.

Ултима тумима до попуштања

Водитељ: Пита вас Небојша Митровић - зашто Запад у старту и за време агресије није бомбардовао масовне цивилне циљеве, стамбене зграде, блокове, куће, и да ли би, да нисмо потписали Споразум, почео да бомбардује масовне цивилне циљеве.

Др Шешељ: Запад није смео да бомбардује масовне цивилне циљеве јер би се онда западно јавно мњење против њега окренуло. И, НАТО је имао тешке муке да објасни неколико директних погодака цивилних објеката, где су биле велике цивилне жртве, изазивајући, како они то кажу, колатералне штете. Колатералне значе у одређеном смислу услутне штете.

Они убијање швила сматрају успутним штетама. Поготову су драстични примери бомбардовања Алексинца, болнице у Београду, бомбардовања путничког воза између Лесковца и Врања, бомбардовање аутобуса између Куршумлије и Приштине, бомбардовање колоне шиптарских избеглица у два наврата на подручју Косова и Метохије итд.

Цивилних жртава је било и у многим другим местима, не тако масовних као на овим местима које сам поменуо. Запад, дакле, није смео да иде на масовнију одмазду над цивилима. Да ли би то учинио да је агресија настављена - то је веома тешко питање. Они који су гласа-

реном, а могли смо то да објавимо, имали смо на располагању стенограм.

Водитељ: У овом случају није битно толико ко је шта рекао, наравно, водили смо рачуна и какав је ваш став, али је битно да ли је Споразум заиста био праћен таквом претњом?

Др Шешељ: Помињана је таква претња, ја мислим да она није била ни реална, ни убедљива. Јер шта то значи - ако не дате да окупирамо Косово, бомбардоваћемо вас до краја и поравнати.

Сутра ће бити - ако не дате да се одцепи Црна Гора, бомбардоваћемо вас до краја и поравнати, па ће бити - ако не дозволите да вам отmemo Санџак, бомбардоваћемо вас до краја и поравнати,

нису се усудили да ударе на Републику Српску, док нам нису отели трећину Републике Српске и остатак окупирали, и то ефикасно окупирали, кад су довели квинслишку власт на чело Републике Српске, нису се усудили да отворе питање Косова и Метохије, док нам нису окупирали Косово и Метохију, нису се усудили да отварају питање Санџака и Војводине.

Сад га већ отварају. Недавно је То-ни Блер изјавио да предстоји демократизација Санџака и Војводине. Како изгледа демократизација у западној верзији то смо видели кроз ово искуство са бомбардовањем српских градова и села.

Улога Владе у овом рату

Водитељ: Господине Шешељ, да видимо шта све наши гледаоци желе да знају. Драган се јавља и каже овако - рекли сте да се тзв. Влада народног јединства припремала једну годину за рат, у том смислу је донела два генјална закона, Закон о универзитету и Закон о информисању.

Објасните како је онда дошло до ове катастрофе? Поздравио бих вашу одлуку да се повучете из политике.

Др Шешељ: Па, ако ме ишта задржи у политичком животу, онда ће то бити такви као што је Драган, који једва чекају да напустим политичку сцену.

Влада је у овом рату имала улогу фактора логистичке подршке ратним напорима земље и та логистичка подршка је била максимална у условима у којима смо ми деловали, са могућностима којима смо ми располагали. Закон о информисању и Закон о универзитету су два закона, којима се ја и данас поносим. Поносићу се док сам жив.

Замислите, док је био овај рат, да су нам ти страни плаћеници опет почели да вршљају по Универзитету, да буне студенте, да изазивају nerede итд. Ми смо на Универзитету заправо сузбили деловање пете колоне. Сетите се Правног факултета у Београду, под окупацијом Грађанског савеза, како је то изгледало.

Закон о информисању се показао као веома добар закон у овим условима у којима се наша наша земља. Ми смо завели ред у медијима непосредно пред рат и поносни смо данас јер су скоро сви медији у нашој земљи поступали патриотски и били под контролом режима, у условима ратног стања.

Водитељ: Мислите ли да је то била последица закона?

Др Шешељ: Пре свега последица закона. Показали смо да се не шалимо. А сетите се колико је локалних радио и ТВ станица пре Закона о информисању реемитовало "Глас Америке", "Дојчевеле", "Би Би Си", "Слободну Европу", итд.

Да ли би их било који би то наставио да раде и у време ратног стања, да није било Закона? Било би их сигурно. Сетите се како се понашао Велимир Минић, председник општине Чачак у току рата, као дописник "Слободне Европе" из Чачка. Понашали би се и многи други на

Успутна грешка - термин НАТО злочинаца за убијање цивила: жртва забрањених касетних бомби бачених на Ниш

ли за прихватање овакве одлуке у Народној скупштини, данас тврде да би нас Запад потпуно слистио, да би нас потпуно уништио, да би нас физички потпуно уништио.

Водитељ: Прича се да је на том састанку код председника Савезне државе речено да је порука Ахтисарија и Черномирдина, која је донета у Београду, практично гласила - велики градови биће као даска. Да ли је то тачно?

Др Шешељ: Причало се о свему и свачему на том састанку. Пошто је тај састанак био иза затворених врата, ја не могу сада да интерпретирам шта је ко говорио, могу да вам кажем шта сам ја рекао, ако вас то уопште интересује. Ја мислим да у политичком животу, без обзира на међусобне тензије, на међусобне политичке сукобе, и та парламентарна коректност треба да се сачува. Ја нисам човек који би препричавао нешто што је речено иза затворених врата.

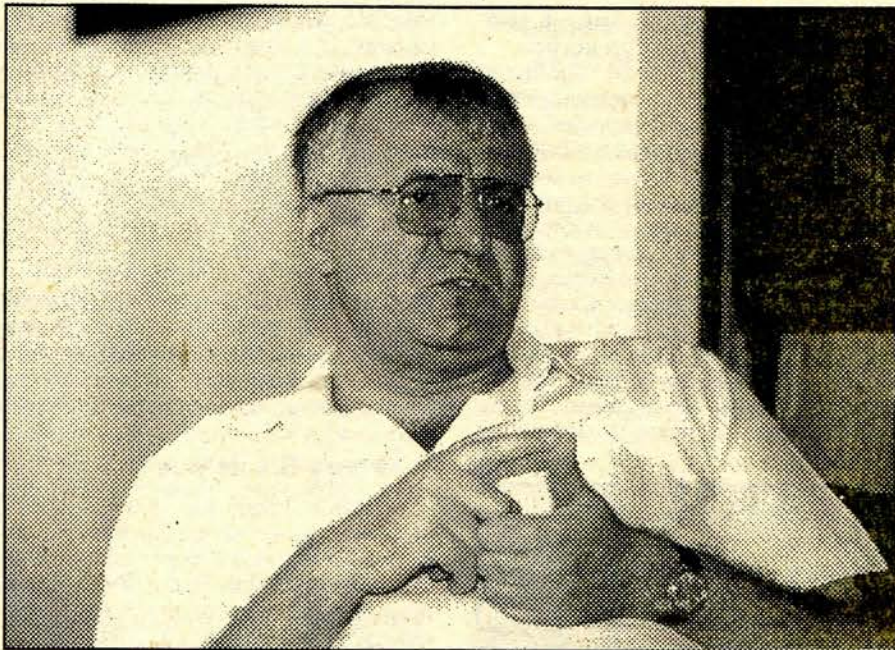
Ми смо сада објавили нови број "Велике Србије", који садржи само мој говор из Народне скупштине, нисмо хтели да објављујемо говоре других посланика, других политичара; зато што је седница Скупштине проглашена затво-

ако не дозволите да вам отmemo Војводину, бомбардоваћемо вас до краја и поравнати, ако не дозволите да ти и ти политичари оду пред Хашки трибунал, бомбардоваћемо вас до краја и поравнати, ако не дозволите да Вук Драшковић буде председник државе, бомбардоваћемо вас и поравнати.

А где је крај онда захтевима те врсте? Постоји некада нека ситуација у којој једноставно нисте спремни да подлегнете било каквом ултиматуму, као кад вам група разбојника упадне у кућу, па вам запрети да ће вас убити ако не жртвујете некога ко вам је најрођенији, дете, супругу, или шта ја знам.

А нисте спремни да жртвујете некога ко вам је најрођенији, па макар вас убили ти разбојници, је ли тако? Овде неки разбојници траже да одсечете сами себи ногу или руку, да вас не би убили. Ја мислим да тим претњама једноставно не смемо попуштати.

Јер, ако навикнемо Запад на попуштање, онда ће се њихови захтеви све више повећавати. Због тога смо ми, српски радикали, правовремено инсистирали да се Београд брани у Книну. Док нису окупирали Републику Српску Крајину,

Др Шешелј: у политици се држи до морала, као и у свим другим сегментима живота

сличан начин, као што се уосталом понашао Студио Б у Београду.

Све што је било усмерено на слабљење наших ратних напора, налазило је места на њиховој телевизији. Сада је то друго питање - зашто је то дозвољавано? Дозвољавано је из неке калкулације наших досадашњих коалиционих партнера у погледу позиције Вука Драшковића и СПО-а.

Њихов је закључак био - треба Драшковића држати уза се неким примамљивим стварима, на нивоу града Београда, где СПО систематски пљачка и уништава, а где своју мањинску власт одржава искључиво захваљујући прећутној, а некада и директној подршци Социјалистичке партије.

Социјалисти су сматрали - боље Драшковића тако држати на изванредан начин под контролом, везаног уза се, па макар извесну штету због тога цела држава трпела, него га усмерити на уличне немире, чему је Драшковић склон, поготову се то показало одмах након окупације Косова и Метохије, чак и на скупу у Нишу, када је дао интервју ТВ Крагујевац итд.

Он је већ почео да призива уличне демонстрације, немире, други облик смене власти итд. А онда се мало примирио, и када су се извукли неки папири на површину, о аферама градске власти у условима ратног стања, Драшковић је снижио тон. Наши коалициони партнери су мислили да онда на томе све треба да се заврши, али ми радикали смо обелоданили неке од тих папира, не знам дали сте видели, јуче је Стево Драгишић држао конференцију за штампу Градског одбора Српске радикалне странке.

Ми имамо доказе о крађи десетина хиљада литара нафте у току ратног стања, разним злоупотребама и махинацијама градске власти.

Ми их нећемо штедети, ту за нас нема компромиса кад је реч о криминалним аферама, крађама, проневерима, шпекулацијама, корупцији и сл.

НАТО планира кључни удар на Русију

Водитељ: Милош каже - како то да смо ми препрека Западу, када су Бугарска и Румунија већ приступиле НАТО-у?

Др Шешелј: Оне нису ушле у НАТО, желе да уђу, а Запад их онако држи на краткој узици. Запад их и не жели као пуноправне чланове, јер онда према њима има веће обавезе, иако би се њихови одбрамбени трошкови увишестручили. Западу је било стало до Пољске, Чешке и Мађарске.

Запад је то урадио. Запад те три државе сматра себи блиским, са западњачким системом културних вредности. Све три државе су католичке и одувек су биле у немачкој орбити. И поново ће вероватно, ако се нешто крушно не деси у свету, бити саставни део Немачке, Пољска, Чешка и Мађарска.

Што се тиче Румуније и Бугарске, Запад жели само да их искористи за сопствене циљеве, а не прижељкује нарочито њихов економски просперитет. Не жели их као савезнике у том смислу речи. Американци их желе само као слуге и ништа више.

На исти начин Американци желе и Молдавију, и Украјину, да их искористе као неку одскочну даску за тај кључни удар на Русију.

Комунизам је у Србији пао

Водитељ: Један гледалац пита - да ли можемо сами, без помоћи Запада, да економски обновимо земљу, да ли сматрате да је пао комунизам у Србији?

Др Шешелј: Комунизам је у Србији пао, што се тиче политичког система, са првим вишестраначким парламентарним изборима. Од тада више нема комунизма. Али, парламентарна демократија подразумева ситуацију, у којој би и нека комунистичка партија на демократским вишестраначким изборима ос-

војила власт и постала владајућа, као што је нпр. случај у Италији.

У Италији су комунисти у власти, они су једна од странака владајуће коалиције. Али, нико због тога не каже да је Италија комунистичка држава.

Можда се политичким речником врло јасно може дефинисати шта је то комунистичка држава - то је држава под комунистичком диктатуром, са једнопартијским системом, где нема слободних демократских избора, где нема слободне штампе, где нема слободе јавног окупљања и организовања итд.

Ми имамо слободну штампу, ми имамо слободу јавног окупљања и организовања, имамо вишестраначке парламентарне изборе, имамо демократски уређену државу, са унутрашњим слабостима наравно, али која то држава нема слабости? Наше слабости су можда веће него у неким другим државама, него у неким државама на Западу, али можда и мање у односу на Бугарску и на Румунију итд.

Али, комунизам као поредак код нас не постоји. Где још код нас има комунизма? У главама људи, у нечијој више, у нечијој мање. Чињеница је да смо живели педесет година под комунистичком диктатуром, оставила је неког трага на нашу свест, код некога више, код некога мање, неко се брже ослобађао комунистичких догми и заблуда, а неко спорије, али код сваког је то присутно.

Водитељ: Гледатељ са Булевару каже - интелектуалци из Ниша више неће доволити да окрећемо леђа будућности.

Др Шешелј: А до сада су дозвољавали?

Водитељ: Зоран каже - сада сам у Нишу, а терају ме да се вратим у Приштину на посао, како да пређем границу кад нема превоза?

Др Шешелј: Ја никога не терам.

Водитељ: Јесте ли ви прешли преко неког понтонског моста када сте долазили?

Др Шешелј: Не, ишао сам заобилазним путем. Тај понтонски мост вероватно није за неку масовнију употребу и није прикладан за нормално одвијање саобраћаја, бар колико ја то знам. Он не може служити за транспорт тенкова, тешких камиона, технике итд.

Српски живаљ на Косову и Метохији без заштите

Водитељ: Каква је ситуација према Косову?

Др Шешелј: Што се тиче Косова и Метохије, ја не могу никога терати да се тамо врати, јер треба преузети одговорност за судбину човека који би се евентуално по мом наговору или под мојим притиском тамо вратио.

Много је лакше живети у Београду, него у Звечану, у Зубином Потоку или у Лепосавићу, или у српском делу Косовске Митровице. Веома је опасно живети у Приштини, да не говорим о другим местима Косова и Метохије, где Србе убијају, отимају, губи им се сваки траг и сл.

Водитељ: Златица Настић пита - из Приштине је, а сада је у Нишу јер је избачена из стана, као и сви Срби и Црногорци, има 22 године радног стажа у служби у којој је радила, а овде је у Нишу не примају. Кома да се јави да реши ово питање?

Др Шешељ: Питање ће се врло тешко решити, не знам где је наша гледатељка радила, па не могу да будем нарочито конкретан у одговорима, али ви видите какав је случај са Србима који су избегли из Републике Српске Крајине, или из Муслиманско-Хрватске Федерације, чак и са онима који су избегли из Словеније.

Неки су успели да се снађу, да се запосле, да нормално живе, колико је то могуће, свој живот, а неки и данас живе у колективном смештају. А и они су били у истој држави у којој и ми.

Водитељ: Ево пакета од три питања, сличног садржаја - једно питање гласи: Вероваћу му ако се пресели на Косово и оде да живи тамо, па Степа каже - зашто није отишао да брани Косово као патријарх Павле и шта мисли о ставу Српске православне цркве, зашто неко од наших представника Владе не оде на Косово са својом породицом, да би доказали да је заиста безбедно, да ли је син председника Милошевића служио војску, и да ли је учествовао у одбрани Косова, пита Јованка Младеновић.

Др Шешељ: То да ли је служио војску син Слободана Милошевића, ја не знам. Мислим да није, али немојте ме држати за реч. Али, нисам у то подробно упућен, али се јавио као добровољац у току овога рата.

Значи, није одслужио редован војни рок, али се јавио као добровољац, и био размештен као добровољац и званично смо о томе упознати на седници Владе Србије, да будем прецизан до краја.

Ја никоме нисам рекао да је на Косову безбедно, нити је то рекао било који члан Српске радикалне странке, нити

је било који радикалски министар, агитовао да се Срби врате или остану на Косову и Метохији. Ми ту имамо врло јасан став - српски је национални интерес да што више Срба остане на подручју Косова и Метохије, али да ли је то могуће постићи, то је већ друго питање.

Можда је могуће у оним општинама где су Срби у огромној већини, или где живе само Срби, а тамо где живи већина Шиптара, ја не верујем да је могуће. Нико им не гарантује безбедност и ми нисмо агитовали преко телевизије ни доказивали да та безбедност постоји, нити смо икада полагали веру у обећања окупатора из НАТО-а, нити смо им веровали.

Политика неодвојива од морала

Водитељ: Александар пита - говорили смо колико ћете још бити у оставци каже, надаламо се да то неће бити до 2001. рекли смо до јесени најдаље, да би политика постала свемоћна морала је да укине моралне норме, зато је требало маргинализовати Српску православну цркву. Да ли и ви то чините, пита Драгољуб Јовановић.

Др Шешељ: Ја не верујем у ту поприлично распрострањену предрасуду да је политика сфера друштвеног живота где се не држи до морала. У политици се држи до морала, као и у свим другим сегментима живота.

Не може политика да се одвија мимо свакодневног живота. Колико су људи морални у приватном животу, толико су морални и у политици, ако се баве политиком. Али на овај други део питања одговорио бих питањем.

А шта ће црква у политичком животу? Није црква политичка партија. Можда може да постане, ако се конституише као политичка партија онда треба да изађе на изборе, да провери да ли у политичком смислу ужива подршку народа, па

да онда настави да се бави страначким политичким животом. Црква би требала да буде институција целог народа, бар његовог верујућег дела и да се не меша у страначки живот и да се не опредељује за политичке партије, да не буде ни за ни против постојећих политичких партија.

Ако уђе у страначки и политички живот, онда наноси огромну штету себи, као цркви, као верској организацији, а и народу и држави у целини. Од Француске буржоаске револуције наопамо у свим демократским системима инсистира се на принципу секуларизма, тј. на принципу стриктне одвојености цркве од државе.

Рада Трајковић изгубила компас

Водитељ: Жика из Поповца, иначе доста активан гледалац каже - Рада Трајковић је у Нишу изјавила да ви остварујете своје циљеве са Милошевићем и да ћете једног дана у Загребу да пијете кафу. Косово и Србију могу да среде само Драшковић, Ђинђић и Ђукановић. Како ви то коментаришете?

Др Шешељ: Рада Трајковић је једна несрећна, рекао бих трагична судбина. У Српској радикалној странци је била угледни функционер и савезни посланик у два мандата и Српска радикална странка је о њој имала добро мишљење, имала је заиста значајан углед. Онда је у тренутку неких ситних људских слабости направила непромишљен потез.

Хтела је да форсира свога брата, извесног Рајка Вујачића, он је судија Општинског суда у Нишу и хтела је да исфорсира његово унапређење у судију Округног суда, у време избора за судије које проводи Народна скупштина, али у припремној фази одлучују и Влада и Министарство правде и читав низ других политичких фактора.

Рада Трајковић је то покушала да уради преко Српске радикалне странке, није успела. Није успела пре свега што ми не трпимо непотизам у политичком животу. Можете то одговорити и контра питањима да је и Рада Трајковић савезни посланик, а њен супруг републички посланик, али то је само зато што су чланови странке постали истог дана, истог дана страначки активисти.

Ми смо дошли у Приштину да формирамо Српску радикалну странку на Косову и Метохији, негде у мају 1991. године. Они су, независно једно од другог, били истакнути страначки активисти и само је то разлог што су догурали до високих страначких функција и државних функција на крају крајева.

Кад није успела преко Српске радикалне странке да протежира свога брата, Рада Трајковић је покушала да то постигне уз помоћ неких људи из других странака са којима смо у коалицији. Чак је и привремено успела, док ми нисмо сазнали.

Њен брат је чак био предложен за судију Округног суда. Кад смо ми то сазнали, одмах смо то спречили и расправ-

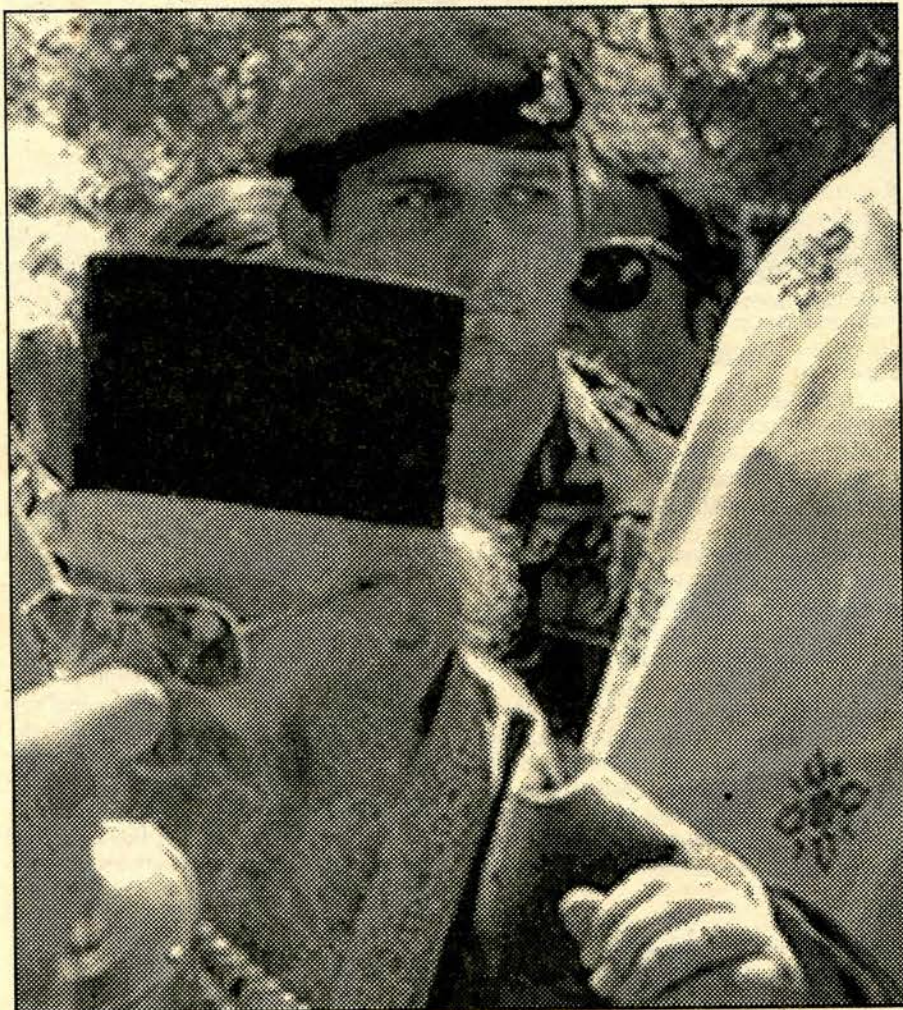

Правни факултет: Закон о универзитету
сузбио је деловање пете колоне међу студентима

љали о одговорности Раде Трајковић на седници. За то смо имали и додатни мотив јер је њен брат био умешан у неку аферу о којој је својевремено и штампа у Нишу писала, а ми не знамо све детаље, али знамо да није остао чист у тој афери.

Водитељ: Ја мислим да је и он повукао потез.

Др Шешељ: Он је повукао потез када се већ све ово десило, што се десило. На седници председничког колегијума смо закључили да Рада Трајковић треба да поднесе оставку на функцију министра и то јој је саопштено.

Учешћем у политичком и страначком животу црква наноси себи, народу и држави огромну штету

Рада Трајковић је одбила да поднесе оставку, а онда смо ишли са предлогом за разрешење на Народној скупштини, обавестили председника Владе и он је поднео, као први министар, предлог Народној скупштини.

Ја сам тада образложио тај предлог износећи чињенице шта се десило, не знам да ли сте гледали предлог те седнице, а онда је она просто експлодирала од беса. Рада Трајковић је одмах кренула против странке, давала интервјуе Студију Б у Београду неколико пута, мислим три пута, осула дрвље и камење, а основна мета њене агресивности нисам био ја него Маја Гојковић.

Маја Гојковић је министар без портфеља у Влади, испред наше странке је задужена за кадровска питања. Када се кадровска питања усглашавају са нашим коалиционим партнерима, онда ми упућујемо Мају Гојковић да то ради и Маја Гојковић је члан кадровске комисије Владе, то јој је основни задатак у Влади.

Пошто Рада Трајковић никада са мном није разговарала о кандидатури свога брата за судију Окружног суда, вероватно се није ни усуђивала, то је покушала преко Маје Гојковић, преко Драгана Тодоровића и мислим Петра Јојића,

заменика министра правде. Вероватно је сматрала да је Маја Гојковић њен главни проблем, да је она све ово проузроковала и сву своју агресивност је усмерила против ње, али је онда изгубила главу.

Ја мислим да је она у дубокој психичкој кризи. Она се од тог момента више није нормално понашала, она ни данас није нормална. Мени је жао што је до тога дошло, али ја не могу више да коментаришем те њене изјаве.

Тврдила је да је Маја Гојковић љубавница целог врха шиптарске терористичке мафије. Ето дотле је стигло. Шта онда има да се разговара о Ради Трајковић. Сад њу инструментализује Српски пок-

рет обнове, изгледа да су јој обежали стан, да ли у Нишу или у Београду, то не знам, и користе је за неке ситне пропагандне наступе, али нити им то може донети неку опипљиву корист, нити Рада Трајковић може да нађе било какву моралну сатисфацију у свему томе.

Она је очигледан губитник, али по ред свега што је конкретно изгубила, изгубила је морални компас, што је најтрагичније. Сви њени даљи потези су били крајње аморални, из једне прљавштине је упала у другу и то у све већу и већу прљавштину.

Водитељ: Ви ту ситуацију сигурно познајете веома добро. Што се мене тиче ја морам само да вас подсетим да имам један закон који ме тера да вас упозорим да водите рачуна о закону.

Др Шешељ: Који закон?

Водитељ: О информисању.

Др Шешељ: Закон о информисању спречава објављивање лажи и клевета, прописује високе новчане казне за објављивање лажних клевета, а ја нисам изрекао ниједну лаж у току ове емисије и ниједну клевету. Говорио сам само истину.

Водитељ: Господине Шешељ, кад бих ја знао то што ви знате не бисмо вас ни молили да дођете у студио, зато сте овде.

Др Шешељ: Ја сам вам изнео општепознате чињенице.

Водитељ: Гледалац пита - да ли вам је дража власт или слобода?

Др Шешељ: Најдража ми је слобода, али сам спреман некада да жртвујем сопствену слободу ради виших циљева, ради отаџбине, ради истине и то сам ваљда више пута доказао.

Не идем на окупирану територију

Водитељ: Живота Митић каже овако - статус студената из Ниша у Приштини. Када ће бити испита и да ли ће можда факултет бити измештен из Приштине, а Марина додаје - када ћете одржати прво предавање на Универзитету у Приштини?

Др Шешељ: Ја не могу да одговорим на ово прво питање. Не знам кад ће бити могуће да се нормализује рад приштинског универзитета. Питање да ли ће то уопште бити могуће у догледно време.

Прво предавање бих у Приштини радио одржао оног тренутка кад окупаторске НАТО трупе напусте Косово и Метохију. Нисам стигао да вам одговорим нешто из претходних питања, јер сте ми одмах поставили следеће.

Ни ја ни било ко од радикалских министара или државних функционера из редова Српске радикалне странке нећемо ићи на Косово и Метохију, док су Косово и Метохија под окупацијом НАТО-а. Ми ћемо непрекидно понављати захтев и борити се свим расположивим средствима да НАТО напусти Косово и Метохију.

Влада није продала Косово и Метохију

Водитељ: Због чега сам ја, младић од 23 године, боравио три месеца на Косову и вратио се празних џепова, тотално растрзан, кад је наша Влада продала Косово, како тврди Душан.

Др Шешел: Наша Влада није продала Косово, а одлуку о прихватању плана Черномирдин-Ахтисари донела је Народна скупштина Републике Србије.

Водитељ: Драган Ђурђевић каже овако - на шта је господин Шешел тачно мислио када је изјавио "док у Србији има будала, за мене нема зиме", у књизи "Он, она и ми".

Мисли се на књигу о Мири Марковић и Слободану Милошевићу.

Др Шешел: Прво, ја немам никакве везе са том књигом, и друго, ја никада такву изјаву нисам дао. То је Ђукић слагао у својој књизи, ако је то уопште тамо објавио.

Водитељ: Ако је земља у тешкој финансијској ситуацији, да ли то важи за све професије или не? Ја сам капетан прве класе, био сам са полицијом у рову пет месеци. Они су добили све дневнице, плату и награду министра, а ми смо у заостатку са дневницама 2,5, а платом 1,5 месеца. Морам да останем анониман, каже он.

Др Шешел: Ја то разумем, само би на том примеру показао колико је била ефикасна Републичка влада, јер полицију је финансирала Републичка влада, а војску Савезна влада. Републичка влада је по том питању очигледно била ефикаснија.

Водитељ: Моли вас гледалац Раденковић да јавно кажете своју адресу, да би грађани могли да вам пишу на ту адресу.

Др Шешел: Ја могу да кажем своју адресу, то није никаква тајна. Ја живим у Багајници, Косовског одреда 36, али позивам грађане да ми не пишу на ту адресу, јер та писма која ми стигну на кућну адресу ја не читам.

Писма која ми стигну на Владу читају се у мом кабинету, али сад је незгодно тамо слати писма, јер се не зна колико ћу још бити тамо. Писма која стигну у Српску радикалну странку, такође се читају у председничком кабинету, а писма која ми стигну на кућну адресу уопште не отварају.

Она се бацају без отварања, јер ја код куће немам никакву службу која би контролисала та писма, а имам малу децу и не желим никога да излажем ризику.

Повлачење може бити лични или страначки интерес

Водитељ: Ево сад оних који мисле другачије. Јелена Милосављевић каже - зашто се не повучете из политике, када је очигледно да је ова политика пропала и да је за време ваше власти доживљен највећи пораз српског народа.

Др Шешел: Овде се одмах намеће друго питање - а ко је крив за тај пораз? Ко

је то прихватио? Ја мислим и данас да није требало прихватити план Ахтисари-Черномирдин. Што се тиче повлачења из политике, оно неће бити мотивисано ставовима политичких противника и наше конкуренције, без обзира који су то политички противници, да ли из Српског покрета обнове, да ли из Демократске странке, да ли наша конкуренција, пошто смо били у коалицији, дакле сад наступамо као конкуренти, а да ли ћемо бити политички противници или не то ће се видети из овог левог блока.

Евентуално повлачење из политике биће мотивисано мојим личним разлозима и ставом, потребама и интересима Српске радикалне странке.

Водитељ: Заједно са СПС-ом и ЈУЛО-ом, одговорност је и на министрима Радикалне странке за изгубљен суверенитет и интегритет Србије. Да ли би евентуални улазак у Савезну владу на исти начин сачувао суверенитет Савезне Републике Југославије, пита Мирјана Радвановић.

Др Шешел: Суверенитет Савезне Републике Југославије и њен територијални интегритет су у великој опасности. Те опасности смо свесни. Код нас се онда поставља питање да ли се борити да се спречи таква намера западних сила или се не борити? Ми, српски радикали, у принципу смо увек за то да се треба борити и супротстављати.

Да ли ће борба бити успешна или не, то се унапред не зна. Друго, није све зависило од наше воље. Да је све зависило од наше воље, вероватно би се ствари другачије развијале.

Водитељ: Зорица Крстић са Косова каже - како објашњавање то да тамо где сте бранили Србе, Срба више нема?

Др Шешел: Ко је бранио Србе на Косову и Метохији? Бранили су војска и полиција и одбранили. Ми војни пораз нисмо доживели. На бојном пољу нисмо доживели пораз. Доживели смо дипломатско-политички пораз. Ко је тај пораз доживео? Јесу ли српски радикали?

Водитељ: Ана Стојановић каже овако - пошто је максимално верзирана у области политике и историје, било би фатално по српски народ ако изађете из Републичке владе, где сте незаменљиви због свог искуства.

Ето тако мисли Ана, а Љиљана Живадиновић каже - поздрав господину Шешелу и да ли је могућ било какав савез са Русијом, док је Милошевић на власти?

Др Шешел: Ја мислим да је Савез са Русијом и те како могућ и уверен сам да ће се он реализовати и кад се склапају такви савези не поставља се питање личности ко је на власти у једној, другој или трећој држави. Постављати ту питање личности било би крајње неозбиљно. Реч је о интересима, о интересима ове три државе, три народа. Ти интереси су комплементарни.

Водитељ: Ево, гледатељка из Пећи, каже - зашто нам држи предавање о Русији, о неким неважним стварима везаним за Косово. Дакле она тако мисли о Русији и Косову, а онда прелази на нека конкретна питања и каже - да ли зна какво

је стање у Пећи, да ли је Српска радикална странка учинила нешто да ослободи њиховог члана Милоша Јевтића, киднапованог у Пећи. Има ли можда неко решење за нас прогнане из Пећи, у вези запошљавања и егзистенције, јер смо препуштени сами себи?

Др Шешел: Па, на то питање сам већ у основи одговорио. Знам каква је ситуација у Пећи и тамо више нема ниједног Србина, бар колико је мени познато. Што се тиче киднапованих и убијених Срба, не знам како би странка било ког киднапованог ослободила и не знам како би се могло истражити било које убиство. Питање је да ли је било ко од киднапованих уопште жив.

Русија није испоручила С-300

Водитељ: Влада пита - зар не мислите да се мало улаже у војску и да смо могли купити С-300 од 400 милиона долара, а не да се троши новац ван земље.

Шта ће бити са крагујевачком "Заставом" односно увозом аутомобила из западне Европе. На то се делимично одговорили, али овај С-300 нисмо поминули.

Др Шешел: Ми смо хтели да набавимо С-300 и могли смо да платимо. Русија има један стари дуг, још из времена Совјетског Савеза према нашој земљи од милијарду и по долара. То је искључиво дуг према Централној банци Југославије, према Народној банци Југославије, јер је Народна банка благовремено измирила све оне који су потраживали тај дуг на основу извоза своје робе у бивши Совјетски Савез.

Све фирме са подручја, не само Србије и Црне Горе, него целог подручја бивше Југославије су измирене, исплаћене у динарима. То је дакле искључиво дуг према нашој Народној банци. Међутим, руска влада те ракете није испоручила.

Водитељ: И Спасоје, из насеља Пантелеја нас враћа на почетак ове наше приче, овог разговора који траје већ сат и по и каже - како мисли да очува Косово, после окупације НАТО-а. Како да га повратимо, да ли не сматра да излазак радикала из Владе погубно делује по Србију?

Др Шешел: Овај последњи део питања и нас сада много мучи. Шта и како даље? Ја немам дефинитиван одговор ни вечерас. Дакле, за дефинитиван одговор мораћемо сачекати још извесно време, а на први део питања сам на почетку емисије одговорио.

По мом мишљењу постоји само један начин да се сачувају Косово и Метохија, а то је улазак у Савез са Русијом и Белорусијом.

Водитељ: Хвала вам најлепше господине Шешел. Поштовани гледаоци, ја сам пред крај ове емисије добио читав један пакет ваших питања.

Нажалост, читао сам их редом и нисмо могли да прочитамо све. Господине Шешел, још једном најлепше хвала на учешћу. Пријатно.

БЕЛА ЗАСТАВА НА ДРЖАВНОМ ВРХУ

Како одговорни људи, који воде државу, могу рећи "срушили су нам 30 мостова, или 10 фабрика или 30 % електроинсталација, морамо да се предамо" а да дан после потписивања тог срамног споразума читав тај тзв. врх крене широм Србије и почне да нас убеђује како ће за месец или два отклонити све штете које је агресор нанео.

Ако је то могуће, зашто смо се предали? Ако смо се предали, зашто смо се борили?

Водитељ: Добро вече желимо нашем ексклузивном госту, који је дошао овде због вас, господину Томиславу Николићу, заменику председника Српске радикалне странке и потпредседнику Владе Републике Србије у оставци, или можда то није.

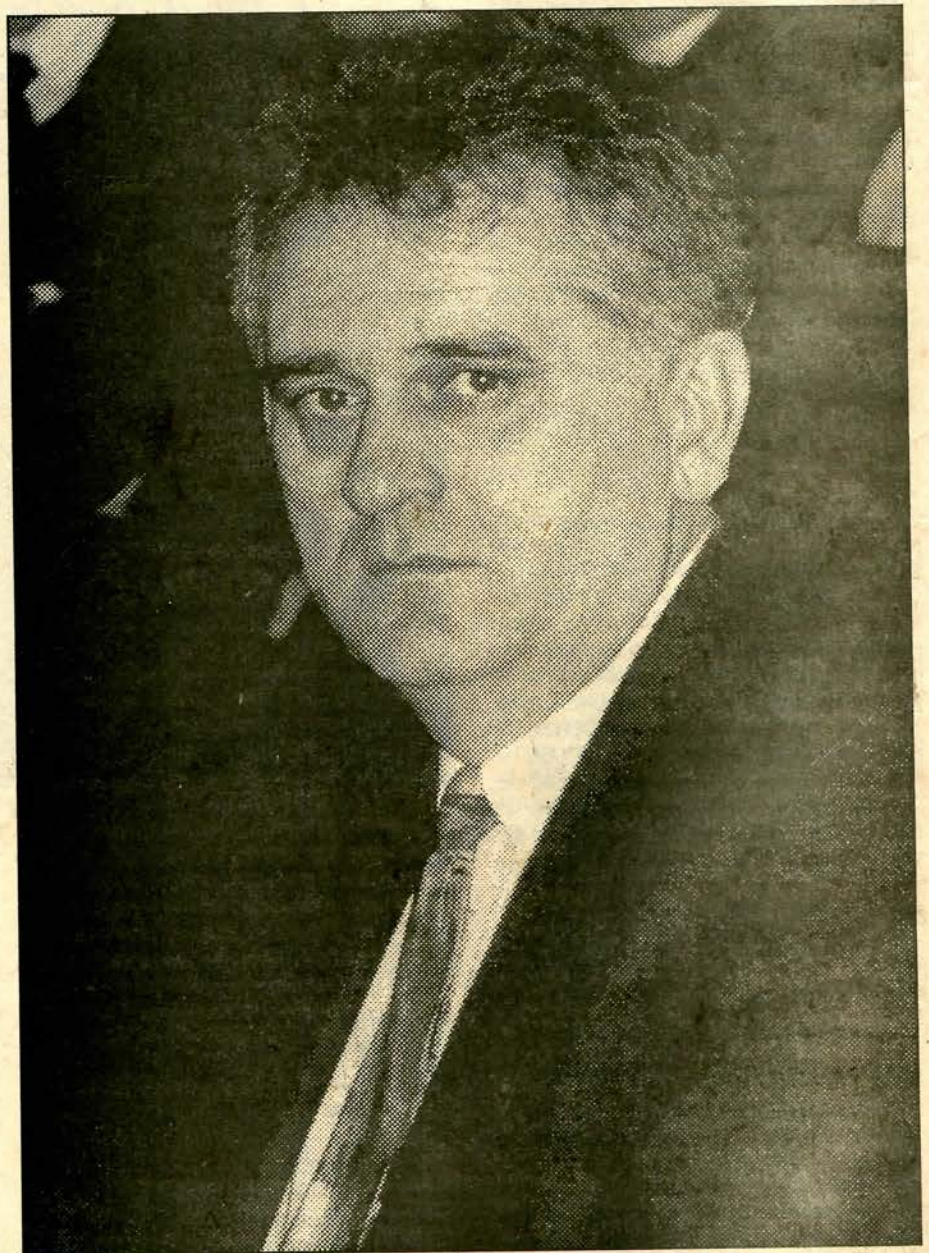
Томислав Николић: У оставци. Добро вече.

Водитељ: Дакле, питања можете постављати на телефон 284-90. Господине Николићу, ја бих волела, на почетку, пошто верујем да ће наши гледаоци да постављају нека систематска питања која њих интересују, да прокоментаришете овај протекли период од три месеца или период у коме се сад налазимо.

Николић: И пре агресије смо били свесни да ћемо морати да уђемо у рат. Притисци на Савезну Републику Југославију и Србију били су толики да је било очигледно да ће нас ставити пред свршен чин- или да се сложимо да узму онолики део територије Републике Србије колики желе, или да се за ту територију боримо. Није вредело што смо их упозоравали и убеђивали да смо, као и свака друга држава на свету, у праву кад штитимо јавни ред и мир, своје грађане, своју територију, кад се боримо против терориста, кад покушавамо чак и да разговарамо са представницима албанске националне мањине, да им понудимо највиши степен аутономије који постоји у свету.

Циљ Америке да уништи Србе

Циљ Америке није био да смири одnose у Савезној Републици Југославији и Републици Србији. Њен циљ је био да коначно, једном заувек, претпостављам да је то желела, рашчисти проблем Срба, велике нације на Балкану и њихове, за Америку велике државе и да од српске државе направе неку малу државицу, са којом ће лако моћи да се манипулише и у којој би Америка могла сама да поставља власт по својој жељи.

Томислав Николић: ако се свакоме, ко од нас затражи део територије поклонимо и попустимо, онда од ове државе неће остати ништа

Поставили су нам најпре ултимату-
ме у Рамбујеу, које нам народ није дозво-
љавао да прихватимо, јер смо благовре-
мено, у време кад је почео да гори проб-
лем Косова и Метохије, на седници На-
родне скупштине донели одлуку огром-
ном већином гласова свих посланика,
220 је било за, да се обратимо грађанима
Србије, да распишемо референдум и
да питамо грађане да ли су за то да ми
сами решавамо проблем или да евенту-
ално дозволимо да нам се умеша та-
козвана међународна заједница.

Грађани Србије су изашли на рефе-
рендум, рекли да препуштају Влади Ре-
публике Србије и Савезној влади да про-
блем Косова и Метохије реше у оквиру

ви референдум јако тешко расписује. Уо-
сталом, да је лако расписати референ-
дум, Српска радикална странка би одмах
по уласку у Владу инсистирала на томе
да распишемо референдум око државних
знамења које Србија нема, али смо зна-
ли да је тешко постићи потребну сагла-
сност, толико гласова и да то питање
треба оставити за касније. Расписали
смо референдум и следећи вољу грађа-
на исказану на референдуму, имали смо
право и обавезу да такозвани споразум
који је писан у Америци, а попуњен у
Рамбујеу одбијемо.

Одбили смо га иако је у неким тачка-
ма био и бољи од овога што су сада по-
сланици Скупштине већином гласова

туђих војника на Косову и Метохији
буду снаге НАТО пакта.

Споразум Черномирдин - Ахтисари
предвиђа да се неколико стотина наших
војника врати када се за то стекну усло-
ви, да буду око српских цркави и манасти-
ра, али је зато успео да обуче припад-
нике НАТО-а у униформе Уједињених
нација и да их ипак, Резолуцијом која је
морала да буде донета, стави под коман-
ду Савета безбедности и да мандат огра-
нични на годину дана, са правом да се про-
дужује, али поново одлукама Савета без-
бедности. У Савету безбедности ми има-
мо бар два гласа који једног дана могу да
ставе вето.

Бес због војног неуспеха

Ушли смо у рат свесни ризика који
рат собом носи и свесни циља који смо
себи поставили. Циљ је био да одбрани-
мо земљу, и првих месеци рата, рекао
бих месец или два, све је функциониса-
ло изванредно. Видело се да је неприја-
тељ технолошки спремнији и надмоћ-
нији, али се видело и то да не може да нас
позори, зато што је жеља грађана Репу-
блике Србије и Савезне Републике Ју-
гославије да одбране Косово и Метохи-
ју била јака од сваке силе. Било је јасно
и то да неће смети копненим путем да
крену на нас. Ми смо имали велики број
војника на Косову и Метохији, изванред-
но укопаних и сакривених.

О томе довољно доказа налазите у
изјавама највиших војних функционе-
ра НАТО, који сада, када су видели како
се сила војске Југославије извукла са
Косова и Метохије, признају да НАТО за
77 дана бомбардовања уопште није наш-
кодио војсци Југославије и да је бом-
бардовање било узалудно, изузев бомба-
рдовања по цивилним циљевима, бом-
бардовања које нема никакву сврху у
једном рату. Растурати струју грађани-
ма, воду, мостове којима комуницирају,
то није рат, то је изливање беса због тога
што рат не може да се добије.

Били смо спремни за овај рат. Знали
смо да ће бити разарања, знали смо да ће
бити жртава, али смо знали и то да једно-
ставно други избор немамо, иако смо
мали народ и мала држава. Ако се свако-
ме ко од нас затражи део територије
поклонимо и кажемо "изволи, дођи и уз-
ми јер ми не желимо да ратујемо" онда
од ове државе неће остати ништа и у њој
не би остао нико. Нажалост, мислим да
је неколико фактора утицало на то да
се такозвано највише државно руковод-
ство, они што су се сликали стално заје-
дно на телевизији, преломи и да потра-
же помоћ од опозиције, како би предали
Косово и Метохију.

Који су то фактори? Најпре, Српска
радикална странка је инсистирала на се-
дницама Владе, безусловно, да сви функ-
ционери, сви министри, директори јав-
них предузећа, именована и поставље-
на лица врате своју децу из иностранства
и говорили смо да је неморално да деца
министара проводе време у земљама ко-
је бомбардују нашу земљу и да, ако ми
српски радикали можемо стопостотно

Уцењивачи Кук и Ведрин: српски народ је референдумом одбио
"Споразум", писан у Америци, а промовисан у Рамбујеу

граница Србије и Савезне Републике Ју-
гославије. Ми смо знали да све то на шта
покушавају да нас натерају у Рамбујеу
није довољно да игноришемо вољу гра-
ђана.

Ми смо се усудили да распишемо ре-
ферендум, а ви знате да се у једној држа-

прихватили као споразум Черномирдин
- Ахтисари, мада је у целини лошији. Био
је бољи у томе што је предвиђао да 11
хиљада војника Савезне Републике Ју-
гославије остане на Косову и Метохи-
ји, али је предвиђао да преостали састав

Спојени судови: оног часа када су СПС и ЈУЛ пронашли с ким ће изгласати да се прекине одбрана земље, радикалима више није било места у Влади

да се олазовемо на позиве, ако наша деца могу да носе пушку и да чекају непријатеља с пушком у руци, да то морају сва деца.

Ако смо се предали, зашто смо се бранили?

Даље, некоме је изгледа постало претешко да сваке ноћи мења кућу у којој ће преноћити, некоме је изгледа ушао страх у кости када је постало могуће да Делиње остане без струје. Ја не могу да схватим одговорне људе који воде државу, који ће рећи "срушили су нам 30 мостова, сад морамо да се предамо" или "срушили су 10 фабрика, морамо да се предамо" или "разорили су 30% инсталација за електричну струју, морамо да се предамо", а да један дан после потписивања тог срамног споразума читав тај такозвани врх крене широм Србије и почне да нас убеђује како ће за месец до два отклонити све штете које је агресор нанео. Ако можемо за два месеца да отклонимо штете, зашто смо се предали? Ако смо се предали, зашто смо се борили?

Упозоравали смо на последице прихватања споразума на седници Народне скупштине Републике Србије, која није била преношена зато што су посланици СПС-а, ЈУЛ-а, и СПО-а одлучили да то буде седница која је затворена за јавност.

Десио се да посланици тих странака изиграју своју реч, да се сврстају у неморалне људе, зато што смо се договорили, када је почео овај сазив Народне скупштине, да ће све седнице бити директно преношене. И сад, замислите,

преносиће неку седницу на којој ће да се прича о акваријумима и рибицама, а не преносе седницу на којој се решава судбина земље. Како је могуће да нас 250 можемо да знамо какву ћемо одлуку донети, а да грађани Србије немају право то да знају. Па, прво ћемо ми сами да испричамо грађанима Србије шта је било на седници, значи, седница не може да остане затворена за јавност и сакривена од грађана.

Шестомесечно цењкање са СПО

Шта се десило? Социјалистичка партија Србије и ЈУЛ су покушавали, после избора 1997. године, да формирају владу са Српским покретом обнове. Шест месеци су трајали ти њихови преговори, разговори, логовања, пенкања и нису успели да се договоре. Обратили су се нама. Ми смо били свесни колико је земља у тешкој ситуацији.

Уосталом, непуних десет дана по формирању Владе - 24. марта прошле године - Србија је кренула у акцију на Косову и Метохији и крајем лета потпуно разбила све терористичке банде на Косову и Метохији. Остале су групе које су могле да чине неке ситне, појединачне акте, али није то више била такозвана ослободилачка војска Косова, која је до нашег уласка у Владу већ држала 30 до 40% територије Косова и Метохије.

Значи, требала им је Српска радикална странка да се брани Косово и Метохија. Ми смо искрено прихватили њихову понуду да заједнички решавамо судбину Србије зато што смо иза себе имали

искуства из Републике Српске Крајине и Републике Српске, кад нисмо учествовали у власти и нисмо могли да учинимо на одлуке које власт доноси, па је остала нека грижа савести и неки печат срамоте што смо изгубили територије и целу Српску Крајину и трећину Републике Српске, а да баш ништа нисмо могли да учинимо. Сели смо и договорили се да уђемо у Владу, да учинимо све што можемо да спасимо Косово и Метохију. Били смо сигурни да то социјалисти и ЈУЛ без нас неће моћи да учине.

И одједном, када је постало јасно да је у питању велики рат и да у том рату треба ићи до краја против непријатеља, кад смо ми говорили да више не можемо да чекамо нападе из ваздуха, хоће ли нас погодити или промаштити, него да ударимо на ту силу, тако да се ни они не осећају више безбедно, да не могу неометано са ливаде да наогађају као да смо изведени на кланицу, онда се одједном сазива Народна скупштина Републике Србије, а ми, посланици и министри Српске радикалне странке, уопште не знамо шта ће бити на седници.

То је била прва и једина седница коју није сазвала Влада Републике Србије. Па чак и да је неко други сазвао ту седницу, то је била једина седница са чијим дневним редом није била упозната Влада Републике Србије. Социјалисти, свесни тога да радикали неће гласати да се споразум прихвати, те ноћи разговарају са Српским покретом обнове и склапају једну нову коалицију, коалицију СПС, ЈУЛ, СПО, која сутрадан доноси одлуку да се споразум Черномирдин Ахтисари прихвати.

Морални чин српских радикала

Ми смо за говорницима у Скупштини Републике Србије указали шта ће се десити у идућих месец дана, упозорили их на све ово што се сада дешава и нико од њих не може да каже да није знао да ће баш овако бити. Ми смо рекли да ће за војском и полицијом отићи српски народ, а они који не стигну или не буду имали прилике да се извуку, да ће бити изложени највећим могућим малтретирањима до физичке ликвидације.

Рекли смо да ће Срби остати без имовине на Косову и Метохији и да ће им половину имовине развући Албанци из Албаније. Чим се повуку наши граничари и наши цариници, доћи ће Албанци из Албаније, покупиће све што вреди и вратиће се у Албанију. Чак смо рекли и да ће неки остати заувек настањени на Косову и Метохији, у нашим, српским кућама. Очигледно је да је та већина донела одлуку које ће се стидети сви њихови посланици и њихово потомство све док су живи.

Шта је онда преостало српским радикалима него да поднесу оставке на чланство у Влади? Са наше стране то је био морални чин. Све док смо могли да утичемо на одбрану, земља се бранила. Оног часа када су социјалисти и ЈУЛ пронашли с ким ће прекинути, са ким ће изгласати да се прекине одбрана земље, нама више није било место у Влади. Ми смо поднели оставке и поручили својим коалиционим партнерима "ево, изволите, направите владу са овима са којима можете очигледно да се договорите у ово време. Сада вам радикали нису по вољи.

Онда је уследио један нонсенс, једна сувишна одлука Милана Милутиновића, који је ваљда председник Србије. Наиме, ми српски радикали смо људи који се политиком озбиљно баве, који поштују закон, који поштују Устав ове зем-

ље и који од свих других то траже. У Уставу јасно пише да министар или чак цела Влада кад поднесу оставке, остају својим дужностима све док не буду разрешени у Народној скупштини Републике Србије.

СПО би да седи на више столица

Скупштина никад не разрешава Владу, док нема обезбеђену већину која ће одмах изабрати нову. Једна држава не може да постоји без владе. Ми бисмо и сами остали да радимо у тој Влади, као министри под оставком. Међутим, Милан Милутиновић доноси уредбу, пошто је био рат он је на то имао право, којом наређује Влади Републике Србије да остане да ради у истом саставу, због тога што то земља од ње захтева.

Многи су питали да ли то нама Милан Милутиновић наређује да останемо у Влади, ми смо рекли "не, није то, него ми толико вредимо да социјалисти једностранно не могу да замисле Владу без нас". Они не могу да замисле да уђу у Владу са Српским покретом обнове, мада се већ понашају као људи који не схватају озбиљност ове ситуације. Они би хтели да са радикалима буду у коалицији на републичком нивоу, са Српским покретом обнове на савезном нивоу, ако може ту и Мило Ђукановић да им се прикључи, одржавају мањинску владу у Београду, зато што Српски покрет обнове не би могао да одржи ниједну седницу Градске скупштине да није социјалиста.

Они гласају за све одлуке Српског покрета обнове у Београду и на тај начин показују како се боје да би Вук Драшковић могао да изведе масе на улице и онда му, као што се лавовима бацају комади меса, бацају град Београд у коме може да се пљачка до миле воље. То му оставаљају на милост и немилост, да харачи,

да зулумћари, посебно његова супруга Даница. Ми смо рекли да то тако даље више не иде. Или ћете правити коалицију са нама на свим нивоима или ћете правити са Српским покретом обнове. Да седите на више столица и да у Србији више немате опозицију, то не може да се замисли.

Дакле, ситуација је сада таква да ми имамо тренутно Владу Србије, која ће, мислим, до средине идуће недеље да буде Влада, највероватније ће у среду ће бити седница Народне скупштине Републике Србије, на којој мора да се реши питање свих уредби које је донео Милан Милутиновић и на којој Народна скупштина Републике Србије мора да се изјасни о оставкама министара из Српске радикалне странке. Не могу социјалисти да кажу да смо их сада довели у шкрипац, у неки дајгнот зато што смо ми поднели оставке пре петнаестак дана. Имали су довољно времена да пронађу себи новог партнера, имали су довољно времена да са радикалима разговарају озбиљно, као што никада до сада нису разговарали.

Лако је бити у опозицији

Ми смо свесни да је ситуација изузетно тешка и да је сад много лако и много лепо бити у опозицији. Најлепше је сад бити у опозицији, нападати Милошевића, социјалисте за издају на Косову, изводити народ на улице. Ево, то сад раде сви они који су издали Косово и Метохију. Или су га издали пре рата или су помогли Милошевићу да донесе одлуку о издаји Косова и Метохије. Сада и Српски покрет обнове напада Милошевића због судбине Косова и Метохије, а директно је учествовао у предаји Косова и Метохије, заједно са Милошевићем.

Значи, лако је бити у опозицији, тешко је бити на власти. Ако постоји политичка странка која хоће да буде на власти, иако је то тешко, иако сваког месеца Влада може да падне, зато што је питање хоће ли моћи следећу пензију да исплати, онда са том странком треба разговарати на други начин, онда та странка мора да буде партнер у Влади, а не да социјалисти мисле да смо ми чиновници у Влади, да је довољно што смо ми честити и поштени људи, па да се иза нас сакрију и неки који нису такви, који нису у нашој странци.

Очекују нас тешка времена, бурна политичка јесен. Сви су подигли главе, сви непријатељи Србије имају моћне заштитнике изван граница наше земље, ти заштитници су већ ушли на територију Косова и Метохије. Видећемо, нажалост, Србију очекују најтежа времена у њеној историји.

Радикали на улици не руше власт

Гледалац: Добро вече, овде гледаоц из Апатина. Хтео сам да поздравим господина Николића. Ја сам иначе био присталица Српске радикалне странке, до

Награда за лојалност: СПС је Вуку Драшковићу бацао под ноге град Београд у коме може да пљачка, харачи и зулумћари до миле воље

сада, али у задње време ми нешто не штима у политичкој вољи Радикалне странке. Зашто једном отворено не каже овом народу, Тома је озбиљан човек, да смо ми изгубили Косово, да ми Косово више немамо. И због чега даље да се чувају та Влада и Милошевић даље? Зашто се свим силама не сруши та Влада? Има још увек паметних људи у Србији, да се нешто учини, да се нешто направи. Толико.

Николић: Прво, сумњам да сте ви и били наш члан, зато што ми препоручујете да свим силама срушимо Милошевића. Српска радикална странка је учила своје чланове, ево за ових девет година колико постоји, да никада на улици не руши власт, ма колико та власт била лоша. Дакле, Косово и Метохија су највероватније изгубљени.

Молим Бога да то није тачно и да једног дана, дотаћи ћу се тога вероватно одговарајући на питања ваших гледалаца, ми вратимо и своје граничаре и царнике и војску и полицију на Косово и Метохију и да вратимо правни систем Србије на Косово и Метохију. Али, кривицу за то апсолутно не сноси Српска радикална странка. Сносе они који су прихватили споразум Черномирдин-Ахтисари. Зашто су га прихватили то их питајте кад се буду било где појавили. Српска радикална странка тај споразум није прихватила.

Није тачно да тренутно подржавамо било кога. Ми само обављамо послове у Влади Републике Србије, на то смо обавезни. То вам је као кад било који чиновник, у било ком предузећу затражи да промени фирму, да оде из предузећа, постоји неки отказни рок у коме он мора да заврши послове које је започео, да среди папире, да преда дужност, да се раздужи. Дакле, ми сада обављамо послове и очекујемо да предамо дужност и да се раздужимо. То је све што радимо у Влади Републике Србије. Заиста не би било морално од нас да поднесемо оставке и да сутрадан не дођемо на посао. Ми само нисмо долазили на седнице Владе док није дошла та уредба, зато што смо хтели да покажемо да у Влади заиста више нисмо, да би престале шпекулације како радикали глуме да су изашли из Владе, а у ствари остају и даље у Влади.

Дакле, немате разлога да, ако сте уопште били члан, напуштате Српску радикалну странку. Нисмо променили политику, све оно што смо радили до сада, радићемо и убудуће. Наши путеви са Социјалистичком партијом Србије су се средли на одбрани Косова и Метохије, разишли онда када су социјалисти одлучили да Косово и Метохију предају.

Разишли смо се не само зато што је у питању Косово и Метохија, него и због судбине Војводине и Рашке области и ко зна ког још дела територије. Сви ми у Србији зарекли смо се били да је граница до које ћемо одступати Косово и Метохија. Сад кад је неко ту границу прешао и када је Косово и Метохију предао, не може више да ме убеди да било шта у Србији може да се одбрани.

Војводина под потпуном медијском блокадом

Ако је већ неко рекао да не можемо да издржимо бомбардовање ниједан дан, да ће они побити стотине хиљада људи и на тај начин мислио да убеди грађане Србије да план треба прихватити, ја се питам - ако се појави неко из америчке администрације, или Солана или било

Ми смо били спремни да примимо напад НАТО-а, зато што је у питању било Косово и Метохија. Ни за једног човека на свету не бисмо били спремни да Србија преживи толико искушење.

Када смо упозоравали на неизвесну судбину Крајине, на неизвесну судбину Републике Српске и на неизвесну судбину Косова и Метохије, говорили смо то као људи који се политиком ба-

СПС-у, ЈУЛ-у и СПО-у на душу: српски народ, који је остао без имовине, напустио је Косово и Метохију са војском и полицијом

ко од ових злотвора који су нам нанели толико зла и нареди да се сви осумњичени за ратне злочине 15. јула јаве у Хаг ујутру у 7, макар колико да нас буде на том списку, и ако каже да, уколико не дођемо до 7 сати, да ће у 8 бити бомбардована Србија, има ли ико образа, има ли ико морала да каже "е не дамо те људе, па макар нас бомбардовали?"

Ако је зауставио бомбардовање тиме што је предао Косово и Метохију, па не мисли ваљда да би грађани Србије доволрили да се бомбардовање настави да би се било који човек у Србији спасао.

ве озбиљно. Сада упозоравам, да су сви кренули на територију Војводине. Ја сам, већ негде иза скретања за Опово, на путу према Зрењанину, на радио апарату почео да слушам само хрватске радио станице, хрватске и мађарске.

Војводина је сада под потпуном медијском блокадом и води се медијски рат за Војводину. Изјашњава се већ и председник Мађарске владе, изјашњава се и Весли Кларк, генерал у НАТО-у, који тражи специјалну аутономију за Војводину.

Говори се о томе да би могла на Војводину да се примени теорија ограниченог суверенитета коју је Брежњев развијао према осталим земљама чланицама Варшавског уговора. То је оно што отприлике Мило Ђукановић сад тражи од Савезне Републике Југославије - "ти ме издржаваш а немаш нада мном никакву команду". Да Војска Југославије буде у Црној Гори, да буде у Војводини, а да локална власт има команду над њом. Да Савезна Република Југославија брани неке делове територије, а да нема команду над онима који ту територију бране.

Истовремено се говори о нападу на Рашку област, најпре политичком наравно, а ако се будемо превише опирали, вероватно и војном. Прети нам чак и градоначелник Москве, који је обећао да нам поклони један мост и за време рата био на нашој страни, да уколико на било који начин хоћемо да нашкодимо Милу Ђукановићу, да би онда требало да цео свет бомбардује Београд и Републику Србију.

Улазимо у тешка времена, Српска радикална странка је поново спремна да преузме одговорност, жиг, да носи свој крст, да брани Србију и српски народ, али у оваквом односу снага, кад ми нисмо сигурни шта ће идуће ноћи да уради коалициони партнер, кад сва закљичања пре уласка у Владу падну за ноћ, у таквим условима мислим да је у интересу Србије да у томе не учествујемо. Као припадник Српске радикалне странке више уопште не размишљам да ли би странка тиме добила или изгубила. Једноставно, изгубила би Србија, ако бисмо под таквим условима, стално ишчекујући кад ће неко да нас поново превари остали у Влади.

Притерани уза зид немају великог избора

Гледалац: Поздравио бих Тому. Мислим да је он прави, поштени човек и то све што је рекао, рекао је лагано. Ја мислим да су у праву што ће то да ураде, јер то су поштени људи, види се по њиховим изјавама. Да нису поштени, не би давали такве изјаве. Свака вам част Тому, здраво.

Водитељ: Господине Николићу, како Српска радикална странка види решење проблема на Косову и Метохији и уопште на политичкој сцени у Југославији?

Николић: Морам искрено да кажем да смо притерани уза зид и да неког великог избора немамо. Ја се уздам у Савез Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије. Српска радикална странка већ годину и по дана покушава да наговори руководство СРЈ и Републике Србије да уђемо што пре у Савез са Русијом и Белорусијом. Нисмо имали подршку за један такав чин, који би највероватније одвратио агресора од напада на нашу територију, све до момента док нису почели да нас бомбардују.

Онда су одједном почели да звоне телефони - "зовите одмах Думу, зовите ре-

дом Селезњова и остале, да што пре уђемо у Савез са Русијом и Белорусијом, да нам пошаљу ракете да се бранимо". Чак је сазвана и седница Савезне скупштине, иако је било ратно стање, иако би било нормално да не може да се сазове, и под убуном смо у Савезној скупштини донели одлуку да Савезна Република Југославија затражи пријем у чланство Савеза Русије и Белорусије.

Наравно, онај ко у Русији води политику, мислио је мало и на свој народ. Не можемо ми сад, у време кад ратујемо да затражимо да уђемо у Савез и да Савез одмах преузме дужност да нас брани. То би била уцена и руског народа и руског руководства и онда су они наравно рекли да ми морамо да сачекамо са тим, док се не разреши та ситуација.

Лажи и обмане Виктора Черномирдина

Не амнестирам Русију за оно што је учинила лоше за судбину Косова и Метохије, посебно за то што је њихов представник радио у интересу тзв. ослободилачке војске Косова и у интересу НАТО-а. Нас је Черномирдин неколико пута обмануо, да ли са знањем Бориса Јељцина или без, о томе не могу да судим, али су те обмане биле изузетно велике и могу да послуже једног дана неким људима који ће се прати за оно што су учинили, да евентуално нешто мало срамоте са себе скину.

Черномирдин је на преговоре са државним врхом Савезне Републике Југославије, ово сам сазнао, нисам присуствовао, нити је иједан радикал икада присуствовао тим разговорима, ми смо о свему томе обавештени у ноћ пред седницу Скупштине Србије, када и Вук Драшковић, толико смо били цењени, донео тзв. "Руски план" у коме је било предвиђено да војници Русије, Белорусије, Украјине и осталих чланица Заједнице независних држава сачињавају 50% страних снага на Косову и Метохији, да осталих 50% сачињавају војници НАТО-а, али не из ове четири земље које су директно учествовале у нападу, посебно не из Америке, Велике Британије, Немачке и Француске. Говорио је да ће те снаге бити у Албанији и у Македонији, за случај да затреба, да евентуално помогну својим уласком, али да никако неће улазити на територију Косова и Метохије.

Чак смо се и ми, радикали, тада сложили са тим планом. Рекли смо "добро, ако Руси буду у деловима где су Срби најгушће насељени, ако нам буду сачували српске енклаве бројчано, број Срба толики колики је сада, па ето ми смо већ успели да обезбедимо равноправне услове за неки нови споразум о аутономији Косова и Метохије. Имамо велики број Срба, имамо Роме, имамо смо Албанце који се нису мешали у нападе на Србе, имали смо разне друге етничке групе, муслимане, у муслимане рачунам и Горанце, чак и неке Египћане којих је било преко 10.000 и пописивали су се до

сада као Албанци, хтели су сада да се напишу као Египћани, а сад ће поново бити највероватније Албанци.

Када је прихваћен тај план, неколико дана дошли су заједно Черномирдин и Ахтисари, Ахтисари је донео потпуно нови план и рекао да ниједна тачка и ниједна запета у том плану не могу да се промене. Рекао је да уколико се, то су сад изјаве врха СПС-а, тај план не прихвати да ће Србија бити сравњена са земљом, тобож стотине хиљада људи ће побити, а Черномирдин је рекао да Русија у том случају не би могла да пружи помоћ Србији.

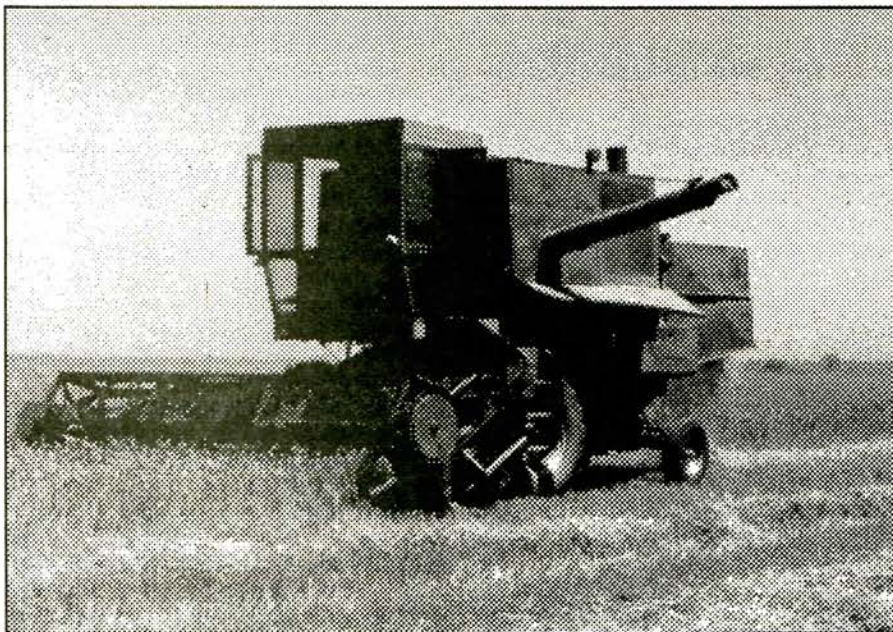
Чак је Черномирдин рекао "ако не прихватите овај план, ићи ћемо са тим планом на седницу Савета безбедности. Усвојићемо резолуцију којом ћемо тај план да прихватимо, али као план УН и Руси више неће моћи да покажу свету какав су то народ - Срби, кад не прихватају чак ни план који им Руси доносе".

Две последње обмане биле су најпре у погледу састава руских снага. Черномирдин је рекао да ће бити више од 10.000 војника, сад се зна да ће бити 3.600, да ће још месецима да се довлаче на Косово и Метохију, да уопште немају свој сектор, него ће бити пасторчићи у секторима које држе Америка, Француска, Италија што је понижавајући однос према Русији. Чак Румунија и Бугарска не дозвољавају руским војним авионима да превезу своје снаге, које су у саставу Уједињених нација, преко своје територије па Руси морају бродовима 10 дана да возе своје војнике.

У плану је писало да ћемо имати резолуцију Савета безбедности на основу главе VII Повеље Уједињених нација. Глава VII Уједињених нација је неповољна за државу на коју се односи, зато што по њој Уједињене нације држави намећу решење. Оно мора да се прихвати, а држава која га не прихвати улази у рат са Уједињеним нацијама, не са НАТО-ом, већ са свим светским државама.

Ми смо овог пута ратујући против НАТО-а имали више од пола човечанства на својој страни, чак смо имали уз себе и део јавног мњења у државама које су нас нападе, али то је друга прича. Последња Черномирдинова обмана је била када је рекао да ће Русија ставити вето уколико буду инсистирали на глави VII. Међутим, резолуција је заснована на глави VII, није на глави VI, која каже да ће се Уједињене нације споразумети са државом на коју се споразум односи.

Обманути смо и од стране руских представника, а ја сматрам да је обмана и то што је тих стотинак руских војника из Републике Српске појурило на Косово и Метохију, око тога се створила афера, фама, Срби одушевљено у Приштини дочекали те Русе, изгубили четири, пет дана да побегну и онда када су стигли Американци и са њима Шиптари, за многе Србе је било касно. Мислим да и због тога државни врх, онај ко је све то организовао, једног дана треба да одговара пред својим народом.

Жетва у Војводини: Русија и Белорусија један део својих потреба за храном могу да подмирују са наших тржишта

Није требало обуставити отпор

Гледалац: Поздрав свима у емисији, посебно вашем госту. Зар не мислите да је цео државни врх у ствари изневерио поверење целокупног нашег народа у Југославији и предао Косово и Метохију тако лакомислено и под безвезним уценама. Мислим, ако смо већ кренули да се боримо против њих зашто нисмо ишли до краја? И друга ствар, ви кажете да нећете на улици да сређујете ствари, ви би то све неким политичким путевима, а годинама политички не можете да урадите ништа и зна се да нећете моћи ништа да урадите политички. И када ће већ једном овај народ да се ишчупа и да стане на своје ноге и да скине тај цео државни врх који га уништава годинама? Видите ли ви како ми живимо, од данас до сутра, нема уља, нема овога, нема онога, па то је невероватно, људи моји. Треба народ да изађе на улице, да крене, да се то више сруши, да нашој деци једном буде боље. Хвала, пријатно.

Водитељ: Хвала што сте се јавили.

Николић: У једном делу се слажем са вама, а у другом не. Ја уопште не могу да замислим да би било среће у држави у којој би народ изашао на улице, било кога сменио и било кога поставио. Ову садашњу власт поставио је народ, одлучујући на изборима. Ти избори јесу били покрадени, избори за председника Србије, и на тим изборима покрадена је искључиво Српска радикална странка. Ја сам за то да сада, као часни и морални људи, као људи који знају да је држава у великим недаћама, у великим несрећама, распишемо изборе.

Шта ме спречава да инсистирам у странци, да се странка сада одмах јасно определи да тражи изборе? Спречава ме то што ми не можемо да спроведемо изборе на територији Косова и Метохије, ни савезне ни републичке. Испало би,

ако бисмо расписали изборе без територије Косова и Метохије, да смо се ми већ одрекли Косова и Метохије. Мене само то спречава да кажем "јесте, идућег месеца би требало да буду избори". Зато мислим да би требало да распишемо изборе за локалну самоуправу, зато што смо и 1992. године имали изборе за локалну самоуправу без територије Косова и Метохије, па смо успоставили власт, привремена већа, привремена скупштинска већа на територији Косова и Метохије која су функционисала.

Ваш гледалац је у праву да није требало да престанемо да се бранимо, и сад то више нису ни моје, ни гледаоачеве процене. Ја сад то већ заснивам на анализама које објављују амерички и енглески генерали...

Министарска деца на сигурном

Водитељ: Господине Николићу, ја се извињавам, наставићемо причу о томе. Имамо гледаоца на телефонској линији, а ово је емисије "Питајте", и верујем да многи хоће да вас питају, па ево да покушамо да одговоримо на њихова питања. Добро вече, изволите.

Гледалац: Добро вече, овде Милан Пољак из Сомбора. Поздрављам Тому Николића и имао бих два питања. Да каже, мало пре је навео, имена министара који су децу склонили у иностранству, ако је могуће и која је била платформа за решење косовског питања?

Николић: Ја вам нећу рећи имена. Ниједан министар Српске радикалне странке није имао децу у иностранству, имали су децу у војсци. Ја вам тврдим одговорно, као озбиљан човек, а могу да ме туже, у Влади Републике Србије седе министри који имају децу у иностранству и нису их вратили из иностранства.

Немојте да ме терате да их помињем, али они знају врло добро с ким смо рато-

вали последих 15 дана, чак је и секретар Владе послала свима један формулар, на коме смо написали кога имамо у породици и где нам сваки члан породице живи. Ти формулари би требало да буду доступни јавности. Изненадили бисте се колико људи са министарским платама, са којима се живи боље него што живе многи грађани Србије, али не може да се стиче никакво материјално богатство, колико је таквих људи који могу да плате школовање од 20.000-30.000 марака годишње. Како ли долазе до тог новца.

Безначајни губици Војске Југославије

Што се тиче решења за Косово и Метохију, ми смо морали да издржимо. Данас можете да читате у страниј штампи, да гледате на страним телевизијама, пре три дана је Блиц пренео једну такву изјаву енглеског генерала из НАТО-а, који је изјавио да нас је НАТО бомбардовао свим средствима које је имао на располагању и да је све било већ пред расулом.

Истовремено, и Американци и немачки генерал, који су посматрали снимке извлачења наше војске кажу "очекивали смо десетине оклопних возила, тенкова, транспортера, а излазило је на стотину". Видели су морал наших војника који се извлаче, који су 77 дана издржали под бомбардовањем, а изгубили смо само 11 тенкова, само неколико тенкова је директно погођено зато што нису били добро камуфлирани.

Истовремено, ми смо изгубили један авион негде на западу Србије, миг 29, један испод надвожњака на старом путу за Нови Сад, један је био у квару и пре рата. Чак 11 мигова 29 је са аеродрома "Слатина" узлетело и вратило се у Београд оног часа када су окончана ратна дејства.

Ниједан мали авион, који су тамо у подземним хангарима чекали те њихове чувене Апаче да их разбију као дете звечку, није ни оштећен за све време бомбардовања у коме су коришћене најразорније бомбе.

Морали смо да издржимо. Било је питање дана, највероватније једна до две недеље, када би све ово пукло и отишло у ваздух. Нико више у свету није могао да оправда да се једна држава тако злочиначки, тако зликовачки бомбардује ни због чега. То више нису могли да оправдају ни снимци такозване хуманитарне катастрофе, ни уплакана албанска деца коју су највећим делом растерале НАТО бомбе које су свуда падале. Ништа више није могло да послужи као оправдање.

Нажалост, Американци су нас боље познавали него што се ми сами знамо. Они су знали да постоји неко ко тако брани месец, два, три или четири и на крају пада зато што изгуби живце или зато што није довољно храбар и ишли су на такву личност, ишли су док неки људи нису погустили, можда и зато што им прети оптужба за ратне злочине.

Водитељ: Да чујемо још неког на нашој телефонској линији. Хало, добро вече, изволите.

Човечанство у "раљама" перверзних људи

Гледалац: Добро вече вашем госту и вама. Имао бих једно, два или три питања за господина Николића. Сви знамо ко је, претпостављам да се слажемо сви, ко је кривац за ову ситуацију у коју смо упали, у економску и све то безнађе и губитак Косова и Метохије. Питао бих господина Николића - да сте ви, српски радикали на власти, шта би ви учини-

ако је истина да ли можете да кажете чија је то идеја? Хвала и пријатно.

Николић: Ово последње није истина и не постоји таква идеја. Барем ми српски радикали за њу нисмо ни чули, нити смо је разматрали, а што се тиче бољег живота или тога да нас неко неће нападати бар за годину дана унапред, ја знам да не постоји чаробни штапић.

Још јако дуго грађани Србије неће моћи да размишљају о свим оним стварима о којима размишљају грађани у многим државама у свету. Ми јесмо ту где јесмо, имамо изузетно низак национални доходак, имамо разорене фабрике, имамо фабрике уништене и пре ра-

тип, један аморалан тип на власти, а ево сад му се и жена кандидује за сенатора. Човек који је по нашим мерилима, а наша су мерила још увек међу највишим, морално највишим у свету, једна потпуно поремећена, девијантна и морам да кажем сексуално девијантна особа.

С друге стране, у Енглеској пола владе су хомосексуалци. Код њих је то потпуно нормална појава и мислим да 90% мушкараца у Енглеској има бар једно хомосексуално искуство. Немци су људи који још себе нису пронашли. Видели сте, влада у којој су зелени, чија је идеологија - мир по сваку цену, без рата по сваку цену, ушла је у рат против

**Косово и Метохија ван правног поретка Србије:
увиђај монструозног злочина у Старом Грацком обављали су патолози КФОР-а и тзв. ОВК**

ли да се ова земља извуче из ове економске ситуације, да живимо нормално, да мислимо о неким сасвим другим стварима, а не да знамо све председнике, министре, подсекретаре, пола света, да се једноставно бавимо нормалним стварима. Значи, како би нас ви извукли из ове бедне ситуације 17. века у коју смо упали.

То је једна ствар. Друга ствар, сходно том првом питању, је да у неком наредном периоду, неких 500 година, више не буде рата у овој земљи и друго питање - шушка се, прича се да је сад уведена приликом регистровања аутомобила нека мостарина, путарина, неке огромне своте новца који ће сваки појединац морати да плати приликом регистрација аута. Да ли је то истина и

та, низак животни стандард, ниску стопу запошљавања, ми смо већ на ивици да будемо стара нација, запустили смо село, окренули се граду, гигантима који не раде и од којих су зависиле наше породице, а сад ће то ићи јако тешко.

Истовремено смо земља коју још увек нападају различити политички интереси и земља која нема упориште у свету, ни у једној великој сили, зато што је цена коју су тражили да платимо била изузетно висока и то значи да ми, можда у догледно време, док се односи у свету не промене, док у другим државама, посебно онима које нас нападају не дођу на власт мало другачији људи.

Видели сте да ту нема нормалног човека на власти, ни у Америци, ни у Енглеској, ни у Немачкој нити у Француској. У Америци је један перверзан

Савезне Републике Југославије. Први пут после Другог светског рата, њихови авиони су поново бомбардовали Србију. Француска је земља којом влада немачки капитал, која има већ 40% Црнаца и муслимана, Француза који гласају у Француској.

У свету долази до поремећаја, као кад се отапају ледене санте. То ће да донесе неке промене у свету, колике видећемо. Русија, велики православни гигант је на коленима зато што не може да подмири апетите својих лопова. Русија има народ који је привржен српском народу, који му је кроз историју врло често помагао, али и руководство које је вођено неким другим интересима, Думу која је на нашој страни, али нема никакву власт и никакав утицај. Русија ће имати ове године изборе за Думу, идуће го-

дине за председника, видећемо да ли ће то моћи да промени односе снага.

Убеђен сам да једино Савез са Русијом и Белорусијом може да помогне Савезној Републици Југославији, Србији и Црној Гори, не само сада, него и у догледно време. Економски ми можемо да се опоравимо сарађујући са Русијом и Белорусијом. То су једине државе које ће нам испоручити нафту и гас увек када нам то буде потребно, без обзира на то да ли имамо новца да платимо или не.

То су једине државе којима можемо да извозимо своје производне такозване високе технологије, зато што је наша висока технологија ниска у односу на Запад. То су државе које своје потребе за храном могу да, један њихов део, подмирују са нашег тржишта, а ми имамо вишкове. Ево и ове године је родило, Богу хвала, и пшеница, родиће и кукуруз, имаћемо много вишкова које ћемо продати и мало покрпити овај сиротињски буџет који имамо.

Мораћемо мало више да се ослонимо на њихову политичку моћ. Једног дана, када будемо на Косову и Метохији имали базе, војне базе Савеза Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије, ми више нећемо имати никаквих проблема.

Таксе остају на снази

Гледалац: Добро вече. Желео бих прво да поздравим све у студију. Имам једно питање и мало као увод - да ли сматрате да смо ми још у једној врсти затвора, кад морамо да плаћамо да изађемо из своје земље, када ће се то укинути и да ли ће се то укинути пошто сте ви радикали, нажалост, дали овај предлог за таксу на бројило за телевизију државну, када ће се то укинути и да ли можете нешто рећи, када ће почети изградња ових кућа, прича се да се по Србији гради, али овде нико ништа не предузима.

Николић: Радикали нису увели таксу на бројило, гласали су за њу, али очигледно је да ће Елекпропривреди требати много средстава да се извуче из неприлика у коју је довело НАТО бомбардовање и очигледно је да ће Радиотелевизији требати много средстава. Сви предајници, 23 предајника РТС-а је срушено, чак је срушено око 40% репетитора РТС-а. То ће морати да буде изграђено и помоћу таксе на бројило.

Што се тиче таксе за излазак из земље и она неће бити укидана у догледно време, али ја вас само убеђујем у то да се та такса користи баш као и сва примања у буџету, ми практично имамо текуће, пролазне рачуне за скоро све обавезе које држава има. Све што се намири и све што стигне у току дана сабира се и чека се када ће бити довољно да се исплати неки део пензије, неки део деџер додатка, породилске надокнаде, материјалне надокнаде, све оно што је држава дужна да обезбеди својим грађанима.

Не знам шта ћете сад у иностранству, шта то ви можете да набавите у иностранству што би било јефтиније него што је код нас у Србији, односно ако

већ има тога што је јефтиније, па то можете овде да препродате, ви ћете заручунати и ону таксу коју сте платили при изласку из земље, ми ћемо то, који не мислимо да изађемо из земље овде да платимо и опет ће вам бити као да нисте платили таксу.

Није тачно и заиста је болно ако се, као што ви тврдите, прича да се по Србији куће поправљају, а да се у Војводини не поправљају. То није тачно и ја мислим да је ово само једна кампања на телевизији, где неки људи потрче, као што су трчали оног часа кад удари ракета или бомба да се сликају поред нечега што је срушено, тако и сада трче да се сликају, као крећу и све ће изградити за месец или два. Нису још дотрчали у Сомбор да се сликају, али ја очекујем да ће и ту доћи.

Ствар је много озбиљнија него што изгледа, средства има мало, средства су недовољна и морају да буду рационално распоређена. Не може да се деси да се некоме у Алексинцу или у Крушевцу направи кућа, а да се не направи у Сомбору. То је заиста немогуће, него ови политичари из врха, наши коалициони партнери, прво трче око својих изборних база, одакле су пореклом, па се сликају и обећавају како ће они све у свом крају први да поправе, како би могли да рачунају да ће поново доспети на неке листе, да ће доћи у парламент после неких избора.

Влада у правом саставу не постоји

Гледалац: Добро вече, желела бих да поздравим господина Николића. Хтела бих само да кажем да је председник Српске радикалне странке, др Шешељ, у свом предизборном програму обећавао да ће за своје бираче, односно за грађане ове земље гарантовати судску заштиту и примену права, односно наших закона.

У последње време ми смо сведоци да се закони не примењују, да се доносе уредбе које су, најчешће, мимо закона и ми грађани би желели да се заиста једанпут почне са применом закона и да пред судом имамо заштиту. Шта господин Николић каже о том свом предизборном програму, а такође мислим да су много од својих бирача изгубили, управо тим својим предизборним програмом који нису доследно спроводили. Захваљујем најлепше.

Николић: Судска заштита је потпуно обезбеђена. Наравно, нису судови доведени у ред, још увек ауторитет појединаца, политичка моћ, понегде и новац, утичу на то каква ће пресуда бити донета, односно, како ће један процес да се води, хоће ли уопште бити краја, уколико је неко ко је сирот, ко је без подршке, у праву. Морате да разумете да смо ми ушли у Владу у време када је ситуација на Косову и Метохији била изузетно тешка и када је било потребно апсолутно народно и национално јединство и посебно јединство у Влади које би се преносило на народ.

Свесно смо избегавали сва питања око којих би могли да се споримо, све оно што је у нашем програму различито остављали само за нека боља времена, тако да нисмо успели да уђемо у неке поре живота, посебно у министарствима у којима су министри из политичких странака које су наши коалициони партнери.

Што се тиче владања уредбама, па госпођо, за време рата морало је да се влада уредбама. Ова влада није владала уредбама све до ратног стања и неће владати уредбама ни после укидања ратног стања. Ту једино касни Народна скупштина Републике Србије, односно председник Народне скупштине или Милан Милутиновић или трећина посланика или би требало Влада, али очигледно је да Влада у правом саставу не постоји, да се сазове седница Народне скупштине, да укине уредбе или да се једине уредбе претворе у закон.

Ми ћемо у среду имати седницу на којој ће уредбе бити укинуте, али ће неке уредбе бити, као предлози закона, понуђене посланицима да остану да важе и после ратног стања. На пример, дневнице солидарности, издвајање из буџета за раднике који су остали без фабрике, има још неких социјалних уредби које смо донели за време рата, којима ћемо ми продужити важност закона. Закони су за мирнодопска стања, уредбе су за ратна стања и ту је ваљда све сасвим јасно.

Ова Влада је имала само једну уредбу о информисању, која је важила 15 дана пре него што је донет Закон о информисању. И то је све оно што је ова Влада уредбама чинила уместо закона. Све остале уредбе које смо доносили служиле су да се спроведе закон.

Радикали не подносе притиске и уцене

Гледалац: Добро вече, ја бих поставио само једно питање, један мали коментар. Радикална странка, која треба да служи на понос своје традиције, искористила је пуно времена, ево 10 година како господин Николић каже, на патњама српског народа. Да кренемо само од Крајине, па преко свега што је искористила за своје промотивне скупове и тако даље, а није оправдала своје поверење које је имала, које је добила од српског народа. Није то оправдала. Сада ме интересује да ми господин Николић одговори само на једно питање, односно два питања.

Прво, да ли је у реду, ако сутра ви добијете, дао Бог за вашу странку, ја нисам ваш члан, али дао Бог нека вам Бог помогне, да добијете ви гласове српског народа да направите владу, на који начин мислите да изађете у свет и сарађујете са тим људима који су нас бомбардовали. Ми морамо са њима радити. Знате да су наше машине на италијанској технологији, наши авиони лете на америчким деловима и да сада не набрајам све. То је једно питање. И друго - да ли не мислите да је Социјалистичка партија Србије исто користила као и

Српска радикална странка патње српског народа да би остала на власти? Топико и хвала.

Николић: У вези поверења, да ли смо изиграли поверење народа или нисмо, о томе ће одлучити грађани Србије на изборима. Свако појединачно има право да упре у нас прстом и да каже - ви нисте добро радили, не заслужујете поверење народа, али ипак ја бих оставио да то, јесмо ли оправдали поверење својих бирача или нисмо, оставимо бирачима који ће изаћи на изборе.

Ако једног дана победимо тако да сами формирамо владу, наравно да ћемо сарађивати са светом, али онако како то радикали сарађују. Нити ћемо подносити притиске и уцене, нити ћемо пузити пред њима, нити ћемо дозвољавати на било који начин да српски народ испашта због тога што је Српска радикална странка на власти. Ако неког из иностранства буде водио економски интерес, он ће сарађивати са Републиком Србијом и са Савезном Републиком Југославијом. Уосталом, и за све време рата проток роба из тих земаља је постојао иако постоје санкције које су сада, рекао бих, ригорозније него икада. Људи који се

да су нас бомбардовали гађали су не-селективно, зато што их уопште није било брига шта ће погодити. Једино објекте телефоније, са изузетком једне поште у Ужицу, строго су избегавали да гађају. Ту је један велики проценат акција имају италијански и грчки партнер и њима није одговарало да њихова имовина тек тако пропадне. У Трепчи грчки партнер има велики број акција, па Трепча уопште није бомбардована.

Значи, да смо приватизовали све оно што је у Србији могло да се приватизује НАТО не би имао шта да гађа, зато што би, увек када би изабрали циљ, представник неке од држава рекао - немојте, станите, ми ту имамо свој капитал. Свуда се у свету односи граде на интересу капитала. Нема више ни пријатеља, ни непријатеља, нема љубави и мржње, а да постоје лична осећања Американци никад не би подржавали Албанце, зато што виде о каквим се људима ради, људима који су читав један цивилизацијски степен иза Срба.

Ја се не бојим тога да би Србија на било који начин заостала уколико би Српска радикална странка победила на

иако Министарство полиције држи Социјалистичка партија Србије и не дозвољава било коме да привири тамо. Ми немамо појма шта врх полиције ради, једино кад нас известе полицијци са терена.

Ја уопште нисам човек који ће да бежи од суда, суд народа је за политичаре најмеродавнији. Ако ви тврдите да смо ми искористили патње српског народа, то може да буде ваше лично мишљење, али шта ћемо, ми смо постојали као политичка странка у време кад се дешавала и Крајина из које сте ви, рекао бих по нагласку, и када се дешавало Република Српска и када се дешавало Косово и Метохија. Па, нисмо могли да жмуримо и да не кажемо народу шта би било да смо ми били или за шта се ми залажемо.

Кажете да су социјалисти то исто искористили. Ево имаћемо изборе, имаћемо суд који се зове избори. Сада ћемо на сваком бирачком месту имати, сви који нешто значимо и вредимо у политици, чуваре кутија. Нема више лажираних избора на Косову и Метохији где социјалисти могу да украду 100.000 гласова. Шингари, "гласачи" Милана Милутиновића, још увек се из Албаније враћају на Косово и Метохију, још нису сви стигли. Пребројаћемо све гласове, нека влада онај ко победи, или они који победе. Убеђен сам да једна политичка странка сама не може да створи потребну већину у Народној скупштини, мораће да се праве коалиције.

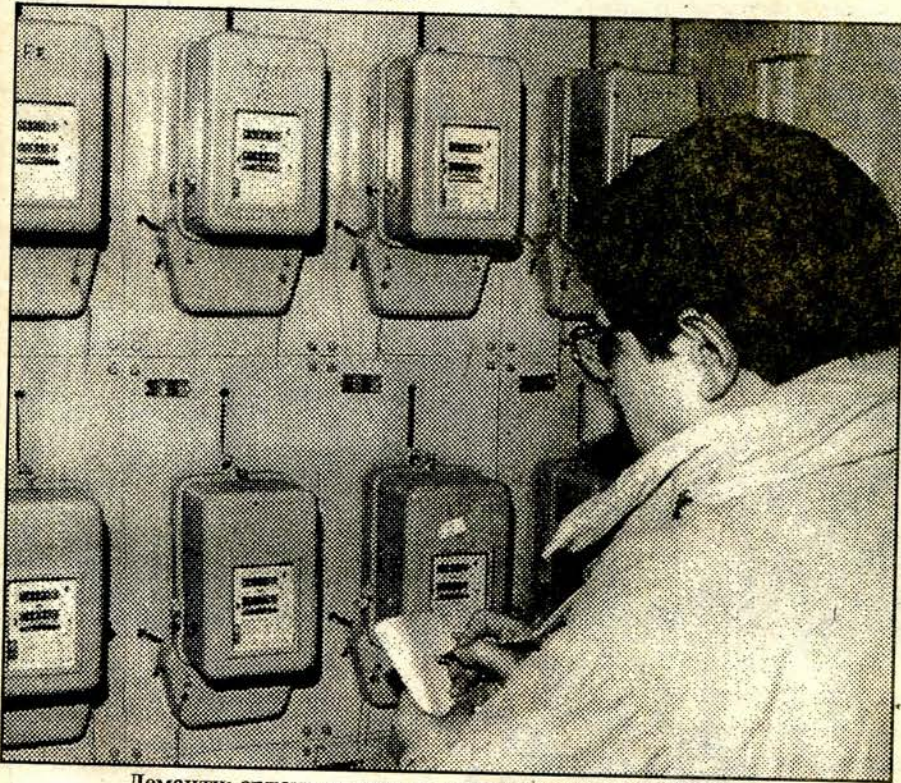
Народ зна како се ко понашао

Водитељ: Са киме бисте ви најрадије у коалицију?

Николић: Ја најрадије не бих ни са ким, у Србији нема довољно способног партнера да са њим правимо коалицију, али знам да са СПО, Савезом за промене, аутономашима, не бих могао да будем у коалицији и да седим у истој влади. Једноставно, ми бисмо се посвађали на првој седници, толико се разликујемо. Са социјалистима при оваквом односу снага, при оваквом њиховом уздицању изнад стварности, изнад грађана и њихових жеља такође не бих могао да стварам владу, али могуће је да ће социјалисти одлучивати ко ће бити на власти, да ће они бити језичак који ће превалнути на једну или другу страну.

Нека буде тако, народ зна како се ко од нас понашао, како ће убудуће да се понаша, изаћи ће бирачи, заокружиће политичку странку и кандидата за посланика, тако како заокруже - тако ће им после и бити.

Водитељ: Господине Николићу, сви стигли смо до краја вечерашње емисије "Питајте". Хвала што сте били наш гост и надамо се да ћете нас посетити поново. Вама, драги гледаоци, хвала на пажњи и останите уз канал 54. Пријатно вече.

Деманти: српски радикали нису увели таксу на бројило

баве економијом, који производе и продају и они који увозе налазили су начина да заједно са својим страним партнерима крше те санкције.

Свет гради односе на интересу капитала

Друга ствар је болна, после овог бомбардовања сасвим је јасно да смо заказали са приватизацијом. И ако победимо и спроведемо потпуно приватизацију, било би то довољно да се више никад не бавимо политиком. Видите, сада ка-

изборима. Једино смо ми спремни и способни да изведемо реформе. Уосталом, много тога смо обећавали у предизборној кампањи. Све оно што је било могуће да се оствари ми смо остварили. Погледајте криминал, није га уопште било за време рата. Без струје, без личног светла, са 90% састава полиције на ратним задацима, ми смо имали стање у земљи потпуно безбедно и мирно.

Ево, Српска радикална странка је изашла из власти, почињу поново ноћна убиства. Криминалци дижу главе, знају да сада све може да буде другачије

ПРОФ. ДР НИКОЛА ПОПЛАШЕН, ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ, У ЕМИСИЈИ ТЕЛЕВИЗИЈЕ БН ИЗ БИЈЕЉИНЕ "БЕЗ ПАРДОНА", 24. ЈУНА, КОЈУ СУ 26. ЈУНА РЕПРИЗИРАЛИ РТВ "СВЕТИ ГЕОРГИЈЕ" ИЗ БАЊАЛУКЕ И КАНАЛ "С" СА ПАЛА

КУМАНОВСКИ СПОРАЗУМ ОДВОЈИО КОСОВО И МЕТОХИЈУ

Косово и Метохија фактички не припадају ни Србији ни СР Југославији. Формално постоје неке папирнате крпице које дају по неку могућност тумачења да је јужна покрајина саставни део Србије. Међутим, то није чињеница. Тамо српски народ из дана у дан нестаје, што отвара једну неизвесну перспективу, која је пред нама, као и ружан период иза нас

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. Ево, први пут у овој серији емисија "Без пардона", након избора на функцију председника Републике, гост је проф. др Никола Поплашен.

Др Поплашен: Господине председниче. Били сте у Сарајеву, коначно један добар део радног времена сада проводите у кабинету у Српском Сарајеву, данас сте у Бијељини, како се осећате?

Др Поплашен: У Српском Сарајеву је мој радни простор исто као у Бањалуци, коначно, због заиста неких редовних радних обавеза и због непредвидивих које су концентрисане у Бањалуци. Посетио сам још неке општине и имао неке разговоре. Иначе, овде се добро осећам.

Водитељ: Ово је емисија у којој углавном одговарате на питања гледалаца и обично председници држава нерадо, та-

ко да кажем, прихватају те контакте, разговоре. Ми смо имали једну емисију на државној телевизији, ако се сећате, "Питајте председника". Нешто је тада другачије изгледала, а вечерас ће то бити на неки начин директан разговор вас са народом који вас је бирао.

Много је проблема са којима се сусрећемо и ви, као председник Републике, и наша држава, тако да ће овај разговор бити мало другачији него што би био да није ових проблема. Али, ево, да се присетимо вашег гостовања у овој телевизији уочи избора. На моје питање шта ћете урадити ако будете изабрани за председника Републике, ако победите, ви сте рекли да сте ви већ сигурно председник Републике. Не знам да ли се сећате те реченице.

Др Поплашен: Како да не.

Расположење људи

Водитељ: А, да ли сте тада, кроз ту реченицу, заправо предвидели неке проблеме који су се касније дешавали и са институцијом председника Републике и са Републиком Српском?

Др Поплашен: Да, пре свега, видите у овом тренутку ваша асоцијација претпостављам иде на неке проблеме везане за мене као личност која је изабана за председника Републике. Рећи ћу нешто и око тога: једно и друго је ипак донекле одвојиво.

Најпре што се тиче моје претпоставке да ћу бити изабран за председника, у то сам био сасвим сигуран, с обзиром да ми је било објективно познато расположење људи у односу на програме које смо износили и на оријентацију, пре

Председник Републике Српске, др Никола Поплашен: његова оријентација је у прихватању Дејтонског споразума и чувању Републике Српске у складу са тим споразумом

свега српског народа у Републици Српској.

У том погледу наш став им је био јасан, а све друго су биле преваре. Наравно, извесну дозу сумњичавости уносио је једино вероватнији обим фалсификата избора који је припремљен. Очигледно да оно што је учињено није било довољно да се преокрене бирачка воља свих грађана Републике Српске, а првенствено Срба.

Што се тиче наставка рада, ја сам одржао кључне тачке из обећања због којих сам изабран за председника Републике.

Републици Српској. Они су овде гости по мандату Дејтонског споразума иако су сами прекршили тај мандат. Дакле, није реч да ја кришим Дејтонски мировни споразум. Ја га прихватам онаквог како је написан, а СФОР је прекршио мандат и свакодневно га крши. Кршењем мандата уместо мировних трупа, СФОР себе претвара у окупационе трупе.

Одлукама Канцеларије високог представника и ОЕБС сами себе претварају у цивилни део окупационих снага на подручју Републике Српске. Мој став у демократском избору Владе није им од-

Странци негирају вољу народа

Могао сам да путујем по свету, да се у великим западним градовима сликам за њихове телевизије, да будем богат у материјалном смислу, да сам прихватио снажну сугестију да именујем господина Додика.

Међутим, из концепцијских разлога, и због свега оног што сам рекао, то нисам могао да учиним и због тога сам очекивао, коначно директно одговарам на питање, да се моја позиција на овај начин доведе у питање. Наравно, проблем је са институцијом председника Републике. Игнорисањем највише државне функције, странци заправо показују како омаловажавају и вређају читаво бирачко тело, државне органе и људе који представљају Републику Српску и показују да им није стало до Републике Српске.

Смењивањем председника Републике, господин Вестендорп је вероватно хтео и постигао други ефекат, јер је сменио и Народну скупштину. И пошто нема ко да потпише одлуке и законе Народне скупштине, бесмислен је и њен рад. Дакле, остаје само марионетска влада. Нема скупштине, нема председника Републике и марионетска влада из дана у дан доноси одлуке којима еродира елементе државности Републике Српске и ми улазимо у једну фазу у којој постоји могућност да не буде више избора у којима ће се уопште бирати председник Републике.

Дакле, не би било Републике Српске, него би било неко подручје унутар политичког система БиХ које би било другачије организовано. Народна скупштина би била сведена на подручје доношења маргиналних прописа, а влада Републике Српске или би нестала или би била пуки извршилац одлуке Савета министара који треба да прерасте у владу БиХ, или би постојале кантоналне владе.

Према томе, ради се о једном процесу нестанка Републике Српске кога ја не могу да прихватим. Да сам то прихватио, једно време би функционисало, али за десетак месеци, или годину дана, народ не би могао да ме види очима као што се то, рецимо, десило једном председнику Републике Српске. У исто време био бих одбачен од странаца, а тешко би могао да се погледам и у огледало.

Додик против српског јединства

Водитељ: Када сам говорио о овим проблемима господине председниче, имао сам на уму неке чињенице. Избор председника Републике и инаугурација су један високо, да тако кажем, државни и морални ниво који је сличан у свим државама света, али оно што је карактерисало сам процес избора у нас, мислио сам на проблеме који немају никакве везе са вама лично.

Прво је шеф изборног штаба на овој телевизији, господин Благојевић, много пре званичних извештаја саопштио

Неподобан за премијера; Додик се не уклапа у демократске принципе, Устав и закон

Дакле, ја нисам одустао од оријентације коју сам представљао као властито убеђење, мој властити програм и кога сам усагласио са странкама које су ме кандидовале за председника Републике.

Наравно, не мислим да има много мудрости у тврдом ригидном постављању. Пре свега, моја оријентација је била у прихватању Дејтонског мировног споразума, у чувању Републике Српске споразумом у респекту бирачке воље народа, и ја сам у разговору са вама рекао да ћу поштовати ту вољу без обзира каква она буде. Она је у Народној скупштини оваква каква јесте, тако да ниједна странка, ниједан блок нема апсолутну већину, а тиме и могућност, мислим на српске блокове и српске странке, да изабере нову Владу Републике Српске. И даље инсистирам на компромису у складу са резултатима избора и захтевам да се влада изабере по Уставу и закону.

Окупаторске снаге

То моје инсистирање изазвало је проблеме у односу на текућу Владу и у односу на странце који су гости у БиХ и

говарао јер имају марионетску Владу која им добро служи, која углавном од њих црпи не само идеју, већ и готове пројекте и решења.

Да би се то реализовало њима је потребан господин Додик као председник Владе. Ја нисам хтео да прихватим господина Додика зато што се не уклапа у моје демократске принципе, Устав и закон. И то је једини разлог због чега је господин Вестендорп донео одлуку о мојој смени.

Ја могу гледаоце, ако је то уопште занимљиво, да упознам са дописом господина Вестендорпа, где он каже да је ту одлуку донео зато што кришим Устав, а ниједан члан Устава није навео ни начин како тај Устав кришим. Према томе, та његова одлука је паушална, неприципијелна, нема никакву аргументацију и због тога је она недемократска, нелегитимна, незаконита и зато је ту одлуку одбацила и Народна скупштина Републике Српске. Ја сам био свестан, кад сам почео да обављам функцију, да могу да останем председник Републике без обзира на ову ситуацију коју сам описао.

Гаулајтерова самовоља: Вестендорпова одлука о смењивању председника Републике је паушална, недемократска, нелегитимна и неаргументована

неке резултате и рекао да сте ви победили. Знамо да се дуго отезало да се саопште резултати, то је једна чињеница.

Друга чињеница да сте за једно кратко време имали много проблема, нападали су вас, да ли само због Додика, а имамо информацију да је налог, односно тражење ваше смене, потекло изнутра, а не из вана. Имамо још једну чињеницу: странци и међународна заједница су заправо признали вашу победу. Могли су они то да наместе и да победи неко други.

Дакле, народу би требало објаснити откуд онда за кратко време толико проблема и толико неких конфронтација које су се директно и индиректно преламале преко институције председника Републике?

Др Поплашен: Па, ту има много питања. Видите, пре свега, треба подсетити гледаоце, нису то што ви зовете проблемима. Није то настало избором. Сетите се гледаоци овде у Бијељини, кад је бира на Влада господина Додика тад је нестало српског јединства.

Пре избора господина Додика за председника Владе, Народну скупштину Републике Српске легитимно је чинила српска посланичка већина. Јесте, сама Српска демократска странка, то је тачно, али је то српска посланичка већина и та српска посланичка већина јединствено је бира на Владу Републике Српске. Јесу сви били из СДС, али сад не говорим о тешкоћама које су настале из монопола владавине СДС у парламенту таквог избора Владе, али избором господина Додика у власт Републике Српске, у функционисање политичког система, у најважније одлуке, у политички живот уведена је Странка демократске акције преко Коалиције за целовити и демократску БиХ.

Празна обећања

Дакле, она је постала кључни фактор одлучивања и без ње не може ништа да

се одлучи. То је било у Бијељини и тад су настали жестоки, како ви кажете, проблеми између овога патриотског блока (СДС, Српска радикална странка и Српска коалиција за Републику Српску) и овога другог блока који се зове "Слога".

Према томе, нису ти проблеми настали датумом мога избора. Ви се сећате обећања коалиције "Слога" и господина Додика, од митинга до митинга, од града до града, он је говорио бирачима – гласали ви или не гласали, ја ћу бити председник Владе. И то је врло искрено говорио јер је имао таква обећања преко океана од Гелбарда, САД итд.

Његова обећања нису била празна. Јесу она антидемократска, противустварна и противзаконита, али они нису очекивали овакав резултат и зато су се тако понели. Наравно, ми смо изашли на изборе, у бирачким одборима имали људе који су на лицу места бројали гласове, наравно где год смо могли. У истом тренутку када су изборне комисије имале резултате имали су и чланови Српске радикалне странке, који су били врло ажурни на бирачким местима и на местима за пребројавање.

Према томе, ми смо морали упоредо да бројимо због неповерења у бирачке одборе и комисије које су то радиле. Али, нисмо могли да спречимо неке ружне ствари које су се догађале ван бирачких места, али смо успели приближно да пребројимо оно што је било у бирачким кутијама. Због тога смо одмах објављивали резултате да бисмо спречили даље фалсификате.

Разуме се, након тога иде трећи део вашег питања. Па видите, у земљама у свету, па чак и кад воде сурову и агресивну империјалну политику у демократској области борбе за људска права, није једноставно да отворено фалсификују резултате избора и да отворено руше демократске владе и демократски изабране људе. Због тога шта друго да кажу него да не сарађујемо са њима.

Пазите, они су увек говорили, признајемо га уколико буде сарађивао са нама. Сарађивати са њима значи потпуно извршавати њихове одлуке. Ја сам био спреман за сарадњу и пре избора и након избора, а и сад сам спреман, али не за овакву.

Минимум равноправности

Сарадња подразумева, ваљда, да се разговара о чињеницама и да се води равноправан дијалог, подразумевајући њихову снагу и економску, војну и политичку моћ итд. Ја не мислим да је сарадња конфронтација, него однос равноправности у складу са нашом величином и снагом итд.

Ми имамо, рецимо, милион и по становника, врло малу економску моћ и немамо разлога да се меримо у том погледу ни са једном великом западном земљом, а поготово не са САД. Али, у складу са нашом величином тражимо неки минимум равноправности успостављене међународним правним нормама и Дејтонским споразумом итд.

Међутим, они су очекивали од мене да се, наравно, идентификујем са њиховим напорима. У складу са тим, имао сам велики број разговора са међународним представницима. Ти разговори са мном, као председником Републике, углавном су почињали диктатом.

Дође представник САД или неке западне земље, и након поздрава диктира шта ја треба да урадим. Ако их упозорим да је то, рецимо, надлежност Народне скупштине или Владе, а не моја, онда долази до проблема.

Треба да обезбедим да њихове одлуке прођу итд. Дакле, једна серија људи из Републике Српске која је спремна да се тако понаша наспрот интересу народа Републике Српске, Уставу и закону цени се у њиховим очима као кооперативна, као способна за сарадњу, као они који раде на афирмацији Дејтонског споразума, иако се тај споразум директно крши, и они су фаворити на тркама.

Међутим, тај процес, наравно, не може трајати у бескрај. Све што постоји, како неки кажу, заслужује и да пропадне и да нестане и народна воља, у крајњој линији, мора да дође до изражаја.

Политички ефекти

Водитељ: Добро, претпостављам да ће у контакту са гледаоцима бити још питања везаних за ове проблеме. Али, да се, господине председниче, вратимо неким глобалним, веома важним питањима за Србе и за српске државе. Ви сте и рођењем и живљењем везани како за Книн, тако и за Србију, сада као председник Републике Српске, како оцењујете стање, рекао бих, са становишта проблема који оптерећују Србе поготово на Косову, и каква је ваша оцена тренутног стања, духовног и реалног, када је реч о Србији и српским државама?

Др Поплашен: Да, ја заиста до сада нисам имао обичај, а немам ни сада, да излазим са неким лажним обећањима, са

проценама за које сам свестан да су нереалне, да бих придобио нечије симпатије, да бих свентуално постигао политички или други ефекат. Морам да кажем да ми живимо у свету који се може описати доста тамним, доста мучним бојама. То је свет у коме доминира једна сила на врло различитим плановима на специфичан начин.

Доминација те силе, разуме се, мислим на САД, упоредива је са појавом и плимом, у једном тренутку, болшевиизма, у другом тренутку нацизма и фашизма. Дакле, трећи пут у овом веку јавља се једна тоталитарна политика, а нисам случајно поменуо бројне карактеристике које су подударне између америчке политике и болшевичке наци-фашистичке политике из овога века.

На путу такве оријентације нашле су се и српске државе и Срби и српство.

света на потпуној импрегнацији тих вредности које прихватају и појединци и народи и међусобно их усаглашавају.

То уопште није проблематично, али овде се ради о доминацији богатијег дела света, пре свега САД, уз то и неких западних земаља и Јапана, и потпуно подређивање остатка света њиховом интересу, интересу пре свега финансијског, а потом и производног капитала.

Тако једно црnilo преплављује Балкан и српски народ. Оно иде даље према истоку, оно још није у паду иако постоје врло јасни знаци отпора једном таквом таласу и унутар САД и унутар западних земаља, поготово у свим земљама источније од Балканског полуострва. Мислим и на Русију и на Кину, Индију и друге азијске земље.

Пред нама је, очигледно, прекомпозиција света који мора да се издигне до

суровост и примитивизам балканских народа.

Њима служи за упад и интервенцију и останак ради ширења тога таласа. Нажалост, један број људи у Републици Српској пристаје на такав изазов и ставља се у коло које је далеко од ритма и стила српског народа и, нажалост, од тога нису имуне ни Србија и Југославија. По мом уверењу, није требало да се деси оно што се десило у Југославији, мислим на Кумановски споразум и на обновљени Рамбује.

Мислим да се налазимо у ситуацији када Косово и Метохија фактички не припада ни Србији ни Југославији, формално постоје неке папирнате крпице које дају понеку могућност за тумачење да је Косово и Метохија саставни део Југославије, али то није чињеница. Тамо српски народ из дана у дан нестаје и то отвара једну неизвесну перспективу која је пред нама као и један ружан период иза нас. Он је крвав и тежак.

Испред нас је такође један тежак период, али се надам да он неће бити крвав и да неће бити обележен крвопролићем и новим ратним разарањем, али у сваком случају по тежини борбе која нас очекује надам се, пре свега, политичке и дипломатске он није ништа лакши него овај иза нас.

По свему судећи, мора доћи и до ишчишћавања позиција унутар Југославије и Србије и у том погледу јавности је познато да Српска радикална странка ових дана излази из Владе националног јединства Србије јер смо ми у ту Владу ушли због чувања Косова и Метохије. Наш договор са Социјалистичком партијом и Југословенском левицом и формирање коалиционе владе темељио се на кључном принципу чувања Косова и Метохије унутар Србије.

Како је без воље Српске радикалне странке и њених министара дошло до предаје Косова и Метохије неком другом, немамо разлога за останак у Влади, и ту мора доћи до прекомпозиције политичких снага и новог преиспитивања народне воље.

Генерал убица

Водитељ: Хтео сам рећи, господине председниче, да вам је овај одговор био уопштен као и питање, али ових неколико последњих реченица је оно што сам ја и претпоставио, али морам бити сасвим конкретан.

Данас је на Косову и Метохији, а каже се да је Косово и Метохија остало у Југославији, боравио човек који је директно руководио уништавањем Југославије и Србије и убијањем људи.

Данас је на Косову и Метохији био Весли Кларк. Он је у Југославији, земљи коју је уништавао. Промоција неких политика и вођа гласи отприлике овако: добили смо мир. Колико ја знам, на Косову и Метохији даље гину људи, данас су погинули неки професори, и доле је тероризам према Србима, Српска православна црква шаље стална саоп-

Потписници Кумановског споразума у месту Блаце на македонској граници: Косово и Метохија фактички више не припадају ни Србији ни СР Југославији

Дакле, кад кажем српске државе, мислим на њихову намеру, на њихов посао разарања државности, кад кажем Србе мислим на њихову несклоност да уопште биолошки постоје, а кад кажем српство мислим на културне, националне и политичке атрибуте са којима тај народ живи.

Америчка доминација

Њихова елаборација иде у сасвим другом правцу јер се они позивају на људска права, на глобализацију како они кажу света, на бесмисао да постоје националне државе, национални торови итд. Међутим, иза свега стоји крупан финансијски индустријски капитал и никакве везе нема са универзалним хуманим вредностима.

Мени је потпуно прихватљиво отварање народа и држава једних према другим и заједничка активност у међународним односима на изградњи много бољег, хуманијег и цивилизованог

нових основа равнотеже међу земљама и државама како би се стабилизовао мир, успоставили принципи равноправности, ревитализовало нешто од разлога постојања декларације УН и кључних међународно-правних принципа.

Ми напросто морамо издржати у том времену и доћи до једне боље позиције. Нема разлога да посустанемо и сами одустанемо од Републике Српске.

Лиферанти оружја

Један од модела деловања овога мрачног таласа јесте подела једног народа унутар себе, или подела једног народа или више народа који живе на једном простору, захваљујући унутрашњем конфликту, онда они долазе као мировне снаге, са мировним идејама, мировним решењима итд.

У сваком случају, потребан је конфликт ради лиферирања и производње оружја и идеја, кога они објашњавају као

Како је против њихове воље дошло до предаје Косова и Метохије НАТО-у, нема разлога да српски радикали остану у Влади

штена Светог синода да је стање трагично и драматично.

Ја вас молим да гледаоцима објасните шта је заправо истина и да ли су Косово и Метохија и народ на Косову и Метохији заштићени, да ли је граница заштићена, да ли постоји икакав утицај србијанских и југословенских власти на Косову.

Др Поплашен: Видите, ја сам представник друге државе, а Србија и Југославија су наводно нешто друго. Морам да кажем да износим лични став, а морам такође да напоменем да је одлука о предаји Косова и Метохије легитимна.

Она је донешена на легитиман начин и њу су потписали легитимни представници Југославије. У том погледу ја ту одлуку не оспоравам, али оспоравам политичку прихватљивост те одлуке. Јер, морам да кажем, да је Косово и Метохија окупирано по мојим сазнањима и оно фактички није саставни део територије Србије и Југославије.

На Косову не може да делује војска Југославије, не може да делује полиција, нема државних органа. Према томе, тамо се легитимно терор, шиптарски терор преко такозване ОВК уз подршку, инструкције и сугестије НАТО трупа, пре свега трупа из САД.

Вероватно су неки гледаоци запазили да је најавом да ће се Срби иселити портпарол Пентагона изразио такорећи пристрасност и радост због могућности да сви Срби нестану са Косова и Метохије. Па, зар морам да подсећам да су амерички генерали и НАТО трупе организовали етничко чишћење Хрватске од Срба, да је амбасадор САД био на усташком тенку када је тај тенк газио лешеве српског народа. Ја морам да подсетим на

изјаву америчких представника из 1992. године.

На новинарско питање да ће њиховом политиком нестати Срба, не само из Републике Српске Крајине већ, и са Балкана, рекли су – па шта, нестало је и Индијанаца из Америке.

Одбрана територијалног интегритета

Према томе, нема потребе да се обмањујемо. Не постоји могућност адаптације Косова и Метохије на неку нову ситуацију у том смислу да постане део Југославије. Оно је окупирано и изгубљено. Па онај ко је бомбардовао сада распоређује снаге и доноси одлуке.

Реч је о ситуацији за коју не треба много аргумената. Довољно је погледати слике са телевизије: амерички војник се договора са припадником ОВК који носи дуго оружје, а у исто време се пуца не само на представнике српских оружаних снага, него и на грађане српске националности. Према томе, то је та ситуација, нажалост, коју имамо тамо. Питање колико ће она трајати, у сваком случају није вечна.

Водитељ: Када сте поменули излазак радикала из Владе, ту постоји нешто што би такође требало објаснити. Србија и Југославија су показале висок степен јединства уочи агресије, не само у органима власти и политичким партијама, него и у народу.

Ми знамо како се гласало у Скупштини и било би добро да објасните да ли се ту ради о неким погрешним политичким проценама, неким погрешним војним проценама или нечем што се деси-

ло, знамо шта се десило и ово што сте рекли легалитет овога папира који је предао Косово.

Дакле, претпостављам да се ради о озбиљним људима, озбиљним проценама, озбиљним информацијама свих врста и како се онда могло десити ово што се десило.

Не тражим то од вас као председника Републике, него као једног интелектуалца и посматрача ствари

Др Поплашен: По моме виђењу, спремност, нећу рећи само Срба, него грађана Србије и Југославије да бране територијални интегритет, била је на незапамћеном нивоу.

Тај степен интеграције и спремност да се брани нација и држава на оном подручју или на овом подручју није забележена од Првог светског рата.

Можда се ово може упоређивати са периодом Првог светског рата, када су читав народ и све партије, заједно са својом војском, претрпеле ону катаклизму, када су морали напустити своју територију да би је касније победоносно, уз огромне жртве и разне друге недаће, потпуно ослободили и изашли као победници из Првог светског рата.

Злочиначка агресија

Моје је уверење и сазнање, да не помињем информације, да је Србија могла да се одупре овој агресији. Она нити је имала намеру, нити потребу да иде агресивно на било који народ или било коју државу, напосто брани своју територију у складу са међународним нормама.

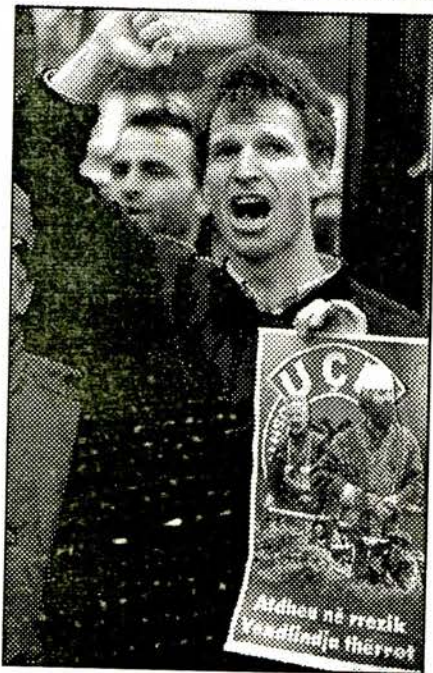
Према томе, она нема никаквих агресивних намера. Имала је потенцијал да

издржи дуго, то је једна ствар. А, друга ствар, постојали су бројни показатељи да ће Србија издржати и да ће доћи до промена. У том смислу дошло је до врло озбиљних пукотина у ставу европских земаља у односу на САД, дошло је до пукотина унутар чланица НАТО-а и створено је прилично снажно расположење које не иде у прилог бомбардовању.

Врло дефинисану позицију имале су Русија, Кина и Индија, тако да је бомбардовање Југославије заправо произвело поделу у највећим земљама независно од онога што је политички став или убеђење ужег руководства Србије и Југославије, које се определило за одбрану.

Сама агресија и неодбрањивост разлога за агресију и чврстина којом се брани нација и територија, произвеле су индиректно последице у тим великим земљама и то би сигурно довело до резултата.

Ја не могу тачно да тврдим шта се десило и, дакле, претпостављам да је разлог био доста снажан притисак ужег руског руководства. Руско државно руководство је обећало да ће учинити много тога и на другачији начин, пре свега Примаков као премијер, руска Дума и

На Косову и Метохији дивља шиптарски терор тзв. ОВК, уз подршку, инструкције и сугестије НАТО трупа, пре свега америчког контингента

сектор одбране Русије, мислим на војску. Али, тамо влада класичан председнички систем. Русија има једну трагедију са њиховим текућим председником који подсећа на неке трагичне крупне фигуре из Републике Српске и надам се да се ту ради о лошој процени најужег руководства Југославије, а не неким мрачним и тамнијим мотивима.

Дакле, надам се да је то у питању и у том погледу то би било измењиво.

Командант своје војске

Водитељ: Добро, господине Поплашен, предлажем да почнемо укључива-

ти гледаоце, да их подсетим да могу питати председника оно што желе. Надам се да ће та питања бити у контексту актуелних проблема који нас оптерећују. Идемо са првим питањем, добро вече.

Гледалац: Добро вече. Желим прво да поздравим председника Републике и да поставим једно питање и потпитање. Мени није јасно како може неко да командује у нашој држави и да смени председника који је изабран нашом вољом.

Просто речено, неко да командује у мојој кући а није газда, а хтела сам да поставим потпитање, мада је мало непрецизно и, просто речено, да ми председник одговори, шта би било, не дао Бог, ако би Додик умро, да ли може тај човек да се промени? Све његово, све његово, па докле ће то да буде његово?

Др Поплашен: Да ли неко може да командује, може. Очигледно, да може, а ја ћу подсетити како се обара институција председника Републике. Нисам хтео да оперећујем гледаоце свим детаљима који илустрју тај одговор.

Ја ћу их, због питања гледаатељке, навести. Пре него што сам преузео функцију председника Републике, СФОР је донео одлуку да он поставља генерале Војске Републике Српске, а не председ-

ник Републике.

Исто као што су у периоду владавине Биљане Плавшић СФОР и ОХР донели одлуку да је председник Републике врховни командант. Сад су, дакле, исте уставне одредбе протумачене на потпуно различит начин. Према томе, ја сам очекивао такво понашање, а онда су уследиле и неке друге одлуке.

Како може да се командује, ја мислим да они могу да командују захваљујући својој величини и снази, војној, политичкој и економској, и ја то не оспоравам. Немам, дакле, разлога да оспоравам, али они то не могу зато што ни ја као председник Републике, нити мој народ,

имамо намеру и разлога да идемо у конфронтацију са њима.

Респект према председнику

Не желимо да изазивамо нове сукобе, крвопролића итд. него просто инсистирамо на принципу равноправности и разумевања. Они могу да командују само тако што су успели да поделе српске представнике, српски народ и дошли смо у ситуацију да наши људи оспоравају Устав.

Ради наших гледалаца морам да наведем пример да је Народна скупштина донела одлуку којом одбацује одлуку господина Вестендорпа, и сада би Влада, сходно својој уставној и законској позицији, као извршни орган Народне скупштине Републике Српске, требало да поштује те одлуке и да има респект према председнику Републике.

Међутим, Влада и сада прима налоге од Вестендорпа, а не ради по Уставу и закону, па је онда председник Републике потпуно блокиран. Влада је прекинула све контакте, министри чак имају званичну забрану Владе да се било где појављују и сликају са председником Републике и онда, насупрот одлукама Народне скупштине, чак и они који су гласали за њу сада постављају питање легитимитета председника.

То ради Социјалистичка партија и Српски народни савез, а Странка независних социјалдемократа је била поштељива, она није ни гласала за ту одлуку, била је уздржана.

Дакле, суспендујући или не поштујући ту одлуку Народне скупштине, парламентарне политичке странке се укључују у ланац рушења Устава и закона Републике Српске, а самим тим и Републику Српску, и налазимо се у ситуацији за коју гледаатељка пита како могу да нам командују.

Могу да командују захваљујући нашим људима. Не морам да помињем имена људи на које сам мислио, ради се о странкама које праве ерозију политичког система. Руше се институције председника Републике и Народне скупштине, а имамо Владу која преко Додика врши функцију и председника Владе, и председника Скупштине и председника Републике, зато што му то омогућују људи унутар Републике Српске примајући налог споља.

На други део питања не бих одговарао, јер ја сваком желим лично добро и срећу и здравље, али мислим да многи људи, укључујући и овога кога смо поменули, не би требало да буду на политичким функцијама на којима се налазе.

Јер, вероватно многи људи би уместо председника Владе или државе боље обављали посао месара, професора или не знам ни ја шта, тако да се те функције морају заиста обављати у складу са народном вољом и ценити по способности и резултатима који се постижу, а не по аплаузима који неко добија од неких странаца.

Послови за месара

Водитељ: Господине Поплашен, има једно питање које сам постављао свим гостима од почетка агресије и уништавања Југославије, али вама га желим посебно поставити јер сте ви најодговорнији човек из Републике Српске.

Било је ту пуно парадокса, чак је и господин Ђокић званично рекао да ту постоје неке манипулације око информација да неко прелеће нечији простор, па би то требало разјаснити.

Морам да вам дажем да сви у овој држави, или ентитету, знају да је овај простор коришћен за уништавање Југославије изузев наших најодговорнијих људи и власти у нашој држави. Да ли сте ви, као председник, као човек, одговорни према овом народу, према магици, покушали неког да убедите да то не сме да ради.

Др Поплашен: Гледаоци ће разумети да би моја оријентација да некога могу да убедим и тако променим битне политичке и историјске односе била мој промашај.

То је просветитељска теза која је као прихватљива, ефикасна и продуктивна историјска теза превазиђена пре 200 година. Не можете ви сурову силу или силнике убедити да није коректно да употребљавају насиље и суровост у своме деловању. Да је то могуће ми бисмо живели у сасвим другачијем свету.

Што се тиче употребе Републике Српске и БиХ за агресију на Савезну Републику Југославију, оно је било евидентно. СФОР је саставни део НАТО трупа. Уосталом, генерал Весли Кларк је командант трупа и СФОР-а и КФОР-а, као и командант НАТО за Европу. Који би то командант био ако те трупе не би повезивао. Замислите у овом рату командант бригаде који потпуно одвојено посматра батаљоне, па ваљда их употребљава на најпродуктивнији начин ради укупног резултата.

Сасвим је јасно да је тога било и ја сам више пута то осуђивао, свестан својих могућности и хоризоната до којих може допрети моја осуда. Међутим, јавио се проблем што су и други људи тако варирали свој став. Ја ћу, ради илустрације, навести осуду генерала Манојла Миловановића, министра одбране који је јавно изрекао и издао неке информације о употреби Републике Српске, а посебно аеродрома у БиХ за нападе на Југославију. Након неког разговора са генералом Монтгомеријем Мигзом, он је рекао да то није тачно и да он верује генералу СФОР-а.

То је исто као кад жена дође кући и затекне мужа са љубавницом и запита шта је то, а он каже па није тачно да ти верујеш више својим очима него мени. То је отприлике однос генерала Миловановића према генералу Мигзу и то је непотребно, некорисно и не служи ничему.

Боље је рећи да је територија коришћена, али да нисмо имали могућности отпора или да смо могли ићи са неким

спорадичним отпором који би само произвео зло и још горе резултате.

Због тога смо се определили за осуду чекајући бољу прилику, чекајући да нас и други разумеју, да саберемо снаге и да делујемо не само тако што ћемо шаком ударати о зид, него да сабирамо и друге елементе политичког и дипломатског деловања.

Ђокића саветује Шпанац

Водитељ: Добро, да чујемо следеће питање наших гледалаца. Добро вече, изволите.

Гледалац: Ја бих поздравео председника, а и тебе Драго. Председника Републике бих питао ко може и када ће пред-

народног савеза да телефонски крше закон и бирачку вољу.

Према томе, по Уставу је јасно: председника Владе предлаже председник Републике и ту нема ништа спорно. Е, сад друга је ствар да ли се жели поштовати бирачка воља, Устав и закон или инструкције које се добијају на различите начине.

Нажалост, ми у том погледу имамо доста неразговорну и конфликтну ситуацију у политичком животу Републике Српске, јер се не ради по принципима које сам поменуо и зато смо пред неизвесношћу, а како ће ићи даље видећемо. Моја настојања ће ићи у правцу компромиса међу свим политичким парламентарним странкама у Републици

Петнаест година: док је трајало бомбардовање Србије, Биљана Плавшић је предлагала да се изабере делегација која би путовала код Клинтона на консултације

ложити тог новог премијера и да ли постоји воља да се он једном изабере?

Др Поплашен: Коалиција СДС, Српска радикална странка и СКРС чине све, и тренутно су отворене за разговоре са коалицијом "Слога". Ништа нисмо блокирали, тражимо избор нове Владе и ја морам да подсетим да је Народна скупштина два пута закључила да је на дневном реду избор владе и да ништа не може бити на дневном реду пре тога, и ми ћемо тај закон поштовати.

Спремни смо, по овим принципима које сам поменуо, у складу са изборном вољом, Уставом и законом за кога се одлучи српска скупштинска већина да тај буде кандидат за председника Владе.

Сад се ту јављају неки маневри код политичких странака и њихових лидера који у представницима, као што су Вестендорп, Гелбард итд. виде модерне бојове овог света, па ево рецимо и господином Ђокићу каже питање господина Вестендорпа ко је председник Републике и ко може предложити председника Владе итд. То су бесмислице, то је настојање Социјалистичке партије и Српској

Српској, поштовању Устава, закона и бирачке воље и немам разлога да одступам од тога.

Гелбардова инструктажа

Водитељ: Предлажем да се опет вратимо нашим проблемима у Републици Српској. Ви сте дали један интервју у "Независним новинама" где сте рекли, а то сте поменули и на почетку овог разговора, да вас је Вестендорп сменио због Додика и да постоји чак нека могућност да ту одлуку о вашој смени повуче, а да ви Додика предложите за мандатара.

То је заиста питање свих питања за народ и државу, јер ево већ осам месеци немамо владу. У том интервјуу сте рекли да би ви и Додика предложили да иза њега стоје 42 српска посланика.

Сада се отвара један проблем који желим вечерас са вама да појасним. Проблем избора Владе у овој скупштини посланици приписују институцији председника Републике и кажу да се ради о кризи председника, а ви кажете о кризи Парламента. То је у суштини један проблем који би требало појаснити.

Дакле, шта је то, заиста, као проблем због чега нисмо могли да изађемо из тог неког зачараног круга, не рачунајући потезе међународне заједнице и високог представника, јер су ти проблеми постојали и пре одлуке господина Вестендорпа.

Др Поплашен: Не, нису постојали пре, сви проблеми су настали касније. Проблем је резултат комбинације, а притисци ових гостију, странака који су овде, производе одређен став, а онда ове партије причају како су оне самосталне.

Видите, ја сам био понекад у ситуацији да разговарам са лидерима неких странака, које смо поменули, и заузмемо исти став, после разговора са Гелбардом или неким странцем, они потпуно мењају тај став и онда причају како заступају аутономан став, а, у ствари, препричавају став ових наших гостију, који су себе претворили у окупационе трупе.

Да би се изабрао председник Владе мора да постоји сагласност српских посланика. То је мој став и не видим ту ништа недемократски. Нисам рекао посланика Странке демократске акције, јер они имају концепцију нестанка Републике Српске, а ја нисам изабран за председника Републике, нити сам то обећао народу, да би у свом мандату обезбедио њен нестанак, него очување и развој у складу са Уставом и Дејтонским споразумом, дакле и са међународним нормама.

Неконзистентна политика

То је моја улога, а не да обезбеђујем нестанак и сваки дан на телевизији причам како није могуће другачије него морамо нестати. Зато морамо имати 42 српска посланика. Рекао сам не мора то бити баш по мом укусу, али ако се већина представника народа сложи и ако тај човек кога би ја требало да предложим за председника Владе обећа да ће чувати Републику Српску, мени је довољно да нова влада чува Републику Српску и ради по Уставу и закону.

Уопште ми није значајно колико ће која странка имати министарских места, него само ове кључне функције да обавља, али не могу да станем иза Владе која уништава Републику Српску.

Али, да бих ја обавио своју уставну функцију, а они кажу да је криза институције председника, морам имати међустранички договор тог кандидата да бих га ја предложио. А пошто га немам, ја онда покушавам да решим тај проблем предлажући разне људе.

Знате, како ја могу предложити у име више странака кандидата за председника Владе, ако једна странка има три различита кандидата, бира се један председник Владе а не три.

Формални кандидат за председника Владе је, рецимо, Социјалистичке партије, господин Додик. Они су то и објавили. Њихов формални кандидат је господин Ђокић, стали су иза тога и објавили.

Према томе, реч је о томе да не можемо да улазимо у једну неконзистентну политичку информацију, а да обезбеђујемо распад Скупштине. Знате, у даљим покушајима ја сам прихватио да одустанем од било каквог страначког кандидата, па смо се усагласили и око господине Младена Иванића.

И то је формални кандидат Социјалистичке партије, али ни за једног од ова три кандидата они нису гласали, него имају четврто решење. Сад је идеја Вестендорп до краја доведе своју одлуку да употреби СФОР или нашу полицију, да мене избаци из председничке канцеларије, да би Социјалистичка партија ваљда имала председника Скупштине и члана Председништва БиХ, и председника Владе и да би доминирала овим просторима.

Милорад Додик комбинује са странцима

Можда, нисам сигуран, али ја то изводим из ових комбинација које они имају, а иза којих стоје и производе проблеме у Народној скупштини. И парламентарне странке у Народној скупштини напосто не могу да се договоре око јединственог кандидата нити да изаберу онога иза кога је у претходном поступку стајала већина.

Ту се јавља проблем функционисања Народне скупштине, које производи влада и она доста вешто намеће своју позицију, подређује Скупштину својим ставовима а ставове Владе господин Додик опет комбинује са његовим гостиима и инструкторима. Дакле, ситуација је изузетно сложена, али нисам уверен да би нам ишта добро донело ако је разрешимо демократски трулим компромисом и на штету Републике Српске.

Боље је издржати на демократским принципима, на уставности и законитости, него ићи у решење којим нестајемо као ентитет, као држава.

"Слога" продубљује неслогу

Водитељ: Ја мислим да сви у Републици Српској знају за овај проблем, много се о томе говори, али можда овом народу није јасно, господине Поплашен, да се заиста није могао постићи један минимум договарања на бази националних и виталних интереса.

Зар ви са шефовима посланичких, односно шефовима странака које су вама предлагале кандидате, нисте могли да се договорите и кажете им – нађите човека, јер ја сам као председник Републике обавезан да поштујем национални интерес, као примарни интерес и да решимо тај проблем председника Владе.

О чему се ту ради, да ли је заиста тај сукоб унутра српских партија и та подељеност толика да се то није могло решити?

Др Поплашен: Па, ево, понешто ћу од детаља поменути више ради гледалаца. Ја сам заиста на томе инсистирао једно

десетак дана након инаугурације, односно преузимања функције, и позвао сам шефове свих парламентарних политичких странака. Ја сам нудио и господину Радишићу, госпођи Плавшић, господину Додику да "Слога" да кандидата за председника Владе. Дакле, не СДС и Српска радикална странка, него да "Слога" да кандидата за председника Владе и да се из "Слоге" кандидује 17 од укупно 22 министарска места.

Дакле, ја сам нудио од 22 министарска места, и председника Владе и 17 министарских места и убеђивао странке које су мене изабрале да то прихвате. Моје страначке колеге знају да сам их једва убедио да елиминисем своју странку из Владе, да не буде ниједан радикал у Влади, а да гласамо за Владу у којој би СДС имала само пет од 22 министра.

Међутим, и то "Слога" није хтела да прихвати. Став "Слоге" је био само гласајте за нас и за постојећу Владу и ништа више, што потпуно депласира изборе и резултате избора. Јер, онда избори нису ни били потребни.

Наравно, ја сам се прилагодио новој ситуацији кад је дошло до ове потпуно неприхватљиве одлуке о Брчком, кад је Брчко практично проглашено трећим ентитетом и уништен територијални интегритет Републике Српске и срушен Дејтонски споразум, а посебно када је дошло до бомбардовања Србије и Југославије.

То су нове чињенице које су утицале на карактер компромиса са становишта националног интереса Срба у Републици Српској. И после тога сам инсистирао да може кандидат бити из "Слоге", разуме се поред господина Додика мора бити још кандидата да бисмо имали некога коме је стало до Републике Српске, а не до неког другог интереса, али у саставу Владе морају се приближно поштовати резултати избора.

То је демократски принцип и само инсистирам на том принципу. Међутим, нисам наишао на неки зрелији политички одговор. Политички лидери ових парламентарних странака из "Слоге", када кажем да ћу поштовати демократске принципе, Устав и закон отприлике одговарају, а шта ће рећи Вестендорп.

Као да је господин Вестендорп и Устав и закони и бирачка воља итд. На мој одговор да ће се господин Вестендорп усагласити ако се то буде радило по Уставу и закону и Дејтонском споразуму, они инсистирају да господин Вестендорп има име и презиме кандидата кога треба изабрати.

Плавшићева верује Клинтону

Морам да поменем да смо имали изузетно ружне ситуације међу највишим државним руководством и руководством неких парламентарних странака у Републици Српској. Госпођа Плавшић, на пример, предлаже да се изабере делегација, док траје бомбардовање Србије, која би ишла код председника Клинтона и питала ко ће бити председник Владе.

То су за мене потпуно неприхватљиви приступи и ја нисам рекао да треба стварати било какву конфронтацију и рушити Дејтонски споразум него да треба инсистирати на демократским нормама на Уставу и закону и на бирачкој вољи.

Водитељ: Има ту још једно важно питање ради објашњења, али пре тога да чујемо шта вас питају гледаоци. Добро вече.

Гледалац: Добро вече желим. Имам част и задовољство да поздравим председника Републике Српске. Ја сам ратни командант, четири године учесник рата, и постављам питање господину председнику, кога изузетно ценим и поштујем. Да се Додик бори за интересе Срба у Републици Српској, да ли би он био добар за Американце и Вестендорпа.

Друго питање, шта у коалицији "Слога" има српско осим имена и презимена. И треће питање, кад су Американци Косово одвојили од Србије и Југославије, да ли ћемо одвојити Републику Српску од БиХ? Толико!

Водитељ: Хвала! Три питања можете то сажети у један одговор.

Др Поплашен: Да. Видите, било ко ко се бори за интересе Срба и Републике Српске не би био прихватљив за страну политику. Био би прихватљив за мене и, ако гледаоци желе да верују, мени би најмање било важно име и презиме и страначка припадност.

Дакле, ја немам никаквих дилема и остају, као што сам био у предизборној кампањи, сада и убудуће при томе да председник Владе, а осталом и Влада Републике Српске, мора бити неко ко брани Републику Српску у складу са нормама, а не може неко ко је разара. Знате, ја не могу да схватим да господин Додик изађе пред Парламент и то народ гледа, само цитирам, не измишљам ништа ново, па каже – е, сад у државном руковођству нема нико ко је учествовао у рату па према томе можемо сарађивати са светом.

А, на страну његов политички став што се поноси што није учесник рата итд. Пазите, Влада Републике Српске је Влада Републике која је настала крвљу људи који су погинули у годинама иза нас, па треба показати поштовање према тим жртвама, према учесницима рата. Па нити бих ја био ово што јесам, нити би постојала та Влада да није тих жртва и те борбе. Према томе, званични представник народа морао би да се другачије односи према тим жртвама и према жртвама тога народа.

Сурогати са Запада

Што се тиче коалиције "Слога", мислим да међу људима у тој коалицији и међу парламентарним странкама има и Срба патриота, и нисам рекао да се ту ради о блоку издајника.

Људи се, по мом уверењу, на лошој позицији налазе из различитих разлога. Тачно је да је један број људи материјално корумпиран, поткупљени парам

и другим материјалним привилегијама од разних обавештајних служби из западних земаља и њихових представника. Привилегију да шверцују са камбионима пигарета, нафте и не знам ни ја шта све, сматрају за њихову животну вредност, и пошто то сматрају за вредност поштују и инструкције које добијају.

Међутим, један број људи је убеђен да треба да ради, мислим пре свега на коалицију "Слога", тако као што ради. Знате, ја сам био мало изненађен, јер када сам видео како се појединци диве авионима, тенковима, кока-коли, цинсу и другим вредностима западне културе, западног живота, који никакве везе нема са нашим потребама и интересима, традицијом, будућношћу итд.

Према томе, они то ради из убеђења, из најинтимнијег субјективног убеђења. То убеђење значи да су они оријентисани да треба да нестану српске државе и Срби као нација и да се интегришу у неке грађане као што захтева модерна западна империјална теорија, а ти грађани су обједињени интересом транснационалног капитала, њиховим производима, културом итд. и потпуно им је онда неважна национална припадност.

Државна интеграција

И, коначно, трећи слој људи који не ради у интересу Републике Српске су људи који су директно уцењени од страних обавештајних служби, од СФОР-а, ОХР итд. да ће због учешћа у рату, што су чинили ово или оно, бити ухапшени, одведени у Хаг и осуђени.

Таквих људи има и у врху Републике, има их по општинама, има их међу одборницима, међу посланицима и сад кад саберете те различите групације добијете један резултат који би могао да се назива објективном издајом или издајништем. Не ради се, дакле, о људима који су субјективно уверени у то, али њихово понашање води у том правцу. Што се тиче Републике Српске и њене интеграције или према Сарајеву или према Београду, познато је моје уверење око тога. Ја немам разлога да оспоравам моју оријентацију ка Србији и српском народу са оне стране Дрине.

Ту нема ништа спорно и ја не говорим о режиму у Србији и Југославији него о чињеници да смо ми један део српског народа где већина живи у Србији. Немам разлога да поричем потребу да ми будемо блиско повезани и интегрисани са народом у Србији на врло различите начине, разуме се у складу са Дејтоном. Споразумом о специјалним паралелним везама чекајући боље године, боље дане за државну и политичку интеграцију.

У том погледу осећам да су нам много ближе Србија и Београд од Сарајева, а не оспоравам да је Сарајево главни град међународно признате државе БиХ и да постоји потреба да се сарађује и са Федерацијом БиХ, па и другим западним земаљама. То је ствар процене, ошине и природних субјеката других људи који

живе у Републици Српској, која треба да буде отворена и према истоку и према западу, и северу и југу, и људима различитих култура и нација, вера итд.

Развлашћене општине

Водитељ: Добро, да чујемо наредна питања. Добро вече. Изволите госпођо Лазић.

Гледалац: Добро вече. Члан сам породице погинулог борца и сада немам право да примам инвалиднину. Живим са двоје деце, имам сина у војсци Републике Српске, а од нас троје ниједно није запослено и немамо никаквих примања сем оне инвалиднине коју смо примала до сада. Сад је то укинато и коме да се обратим, ко се брине о тим породицама које немају никаква права и примања?

Водитељ: Добро, хвала!

Др Поплашен: Ми имамо донекле специфичан начин организације државе. Људи су навикли из претходног система да кад дођу пред општину да мисле да је то власт која може и треба да реши све. Међутим, по нашем политичком систему, по нашем Уставу, општине су прилично развлашћене и оне имају мало функција из области локалне самоуправе са никаквим или скоро никаквим буџетом у овом општем сиромаштву. Све функције, па и проблеми о којима говори госпођа, надлежност су Владе Републике Српске и одговарајућег министарства, односно експозитуре тог министарства на одговарајућој општини, и њима треба да се обрати.

Ја разумем да је у подтексту или иза овог питања проблем ниских примања, ниских инвалиднина. Тај проблем је део лоших оцена и процена Владе Републике Српске, а заиста је део једног прилично темељног сиромаштва које је резултат разарања у току рата, а и резултат нерада или ниског процента искоришћености привредних капацитета у послератном периоду и то је један општи проблем, тежак проблем који постоји у Републици Српској.

Доследност у ставовима

Водитељ: Треба разумети проблеме ових људи и добро је да ви као председник републике знате за њих да би могли можда на основу таквих случајева да предузмете неке мере.

Добро, да чујемо наредна питања. Изволите госпођо Вучић.

Гледалац: Добро вече, поздрављам господина Драгу Вуковића и поздрављам господина Николу Поплашену, па бих један кратак коментар.

Од 1992. године наовамо знамо ко су били председници Владе и зна се шта су радили. И Рајко Касагић, и Гојко Кличковић и сви остали, а кад је било гласање за председника Николу Поплашену гласала сам и ја, мислим да је то моје последње гласање у животу и позивам све пензионере, само пензионере да више никад за никога не гласају.

Нама је тада пресуђено, а није ми јасно председник једног момента тврди да

му је ускраћено овлашћање, једног момента тврди да су сви конци у његовим рукама. Кад је постављен за председника закleo се да ће прво штитити борце, ратне војне инвалиде, породице погинулих бораца и пензионере.

Међутим, од тога ништа осетили нисмо, да ли има коментар и да ли може неко у овој држави да се побрине о овој категорији да се више не храни по категоријама.

Председник једном приликом рече да му је плата 600 марака, а посланика 650, није ми јасно. Моја је пензија 60 марака, да ли ја могу живети од тога. Молила бих председника ако може нешто уради, ако не може нека све иде у вражију матер, да знамо једном где смо.

Водитељ: Господине Поплашен.

Др Поплашен: Па, ја разумем илустрације које је госпођа помињала, међутим морам запазити да нема недоследности у мојим ставовима и изјавама. Оно што сам обећавао у предизборној кампањи ја и даље стојим иза тога.

Ја нисам рекао да све конце држим у рукама и госпођа је трабала да прати шта сам ја говорио. Ја сам рекао да такорећи никакве конце не држимо ни ја, ни Додик, ни Милошевић, него неко други далеко од ових простора.

То не значи да не држимо неке конце и да не треба да се трудимо и радимо у интересу оних који су нас бирали. Сад је настао проблем међу нама који смо изабрани.

Што се тиче ове оријентације да никад више не изађе на изборе, то је заиста лични став и ја у то не бих улазио. Лично право и осећај одговорности за личну позицију и општу ствар, ствар је опредељења. Што се тиче рада досадашњих председника влада, ја сам на начин на који сам имао могућност изрицао јавно оцене о њиховом раду. Разлике међу њима има, но моја странка из које

сам потекао није никад била на власти у Републици Српској, није ни сада и то је приличан хендикеп у погледу реализације неких идеја које сам обећавао.

Ми се налазимо још у тешкој ситуацији. Што се тиче мерила са колико се може живети или треба рећи људима генерално да умиремо ја сам уверен да тамо где год жив човек живи да се може живети људски. Ствар је увек аспирација и амбиција којим квалитетом на који начин и личних оцена шта ко може да учини.

Распон плата

Водитељ: Иначе, ја не знам кад сте помињали ту плату.

Др Поплашен: Видите, јави се неки проблем у Републици који је мени познат. По ономе што је мени познато распон у Републици је један напрема 10.

Ми се залажемо да тај распон треба да буде максимално 1:3, да највећа плата може бити три пута већа од најмање. А што се тиче пензија 1:2 и послници Српске радикалне странке ће опет то предложити Народној скупштини Републике Српске да би се народ извукао из сиромаштва, да би колико-толико делили последнице сиротиње и сиромаштва.

По тренутним нормама распон је 1:10. Најнижа плата је 60 марака а највећа 600 марака. Значи од председника Републике до најнижег сви остали су унутар тога распона. Међутим, неко ме је питао да постоји плата у неким фондовима и неким државним фирмама 1:50, 1:100 и да има људи који имају плате четири, пет, десет хиљада марака. Мени је то апсолутно ново, непознато и у том смислу сам коментарисао.

Ја иначе нисам изнео то ради тога да се жалим на плату, него хтео сам да кажем да сва државна руководства и људи

који живе у држави морају да деле судбину свога народа, па и на тај начин.

Устав као библија

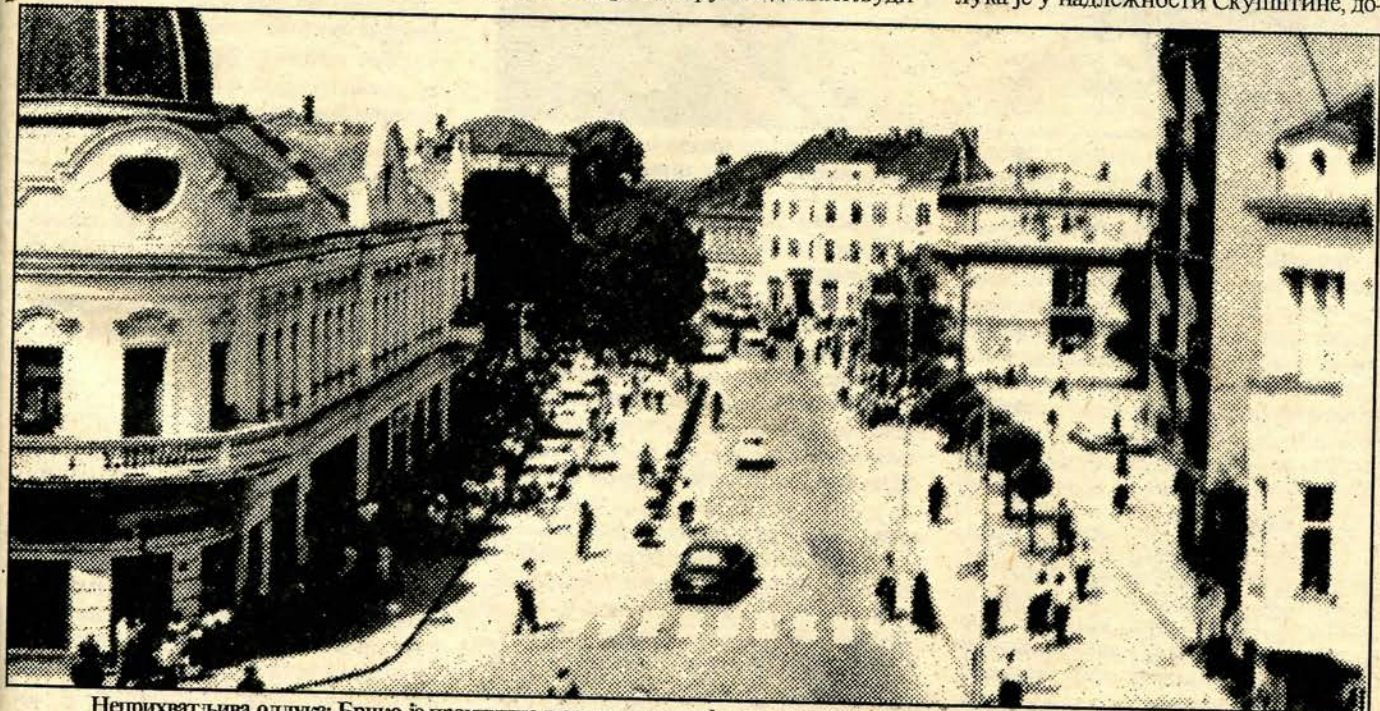
Водитељ: Господине председниче, да поставим оно питање у вези мандатара, зато што гледаоци стално питају, а ја опет дајем њима предност. Надам се да ћу до краја емисије стићи да га поставим. Добро вече. Изволите.

Гледалац: Поставио бих питање господину председнику, а поздрављам господу у студију. За господина председника Поплашена имам пар питања, а није питање него је мало даље. Ваше ингеренције и ингеренције парламента су ми нејасне, а господин Додик влада, па влада.

Питавам вас шта сте ви са парламентом и ви као председник урадили. Како коментаришете ослобађање убица покојног Срђана Кнежевића и ко треба да одговара за њихову невиност кад знамо да се све дешавало у предизборној кампањи и знамо да је Додикова влада имала мандат. Хвала.

Др Поплашен: Што се тиче првог питања, Устав Републике Српске је у том погледу једноставан и јасан. Устав Републике Српске није документ за који треба завршити неку школу да би се разумело шта пише тамо. Заиста, сваком писменом човеку када прочита две стране где пише: надлежности председника Републике, па уставне надлежности Народне скупштине, Владе итд. потпуно је јасна та ситуација.

Ништа тамо нема компликовано, надлежности су одвојене и јасне. Оне су негде комплементарне, у неким функцијама, а у некима нису. Међународни односи су у складу са Уставом и законом у надлежности председника Републике Српске. Командовање војском, у погледу одликовања, доношење закона и одлука је у надлежности Скупштине, до-

Неприхватљива одлука: Брчко је практично проглашено трећим ентитетом, уништен је територијални интегритет Републике Српске и срушен Дејтонски споразум

ношење буџета, избора владе. Функција председника Републике изричита је у предлагању кандидата за председника Владе.

По Уставу, кандидата за председника Владе не утврђују ни странке ни Скупштина, него председник Републике. Искључиво председник Републике, а ствар је политичке зрелости председника Републике да начини договор са странкама да би тај кандидат прошао на Народној скупштини, али разговор са шефовима странака и шефовима посланичких клубова служи да би председник Републике дошао до зрелог политичког предлога.

Узурпација власти

Што се тиче других надлежности, Влада је извршни орган Народне скупштине, а, у извесном смислу, и председника Републике у погледу безбедности, народне одбране итд. Међутим, ми имамо једну необичну ситуацију да се незрелости неких странака и неких по-

Водитељ: За Радовића се зна ко је убица.

Др Поплашен: А, зашто се онда не казује судски поступак, него он чека у бескрај. Видите, многи знају ко је убица Срђана Кнежевића. Много ту има муних ствари, а занимљиво је да су странке на власти, из коалиције "Слога", оптуживале господина Момчила Крајишника да је инспиратор и организатор убиства.

Постоји безброј снимака са Српске телевизије и новина у којима се дају такве изјаве. Због тога је, у изборном поступку, господин Крајишник оштећен за 100, 150 или 200 хиља гласова и вероватно је ради тога изгубио изборе. Значи, ради се о једној манипулацији и из тога се могу извлачити разни закључци.

Притисци и на антикомунисте

Но, да не бих улазио у то, инсистирам да се утврди ко је убица, да се осуди, а у поступку ће се ваљда утврдити, уколико се води коректно и по закону, да ли

Хлеба без моћике: нафта, цигарете и алкохол су предмет криминала иза којег стоје многи државни функционери

сланика Влада издигла изнад Народне скупштине и да користи ситуацију да противуставно и прогивзаконито редукује функције председника Републике, и да на тај начин руши Устав и основне норме демократског понашања.

И, коначно, друго питање је било убиство Срђана Кнежевића и одлука Округног суда у Српском Сарајеву. Ја не бих улазио у надлежност суда, али смо ми, као страначки људи и кандидати, ту имали неке процене.

Суд је донео одлуку да они који су осумњичени, не само да нису криви него да читав поступак показује њихову невиност. Према томе, убица је неко други. Ја не бих сад сужавао то на неки број људи, али једино на чему би инсистирао јесте да се, коначно, као и у случају убиства Радовића у Билећи, утврди ко је убица.

постоје и ко су инспиратори.

Водитељ: Добро, ја се опет враћам на ону емисију на СРТ "Питајте председника", а ја се надам, ако вечерас уредници СРТ гледају ову емисију, да ће је поново увести па, ево, питајте председника. Добро вече.

Гледалац: Добро вече, желим. Част ми је да поздравим председника Републике и водитеља. Желим да поставим питање председнику Републике откуд то да је антисрпска хистерија континуирана већ десет година, од 1990. године.

Да ли је разлог што су у Србији и Белорусији, једино у те две земље комунисти остали на власти, и да ли је све ово што се дешавало последица тога?

Др Поплашен: Не! Али, најпре други део питања. Прво, нисам сигуран да је комунизам на власти у Србији. Можда је нешто горе, али комунизам у оном

смислу како смо навикли, сигурно није.

То је једна ствар. А друга ствар, у оној кампањи, оној тамни и мраку који иде од Запада према Истоку проблем комунизам, односно елиминација комунизма, проблем је у модерном, оваквом свету какав сам поменуо.

Проблем је свака нација, свака држава, сваки лидер који инсистира на независности и суверености националне државе. То је проблем, а не проблем идеолошких атрибута итд. Па није Гадафи комуниста па се налази у изолацији. Није ни Садам Хусеин комуниста па се Ирак налази у изолацији.

Римска и византијска Европа

Дакле, проблем је сваки лидер који показује намеру да независно води једну државу, у складу са Уставом и законом, и да ту државу сачува сувереном.

Не бих ја то назвао антисрпском хистеријом, а ја и генерално не мислим да су Срби и српски народ у сукобу са светом. Ја не мислим ни да постоји мржња према српском народу, него напосто постоје у модерном свету групације које иду за својим интересом, а на путу тог интереса нашли су се Срби који, на њихово изненађење, помињу да би желели да живе у слободи, независни и равноправни са другим народима.

То им смета, и ту се јавља проблем, а та оријентација траје много више него десет година. Она траје деценијама и деценијама и у најмодернијој варијанти, која важи за оне који настоје да владају светом, постоји једна концепција која читаву Европу дели на византијску и римску.

Римска Европа, као инкарнација западне културе хоће да се помери ка Истоку и због тога се ту укључио и Ватикан као држава и црква, а не као божије изасланство, јер, очигледно, обављају антибожије послове. Постоји тај талас који хоће ту границу католичанства да помери и на путу се налазе Срби.

Етничко чишћење Хрватске, започето у овом веку, настављено од 1941. до 1945, завршено је 1995. године уз очигледну помоћ неке коалиције која симболизује позиције Ватикана и америчког амбасадора на усташком тенку.

Хоће ли се то даље померати према Истоку велико је питање. Уверен сам да живимо у свету великих промена и да ће свет превазићи моралну кризу у којој живи као што је римска империја живела пред својим падом.

Можда гледаоце мало збуњује и доводим у конфузију, али будим и наду и уверење да део овога света води ка бољој будућности и када нам је врло тешко, када живимо у најтежим тренуцима, треба да се надамо и чинимо све да нам буде боље.

Наредбе у "писамцету"

Водитељ: Предлажем да чујемо још једног гледаоца и да онда полако приво- димо крају овај разговор. Добро вече.

Гледалац: Добро вече, овде Добрила Марковић из Тасоваче. Поздрављам пре- седника и све у студију. Хтела бих да поставим питање председнику. Сви смо гласали за вас и у нашим срцима сте још председник, без обзира да ли вас је неко сменио.

Хтела сам само да вас питам ко је од- говоран за плате које просветним радни- цима нису исплаћене већ три месеца. И да вам кажем да је најнижа плата у ос- новној школи "Јован Дучић" 50 марака, и да три месеца ни тих 50 марака нисмо примили. Ко је одговоран за све то?

Др Поплашен: Хвала гледаатељи. Што се тиче одлуке о мојој смени, ја то лако не дозвољавам. То може бити једи- но по Уставу и закону и морам да кажем да такву могућност ја не оспиравам.

Не би било први пут у демократским земљама да један председник Републике не обавља своју функцију до истека мандата иако је физички здрав и спосо- бан.

Та могућност постоји, Народна ску- пштина треба да покрене опозив и да се људи изјасне референдумом, и ја ћу ап- солутно прихватити нове изборе, а ако резултати буду негативни, честитаћу новом председнику без обзира ко буде и пожелују му успех у чувању Републике Српске.

Али, не могу да прихватим једно писамце којим треба да ме уплаше и да побегнем без обзира на народну вољу. То је једна ствар, а друга ствар, што се тиче плата и ко је одговоран, генерални проблем је прилив средстава у буџет, због малог процента привреде која је у погону.

Дакле, због слабог прилива, великог криминала и шверца робом, пораста криминала у односу на ранији период што још више сиромаша буџет.

Неприхватљиви диктати

Уместо да се подигне степен искори- шћености привредних капацитета, да се опорезује роба која је у промету на по- дручју Републике Српске по закону, па и она високоактивна роба која доноси релативно висок приход. Мислим, пре свега, на нафту, цигарете, алкохол итд, то је углавном предмет криминала иза којег стоје многи државни људи, то је један проблем.

Други проблем је да Влада и неки људи који се налазе на одговорним функцијама не могу да обећавају како ће нам преко донаторске конференције и на други начин Запад дати огром- на средства од којих можемо да живи- мо. Не можемо да живимо, јер та сред- ства нису велика, она су врло скром- на, а највећи део су кредитна средства под релативно неповољним услови- ма и задужују нас на дужи период.

Уз то, Запад и међународне финанси- јске институције диктирају начин пот-

рошње па је онда дозирају. Ако треба да се одржи једна влада, даје се позајми- ца или кредит од неколико милиона или десетине милиона долара или ма- рака, па се тај пожар покрије и тако из недеље у недељу, из месеца у месец да би се манипулисало укупном ситу- ацијом.

Решење је у подизању степена иско- ришћености капацитета, повећања бро- ја запослености, већег прилива у буџет Републике Српске, праведнијег утврђи- вања тога буџета и наравно на тај начин се водило рачуна о стандарду буџетских потрошача где спадају и просветни рад- ници. А, пре њих, морам да кажем, инва- лиди и породице погинулих бораца.

"Специјалисти" за фалсификате

Водитељ: Господине председниче, остало је још неколико минута до краја и наравно много мојих питања која ни- сам успео да поставим, врло су важна када је реч о функционисању многих других институција у овој држави.

Проблем је Брчко, да ли ми имамо Ре- публику из два или три дела, ви сте већ рекли у једној реченици, како ви гледа- те на трећи ентитет, проблем функцио- нисања Владе, реалност рада Скупшти- не, потписивања указа итд.

Питање које нисам поставио односи- ло се на три мандатара која су припада- ла коалицији "Слоги", а опет нису про- шли, мислим са оним гласовима као што је изабран господин Додик.

То су све питања која остављамо за неку другу прилику, а ево за крај, ваша процена како се могу решити ти пробле- ми да би и ви као најважнија институ- ција у Републици, ефикасније функцио- нисали, а и друге институције.

Поменули сте, као једну од могућнос- ти, и референдум да народ одлучи да ли сте ви председник или нисте, одлазак Вестендорпа итд. Дакле, укратко, каква је ваша процена функционисања ви- талних институција у будућности, на- равно, имајући у виду, пре свега, инсти- туцију председника Републике?

Др Поплашен: Ја имам један једини пут - морам поштовати вољу народа, Устав и закон. Не могу да радим друга- чије, немам мандат да радим другачије, било би неозбиљно, неодговорно и повр- шно.

Знате, постоји могућност да ја изми- слим да сам болестан и да пренесем овлашћења на господина Шаровића. Ни- је то проблем, као прехладим се па одем у болницу и пренесем овлашћења, али онда господин Шаровић мора да уради оно што се тражило од мене, да изда Републику.

Ако то не учини и он ће бити смењен, и тако у бескрај. Морамо издржати на демократским принципима.

О томе је реч, о поштовању Устава и закона. Наравно, постоји и други могу- ћи ток догађаја. Ја сам уверен да треба да издржимо на демократским принципи- ма, на поштовању Устава и закона, то је у складу са Дејтоном и међународним

нормама. Нема сукоба са било којом ме- ђународном нормом и оним што они зову међународна заједница. Досадиш- ња пропаганда је нишла отприлике ова- ко - измислите некој страници или госпо- дину Поплашену неку квалификацију, неко особину.

Исфалсификује се, измисли се и он- да се не да приступ медијима, а та особина се напада као реална. Потпуно се пре- вари народ. Видите, народ се стално оба- вештава Поплашен је кршио Устав и за- то га је сменио Вестендорп, а нема обра- зложења који је члан прекршен, када и на који начин. То се стално понавља и онда људи мисле да је то заиста истина.

Сад смо поменули један случај. Кра- јишник је инспирисао убиство, гласај- те против њега, Поплашен је био у Воغوшћи, стално се прича био у Воغوшћи а тамо се крали "голфови". Јесте, тачно је, а ја сам читаво време инсистирао да се утврди ко су лопови.

Нема одступања

Према томе, морамо имати репер пре- ма чињеницама. Можда ћемо ми разли- чито тумачити чињенице, али ако се фал- сификују онда се налазимо у тешкој си- туацији.

Другачији ток ствари заиста је могућ и ја га не оспиравам. Могуће је да коали- ција "Слога", и Радишић, и Плавшиће- ва, и Додик позову СФОР да избаци пре- седника Републике из кабинета и та- ко понизе и бираче и Устав и закон.

Могуће је да Народна скупштина гла- са другачије, али одлуке Народне ску- пштине не обавезују председника Репу- блике, јер Народна скупштина не бира председника него га бира народ, да се иде у неку варијанту појачане окупаци- је иза које би стајала коалиција "Слога".

Дакле, могуће су различите варијан- те. Морам да кажем да нећу деловати у складу са мојим презименом, већ имам намеру да инсистирам на демократским принципима и спреман сам да договарам, разговарам и тражим компромис са оним људима који су у заблуди у нади да ће они своју заблуду увидети и да ће- мо доћи до неког решења.

Водитељ: Хвала вам пуно што сте би- ли гост БН телевизије. Надам се да је ово време брзо прошло и да ми нисте заме- рили, јер напосто мислим да је добро да због овог контакта са гледаоцима, ви чујете шта грађани мисле и о вама и о вашем послу.

Др Поплашен: Мени је драго што сте поменули ону емисију "Питајте пред- седника" у коме је редован гост био пред- седник Републике, господин Радован Карашић, и надам се да ћемо имати ра- злога за неку идентификацију са једном емисијом која има такав карактер.

Водитељ: Хвала још једном! Пошто- вани гледаоци, мој и ваш гост вечерас је био проф. др Никола Поплашен.

Од свих атрибута који стоје уз ту фун- кцију ја бих рекао ону за коју мислим да је најреалнија, а то је: председник Републике кога је изабрао народ. Хвала на пажњи.

Припремио:
Радован Јовић

Савезна скупштина: овде је 24. јуна 1999. године проглашен мир

СЕДНИЦА ОБА ВЕЋА САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ

РАТ ЗВАНИЧНО ПРЕСТАО

На предлог Савезне владе 24. јуна одржана седница оба већа Савезне скупштине, на којој је усвојена Одлука о укидању ратног стања. Критике на рачун уводног излагања савезног премијера. Српски радикали подржали Одлуку о укидању ратног стања и нагостили да ће убудуће ускратити подршку мањинској Влади мандатара Булатовића. Агресија на нашу земљу није окончана, а приче о "херојској победи" и "очувању територијалног интегритета и суверенитета", у ситуацији када су Косово и Метохија под окупацијом НАТО снага, без покрића - оценили посланици Српске радикалне странке у Савезној скупштини

Седница оба дома Савезне скупштине, заказана за 24. јуни, почела је са закашњењем од сат времена. Паузу између договора посланичких група, које су већале иза затворених врата, скупштински извештачи искористили су да размене кулоарска нагађања, информације које стижу с Косова и Метохије, и остале вруће теме.

У центру пажње колега био је извештач с Косова и Метохије, који је под кров Савезне скупштине донео потресне приче о страдању Срба. Ова истина скривена је од медија и преноси се усмено, из прве руке. Чак је и колега режимске телевизије изразио је наду у ставове српских радикала, који једино нису пристали да преузму огроман ризик по безбедност српског живља прихватањем мировног споразума Черномирдин - Ахтисари.

Било је очигледно да почетак седнице касни због мукотрпних преговора око евентуалних промена у Савезној влади. Могло је само да се нагађа о комбинаторици која је била "у игри", јер је постало јасно да озбиљне политичке пар-

тије морају наћи своје место у кабинету савезног мандатара. Посленици седме силе правили су шале на рачун цене коју ће овога пута тражити Вук Драшковић.

Ни владајући социјалисти нису остали поштеђени кулоарских прича. Посебно оних везаних за "херојску победу", "очување државног суверенитета и интегритета", са концентрованом дозом ироније. Нажалост, истина је свима била јасна, без обзира на демагошку пресвлаку и ту, међу колегама, разговарало се отворено и без увијања о свим детаљима српске драме и онога што предстоји после НАТО бомби.

Таман пред ручак, звоно је огласило почетак седнице. Сви присутни у скупштинској сали одали су почаст пострадалима у агресији НАТО. На суморну увертуру надозвао се неубедљив експлозе савезног премијера, који је пружио довољно материјала расположеним критичарима из редова Српске радикалне странке. Највише замерки осведочене српске патриоте изнеле су на рачун медијских манипулација о стварној си-

туацији на Косову и Метохији. Радикали нису пропустили прилику да упозоре на сву опасност, која и даље прети нашој земљи, и која је у својој педантности озбиљнија по стабилност и судбину отаџбине Југославије.

Др Војислав Шешељ је упозорио да ће се агресија на нашу земљу наставити другачијим методама, најавио да српски радикали убудуће неће подржати мањинску Савезну владу, али да ће гласати за укидање ратног стања, како би могли да се усвоје остали закони који су били на дневном реду скупштинске седнице. Уместо да ова одлука изазове барем олакшање, свест о продуженој агресији другим средствима, код свих посланика оба већа Савезне скупштине, само је нагомилала разлоге за бригу.

Седница је настављена сутрадан, усвајањем Закона о изградњи и обнови земље, као и измена и допуна 18 законских пројеката, које је поднела Савезна влада.

Јасна Олујић

АГРЕСОР ПРОМЕНИО МЕТОДЕ ДЕЛОВАЊА

Др Војислав Шешел: Изненађује ме врста политичког говора која преовлађује у нашој јавности протеклих дана, недеља, и која показује огроман раскорак између стварног стања у коме се налазимо и политичких пројекција тога стања.

Агресија на нашу земљу није престала. Само је бомбардовање престало. Агресија се наставља. Агресор је променио методе деловања и он се неће зауставити док све своје циљеве не реализује или док га на једној тачки, на једном месту, ефикасно не зауставимо. То место где ћемо зауставити агресора очигледно није била Република Српска Крајина. То место где ћемо зауставити агресора, очигледно није била ни Република Српска. Место где ћемо зауставити агресију није било ни Косово ни Метохија.

Тамо је можда агресија мало успорена, рекао бих, по врло скупу цену. Та агресија се наставља и њен је циљ да нам се отму Црна Гора, Санџак, Војводина и да се остатак Србије доведе под принудну квислиншку управу. Кандидати за основне функције у тој квислиншкој

управи већ су познати нашој јавности. Зато треба мало отвореније да о томе говоримо.

Није добро, наравно, слушати неку оптимистичку перспективу без реалног покрића, народ уљуљкивати у заблудама да смо у свему успели и да нас сада очекује мартене, мед и млеко. По мом мишљењу, народу треба створено решење како стоје ствари – грађани Савезне Републике Југославије, на вас више не падају бомбе, али се не зна да ли ће опет једног дана падати и наши проблеми нису престали, и даље ће нам заводити санкције.

Не рачунајте, господине председниче, на западне кредитне, не рачунајте на помоћ у развоју, не рачунајте чак ни на хуманитарну помоћ у неким великим количинама. Интензификоваће се само субверзивне делатности против наше земље.

Шта нас највише погађа када је реч о овом споразуму за Косово и Метохију? Погађа нас улазак окупаторских војника НАТО-а. Тамо нису дошле трупе Уједињених нација или плави шлемови,

како то говоре неки политички идиоти који ништа не разумеју. Тамо су дошле НАТО трупе под окриљем Уједињених нација. То је различита формулација и различита суштина у односу на трупе Уједињених нација.

Те трупе су, очигледно, непријатељске према Србији и протерују Србе. Узалуд се у јавности покушава представити како оне помажу Србима, како инсистирају да Срби остану итд. Информације са терена су другачије. Ево, француски војници убеђују Србе у Косовској Митровици, где је поприлична концентрација српског народа, да одлазе и да им не могу пружити заштиту.

Па Косово и Метохију су, углавном, дошли наши непријатељи чији је циљ да одвоје Косово и Метохију од Србије и формирају нову независну албанску државу.

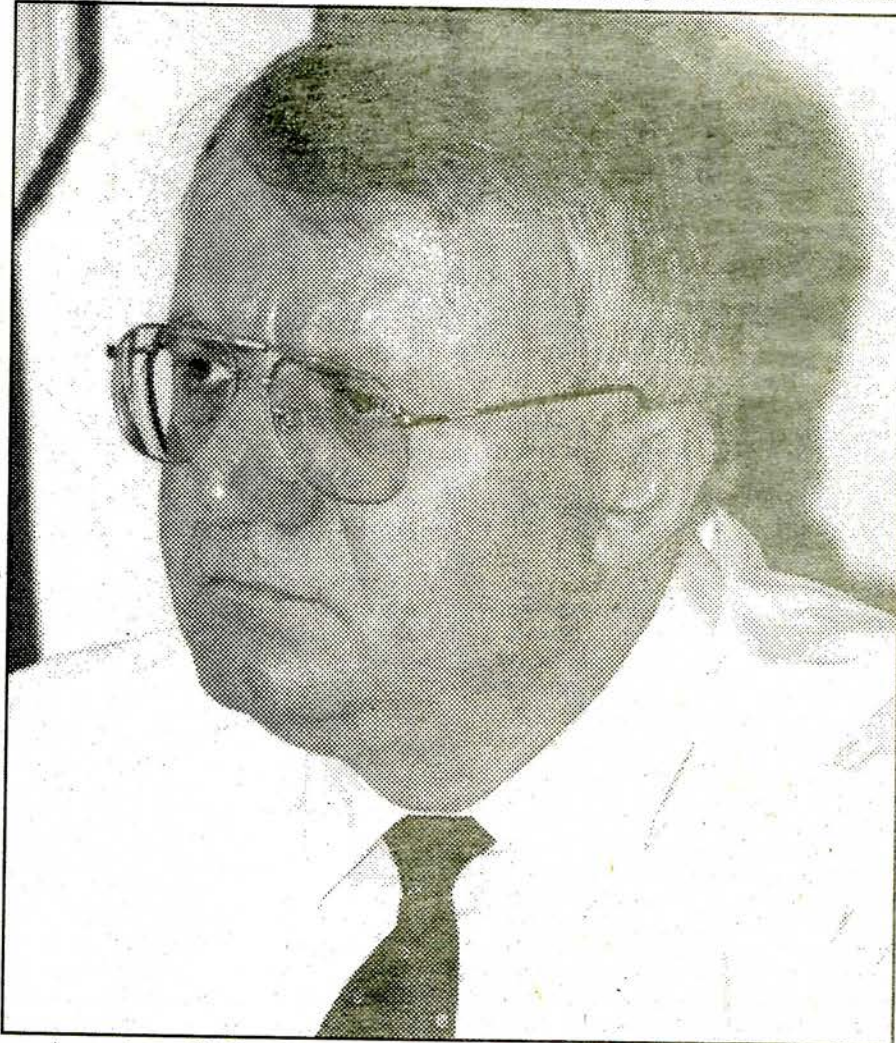
У чему су ограничени ти наши непријатељи?

Резолуција Уједињених нација, Савета безбедности, за њих је неповољнија него онај споразум из Рамбурга који су покушали да нам наметну, јер је та резолуција ограничена на годину дана, може се опозвати, може се уложити вето кад истекне година дана. Нама оставља извршен прелаз да покушамо да остваримо Савез са Русијом и Белорусијом, што нам је једина шанса да у перспективи повратимо Косово и Метохију. Ми друге шансе немамо. Улазак у Савез са Русијом и Белорусијом данас је питање опстанка за цели српски народ и за Савезну Републику Југославију.

Од неких других интеграција на међународном плану не треба ништа очекивати. Једна мала повољност у Резолуцији Савета безбедности, одмах бива на извршен начин, бар делимично, суспендована крупном неповољношћу. У Резолуцији Савета безбедности се каже да се гарантује територијални интегритет Савезне Републике Југославије, али се нигде не каже да се гарантује територијални интегритет Републике Србије.

А шта ако Американци отцепе Црну Гору? Онда нестаје Савезна Република Југославија и више нема гаранције њеног територијалног интегритета, онда више нема никакве гаранције да Косово треба да остане у саставу Србије. Американци знају да им је то следећа фаза и због тога су прогутали формулацију у Резолуцији Савета безбедности о гаранцији територијалног интегритета Југославије, без спомињања Србије, и чим се до краја распореде на Косову, они крећу на Црну Гору.

Припремне радње у Црној Гори су одавно обављене. Гелбард периодично долази, долазе и други изасланици, спремају отцепљење Црне Горе и труде се да инструментализују политички шљам, отпад са србијанске политичке сцене. За нас је питање одбране Савезне Републике Југославије и питање опстанка Црне Горе у Савезној Републици Југославији, не само питање спаса и очувања Црне Горе, него истовремено питање спаса и очувања Косова и Метохије. Чак и да се отцепи Црна Гора, она не

Агресија на СР Југославију није престала: агресор се неће зауставити док све своје циљеве не реализује или док га ми не зауставимо

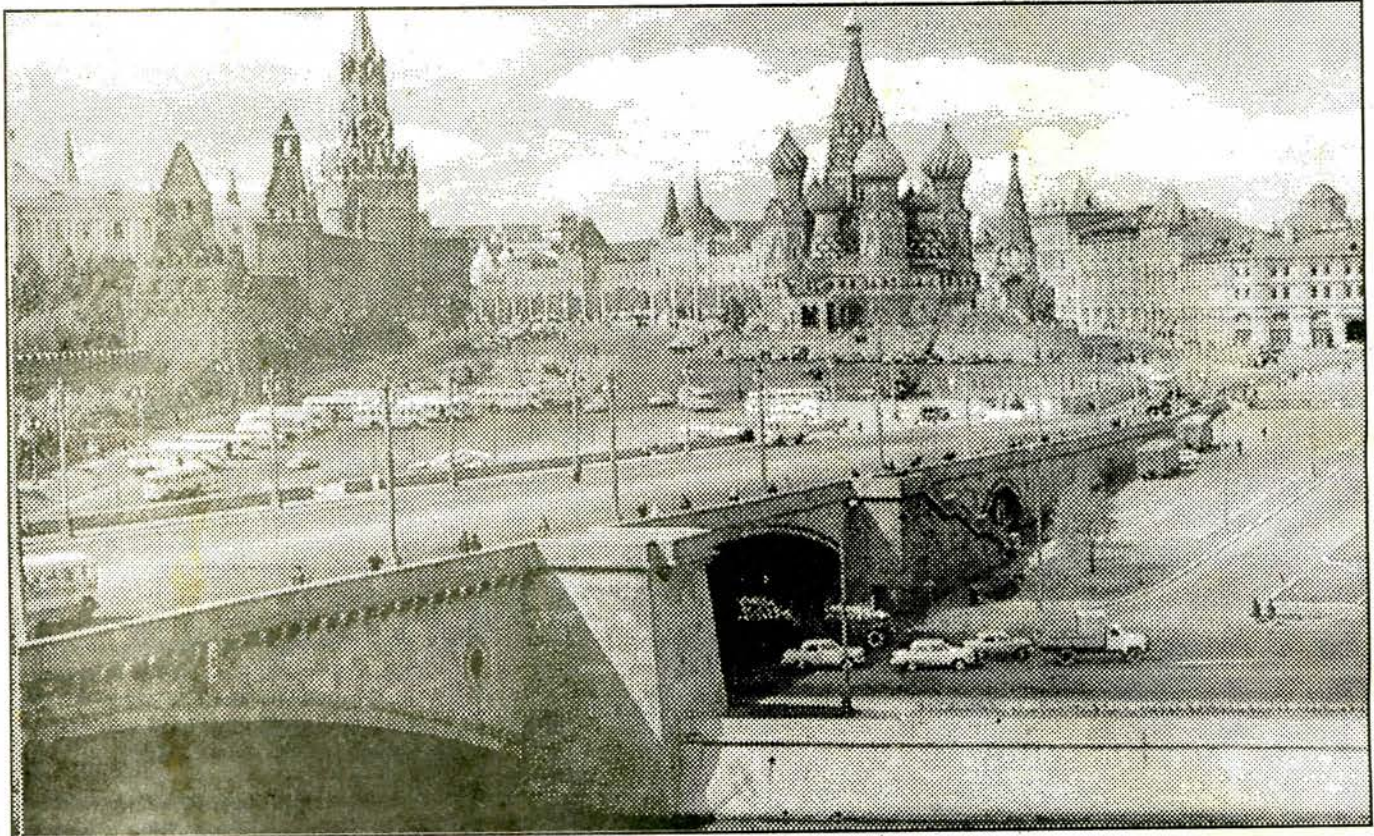
би била у толикој опасности као Косово и Метохија, иако би циљ наших непријатеља био да се тамо одмах насели што више муслимана, да се насели што више Албанаца, да се населе овакви и онакви, да се потпуно промени етничка слика и да Црна Гора изгуби свако српско обележје и да се практично денационализује. Тек потпуном денационализацијом Црне Горе западни непријатељи би остварили у потпуности своје циљеве на том делу наше територије.

Тони Блер пре неколико дана гово-

ћемо морати, пре свега, да се уздамо у сопствене снаге, да неће са стране скоро ништа пристићи, да нам на Западу пријатеља нема, итд. То је истина. Кад се истина сазна и разуме, то је већ пола успеха, а бежање од истине, од реалног стања, од реалног односа снага, увек је крајње погрешно и освети нам се у коначном исходу.

Бојим се да је сада код нас поприлично присутно бежање од реалног стања, од стварне ситуације у којој се налазимо као народ, деценијама се већ налази-

ности да се Устав спроведе у дело. Устав се мора провести у дело на сваком делу наше територије. Не можемо га провести на Косову и Метохији, јер је Косово и Метохија окупирано, али га можемо провести у свим другим деловима наше земље. Ако не проведемо тај Устав у дело, држава ће нам и даље у институционалном смислу трунути, неће решити ниједан проблем, а бићемо још слабији када се следећи пут будемо суочавали са покушајем да нам отму још један део наше територије.

Панорама Москве: улазак у Савез са Русијом и Белорусијом
питање је опстанка за цео српски народ и целу СР Југославију

ри: "Сад је на реду демократизација Сандака и Војводине". То је његова дословна изјава.

Како Енглези виде демократизацију на нашим просторима, показали су њихови бомбардери. Скоро 80 дана они су покушавали да демократизују нашу земљу. За њих је демократизација на Балкану уништење српског народа и немалдруге. О томе треба отворено говорити. Највише ми смета што нам се променио и речник у медијима. Они зликовци и злотвори који су нас бомбардовали, и даље су зликовци и злотвори и не треба да им се додворавамо.

Додворавајући им се показујемо да их се, можда, много плашимо или да смо спремни да се приклонимо, да погнемо главу и да прихватимо све оно што су нам наместили као судбину, да прихватимо сопствено уништење. То не смемо да ралимо. Ми морамо нашем народу рећи да се и даље страшне опасности надијају над нашом земљом, да ћемо и даље имати много проблема, тешкоћа, да

мо у тој ситуацији, а ово су само крајње конеквенце версајских концепата, комунистичке револуције, Титове диктатуре, процеса диригованог распада Југославије, који је почео много пре 1990. године, али је његова материјализација тада дошла до пуног изражаја.

То су чињенице. Те чињенице морамо у потпуности појмити, разложно на њих реаговати и спремати се за одлучну одбрану. Само тако можемо успети. Ако нојевски забијамо главу у песак, ако сами себе заваравамо у погледу стварне ситуације, у којој се као народ и држава налазимо, и уколико не предузимамо одлучне мере да се супротставимо, немамо никаквих шанси.

Ми, напokon, морамо јасно поставити и поводом овога што нам се десило питање односа у Савезној Републици Југославији – питање функционисања Савезне Републике Југославије као државе и као федерације. Наша држава не функционише онако како то Устав прописује и није било ни довољно одлуч-

Наравно, постоје разне методе решавања овог проблема. Најбољи метод је дијалог. Дијалог непрекидно треба нудити, али кад нудимо дијалог не смемо се одрицати ниједног другог уставног средства.

Желимо дијалог, желимо расправу, треба и да је покренемо – може то и Савезна скупштина преко своје уставне комисије да учини (да покрене ту расправу). Може ли неко, било ко да је у питању, зато што ће освојити власт у једној федералној јединици, потпуно суспендовати рад горњег дома Савезна скупштине тако што ће монополизovati комплетан састав делегације једне федералне јединице у том дому, или рећи "не признаје институције система", "не признаје власт", не признаје ово или оно. То није расправа. Онај ко одбије да учествује у расправи, тим одбијањем ставља до знања јавности да је спреман и на неки други метод спровођења уставности и законитости у пракси.

Али, то једном и коначно треба да крене, да се то једном коначно уради. Кашњење нам смањује шансе да то постигнемо и отвара широки простор за даљи утицај западних сила у наше унутрашње односе. Оне су се умешале, оне су све присутније и оне су све опасније у томе.

Савезна власт, практично, остварује власт само над Србијом као да Србија има две владе. Над Црном Гором Савезна влада нема никакве власти. Док је било ратно стање изгледало је да помало има, због мобилизације, због бројне војске распоређене и на територији Црне Горе.

Сада када се мобилизација оконча, када се мобилисани војници врате кућама и та илузија ће отпасти. Не би ме изненадило, за који дан, да и савезном премијеру забране да уђе у Црну Гору, да забране улазак у Црну Гору и министријама, да забране било ком државном функционеру, да ми и даље глумимо да смо јединствена држава, а да део територије немамо ни под каквом контролом, као савезна држава, и да нисмо у стању ништа да урадимо да ту контролу успос-

тавимо у складу са Уставом и важећим законима. То је кључно питање о коме се морамо изјаснити.

Иако је агресија настављена, посланици Српске радикалне странке у оба дома ће гласати за укидање ратног стања, не зато што смо силно убеђени да ратно стање заиста треба укинути, било би много више аргумената да се оно задржи. Кључно је питање: "Зашто га укидати ако су окупатори на делу територије"?! Имамо политички интерес да укинемо ратно стање. Тај политички интерес је јасан, реалан, опипљив пред нама, и због тога укидамо ратно стање.

Али, укидањем ратног стања нисмо решили ниједан проблем. Држава ће теже функционисати након што се укине ратно стање него што је функционисала у току ратног стања. Многи проблеми ће се теже решавати. Мора се признати да нам данас морал није онако висок као што је био у условима оружане агресије и ратног стања. Сада смо, ипак, у моралном смислу у једној неупоредиво тежој ситуацији и то треба имати у виду.

Александар Вучић: Са пажњом сам слушао уводно излагање председника Савезне владе Момира Булатовића и, искрено говорећи, у мало чему сам могао да се сложим.

Знате да је 5. августа 1995. године кренуо стравични егзодус српског народа из Републике Српске Крајине. Усташке хорде су упале на свету српску територију, убијале недужни српски народ, палили српске куће и већ тада је било јасно да ћемо за дуги временски период остати без тог дела српске територије, јер никада није била Хрватска.

Те вечери сам питао председника Српске радикалне странке да ли ћемо кренути у рушење власти, хоћемо ли покушати или учинити било шта што би могло да промени судбину једног и напавеног српског народа, што би могло да нам поврати наду или макар део територије и да сачувамо део народа на његовим вековним огњиштима. Наравно, у то време сам био знатно млађи, много мање сам знао. Одговорено ми је: не ради се то тако, нестрпљив си, млад си. Али, тог 5. августа 1995. године део мога срца и део моје душе заувек су нестали.

Сада, ма колико се упињали, ма колико покушавао и председник Савезне владе да покаже и радост, и оптимизам и срећу због обнове земље, мене срце боли и срце ми се цепа, и овде не видим никога претерано радосног, осим што неко мора лажно да представља своју радост и приказује своје осмехе. Нити видим, нити познајем иједног озбиљног човека, нити могу да га схватим уколико осећа било какву радост или олакшање.

У Урошевцу су јуче убијени Ненад Вујиновић и његов син Срђан Вујиновић. То је тековина наше победе.

Између Суве Реке и Призрена нестао је Драган Бурчић, тековина наше величанствене победе. Зоран Мијатовић, рођен 1979. године, на одслужењу војног рока, нестао у повлачењу из Косовске Митровице, још једна тековина.

У центру Гњилана Славица и Боривоје Витковић отети, као и Љубомир Ђорђевић, његова супруга Рада, његова кћерка Соња и син Горан. Још један величанствен резултат наше изузетне победе.

У Глоговцу нестали Никола Јовановић и Раде Поповић. Спаљено цело село Новаци код Призрена. То је само резултат јучерашњег уништења. Није ништа смешно, треба да вас је срамота. Говорим овима из Нове демократије, којима то не значи ништа у овом тренутку, него им је смешно. Срам вас било и ових мртвих људи да се смејете сада. То су наши резултати.

Данас и ја, можда и без своје кривице, захваљујући одлуци Народне скупштине Републике Србије о прихватању ултиматума, о прихватању окупације Републике Србије, Косова и Метохије, осећам грдно срамоту, осећам жиг, печат на свом челу. Покуњен идем градом, иако за ту срамну одлуку нисам гласао и за ту срамну одлуку нисам био.

КОСОВО И МЕТОХИЈА БЕЗ СРПСКЕ ЗАСТАВЕ

Захваљујући одлуци Народне скупштине о окупацији Косова и Метохије, осећам грдно срамоту, иако за ту срамну одлуку нисам гласао

Ко ме данас да причамо да су Косово и Метохија сачувани, да је суверенитет сачуван?

Знате ли, господине Булатовићу, шта значи суверенитет? Знате! Знате који су елементи суверенитета, који од основних елемената суверенитета постоји на нашој страни? Зашто лажемо себе, зашто лажемо свој народ? Да ли имамо суверенитет? Је ли ту Влајко Стојиљковић или Зоран Соколовић? Нека ухапсе Хашима Тачија. За њим је расписана потерница. Нека га ухапсе, па нека нам покажу да имамо суверенитет, а не да тај хо-

шиптарским именима слабије стојим, нисам их добро изучио.

Дакле, мислим да нашем народу морамо да кажемо отворено, и истину у очи, да се Србија налази у тешким тренуцима, у најтежој ситуацији, да немамо разлога за радост, разлога за победничко расположење, разлога за оптимизам. Јесте лакше – не падају бомбе свуда по Србији, не падају ни по Црној Гори.

Али, на Косову и Метохији оног тренутка када су престале да падају бомбе почео је рат, почео је пакао за ове људе. Питајте Јоргованку Табаковић може ли

Висока цена "победе" – иселљавање: када су престале да падају бомбе, почео је пакао за Србе са Косова и Метохије

мосексуалац, иначе у активном односу са Џејмсом Рубином, хара по Косову и Метохији и ради шта хоће. Окачио је све шиптарске заставе, све албанске заставе.

Нема више ниједне српске заставе, осим на згради Привременог извршног већа и згради Скупштине града Приштине. Све су албанске заставе окачене у Приштини. Је ли то суверенитет? Ако је суверенитет, расписана је потерница за Хашимом Тачијем, ухапсите га. Али га нећете ухапсити. Не видим разлог за велико одушевљење, за велике муке које нам предстоје.

Мислим да нашем народу морамо рећи истину. Нашим људим морамо рећи оно што већ сви знају. Цабе се многи упињу, цабе покушавамо да неке објаснимо и кажемо да је све то добро што се збива на Косову и Метохији, да ти који су нас до јуче бомбардовали, да ће ти данас да нас штите. Је ли онако како су јуче Шиптари, или прекјуче, попалили 130 српских станова на Сунчаном брегу у Приштини, а онда тамо где их нису попалили увели Шиптаре и дали им печат "Републике Косово", где имају стварно право на тим местима, печат "Републике Косово" неког Тахирија, или већ не знам ни ја како се зове, са тим

да оде у свој стан, њу је данас дочекала табла са натписом да се никада више не врати. Питајте било кога може ли да оде у Пећ или Призрен. Ко да им гарантује?! Они који су их до јуче убијали, који су их до јуче бомбардовали, они који данас састављају неке управне одборе, а ми се хвалимо и кажемо да су добри ти управни одбори, као да нисмо имали своје управне одборе, као да нисмо имали на закону засноване чланове управних одбора, Србе, па је сада лепо када дођу нека тројница из КФОР-а, наравно, сви су из НАТО-а, они који су извршили агресију на нашу земљу.

Од кога то кријемо?! Ако је већ то тако, дајте да то кажемо народу. Не мислим вам ја зло. Ја нисам ни издајник, ни фукара која ће вас гонити када Хашки трибунал буде овде тражио да се испоручују они који су наводно оптужени за ратне злочине, за наводне ратне злочине. Напротив, бићу међу првима који ће такве да бране. Али, само вам кажем да то што данас свом народу не говоримо истину, да то што данас нећемо да кажемо и испричамо све оно што је заиста, реално, и што се стварно збива на Косову и Метохији, велика је срамота за све нас, велика и грдна срамота, од Крајине па до Косова. Шта нам је са Уст-

авом из 1974. године? Ово је три пута горе него Устав из 1974. године.

Ми се хвалимо Војнотехничким споразумом, нашим убрзаним повлачењем. Повукли смо се пре времена. Добили смо 11 дана за повлачење, а припадници тзв. ослободилачк војске Косово, ови бандити и то који нису пореклом са Косова и Метохије, добили су 30 дана да се повуку у Албанију. Она стока која је ушла из Кукса, Тиране, Валоне и ко зна одакле су све дошли, који харају, пљачкају и убијају сада по Косову и Метохији, имају 30 дана да се повуку са Косова и Метохије. Ми говоримо о равноправном третману у међународној заједници, о равноправним односима које Србија и Савезна Република Југославија остварују у свету.

Није тачно, господине Булатовићу, када сте говорили у свом експозеу, рекли сте да су прихваћени само принципи из Рамбујеа. Не, у Резолуцији Савета безбедности Уједињених нација не помињу се никакви принципи. Прецизно, децидно и јасно се помиње "споразум из Рамбујеа". Прочитајте текст Резолуције, па ћете то и видети. Споразум из Рамбујеа, који наравно никада није потписан, се помиње, а не принцип, како ви то у вашем уводном излагању износите.

Даље, тешко је рећи, али морамо и то рећи, Волфганг Петрич нам чак о томе говори, а он је изасланик Европске уније, и никада нам ништа добро није желео, да никаквих илузија о томе немамо. Он чак каже да је боље да сте прихватили споразум у Рамбујеу, јер бисте имали 28.000 окупаторских војника, а сада их имате 51.000.

То је оно што каже Волфганг Петрич у данашњим новинама, чини ми се да то не треба посебно коментарисати, нигде се Србија не помиње, нигде ни у једном једином акту, нигде ниједном једином речју се Република Србија и њени државни органи не помињу. Видећете, врло брзо, сва јавна предузећа прећи ће суштински у шиптарске руке. Већ могу да вам кажем о ономе за шта сам ја задужен, нисам директно задужен, али, ето, Републичка Скупштина донела је Закон о јавној установи "Панорама".

На "Панорами" висе албанска застава. У многим јавним установама на Косову и Метохији је то тако. Већ су све заузели. Свуда су формирали управне одборе, где са окупатором имају комотну већину. Могу да раде шта хоће. Ако је то тако, хајде да видимо шта даље да радимо, шта даље да чинимо! али, да се не заваравам и да нашем народу не говоримо да је сјајно и да се чудимо томе што народ не иде на улице и не пева од радости и среће. Нико не пева. Нико није радостан. Народ је тужан и понижен.

У суботу ујутру сам гледао, то ми је и посао, и стране телевизијске програме, и видео како шиптарска багра, фукара људска, иза леђа бије наше војнике. Туку их. Неки наши војници се снађу, неки се не снађу, неки очигледно никада нису били у таквој ситуацији, не умеју ни да узврате. Тешко, горко сам заје-

цао гледајући ту муку, гледајући то понишење. И онда да ми неко каже: "Изађи па се радуј, слави на улицама". Ко да слави?! Шта да славимо?! Да ли оволике мртве?! Оволику отимачину?! Овакав егзодус нашег народа?!

Није проблем у укидању ратног стања. Проблем је у томе шта ћемо чинити даље. Неће они на овоме стати.

Имамо ли суверенитет, господине Булатовићу? Да ли вас је ико питао јуче што долази ова четворочлана банда – Ведрин, Кук, Јозеф Фишер, а раније је био Јосип Фишер, и не знам ко још. Јесу ли вас питали да дођу доле? Онај хомосексуалац Џејмс Рубин, да ли вас је питао да дође доле са својим партнером Хашимом Тачијем? Да ли вас је ико питао да дође доле? Није нико. Где је ту наш суверенитет?! Дошла банда доле, псовали мајку Србима, уснут Кук рекао како је дошао да се радује са ослобођеним албанском народом. Шта смо добили? Где нам је ту суверенитет? Где нам је ту било какав интегритет? Ту нема ни "с" од суверенитета, да се не лажемо.

Како, малопре, господин Стефанов неспретно рече – није баш неки нарочити суверенитет. Сада се поставља питање шта чинити даље.

Приче о демократизацији, наравно, нису озбиљне приче о демократизацији. Нико од оних који причају о демократизацији не жели демократизацију. Они желе коначну и потпуну капитулацију Републике Србије и Савезне Републике Југославије и они желе потпуну окупацију и успостављање колонијалних односа у нашој земљи. Они желе да постоје неке метрополе, то су баш оне где су дошли и јуче боравили на Косову, да они буду метрополе, а да ми будемо колонија. Они не мисле на реформе када говоре о реформама. Они су монополисали тај израз. Они мисле да они владају, да отимају, да краду, а да их ови из света подржавају. Наравно да је то тако. Ту нема спора.

Поставља се питање шта ми да радимо? Шта је то пред нама као земљом и народом да чинимо, да чинимо озбиљно? Није проблем осудити Ђукановића. Није проблем осудити ону фукару која никада ништа друго није ни чинила нити могла без западне подршке, иначе су имали 13 гласова или неколико гласова како год то хоћете да кажете, на изборима у Србији. Поставља се питање шта је оно што ми треба да урадимо. Оно што ја мислим да ми треба да урадимо и што нам је једина шанса да нешто икада можемо да урадимо, из ове енергије пораза, из ове страшне енергије пораза из које смо сви изашли ојађени и са великом горчином у срцима, морамо да скупијемо ту енергију и да припремамо духовни и материјални препород.

Али, то морамо да чинимо тако што ћемо нашим људима јасно и отворено рећи: "Тешко нам је, страшно нам је тешко, ужасно нам је, али морамо да радимо, морамо да радимо много више него што смо до данас радили. Морамо да се боримо и морамо да волимо своју земљу једнако или више него што смо је волели да бисмо део својих територија могли да вратимо, да бисмо могли да поправимо тежак живот сваком становнику ове земље".

То је први услов или предуслов, а онда да формирамо поштenu власт на свим нивоима, да поштено владамо и управљамо, да управљамо у складу са народним интересима, а не интересима било које барабе из света или било кога другог.

Још једном понављам, све ово што сам рекао нисам то учинио ни као за човек, нити као неко коме је стало до ваших глава. Ово сам рекао зато што то тако осећам. Можда превише осећам. Можда су ми пренаглашене и прејакe емоције, али сам сигуран да нисам једини у овој скупштини.

Нека нам је Бог на помоћи!

НИЈЕДНОЈ ФУКАРИ НЕ ОСТАЈЕМ ДУЖАН

Александар Вучић: Не знам шта је у тону и начину на који сам говорио, осим што ми није било лако, док сам помињао мртве, отете, убијене на Косову и Метохији, било тако смешно и тако занимљиво.

Александар Вучић: нећу никоме да подилазим

Интересантно је да се неко, ко не представља никога у Србији, ко никада ни гласа није добио, за кога ни чланови породице неће да гласају, зато што знају да сви у један комби могу да стану, додуше, богатство може у много аутобуса да им стане, а морал не може ни у фићу да им стане. Али, без обзира на све то, ја нисам вама одговарао као члановима неке друге странке, него сам се зачудио да ико може да се насмеје на оно што неко на такав начин износи. Да ли вам се допада или вам се не допада, да ли се слажете или не слажете са оним шта сам говорио, можете да изађете и да кажете, али у најмању руку је непристојно смејати се када неко говорио имена погинулих.

Друго, што се тиче инспиратора ове политике, да су се српски радикали питали да ли ће бити, или неће бити овако убијаних или масакрираних, то се никада уз подршку и одлуку српских радикала се не би догодило. То се догодило уз вашу подршку. Ви сте то са радошћу прихватили. Са радошћу сте гласали у Скупштини Србије и подржали то. Једва сте дочекали. Исте вечери сте министарске фотеле за себе припремали, ко ће где да седне, није важно шта ће са Србима на Косову и Метохији да буде. И немојте да бринете о радикалским гласовима. Можда неке од нас некада требају, а некада не требају гласови. Можда ћемо да се бавимо овим послом, можда нећемо да се бавимо. Али, за разлику од вас увек ћу части и морала да имам довољно. И мене неће ниједна фукара да бије по ушима, а да му не одговорим, нити ћу било коме да се улизујем и подилазим, као што то ви свакодневно радите, па чак и са својом страначком заставом, која је попут заставе Европске уније, оних који су извршили агресију на нашу земљу. Е, то је оно у чему се ви и ја значајно разликујемо.

ЦИНИЗАМ

"НОВЕ ДЕМОКРАТИЈЕ"

Милун Бабић (реплика): Овде је Нова демократија поменута од колеге посланика у једном контексту који мислим да уопште не заслужује ни ова скупштина ни његово посланство.

Ми се нисмо овде смејали ономе што је господин Вучић говорио. Ми смо се смејали начину на који је он то говорио. А за смејање је, свакако, а нисмо се довољно исмејали, када инспиратори једне политике кукају над резултатима политике до које је то довело.

Молим вас, Српска радикална странка овде кука над последицама оне политике коју је она инспирисала и коју је упорно гурала и сада свима нама овде хоће да прода "кукавичије јаје". Молим вас, оставите се тога! Оставите се тога, ја вас најлешје молим. Будите смелни! Будите покуњени! Будите тужни и народ ће вам опростити.

Душан Михајловић: чланство Нове демократије може да стане у један комби, њено богатство у више аутобуса а морал у "фићу"

ВЕЛИКА СРБИЈА

СТРАНКА КОЈЕ СЕ И РОДБИНА СТИДИ

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, савезни посланици, ја немам намеру да одговарам багри из Нове демократије. Ово је моје питање Социјалистичкој партији и Југословенској левици. Ја могу да разумем као политичар, као прагматичан политичар, као политичар еластичнијег приступа у политичкој тактици, што вам је, 1994. године, било потребно да би премостили неколико посланичких мандата у Републичкој скупштини и да формирате практично мањинску владу, да разним обећањима припојите неколико посланика Нове демократије.

Али, не могу да разумем неку другу много крупнију ствар, што сте на прошле изборе ишли у коалицији с том Новом демократијом, па када је она већ развргла коалицију непосредно после избора, што је и даље толеришете у Савезној и Републичкој скупштини? Они су напустили вашу коалицију. Они очигледно делују издајнички. Није било ниједног захтева наших непријатеља са Запада, да га они први нису подржали.

Ви то и даље трпите. Ви располажете тим мандатима, али онда и сносител одговорност за све оно што они раде, глумећи да су парламентарна странка. Ја разумем кад нека друга странка, какву год да има политику, уђе у парламент вољом народа, освоји гласове на изборима, па се онда залаже за ту политику, може та политика бити издајничка, може поквареначка, може и оваква, може и онаква.

Немам намеру да одговарам багри из Нове демократије, који су сваки захтев нашег непријатеља први подржали

Али, ова странка, које се стиди њена најближа родбина, која добије на поклон мандате, па глуми да је озбиљна парламентарна странка, заиста је један куриозитет нашег парламентаризма, нешто што не може ни да се објасни, што не може ни да се оправда и о чему ће се, напосокон, морати да одговор и у Савезној и у Републичкој скупштини. Јер, за све остало што они буду радили и што буду изговарали, ми ћемо сматрати вас одговорним, јер сте их довели овде, а не истерујете их одавде.

ТУЂЕ ЧИЗМЕ НА СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

Стево Драгишић: На Косову и Метохији више нема ниједног српског војника, ниједног српског полицајца. Дакле, ми више немамо силу државне принуде на територији Косова и Метохије.

На Косову и Метохији врло брзо неће бити ниједног Србина. Велики број њих је већ напустио Косово и Метохију. Један број још увек одолева притисцима шиптарских терориста и то у оним крајевима Косова и Метохије где су Срби већина, али припадници КФОР-а им препоручују да напусте Косово и Метохију. Дакле, нећемо ускоро имати ни народа на нашој територији.

На Косову и Метохији више нећемо моћи да спроведемо сопствене законе. Како ћемо натерати Шиптаре да поштују сада законе републике Србије и Савезне Републике Југославије, када то нисмо успели ни онда када је на Косову и Метохији било и српске војске и српске

полиције? Како ћемо обезбедити јединство економског система у Савезној Републици Југославији када не можемо да контролишемо ту територију? И што је најгоре, на Косову и Метохији се данас налази велики број припадника окупационог трупца, а у крајњем исходу треба да их буде 51 хиљада.

Према подацима које смо чули од најближих органа, у мирнодопском саставу Војска Југославије је имала 12 хиљада војника. У поређењу са овом цифром, то је заиста смешно. Са 12 хиљада војника ми смо рачунали да можемо да заштитимо Косово и Метохију од евентуалних напада споља, да обезбедимо први упад, да бисмо могли да извршимо мобилизацију, што се показало и на почетку ове агресије.

Шта ће 51 хиљада непријатељских војника радити у будућности на Косо-

ву и Метохији? Која је крајња дестинација којом се крећу ти војници?

Из свега овога може се лако закључити да ми Косово и Метохију више немамо, да смо Косово и Метохију, де факто, изгубили, подвлачимо де факто. То је све последица прихватања принципа, које су нам донели Черномирдин и Ахтисари, а на основу тих принципа је усвојена и донета Резолуција Савета безбедности. Зато ме чуди што Савезна влада покушава да пронађе предности те резолуције у односу на понуђени споразум из Рамбујеа? Као да је сада важно да ли уопште постоје предности или мане једног или другог понуђеног документа, када су и један и други документ предвиђали да Косово и Метохија не буду под нашим суверенитетом, да наш суверенитет не буде на Косову и Метохији, да нема наше војске на Косову и Метохији, да нема полиције на Косову, да Шиптари практично преузму институције система.

Као да је битно да ли има предности и мана? Али, када је већ поменуто, да кажем нешто и о ових неколико тачака о којима је Савезна влада писала, желећи да оправда ваљаност Резолуције Савета безбедности. Каже, под 1, "Резолуцијом Савета безбедности косметско питање решава организована институционализована међународна заједница, на основу Повеље Уједињених нација", као да је важно ко нам отима Косово и Метохију.

За нас је битна суштина, а суштина је да немамо више Косово и Метохију. Ако је то нека победа, онда те победе заиста нема, или је може приказати само онај коме је стало да испадне победник.

Као друго, у овако постављеном механизму решавања косметског питања, "Савезна Република Југославија своје интересе може успешније да износи и брани, него у тзв. неформалним међународним органима и организацијама. Уз то, наше интересе могу ефикасно подржати Русија и Кина" итд.

Како ми то можемо да бранимо наше интересе када нисмо успели да окончамо ову борбу коју смо водили за очување наше државе? Који су то механизми, на који начин, који је то пут на основу којег ћемо ми заштитити наше интересе у неким будућим разговорима о Косову и Метохији, и евентуално о продужењу мандата ове мисије, која је сада успостављена?

Подсећам вас да се Резолуција везује за главу VII повеље Уједињених нација, а имали смо обећања да ће ови, које сада помињете, подржати, односно да ће они инсистирати да то буде по глави VI повеље Уједињених нација. Да је било по глави VI, ми бисмо закључивали споразум са Уједињеним нацијама, па бисмо могли да се цењкамо. Могли смо неке повољности да добијемо у комплетном аранжману око Косова и Метохије. Ово нам је наметнуто решење и свако будуће решење ће бити, опет, производ снага између великих сила. Ми се ту ништа нећемо питати.

Као српског националисту и патриоту боли ме што су Косово и Метохија предати после два и по месеца успешне борбе

Какав буде однос снага између великих сила, такво ће бити и свако будуће решење за Косово и Метохију – и продужење мандата садашњој тзв. мисији Уједињених нација, и анекси, који се буду доносили на основу ове резолуције, и политичко решење за Косово и Метохију и све остало. Како ћемо ми моћи да одбијемо евентуално понуђено политичко решење за Косово и Метохију, када не можемо једноставно да ступимо својом ногом на територију Косова и Метохију?

Како ћемо спречити спровођење таквог политичког решења? Где ће бити наше место у одређивању евентуалних принципа у том политичком решењу? Нигде. То ће бити још један ултиматум, који ћемо ми морати да прихватимо, и поново да водимо кампању какву водимо данас – да је то политичко решење, опет, резултат неке наше велике дипломатске победе. То је, господо, завараванье.

Као треће, механизам решавања косметског питања у институцијама Организације уједињених нација везан је за редовно годишње оцењивање, преиспитивање и евентуално продужавање. Механизам је, дакле, привремен. Шта ако се не продужи мандат овој садашњој мисији, и трупе НАТО-а, које ће имати 51.000 војника, одбију да изађу са Косова и Метохије; кажу – у реду, нисмо ми више трупе Уједињених нација, ми смо сада НАТО. Како ћемо да их избацимо

напоље? Ко ће да их избаци напоље? Хоће ли то урадити наша војска, наша полиција, хоће ли то урадити Русија, хоће ли урадити Кина, хоће ли нека друга велика сила у свету истерати трупе НАТО-а када се укине мандат који им даје Резолуција Савета безбедности?

Полсећам вас на један веома свеж пример из Македоније. Кина је уложила исто на продужетак мандата мисије Уједињених нација у Македонији. Сложиле су се Американци са тим, скинули "црне шлемове", вратили своје шлемове и све је остало исто. Ти се војници данас налазе на Косову и Метохији. Шта ће бити сутра када можда Русија или Кина уложе вето на продужење мандата, а они одбију да изађу са Косова и Метохије? Можемо ли ми отерати 51.000 војника НАТО-а? Питање је да ли ће их бити толико, можда их буде и више. Ми смо онда у позицији да нападамо нашег непријатеља да бисмо га избацили са наше територије.

Ми треба да имамо најмање три пута више војника да бисмо успешно спровели ту акцију, више него они који су требали, евентуално, у оружаном сукобу, кошеним трупама, да освоје Косово и Метохију. Ми бисмо, господо, онда били освајачи сопствене територије. И, питање је: да ли би евентуална акција наше војске могла да буде успешна у таквом случају, него да су они нападали нас из Македоније, Албаније или одакле су већ то спремали?

Дакле, овај трећи принцип је празно слово на папиру. Ми нисмо способни да их отерамо одатле, ако они то одбију.

Затим, уз то, "Безбедности део решења косметске кризе поверен је међународним снагама, образованим на основу мандата који предвиђа Повеља организације Уједињених нација, а не некоонтролисаној и отуђеној светској сили у облику НАТО-а". То, једноставно, није тачно. НАТО се налази на Косову и Метохији, под окриљем Уједињених нација.

Они који су били са друге стране границе, када су нас бомбардовали, они који су чекали у Македонији и Албанији, они се сада налазе ту. Да се другачије развијала ситуација, они би били агресорски војници. Они би пуцали на наше војнике, ти за које се сада заклињемо да ће штитити Србе на Косову и Метохији, разоружати Албанце – требали су јуче да изврше копнену инвазију на Савезну Републику Југославију. То су трупе НАТО-а.

На крају, зар је нама битно да ли они имају плави или зелени шлем? Ви говорите о форми, а суштину заборављате, а суштина је оно што нас, у ствари, боли.

Суштина је оно што су хтели да постигну Американци, а то је да ступе својом чизмом на Косово и Метохију, и то су успели.

Четврто, у експозеу се каже да "су субјекти решавања косметске кризе институције Организације Уједињених нација и Савезне Републике Југославије, као њене чланице. Субјекти нису албански сепаратисти и терористи из тзв. ОВК. Овим је успостављена ефикасна препрека међународном субјективитету ОВК" (чак нема ни тзв. ОВК у овој реченици), "као првом кораку сесесији Косова и Метохије". Ви заборављате да за Американце ОВК није битна. Неће ОВК бити субјективитет у будућем решавању, него ће бити Албанци, албански народ. ОВК ће бити институционализована у будућем систему, који буде успостављен на Косову и Метохији. Неће се звати ОВК, него ће се звати, можда, нека влада, можда неки извршни органи будуће аутономије, или како ће се то већ звати – зависи од тог политичког споразума, а то ће можда бити исти они који су до јуче предводили терористичку организацију, Хашим Тачи и да не набрајам даље. Зар је битно да ли ће се они звати ОВК или ће имати неки други назив?

Албанска национална мањина биће институционализована. Без њих нећемо моћи ништа да решимо.

Затим, као пето, "у односу на цивилне аспекте, Резолуција Савета безбедности налаже да се узму у обзир принципи из докумената у Рамбујеу, а не и сам документ". Ово такође није тачно. Ово је потпуно извргавање истине.

У Резолуцији Савета безбедности, тачка 11. говори о одговорности цивилног присуства, и каже, под е) у тачки 11: "Одговорности цивилног присуства морају укључивати: олакшавање политич-

ког процеса, који је изражен да одреди статус будућности Косова, узимајући у обзир споразум из Рамбујеа". Дакле, комплетан документ.

Проблем је у томе што Споразум не постоји формално. Ми нисмо прихватили тај споразум, али га они третирају као споразум, и ми смо прихватили тај споразум као нешто на основу чега ће се одређивати будућа одговорност цивилног присуства.

Овде се не говори о принципима. Ја знам да је наша делегација у Рамбујеу прихватила принципе.

Ти принципи су касније заборављени. Појавили су се неки други принципи који немају везе са оним што смо ми прихватили. На основу тога је направљен споразум. О том споразуму, који је заборавио те принципе, говори се овде.

Да ли је ово техничка или свесна грешка, не знам и не желим да улазим у то, али је очигледна грешка. Овде се не говори о принципима из Рамбујеа, него о споразуму из Рамбујеа.

Даме и господо, на основу свега овога, јасно је да су наши непријатељи по-

– дефинитивно уништење српске државе на Балкану – Савезне Републике Југославије.

Шта ће они да раде даље? Прво ће отцепити Црну Гору, затим ће проблематизовати питање Рашке области, Војводине и трудити се све време да у Београду устолоче марионетску владу. На тај начин би финализовали свој циљ. Тога морамо да будемо свесни. Морамо искрено себи да признамо шта ми, у ствари, хоћемо. Да ли хоћемо да им један по један део препуштамо тако што ћемо се у почетку успротивити, мало се борити, па на крају прихватити оно што су тражили од нас, или ћемо одлучити да се бранимо до краја, до коначног постизања нашег циља.

Добањује ми један високи функционер Савезне владе "до ког краја". Видим, на основу ове изјаве, да не постоји спремност да се брани држава до краја, јер они који постављају овакво питање у Савезној скупштини, значи да ни искрено нису за то и нису уверени да је могуће одбрани Савезну државу, да није могуће одбрани сопствену државу.

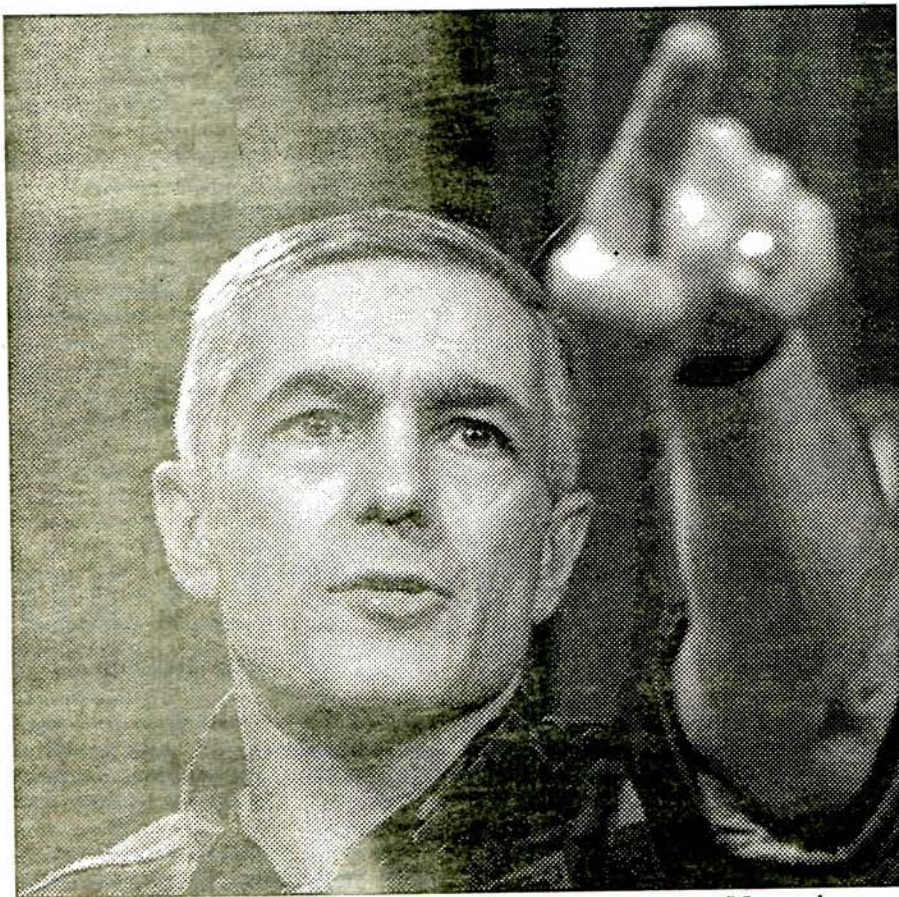
Ми смо, господо, за ових десетак година имали много жртава. Најгоре је када се испостави да су жртве биле узалудне.

Пре десет година, тачније 28. јуна ће се навршити десет година, на Газиместану се слегло, тада се причало, око два милиона Срба. Из два милиона грла се чуло да ћемо бранити Косово и Метохију до краја. Шта сте ви тада мислили када сте их убедили да треба томе да кличу, да треба да кличу одбрани до краја? Ту вам је одговор на оно питање које ми је поставио тај високи функционер Савезне државе "шта то значи до краја". Тада се на Газиместану слегла огромна енергија српског народа, енергија која је могла да уради много.

Данас, тачније у понедељак, равно после десет година, на Косову и Метохији можда неће остати ниједан Србин или ће их бити веома мало. То је резултат одбране нашег националног интереса после десет година. Са том енергијом коју смо пре десет година сакупили могли смо да одбранимо све. Међутим, нажалост, та енергија се урушавала сваким нашим поразом. Део те енергије отишао је у неповрат после слома Српске Крајине. Део те енергије је отишао у неповрат после губитка Републике Српске, практично, после уништења Републике Српске. Огроман део те енергије одлази сада после губитка Косова и Метохије.

Ми смо великим чудом успели да ујединимо готово читав српски народ око одбране Косова и Метохије. За неколико месеци окупили смо у јединствен национални фронт скоро читав српски народ. Готово да нема ниједног Србина који је мислио другачије. При томе не мислим на припаднике неких политичких партија, јер политичари имају и своје интересе.

Мислим на српски народ, на оне који су слали своје синове на Косово и Метохију, на оне који су учествовали у свему овоме, они који су на други начин помагали ако нису могли лично да се укључе у одбрану Косова и Метохије. На тај српски народ мислим. Сви су они били спремни да иду до тог краја за који сада неки не знају где је. У једном дану се све преокренуло. У једном дану морали смо да објашњавамо људима да на Косову и Метохији више неће бити наше војске, да више неће бити српске полиције, да они који су чекали са друге стране "као пси на ланцу", сада улазе на Косово и Метохију и, што је најгоре, што је најцрње, сада водимо кампању да их убедимо, тај исти српски народа, да су то заштитници Срба на Косову и Метохији, да су то они који ће обезбедити да на Косову и Метохији не буде више тероризма и сепаратизма. Где је ту онда способност наше државе? Колико смо ми били способни онда да спречимо тероризам и сепаратизам? Оне које смо до јуче називали злочинцима, зликовцима, омалени Тони Блер, погудели Клинтон итд, сада су постали српски заштитници. Сада нас они штите од Шингара који су терористи које смо ми до јуче

Амбиције НАТО фашиста не завршавају се на Косову и Метохији

стигли још један циљ, прешли још једну етапу у развијању српске државе и растурању српског народа на Балкану. Узели су нам Републику Српску Крајину, растурили Републику Српску, отели Косово и Метохију.

Ми данас треба сами себи искрено да признамо и да схватимо шта је циљ наших непријатеља, да будемо свесни да се њихове амбиције не завршавају на Косову и Метохији. Њихов циљ је јасан

Онда се питам, ко је одлучивао о одбрани Косова и Метохије када се сада поставља такво питање "до ког краја"? Ако нисмо спремни да бранимо Савезну Републику Југославију до краја, онда боље да одмах пристанемо на све услове да не бисмо имали даље жртве. Ако будемо имали половично решење у одбрани, жртава ће бити још, можда и много више.

терали по читавом Косову и Метохији, разоружавали, ликвидирали терористичке банде итд.

Ми данас водимо кампању у којој треба да убедимо српски народ да тај НАТО и није тако зао као што смо им причали два и по месеца, док су нам бомбе падале над главама. То је последња Резолуција Савета безбедности коју смо ми тако здушно прихватили, чији смо ми сада највећи бранитељи. То је апсурд који ја не могу да схватим, како је дошло до тога. Апсурд је да ми сада највише бранимо оно против чега смо се борили. У томе је проблем.

Ако дефинишемо циљеве наших непријатеља и схватимо најзад да је њихов циљ да нас потпуно униште, и ако схватимо у којим ће етапама то ићи, морамо себе убедити и схватити да је једини начин да опстанемо да се одупремо свему томе, ако то желимо, да поново сакупимо сву енергију српског народа која лебди, која лута, која је дезоријентисана, која не зна шта ће бити сутра ако крене тај НАТО у Рашку, ако крене на Војводину.

Питаће се тај исти наш народ, који је био спреман да брани до краја Косово и Метохију, да ли ћемо тако бранити и Рашку и Војводину? Да ли ћемо опет кренути па стати? Да ли опет да шаљу своје синове у одбрану Рашке па да их сутира убеђујемо да су их слали против оних који опет нису били толико зли, као ови који су нам на Косову?

Све које слушам овде, који говоре том реториком, доживљавам као људе који су хипнотисани. Заиста вам то кажем. Не могу да схватим да наша држава

води кампању за одбрану оних који су нас нападали, да ми убеђујемо наше људе да је КФОР ипак мирољубива мисија, како се то данас популарно говори.

Могу да говорим и још пола сата, зато што имам шта да кажем, зато што говорим чињенице, зато што говорим из срца. Говорим као српски националиста и патриота. Заиста ме боли што је Косово и Метохија предато после два и по месеца успешне борбе. Потпуно се слажем са оценом да је наша војска постигла невероватне резултате. Многи од оних који седе овде нису ни помишљали да је војска способна тако нешто да изведе. Тим пре ме више боли то што смо предали Косово и Метохију "на ташну".

То што смо се мало борили доказали смо да можемо да се боримо, али нећемо да се боримо. Зато ме то боли.

Ви који причате у фразама морате да се уклапате у званичну кампању. Вама не треба пола сата и за неколико фраза довољно вам је неколико минута, два, три минута и готово. Мени је много теже да вас убедим да ће нас те фразе коштати, него вама да их изговорите. Ја морам да вас убедим, ако сте решили да браните оно што ће нам даље тражити и отимати, да морате да прекинете са том фразеологијом.

Наша национална енергија мора да се сакупи поново у јединствен фронт, али овога пута нема одступања, ако сте решили да се бранимо. Ако смо решили да се предајемо, онда нам никаква енергија није потребна, довољан је потпис на први ултиматум који нам дође, а ултиматума ће бити много.

војске и снага безбедности, који је довео до тога да агресор, иако је злочиначки напао, не нанесе штету нашој војсци, војним инсталацијама, не пољуља морал браниоца наше земље", и одједанпут се прихвати нешто што представља престанак на окупацију.

Сад се савезни премијер нашао у чуду како да образложи зашто се једна војска, која је изгубила само седам тенкова, зашто се једна војска, која после прекида ратних дејстава, 11 миг-29 са аеродрома Слатина враћа у Београд, зашто се повукла са територије Косова и Метохије? И, онда нас Савезна влада убеђује, дефетистички, морам да кажем, да је "агресор преко дипломатских посредника и јавних медија говорио о наредним циљевима бомбардовања, који су укључивали цивилне жртве бројане стотинама хиљада". Још треба неко да вам поверује да се о томе радило.

Али, једна друга ствар. Истовремено нас подсећа да је демократска јавност у свету све више била на нашој страни и све више осуђивала владе, чак и својих земаља, значи, јавност у државама које су чланице НАТО, и била спремна да доведе до тога да НАТО обустави нападе на нашу земљу.

Шта је истина, господине председниче?

Да вас подсетим да, чак, ни Савезна влада, ни Савезна скупштина, ни председник Југославије нису донели одлуку да се брани Савезна Република Југославија. Одлуку је донео народ, чини ми се, јединствено, униsono, без гласа против. Било је, наравно, неких издајника, који сада ликују зато што могу слободно, мирно, подигнуте главе, кажу, да се крећу улицама, јер се остварило све што су они желели.

Али, у моменту када нам је запретила агресија, били смо јединствени и све политичке странке, које нешто представљају у Савезној Републици Југославији и, преваходно, у Србији, биле су за то да се земља брани. И, тада смо знали да је НАТО од нас технолошко-технички, на све могуће начине јачи, изузев једног елемента, који добија све ратове, а то је одбрана своје земље.

Господине председниче, НАТО није бранио своју земљу. НАТО је напао једну земљу, коју су бранили добро укопани војници војске, која је, по свему, већ личила на праву српску војску. Видели сте, кад је та војска кренула да се извлачи са Косова и Метохије, видели сте која је то сила неопштене технике.

Амерички и немачки генерали, који коментаришу снимке извлачења, погледајте мало стране телевизије на којима учествују, изјављују да су очекивали десетине оклопних возила, а да се извлаче стотине и изјављују да је очигледно да НАТО за 77 дана бомбардовања није нанео никакав ударац снагама Војске Југославије.

О чему се ту онда ради? Јесмо ли знали да ће НАТО да нам руши фабрике? Знали смо! Мостове, рафинерије, куће, болнице, школе? Знали смо! Нико од вас ко сада прихвата да имамо мир по сваку цену, не може да каже да није знао да ће

ОДБРАНА ДО НЕСТАНКА СТРУЈЕ НА ДЕДИЊУ

Томислав Николић: Данас смо имали прилику да саслушамо експозе председника Владе, и морам да изнесем утисак да би само једна, тотално подељена личност, могла да прихвати комплетан експозе, који је поднео председник Владе. Та личност би требало да буде уверена у истинитост навода и може да се увери у истинитост онога што бих у овом експозеу назвао "хронологијом догађаја", и та личност би морала да схвати да су овде у виду истине изнете неистине, а те неистине се састоје у нетачним оценама и нетачним прогнозама будућности ове земље, посебно дела територије Републике Србије и Савезне Републике Југославије – Косова и Метохије.

"Савезна скупштина је", на то нас подсећа премијер, "5. октобра 1998. године потврдила ставове да се Савезна Република Југославија никада неће одрећи ниједног дела своје територије и својих виталних, државних и националних интереса". А, имамо ситуацију да је Савезна влада, за коју бих могао да кажем да је паравлада Републике Србије, појачана кадровима из Црне Горе, донела одлу-

ку да се дозволи окупација дела територије Републике Србије.

Влада нас подсећа "да смо се јуначки бранили од злочиначког деловања НАТО, да су нам уништавали људске животе, разарали материјална добра и да се, након херојског отпора нашег народа, Војске Југославије и снага безбедности, као круна напора да се проблеме решавају политичким средствима и дипломатским путем, Савет безбедности организације Уједињених нација својом Резолуцијом 1244. одлучио да означи, фактички, прекид агресије". Ја не бих околико величао Савет безбедности и Уједињене нације.

Ви знате да се Савет безбедности одлучио да делује, да функционише четири дана предношење Резолуцију Савета безбедности. До тада није постојао.

Истовремено, прекид агресије није означио Савет безбедности, него генерални секретар НАТО-а Хавијер Солана, и све док НАТО није одлучио да прекине агресију, агресија није прекинута на Савезну Републику Југославију.

Нешто друго је овде контрадикторно. "Изванредан херојски отпор народа,

НАТО тако жестоко да удари по Савезној Републици Југославији.

Тај крај, који малопре добијате и помињете, у чему се састојао? Јесте ли можда одлучили да браните Југославију до 30-те фабрике, до 40-тог моста, до нес-танка струје на Дедињу? Где сте ви зацртали ту границу онда када смо ушли у рат и кад нама нисте рекли да постоји граница одбране? Барем сте то дужни да објасните грађанима Савезне Републике Југославије, посебно Србима који напуштају Косово и Метохију и остављају тамо све што имају.

Окупатор је немилосрдан. На Косову и Метохији не постоје никакве мировне снаге, не постоје никакве снаге Уједињених нација. Постоје окупатори ко-

ке који се спремају да то прихвате. Молим вас, зашто сте погазили референдум грађана Србије? Грађани Србије су на референдуму на који су изашли сложено, у огромној већини, огромном већином донели одлуку да сами решавамо своје проблеме на Косову и Метохији.

Зашто сте нам увукли стране војнике на Косово и Метохију? Немојте да кажете да сте убеђени како ће они једног дана отићи! Са Косова и Метохије могу само да се шире на територију Савезне Републике Југославије и може да их има само још више. Никада их више неће бити мање.

Ако су вас уплашили, вас који сте доносили одлуке, најавима да ће бомбардовати и убијати стотине хиљада људи,

бедила. Победила је тиме што није смео агресор да је нападне. То је довољан знак колико је наша војска била јака и спремна, али ми смо доживели политички пораз. Политички пораз политички су сви они који су одлучивали о судбини Косова и Метохије.

Ту нема амнестије ни за председника, ни за председника Владе, ни за посланике који су у Народној скупштини Републике Србије једном одлуком дали амнестију и Савезној влади, председнику, и амнестирали НАТО за све оно што нам је учинио.

Овде се говори да нећемо заборавити злочине које је нанео НАТО. Заборавили сте их, господо, тиме што сте прихватили мировни споразум који је понудио НАТО. Ви сте рекли: јесте, били сте у праву што сте нас бомбардовали. Све док нас нисте бомбардовали ми нисмо хтели да прихватимо ваше услове. Бомбардовали сте, услове смо прихватили, ви нисте низашта криви. Уосталом, господине председничке, помињете да постоји одговорност НАТО-а. Јесте ли се сетили да у Савезној Републици Југославији покренете иједан поступак око утврђивања те одговорности? Да ли је поднета било каква кривична пријава нашим органима?

Да ли се пред неким судом води поступак против НАТО организације или против било које њене чињенице или против било ког лица које је вршило агресију на Савезну Републику Југославију?

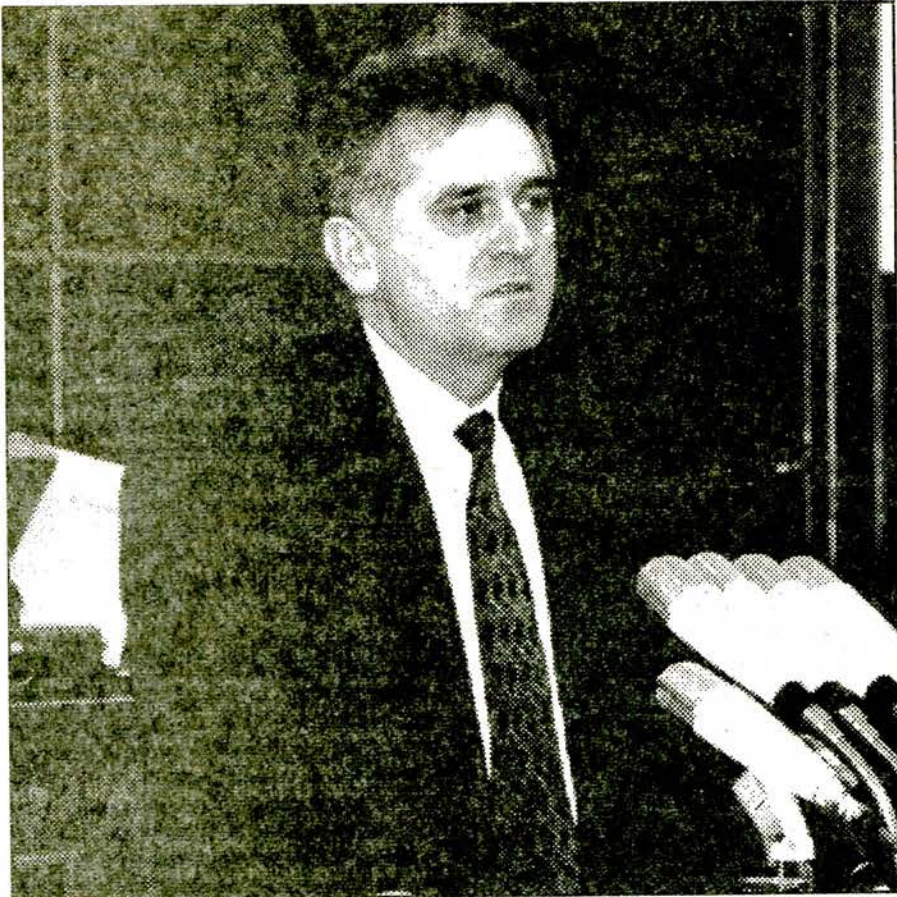
Да ли је могуће да нама изгине толико људи, да нам се нанесе толика материјална штета, а да ви не сматрате да је за то неко одговоран? Свако за своје чињење или не чињење сноси одређену одговорност.

Ако Савезна влада сматра да НАТО није одговоран за оно што је учинио, онда је одговорна Савезна влада. Неко је ово порушио по земљи. Да ли је имао дозволу или није имао дозволу? Ако није имао дозволу онда ћемо да га тужимо. Пред нашим органима ћемо водити поступак. Ми морамо да установимо ко је крив за ово што нам се десило. Ми морамо да установимо ко нам је порушио мостове, ко је срушио куће, болнице, фабрике. Немогуће је да нико за то није крив?

Упоредите нам, господине председничке, Мировни споразум са тзв. Споразумом из Рамбујеа (ви тако кажете).

Да ли уопште вреди расправљати о томе шта је горе за Савезну Републику Југославију? Не можете тиме што је у неким деловима овај мировни план мање лош за Савезну Републику Југославију да га величате? Он не заслужује да буде величан. Одбацили смо могућност да имамо 11 хиљада и 600 војника на Косову и Метохији, што је било предвиђено Споразумом у Рамбујеу.

Добили смо нови Споразум за који тврдите да је одличан, а тај споразум нам не да ни на пет километара од Косова и Метохије да имамо једног војника! Не да нам да се на 25 километара ваздушне линије бранимо ако нас неко нападне са Косова и Метохије! Тај Споразум, господине председничке Савезне владе, до-

Где је граница наших уступака и наших повлачења

ји се, чак, прешину око поделе територија над којима ће имати контролу.

На Косову и Метохији нема више војске, нема полиције, нема царине, нема наших граничара. Од среде неће бити ни цивилних власти Републике Србије и Савезне Републике Југославије.

Коме су остављени Косово и Метохија? Када ћемо се вратити као држава на Косово и Метохију? Никада, ако наставимо овако да се понашамо, или ћемо можда дозволити и ту срамоту да вратимо неколико стотина војника који ће шетати око наших цркава на Косову и Метохији.

Господине председничке Владе, Народна скупштина Републике Србије прихватила је тај план који су донели Ахтисари и Черномирдин. Прихватили сте га и ви. Данас критикујем вас. На седници Скупштине критиковали смо послани-

како ћете се понети идући пут кад најаве таква бомбардовања? Шта ћете рећи кад буду тражили да се оваква дипломатија и оваква заштита остави на територији Рашке области?

Шта ћете рећи, господине председничке, кад ово буду тражили за територију Војводине? Шта ћете рећи кад надлете три авиона Б-1 или Б-52 и кажу: "Испоручите нам ратне злочинце у Хаг или ћемо вас поново бомбардовати"? Где је граница наших уступака и наших повлачења?

Никада нисмо били сложнији у историји српског народа. Никада иза себе, господине председничке, и драга моја Савезна владо, никада нисте имали овако уједињен и овако одлучан народ. Ви више никада нећете моћи ни на једној идеји да нас овако уједините! То треба да вам буде јасно. Ја знам да је наша војска по-

води Нови Пазар на ивици територије на којој сме да буде Војска Савезне Републике Југославије. Нови Пазар је центар будуће нестабилности у Савезној Републици Југославији.

За све то време Савезна влада није обављала своје функције или барем није обављала на делу своје територије. Не могу да схватим да се амнестира само једном реченицом у овом извештају којом кажете "да нисте успевали да сарађујете са Владом Црне Горе". Ми вас овде нисмо изабрали, господине председниче, да покушате да сарађујете са Владом Црне Горе него да спроводите Устав Савезне Републике Југославије на целој њеној територији. Много ми личи ситуација на Косову и Метохији на ситуацију у Црној Гори, са изузетком

Заробљени војници НАТО-а: Војска Југославије победила је тиме што агресор није смео да је нападне на земљи, али смо доживели политички пораз

што у Црној Гори још увек нема туђих наоружаних војника.

Иначе, оно што ви као председник Владе данас можете да урадите у Приштини, то можете и у Подгорици, или оно што не можете у Приштини, не можете ни у Подгорици. Реците ми једну функцију коју не можете да урадите сада на Косову и Метохији, коју можете да урадите у Подгорици, у Црној Гори? Питање је, господине председниче, да ли ћете моћи ускоро и да отпутујете доле. Доле је бирачко тело подељено.

У овом општем заносу, у коме смо бранили територије, нисте били довољно јаки да искористите то што се велика већина грађана Црне Горе осетила погођеном ударцима на Косову и Метохији и што је осетила своју приврженост заједничкој држави коју чине Србија и Црна Гора.

Ви то нисте успели политички да искористите, господине председниче! Чак сте били премоћни и војном силом. Све време рата вама је Мило Ђукановић говорио да вас не поштује, да сте тзв. влада, да не постоји ратно стање, увео ратну обавезу за све војне обвезнике који желе да буду амнестирани, ви сте имали много мобилисаних војника, нисте урадили ништа.

Сад ће ти војници скинути униформе, вратити оружје, а Милу ће остати

полиција "наоружана до зуба" која ће почети да малтретира све оне који су се одазвали на војне позиве. Или, можда ја баш стварно ништа не знам о томе шта се дешава у овој земљи или шта ће се дешавати у наредних неколико месеци?

Постоје питања у Србији на која чак ни ми, којима је заједничка држава светиња и који не размишљамо ни о каквом другом уставном облику у коме бисмо живели, на која ни ми, српски радикали, не умемо да одговоримо. Многи нас питају: како је то могуће да Република Србија има две владе, једну која се зове Влада Републике Србије и једну која се зове Савезна влада? Имају само различите интенције, а територија на којој делују је потпуно иста. То је питање на које не можемо да одговоримо.

Ја сматрам, господине председниче, да ситуацију у својој кући морате да средите. Не може да се деси да Савезна влада има представнике из Црне Горе који живе у егзилу у Београду.

Морате да будете људи који владају на територији целе земље. Ако не можете да спроведете власт у Подгорици, на Цетињу, како можете у Ваљево или можда чекате да овде ојачају неки покрети који ће рећи – дај да решавамо тај статус, да га коначно дефинишемо, многим су се неки други попели на главу. Можа чекате да то све једног дана реше ултиматумом неке нове организације или можда ова иста која се бавила нама на Косову и Метохији.

Није ваљда да чекате да нам НАТО решава како ће изгледати заједничка држава коју чине Србија и Црна Гора? Ако то чекате, онда знајте да нећемо имати ни Косово, ни Метохију, ни Црну Гору, ни Рашку, ни Војводину, а да ћемо ми овде ратовати док сви не изгинемо.

Мислим да олако говорите о обнављању односа са државама које су нас бомбардовале. Ја то не могу да прихватим. Ја то не могу да схватим. Изгледа да се само чека, када они хоће са нама да сарађују, да ми будемо потпуно спремни да са њима сарађујемо.

Почетно олакшање које су грађани Србије и Црне Горе осетили када је пре-

стало бомбардовање претвара се у велику тугу, претвара се у тугу коју многи грађани тешко носе. И у својој политичкој странки имали сте случај да се људи тешко разболе само због психичких траума које им је донео пораз, незаслужени пораз на Косову и Метохији.

Има и овде посланика са Косова и Метохије из свих политичких странака. Ја знам шта је страначка дисциплина. Ја је поштујем вероватно више од свих осталих из других политичких странака, али питам те посланике који нас овде убеђују да је овај план добар – где су сада њихове куће, њихова имања, где су фабрике у којима су били директори.

Ако се Савез синдиката јуче огласио вапајем да укаже на чињеницу да Шиптари преузимају скоро све фабрике на Косову и Метохији, ако вам подносимо доказе да окупатор разваљује српске станове и истерује Србе из свих градова на Косову и Метохији, откуд вама морално право да нас убеђујете да ће НАТО обезбедити миран живот за Србе на Косову и Метохији. Зашто сте ангажовали толико својих људи да убеђују Србе да треба да се врате, а не видим никога од вас из врха да то ради?

Мислим да је место председнику Савезне владе да и он поведе један караван. Мислим да је то дужност свих вас који сада одлучујете о судбини земље и убеђујете нас да коначно за Србе почиње време мира и време егзистенције на Косову и Метохији. Изволите први! Хајде да преселимо Савезну скупштину у Приштину, хајде да преселимо институте свих влада у Приштину.

Хајде да убедимо грађане, Србе на Косову и Метохији, да ће тамо бити мирно. Тек када нас тамо буду видели, биће убеђени да је мирно. Колико је деце савезних министара, чиновника, постављених, именованих лица провело рат у иностранству?

Знам да државни руководиоци нису ишли. Многи би отишли да су смели. Али, где су била деца појединих руководиоца или зашто поново креће иста прича. Чим се прекида ратно стање, поново се стварају лобији и поново крећу фирме које имају монопол да отимају оно што у Србији рађа и да само оне продају, да само оне извозе, да само оне увозе – све се ради као што је било некада.

Мислим да смо данас, ми, посланици Српске радикалне странке, довољно аргументовано указали зашто смо против тога да се прихвати овај мировни споразум који сте прихватили. Јесмо за то да се укине ратно стање зато што је ово стање више неодрживо, иако смо свесни чињенице да десетине хиљада непријатељских војника запоседају територију Савезне Републике Југославије, да на делу територије немамо никакву власт. Само нам не рекосте једну ствар у експозеу – када ћемо поново имати власт на Косову и Метохији, па да тог дана, господине председниче, неко од нас изађе овде и каже – извините господине председниче, срам вас било, напустите ову Скупштину, ви сте нас преварили.

Радикали за превазилажење настале кризе у Федерацији предложили изборе, промене Савезног устава, али уз поштовање његових основних одредби на темељу којих је и конституисана заједничка држава

ПОЧЕЛИ РАЗГОВОРИ О ФЕДЕРАЛНОЈ ДРЖАВИ

РАДИКАЛИ СПРЕМНИ ЗА КОНСТРУКТИВАН ДИЈАЛОГ

Поводом иницијативе Демократске партије социјалиста Црне Горе, 14. јула, у Савезној скупштини састали су се представници свих озбиљних парламентарних политичких партија, а тема разговора је била проналажење решења за излазак из кризе у којој се налази савезна држава

Јавна је тајна да је Савезна Република Југославија у највећој кризи од свога постанка. На дијалог о судбини федерације све парламентарне странке са територије Србије позвале су црногорске партије и иницијатива је преточена у дело 14. јула. Представници владајуће Демократске партије социјалиста Црне Горе изразили су став да је најозбиљнији генератор кризе савезне државе неуважавање демократски изражене воље грађана ове федералне јединице на последњим председничким и парламентарним изборима.

У том смислу, делегација Демократске партије социјалиста најавила је и Платформу о редефинисању југословенске федерације, која ће сажето изнети рецепт ове политичке опције за спас Југославије "на основама равноправности република чланица". Да ли је у питању време, док се не добију коначна упутства са Запада како докрајчити државу, показале суд историје.

Пословично хаотична Информативна служба Савезне скупштине тек је после два сата мукотрпних преговора са представницима седме силе удовољила

новинарској знатижељи и примила извештаче под свој кров. Како су разговори и иначе вођени иза затворених врата, преостало је да се довитљивошћу дође до вести.

Представници Српске радикалне странке најпре су се срели са делегацијом Социјалистичке народне партије Црне Горе. Заједнички закључак ових разговора био је да очување заједничке државе нема цену, али да се у дијалог на ову тему мора укључити и владајућа странка у Црној Гори, Демократска партија социјалиста. Основна замерка српских радикала, изречена у овом сусрету савезном премијеру, иначе председнику Социјалистичке народне партије, односила се на непоштовање савезних институција и, посебно, медијске слике коју народу пласира актуелни црногорски режим, а из које је искључена истина са свих југословенских простора.

Истог дана, представници Српске радикалне странке су обавили разговор и са делегацијом Демократске партије социјалиста Црне Горе. Лидер српских радикала, др Војислав Шешељ је најпре

истакао да су чланови његове странке увек спремни за конструктиван дијалог. Као најшири оквир за превазилажење настале кризе у Федерацији предложени су избори, промене Савезног устава, али уз поштовање његових основних одредби на темељу којих је и конституисана заједничка држава.

Почетак разговора везаних за редефинисање односа у Савезној републици Југославији између парламентарних странака двеју република чланица показао је за добру вољу за излазак из ћорсокака у који је доспела федерација.

Међутим, остаје утисак да се донекле, једнострано, користи и тактика свршеног чина. Покриће за сумње ове врсте дао је сам председник Црне Горе, Мило Ђукановић, у току своје званичне посете Норвешкој, где је наговестио да ће ова република кренути "у правцу независности, ако разговори о редефинисању југословенске федерације, који су недавно започети, не дају очекиване резултате.

Јасна Олуић

НЕИЗБЕЖНЕ ПРОМЕНЕ

У Савезној скупштини, 14. јула, почели су разговори о функционисању Федерације. У тим унакрсним разговорима, вођеним иза затворених врата, своје ставове изнеле су све парламентарне партије. Делегација Српске радикалне странке, коју је предводио др Војислав Шешељ, шеф посланичког клуба, имала је разговоре с представницима СНП. Том приликом српски радикали су истакли да су за промене, али да се дух Устава мора поштовати. Такође, др Шешељ је указао премијеру Савезне владе, Момиру Булатовићу, на мањкавости и неодлучности Савезне владе по многим питањима

Момир Булатовић: Прво, да изразим задовољство што смо се састали да размотримо ова веома важна питања, најпре, пошто смо констатовали да постоји проблем у федерацији, тај проблем се најбоље може разрешити једним оваквим састанком. Кад се заврши овај круг разговора, треба да се направи један формални састанак на нивоу шефа посланичких клубова у Савезној скупштини, који би заказали председници већа, да би се на тај начин сумирали ови постојећи проблеми. Због тога би било добро да се данас у Савезној скупштини одржи серија ових разговора.

С друге стране, у јавности постоји реплика о томе да званична црногорска власт нуди предлог за конституисање федерације. Ми тај предлог нисмо добили, мислим да тај предлог немате ни ви. Јуче је дефинитивно потврђено да тог предлога уопште и нема. То је рекао

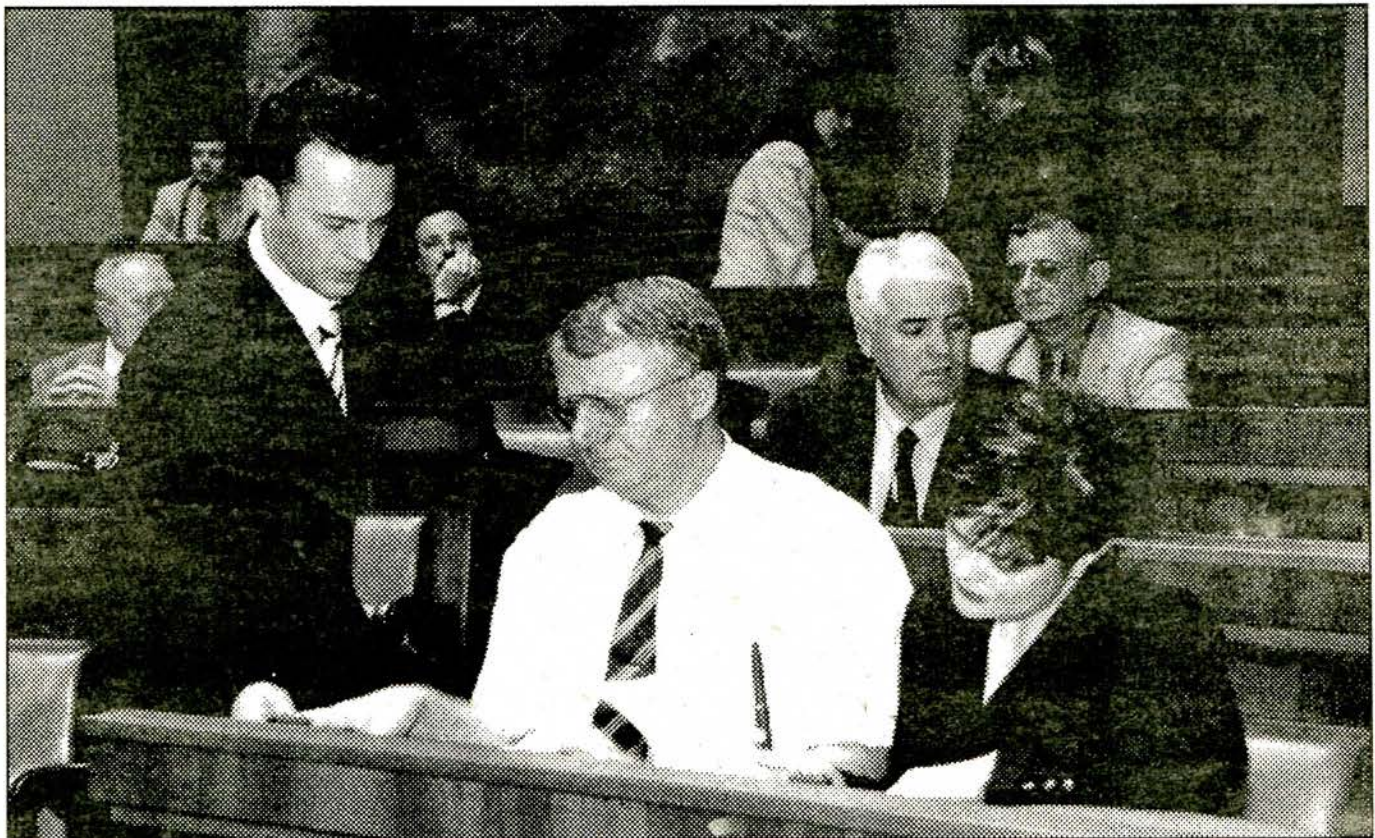
отприлике и члан коалиције, владајуће коалиције. Ми сматрамо да је укупним збивањима, посебно у Црној Гори, изузетно угрожена Савезна Република Југославија и да се држава мора спасити и одбрани и политичким дијалогом. За сада бих рекао толико.

Српски радикали спремна за дијалог

Др Војислав Шешељ: Па ево, начелно, Српска радикална странка је спремна на дијалог са свим црногорским релевантним политичким партијама. Кад кажем релевантним, мислим на парламентарне политичке партије, које су доказале да имају одређену подршку бирачког тела. За дијалог смо спремни и са оним партијама, са којима немамо ништа заједничко у идеолошком смислу. Дакле,

сматрамо да треба разговарати и да се може разговарати, и да разговор, да дијалог увек представља пут решавања проблема, а да ли ће они заиста бити решени, или не, то зависи и од неких других чинилаца.

Што се тиче ваше политичке партије, на садашњој црногорској политичкој сцени, кад је реч о парламентарним политичким партијама, сматрамо је некако идеолошки најближом. Не сматрамо да смо блиски, нисмо блиски, ви сте левичари, ми смо десничари, али што се тиче опстанка савезне државе, пре свега, и решавања српског националног питања, неку заједничку црту ми са вама лакше налазимо, него ли са било којом другом странком, изузев ове Српске народне странке, која није парламентарна у Црној Гори, али јесте на савезном нивоу.

Посланичка група Српске радикалне странке: спремни смо за уставне промене, за измену у начину функционисања савезних органа власти, али не у правцу који разбија савезну државу

Српски радикали спремни за уставне промене

То су били разлози што смо вас подржали као председничке кандидате, дакле, без икаквог договора, самоиницијативно, али у Црној Гори настављамо да делујемо као самостална политичка партија, дакле, нисмо ничији следбеници. Нама је јасно да је Савезна Република Југославија угрожена, пре свега споља, од стране Американаца и НАТО-а, и

афирмисали, а хтели бисмо да избацимо конфедералне елементе из Устава.

Поготову што Савезна Република Југославија није настала уједињењем Србије и Црне Горе. Она је остатак процеса распада претходне Југославије, носилац политичко-правног континуитета и правни следбеник српске државе, којој се прикључила Црна Гора својом једнострано израженом вољом на Подгоричкој народној скупштини.

Дакле, Црна Гора је постала састав-

Демократска партија социјалиста сада иде са неким иницијативама. Ми пратимо све изјаве, критикујемо их често, иду чак са претњом - или ће се федерација преуредити према њиховом концепту, или је неће бити. Ми такве претње нећемо прихватити.

Црна Гора је српска држава

Двоструко смо сада заинтересовани за останак Црне Горе, прво зато што је Црна Гора српска држава и што имамо огромних интереса да цели српски народ живи у једној држави. За Србију то значи једини за сада излаз на Јадранско море, а, са друге стране, Резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација гарантован је суверенитет и територијални интегритет Савезне Републике Југославије, поводом Косова и Метохије, а не Србије.

Распадом Југославије, ми губимо, не само Црну Гору, него и Косово и Метохију. И, убеђени смо да до распада Југославије не може доћи без крвавог грађанског рата, убеђени смо да је огромна већина Срба у Црној Гори за заједничку државу. У већини, националне мањине прижељкују отцепљење, међутим, убеђен сам да српски народ не жели тако нешто.

То би, дакле, била у неколико основних елемената, саопштена наша политичка позиција поводом отпстанка заједничке државе.

Што се тиче Савезне владе, ми смо већ имали два разговора, један је био код Миломира Минића, уочи заседања Савезне скупштине. Тада смо вам ставили до знања да ми нисмо спремни да подржавамо мањинску владу. Такав смо споразум постигли. Ми смо у принципу за то да све парламентарне странке учествују, наравно, оне озбиљније и да њихово учешће у Савезној скупштини буде пропорционално односу снага. Тражи се средња вредност.

То је, дакле, ситуација у којој би странке из Црне Горе имале отприлике 1/3 мандата, а странке из Србије 2/3, јер је такав однос снага у Већу грађана и у Већу Републике. Тако је уставотворац предвидео. То је принцип од кога не би одустали. Друго, Савезна влада треба квалитативно да одговара политичким снагама појединих странака.

Даље, сматрам да треба понудити ДПС-у ако жели, а ако не жели, нема разлога да некога терамо на силу да учествује у Савезној влади.

Медијска блокада у Црној Гори

Момир Булатовић: Оно што је жеља, то је да се сачува Устав из 1992. Примедабе које Америка и НАТО изнесе о сувишној концентрацији војске на територији Црне Горе и да се малтене нашој војсци прети, ја знам да ви посредством ваше партије, која је активна и која делује у Црној Гори имате солидне и до-

Инаугурација Мила Ђукановића: председник Црне Горе добио је изборе са позиција монополистичке републичке власти, која организује и сама броји гласачке листиће

да је њихов циљ да се држава разбије, да се уништи.

Ми бисмо све учинили што буде у нашој моћи, да се сачува заједничка држава Србије и Црне Горе. Наша је идеологија базирана на инсистирању на стварању унитарних држава, међутим, као реални политичари сматрамо да то сада није могуће. Можда ће једном бити, а када - када и у Већу република и у Већу грађана довољну већину остваримо за изгласавање таквих уставних промена.

До тада чувамо ову државу која постоји. Спремни смо и за уставне промене, спремни смо за измену у начину функционисања савезних органа власти, али никако не у оном правцу који разбија савезну државу, који ствара конфедерацију.

Ми смо спремни за све уставне промене, у правцу стварања јаке федерације и сматрамо да садашњи Устав има слабости, али то су слабости које почивају на његовим конфедералним елементима. Оно што је федерализам, то бисмо

ни део Србије пре стварања и оне прве Југославије. То су чињенице које ми имамо у виду и којима се руководимо.

Што се тиче актуелне власти у Црној Гори, она је све изразитије сепаратистичка, она је парламентарне изборе добила, између осталог, залагањем за Југославију и ми смо убеђени да би имала много мање гласова, да је тада обелоданила неки други програм. Она је изборе добила, наравно, са позиција монополистичке републичке власти, која организује изборе и сама броји гласачке листиће, добила је изборе залагањем за Југославију и добила је изборе супротстављајући се актуелном режиму у Србији, а не Југославији као таквој.

И наравно, огроман допринос њеној изборној победи дале су националне мањине, које су биле спремне да жртвују своје политичке партије, да не би дошло до раздвајања гласова. Странка демократске акције је потпуно уништена, намерно жртвована, да би се сви гласови слили Демократској партији социјалиста.

Милови цокери: данас је полицајац у Црној Гори, који не ради ништа, два пута више плаћен од официра у Војсци Југославије

бре информације о политичкој ситуацији у Црној Гори.

Можда не би било лоше, јер су овде присутни председник и потпредседник, Предраг Булатовић и Срђан Божовић, да укратко изнесу неке основне активности и ставове и да помогну разумевању у овоме што је сада фактички изражено као криза у Југославији.

Предраг Булатовић: Ја ћу веома кратко - треба знати да они имају два пута. Један пут су разговори са вама са крајњим циљем да не успеју, а други пут је да пробају да распишу референдум. Ја вас молим да у тим анализама водите рачуна да они имају уставни пут да распишу референдум.

Значи, оно што нас брине јесте да ће обавити те разговоре са вама, да ће рећи да Србија није заинтересована за Југославију, да Војислав Шешељ гура велики српски национализам итд. и да је то основа да они распишу референдум негде до краја године.

Зато је веома важно овде у тим разговорима показати велики степен флексибилности унутар постојећег Устава СРЈ, видети до које границе они хоће да иду. Ми знамо да они хоће конфедерацију, хоће практично самосталну Црну Гору унутар постојећег Устава да не иду на референдум. Референдум је велики ризик.

Хоћу да вам кажем да без југословенске телевизије, без савезне полиције и без адекватног односа према Војсци Југославије, ми не можемо са њима да се договоримо. Они су узурпирали сву силу. Тамо је 15.000 полицајаца. Тамо је најстрашнија медијска блокада. Наш једини излаз је да нешто програмо у ску-

пштини Републике Црне Горе. Нама је веома важно бити да рецимо, Српска радикална странка каже на јавној сцени ово - морамо господине Шешељ да будемо и мудри у тим разговорима са њима, јер они имају снажну подршку САД-а, што не мора, само по себи, нешто да посебно значи. Али, Српска радикална странка треба да каже да уважава Устав из 1992. године, да је спремна за разговоре унутар тога.

Акцента треба да буде на даљем јачању у федеративних функција, односно инсистирати на конфедералним елементима у постојећем Уставу, јер ћемо, у супротном, створити, слободан сам у овом саставу да изнесем, један додатни мотор њима, унутар Црне Горе да кажу да желимо унитарну Савезну Републику Југославију на бази првено-црне коалиције. То је Шешељ, Милошевић, Момир Булатовић, јер ми смо српски националисти, доле. Онда би они кренули ка нечему што се зове расписивање референдума, са великом шансом да могу да покраду тај референдум.

О превременим парламентарним изборима

Уставни пут, ви сте вероватно прочитали, доста је компликован за проглашавање самосталности. Он подразумева, након победе на референдуму, да постојећи састав Скупштине приступи променама Устава са 2/3. Они немају 2/3 без нас, па онда расписивање избора, а након тога проглашење самосталности са 2/3 у новом саставу Скупштине. Теоретски је то немогуће.

То је немогуће, али шта ће они да ураде. Они ће расписати референдум, пократи га. САД ће да кажу - Црна Гора је самостална држава, нема уставне процедуре и улази се у нешто, што после не значи ништа. Да народ изађе на улице да тражи било шта.

Шта ми као Социјалистичка народна партија хоћемо. Хоћемо да их угурамо у Савезни парламент. Да се са ваше и наше стране покаже флексибилност за разговор о заједничком животу. Треба мало лукавства да имамо у томе и да их одгурамо од референдума. Ако би ишли на референдум, ја ћу да вам кажем шта је наша стратегија.

Ми на референдум не смемо отићи, јер ћемо да изгубимо. Будите убеђени да ћемо да изгубимо, не по расположењу грађана, већ по механизмима које они имају. Ви сте добро учили, ја сам вас пажљиво слушао, да су они на изборима прошле године победили на концепту Југославије, зато су се залагали против режима, дакле није долазило то у питање, покрали су изборе и да не кажем и ове друге ствари што је било везано за то.

Ми сматрамо да ако хоће референдум, немају право да они распишу референдум о осамостаљивању Црне Горе, већ је пре тога неопходно ићи на превремене парламентарне изборе на којима би Ђукановић требао да се испри да је за самосталну Црну Гору и ту око тих избора можемо да добијемо нешто. Не гажимо илузију да би ти избори били поштени, али ти избори нам дају шансу да после избора има референдума и да нешто добијемо у времену, да се престроји-

мо заједно са југословенски оријентисаним снагама.

Зато је у разговорима потребно имати један пут којим су они прибегли, који је легалан, значи разговори у Савезној скупштини са странкама о редефинисању односа да би Црна Гора била равнoправна.

Ја сам синоћ информисао председника да сам протеклих дана имао безброј разговора са страним новинарима којих је много у Црној Гори, а чим их је сад много, то значи да се нешто спрема. Главно је питање, исто као што је било са Косовом, да су Албанци угрођени, а сада је Црна Гора угрођена. Значи, не иде се на национални третман, већ се иде на то да Србија угрођава Црну Гору. Значи, не даје нам се аутохтони статус у Црној Гори. Говори се о томе да референдум треба да иде до краја године.

Господин Ђукановић је, ја сам то председнику рекао, намерно ухапсио једног војног полицајца. Он је у присуству савезног посланика из Већа грађана, са два специјалца, ухапсио човека, што по закону нема право. Зашто је то господин Ђукановић урадио? Ако то повежемо са чињеницом да је Петрашин Касалица, који је одавао позиције у Луци Бар добио 13-о јулску награду, а господину Шешељу можемо рећи да уручивање 13-о јулске награде није уручио Светозар Маровић, што може да има неку своју конотацију, дакле, није био Мило Ђукановић...

Др Војислав Шешељ: А Маровић је председник Комисије за доделу.

Срђа Божовић: Никад се није десило да ту награду не уручи председник Скупштине.

Предраг Булатовић: Иако је Ђукановић одбио војне почести за 13.

Др Војислав Шешељ: Да ли то значи да Маровић није за отцепљење?

Предраг Булатовић: Маровић је по нашем суду у положају да га господин Ђукановић држи у шах позицији. Не би требало, али ће бити оно што му овај у датом моменту каже и не би требало да је у некој друштвеној вези са Западом као што су Мило Ђукановић и остали.

Сада говоримо о томе да постоји нека мала пукотина, а када се све затвори онда те пукотине нема. Ђукановић је сада ударио на војску, хапшењем овог војног полицајца, не знамо шта ће генерал да уради. Значи да он може да ради од војске шта год хоће. Зато је веома важно, мада ја не знам како ће се ти разговори одвијати везано за Савезну владу, али је веома важно да Савезна влада не буде мањинска влада, да буде влада која ће да доноси законе.

Закон о савезној полицији

По нашем мишљењу у СНП-у, један од првих закона које треба донети, ако се мисли о томе да можемо имати неки основ да разговарамо о држави, јесте закон о савезној полицији. Зашто - зато што би кроз савезну полицију имали капацитет савезне државе, да оно што су нам узурпирани - царину, платни промет, а пре свега царину, тај огромни шверц који се одржава у животу, на неки начин спречимо, а много важније од тога је психолошки моменат, да наши људи виде да постоји нека снага, не да се бијемо него једноставно да се види снага униформе која постоји, и, понављам, важно је да се са савезног нивоа подржи југословенска телевизија - говорим о југословенској, не говорим о телевизији ниједне политичке партије из

Србије или са савезног нивоа, него телевизији која ће омогућити људима да виде нешто друго, мимо онога што господин Ђукановић бриљантно ради на медијском плану.

Њему је Велибор Човић, човек који је радио у "Јутелу", врхунски човек ЦИЕ, то радио феноменално. Ми кукамо за Ђурковићем да нам се врати и слично. Он то феноменално ради, то медијско пропагирање, тако да је другачије виђење неопходно.

Да вам кажем, они су пре рата и у току рата, у пет градова Црне Горе поставили подметаче за радио Београд, у Подгорици, на централном стадиону, Пљевљима, Беранама, и ви немате ништа сем 17.000 примерака листа "Дан", који има нешто другачије информације. Стање је тамо веома лоше. Не треба потцењивати Мила Ђукановића. Ми смо, кад смо били најјачи, губили, зато што смо се опустили, зато што нас је крао. Сада је он доста јак, има ту снажну подршку и бахато се понаша према свему.

Велика шанса је ово што је пред Савезном владом, али не сме бити политизирања политичких партија у Србији, да ли ће бити савезна полиција, или неће бити савезна полиција, зато што неке не одговара. Мора је бити. Ако је нема, господине Шешељ, нема Југославије. Можете ви држати говоре, или ми заједно са вама. Народ ће да да неки одговор, али народ не може дати одговор док га ми не поведемо. Ми треба да га поведемо, пре свега што се тиче ове партије, Момир Булатовић још увек има јачину, као и наша политичка партија, али та јачина ће почети временом да се топи, ако Ђукановић почне да хапси војне полицајце.

Пробни балон-нереди у Подгорици 1997. године: до распада Југославије не може доћи без крвавог грађанског рата

Ђукановић у предности на медијском плану: радио и тв куће из Србије су нечујне и невидљиве, а РТВ Црне Горе извештава по рецепту CNN-а и ВВС-а

Или, ако господин Ђукановић некога од функционера из Србије, који су оптуђени за ратне злочине, ухапси, а спреман је и то да уради. Не треба потцењивати тог противника. Имамо велику шансу, а та шанса је расположење грађана, које можемо да прокоцкамо. Господин Шуковић је главни креатор те платформе, односно сепарата за платформу која не постоји.

Српски радикали озбиљна политичка снага у Црној Гори

Он каже да би, ако би сада кренули ка отцепљењу, били немири у Црној Гори. Међутим, ако се обаве разговори (то је директно у новинама објављено, у њиховим новинама), ако се обаве разговори са Србијом, па се види да Србија неће да прихвати дијалог, онда је већа шанса за расписивање референдума и за успех.

Ми мислимо, поред СПС-а, да је и позиција ваше партије изузетно важна, ви сте озбиљна политичка партија. По нашем суду, политичка партија која најбоље познаје Црну Гору, партија која има пројекат Велике Србије, унитарне Србије. У јавним наступима и комуникацијама, за наш дијалог би било важно да након наших заједничких састанака кажете да уважавате Устав из 1992. године, равноправност република, без неког превеликог, тврдог инсистирања у овој фази на редифинисању постојећег Устава, у смислу јачања још неких функција савезне државе.

Нама је потребно и мало лукавства да би добили на времену и да би отупили оштрицу господина Ђукановића. Опетанком Југославије он неминовно губи, јер ће му окренути леђа Муслимани, Албанци. Либерали ће ојачати, и ства-

рају се претпоставке да можемо путем притисака издејствујемо ванредне парламентарне изборе. Ако буду нови избори, ми ћемо знати како ћемо, ако ви на савезном нивоу обезбедите ове ствари које сам поменуо.

Др Војислав Шешељ: Ми смо се залагали већ неколико година за доношење савезног закона безбедности. Међутим, иако је тај закон био припремљен, непрекидно се одлагало са његовим доношењем пред домом Савезне скупштине, или су то били неки разлози политичке тактике. Ништа суштинско, ништа концептуалне природе.

Избори за уставотворну скупштину

Ми сматрамо да се тај закон може довести у складу са постојећим Уставом. Српска радикална странка од 1992. године признаје Устав савезне државе и наша се у складу са тим Уставом и ми признајемо само један облик промене тог Устава, онај облик који је прописао сам Устав. Постоји још једна варијанта где је теоријски могуће приступити промени Устава, а то су искључиво избори за Уставотворну скупштину, за коју не би било сагласности.

Ако неко инсистира да се мења Устав, без поштовања садашњих уставних норми, онда то могу бити само избори за Уставотворну скупштину и мислим да Ђукановић то никада неће прихватити, јер избори за Уставотворну скупштину подразумевају принцип - један човек, један глас, и изборе на целој територији. Избори за Уставотворну скупштину не признају а приори поделу државе, нити нека друга мерила у конституисању скупштинских тела, тако да мислим да та варијанта отпада.

Остаје, дакле, само овај облик промене Устава - двотрешинском већином у Већу грађана и у Већу република. Нема другог облика промене Устава. И Устав мора да се штити. Устав мора да штити и војска и полиција, и Савезна влада, и све државне институције.

Што се тиче полиције, сматрамо да комплетна служба државне безбедности мора бити на савезном нивоу, а федералне јединице да имају службу јавне безбедности. Тако је и у другим федералним државама у свету, чак и у самој Америци. Федерални истражни биро је савезна институција, а полиције су полиције федералних јединица, кад је реч о заштити јавне безбедности. То је аргумент коме се нико озбиљан не може супротставити валидном аргументацијом.

Што се тиче Савезне владе, сматрам да она тренутно нема велики ауторитет, јер је била некако млигава, мекана у наступу према другим државним и друштвеним питањима, и она мора своју позицију да заостри. Она не сме да се повлачи тамо где је њена искључива уставна надлежност, не сме да се повлачи пред било којим другим фактором моћи.

Савезна влада то мора да проведи, ако желимо, закон о безбедности. Државну телевизију је Савезна влада до сада могла и да унапреди, а не да то буде телевизија под контролом једне партије, било ЈУЛ-а, било СПС-а, било неке треће, него да буде савезна телевизија у правом смислу речи, са вишестраначким управним одбором, и онда има толико новца да се тај програм савезне телевизије распросе по целој територији Савезне Републике Југославије.

Ту се уштеде могу постићи. Има читав низ установа на савезном нивоу, које троше паре из буџета, а рад нема никакве сврхе, паре треба да се концентришу за оно што је кључно за државу.

У економској сфери, Савезна влада мора бити неупоредиво храбрија и мора потенцирати реформе. Мора се, дакле, укинути све оно што је до сада кочило привредни развој, као и систем увозно-извозних контингента, квота, читав низ других ствари, које су спутавале привреду и које су стварале монопол.

Уништити економско-финансијске монополе

Нама није циљ да један монопол буде над другим монополем, да монопол различитих економско-финансијских кругова, који имају често мафијански карактер, из Србије, буде јачи од сличног монопола у Црној Гори, или да установљавамо који је монопол склонији криминалним радњама. Нама је циљ да се ти економско-финансијски монополи униште, да нестану, ми тада губимо у неформалним центрима моћи материјалну подлогу. До сада на том плану није ништа рађено.

Морамо храбрије кренути у доношење читавог низа других системских закона, са многим законима се касни у три-четири наврата смо чак рокове из Уставног закона померали, јер нисмо

стигли да урадимо, а да би Савезна влада могла то ефикасно да разреши, она мора бити већинска. Дакле, и то је један фактор. Ми смо прошли пут изгласали закон у Већу република, са тешком муком, после дуготрајних преговања, чак смо три-четири сата блокирали то доношење одлука.

Ми смо вам нагостили, ми нећемо више као опозициона странка да гласамо за законе са којима излази влада. И један једини разлог, што се у истом Службеном листу морао огласити, односно одјавити, и акт о укидању ратног стања и о укидању ратних уредби Савезне владе, са новим законима који регулишу ту проблематику, је превагнуо да то изгласамо. Посебан проблем су домови у Савезној скупштини.

Тај проблем је потенцирала актуелна власт у Црној Гори. Није чиста била ни претходна власт у Србији по тим питањима. Ви се сећате кроз какву је ситуацију прошла Српска радикална странка, иако смо ми имали неки страначки договор. Имали смо по три посланика а на самом гласању су нас изиграли и до краја мандата смо остали без тих наших посланика. Иста школа, чак исте формулације у Закону. Али ако је Уставни суд прогласио неуставним Закон у Црној Гори, претпостављам да ће ускоро прогласити и у Србији и да се мора ићи на поновни избор, мора да се сачува принцип пропорционалности.

Постоји још једна боља варијанта, а то је да се донесе нови закон, ту је потребна једна козметичка промена Устава, а можда и не треба ако се сагласе обе Републике, да се иде на директне изборе за посланике у Већу република. Овај посредан облик избора није демократски у пуном смислу речи. Он у пракси модерне федерације не постоји, осим у неким случајевима у Индији и Швајцарској, и то не у целој Индији, већ се само у неким њеним државама на тај начин делегирају посланици у горњи дом индијског парламента. Иначе, и тамо се иде углавном на директне изборе.

У Америци се иде на директне изборе за Сенат, по два из сваке федералне јединице, али директно их бирају грађани. То је код нас једна аномалија која се на овај начин може решити. Док се не реши, ми инсистирамо да све партије пропорционално својој снази у црногорском парламенту имају представнике у Већу република као што је то урађено и у Србији.

Дух Устава важнији од норме

У Србији је овог пута постигнут један договор, кога су сви поштовали. До тада, остаје постојећи састав Већа република. Устав не познаје вакуум у функционисању ниједног органа власти ни извршне власти, ни судске власти, ни скупштинске власти, дакле, док се не изабере нови, остају стари. До када ће то трајати, док се нови не изабере на онај начин који је Уставом допуштен.

Нема Устав изричиту формулацију по питању професионалности у Већу

република, али дух Устава налаже. Правници сви знају шта је то дух Устава и да је он у тумачењу некада важнији и од саме норме, која се формално правно сагледава.

То је такође једно крупно питање, које морамо разрешити. Очигледно је да садашњи режим у Црној Гори нема добре воље да томе приступи, мада мислим да је и ваша партија направила једну грешку што није кандидовала кандидате за Веће република, па да онда у самом поступку одлучивања они остану без мандата, то је онда јачи аргумент него кад се уздржите од кандидовања, па се испостави да су се само они кандидовали и да су њихови прошли.

Колико се ја сећам, ви нисте изашли са кандидатима. Нисте правили листу. Ја сам чак неким од ваших говорио, не знам да ли је то тако било изричито да је требало да се изађе са листом кандидата, а онда да се види да они не дају, заправо да власт врши тиранију већине и да спутава права мањине.

Предраг Булатовић: То је онолико, колико би могли да контролишу. Када би то урадили онда би добили легитимитет.

Срђа Божовић: Тада би нам господин Шешељ рекао - зашто сте изашли.

Др Војислав Шешељ: Тиранија већине мора да се докаже до краја. Значи, она се овде показује.

Срђа Божовић: Ја ћу се надовезати на ово што су председник и Срђа Божовић потенцирали. Наиме, они су добили задатак, како они кажу, да демократизују и да увезу демократију и реформе у Србију и у Савезну Републику Југославију. То је некакав њихов приступ који они покушавају стално да пласирају. Коначно, то се види из тога да желе да уређују односе у Србији, у Савезној Републици Југославији по принципу који су дали нудећи, некаку невидљиву тзв. платформу по систему - узми или остави. Ако то Србија не узме, они су против реформи и демократије - ако узме, онда можемо са њима да разговарамо.

У том контексту би се осврнуо на питање њихових намера - они би хтели, у овом моменту, да преко механизма власти, постојећих институција дођу до свог коначног циља. Ако би ово могли да остваре путем институција система и да узму позицију да смене Милошевића, да дођу до Савезне владе, да дођу у ситуацију да у Београду могу да раде шта хоће преко Већа република, значи кроз онај апсолутни примат који имају из Србије, они могу онда да раде шта год хоће. Значи, могу да блокирају све, а око другог, што њима одговара, могу да се договарају. То је тај политички простор и политички интерес где се они крећу.

Они зато, ја ћу поновити, не признају ни Савезну владу, ни Савезну скупштину, ни Савезни суд. Хоће у савезном судству да имају једнаки број судија из Републике Србије и Црне Горе, дакле некакав апсолутни паритет, нешто што се може квалификовати не само као конфедерација, јер и то је чвршћи држа-

вни савез него као нека најлабавија унија.

Јутрос смо читали, пре него што смо овде дошли, њима је стало, и на томе инсистирају, да се најпре легитимизише њихова воља и интерес Црне Горе. Интерес Црне Горе посматрају кроз њихову вољу. Друго ништа не постоји као интерес Црне Горе. Нити постоји 125.000 наших или неких других, нити постоји 30 тих посланика.

Политичка међуфаза ДПС-а

Значи, преко тог већа, преко те делегације, хтели би да Савезну владу на неки начин придобију, да наруше позицију председника Савезне владе, да имају утицај у Скупштини и да раде што им је воља. То је приступ кроз институције система. Сигуран сам, а то смо ми иначе и констатовали, да њихов боравак овде у скупштини представља само једну политичку међуфазу. То је међуфаза коју ће они представити као неуспешну, да наводно ригидна Србија, црвено-црна коалиција на челу са Милошевићем, Шешељем и Булатовићем итд, хоће пошто-пото да милитаризује Југославију, да они то разбију, и тако остваре своје намере о којима су Пеђа и Момир говорили.

Мислим да би у овом моменту важно заиста важно да се сложимо око тога да се ова најкрупнија законска решења и пројекти, који су у ингеренцији Савезног устава, решавају кроз подршку Савезном уставу. После инсистирања на реформама, које би можда значиле нарушавање тога Устава, јер би сваки помак који би значајно промену Устава, па макар то било и у форми либерализације са становишта њихове позиције, значајно нарушавање уставно равноправне позиције Црне Горе, што стално форсирају као неки њихов доминантни интерес.

Дакле, на томе би вероватно требало инсистирати. Кроз ове механизме Већа република треба обезбедити услове да се кроз легитимност тог већа створи некакав бољи живот и функционисање савезне државе. Ја немам илузиве да ћемо то успети у свим овим разговорима, односно, да ћете ви доћи до таквог решења, али ево, да то просто имамо у виду да калкулирамо у политичком смислу.

Др Војислав Шешељ: Добро, ево и мојих колега, савезни посланик и заменик министра правде, Петар Јојић, и Драшко Марковић, савезни посланик (мислим да Драшка познајете) који желе нешто да питају.

Петар Јојић: Ја бих само желео, ако дозволите, да кажем да се са неким стварима, као што је рекао наш председник, доста касни у Савезној влади, и чини ми се да се није довољно опрезно посматрао цео случај Црне Горе, након распада бивше СФРЈ. Ја мислим да је Савезна влада пропустила много на том плану.

Ја сам разумео господина Булатовића да је указао на проблем медијске блокаде. Чудно је, и ја не могу да објасним зашто Савезна влада није ништа предузела на медијским покривању целокупног подручја. Исто тако, Савезна вла-

Петар Јојић: Савезна влада је пропустила да формира чврсту и организовану полицију, важан ресор за одбрану суверенитета СР Југославије

да је пропустила да формира чврсту и организовану савезну полицију, као један веома важан ресор за одбрану суверенитета наше државе.

Опрез као мајка мудрости

Чињеница је да се са овим закаснило много. То се сада покушава формирати, али у веома неповољним условима. То ће опет изазвати реакцију и међународне јавности, а посебно ће иритирати њих, јер се поставља питање - па добро, није Савезна Република Југославија од јуче, она је својим Уставом из 1992. године предвидела, поред осталог, и савезну полицију. Шта се осам година чекало? Зашто терен није покривен? Зашто није функционисала државна безбедност, као што је рекао наш председник? Пре свега на савезном нивоу, савезна полиција, савезна државна безбедност, она је одговорна за целу територију Савезне Републике Југославије. Она не функционише ваљано, уопште.

Према томе, кад се говори о формирању јавне државне безбедности, у време бивше СФРЈ постојала је савезна безбедност и постојала је републичка државна безбедност, постојао је ресор јавне безбедности. Сада су веома тешки услови да се то формира. Људи који буду радили на овоме треба да буду опрезни, јер се поставља питање откуд сада у Црној Гори 15.000 полицајаца, а бивша СФРЈ је 1980. године имала 31.000 полицајаца на целој територији шест република. Ово сам разумео да Мило Ђукановић формира своју војску, која је спремна да се супротстави. Ако не буде вештог и мудрог прилаза, приступила овом проблему, створиће се жесток конфликт.

А друго, оно што ја очекујем, и чему се радујем, северна Црна Гора ће се супротставити жестоко, до обрачуна, свим средствима, са Паштровићима и Латинима, односно онима из Боке Которске и из Приморја, који су само за отцепљење.

Др Војислав Шешељ: То не може да се дели по именима, то се дели по кримина-

лизованим структурама друштва. Можда једино Цетиње одскаче у томе, иначе Паштровићи, и крај Боке Которске, нема ту племенске оријентације.

Петар Јојић: Ако дозволите, још само ово - сада се морају засукати рукави и веома пуно радити, али без предаха, без прекида, а веома организовано, морају се укључити све политичке структуре у земљи, ако треба да се спасава држава и да се спаси оно што се спасити може. А, дошло се у фазу у којој су заиста односи веома затегнути, и Мило Ђукановић, који је потпомогнут са Запада финансијски, потпомогнут, рачунајте на то, и војно. Нико не зна да ли се данас или сутра у Боки Которској, или у Улцињу, неће наћи НАТО бродови. То нико не може да гарантује овој држави. Према томе, опрезно са војском, а истовремено опрезно и са формирању савезне полиције.

Ако се приступа формирању савезне полиције, на том плану мора се жестоко и хитно радити, да се предупредне ствари. Ако се буде одлагало и каснило, као што је то радила Савезна влада до сада, доћи ћемо у веома тешку ситуацију.

Кад падну демократске маске

Драшко Марковић: Нажалост, наше најдирње сумње се обистињују, после одвајања Републике Српске Крајине, трешине Републике Српске, па Косова и Метохије, на ред долази Црна Гора. Оно што је посебно тешко, то је што је Демократска партија социјалиста и Влада Црне Горе потпуно инструментализована од стране америчких држава и западних сила.

Наш заједнички задатак у наредном периоду, мислим на Српску радикалну странку и политичке организације у Црној Гори, јесте да уложимо што већи напор да се демаскира сама коалиција "Да живимо боље", односно, да им се сваки адут избије из руку, значи, да им се разбије та њихова наводно демократска маска, којом они желе да се представе грађанима Савезне Републике Југославије.

Значи, треба сада искористити сваку шансу за опстанак. Задатак Савезне владе, који је примаран у овом тренутку, то је та медијска слика, односно стварање једне државне телевизије на нивоу Савезне Републике Југославије, која ће имати значајан утицај на бирачко тело у Црној Гори.

Др Војислав Шешељ: Ја бих још поменуо питање Савезног кривичног закона, чије доношење такође касни.

Срђа Божовић: Повукли су сагласност.

Др Војислав Шешељ: Али, та сагласност се не може повући. Она се једном да, и готово, не може се повлачити сагласност. Сагласност изазива правне последице. Једном је дата сагласност и готово. И Закон о кривичном поступку би могао да се мења. Он није прецизиран, тако да се оставља могућност за различита тумачења.

Што се тиче Савезне владе, ишао сам са само три захтева - југословенска телевизија, дефиниција службе безбедности и обједињавање југословенске војске у нашој држави. Али, није било воље да се врше било какве претумбације.

Срђа Божовић: Тај законски текст стоји већ пуних годину дана. Нема политичке воље да се нађе на столу.

Што се тиче Радио Телевизије Југославије, ми смо имали проблема. Имали смо проблема у Другој армији, јер смо ми морали да користимо искључиво преносне системе у Црној Гори. Начелник Генералштаба није хтео да то буде југословенска телевизија на територији Црне Горе. Он је јавно рекао на нашим консултацијама да он неће да буде окупаторска сила у Црној Гори. Имали смо хиљаду проблема.

На крају нас је сачекала и ова забрана Европске уније за увоз опреме која служи за обнављање последица ратне штете. Све смо купили и платили, нема теоретске шансе, да то можемо да увеземо. Једноставно, ми имамо ужасне противнике с једне стране, говорени крајње отворено, Србија јесте за Југославију а истовремено показује инертност и тромост.

Да вам кажем, Брано Обрадовић, министар трговине у Влади Црне Горе, да је увозно-извозне дозволе. У Влади Србије се дају извозне сагласности. Савезна влада не може да кроји апсолутно, никакву спољнотрговинску политику. Ми не можемо да реализујемо реџимо, ангажман да уземемо за нафту која је у савезној надлежности, да купујемо нафту продамо пшеницу. Пшеница је у републичкој надлежности. Уђете онда по 2-3 месеца у спор између себе.

Оно што мислим да је посебно важно то је да покушамо заједничким напорима да се суочимо са реалношћу. Међународна позиција наше земље је ужасна, мислим да никад није била тежа. Не треба читати оно што каже Мило Ђукановић, треба читати оно што кажу Американци. Нажалост, све што су до сада рекли, обистинило се. Обистинило се ако не будемо променили наше понашање.

Српска радикална странка је за укидање монопола

Ја стварно знам какво је расположење грађана и народа у Црној Гори. Не сумњам да ако буде референдум да ће бити проглашена државна самосталност.

Као што су победили на председничким изборима, као што су победили на парламентарним изборима, унапред ће Америка да подржи њихову самосталност јер је то већ отворено рекла. Рекла је не смете да распоређујете југословенску војску на територију Црне Горе. Ту се прави један апсолутни обруч и ми морамо да нађемо излаз.

Ми имамо још доста расположивог потенцијала и то, рекао бих, политичко-демократског. Када дође до сукоба, ако некад дође, то је питање ко кога више може да контролише. То је једна несрећа, дулило итд.

Ми морамо Ђукановићу да издијемо аргументе, јер се он у свету представи онакав какав није. Замислите овде се данас на Тргу Републике данима већ гандара против председника Југославије. Неке странке организују потписивање за његову смену. И, Србија сад није демократска. Шта би се десило у Црној Гори да ставимо разглас на Трг Ивана Милутиновића и да тражимо смену.

С друге стране, прича се о приватизацији, нема то везе. Ми као земља, као Југославија, не можемо да изађемо уопште из ове кризе, ако не променимо начин понашања. Ви сте сад на вашој недавној конференцији за штампу споменули да су нам потребне реформе. Апсолутно се слажем са овим што сте рекли. Реформе нису ништа друго него укидање монопола.

Ја радим овај посао годину дана и дошао сам до те тачке где да се једноставно човек сукоби сам са собом.

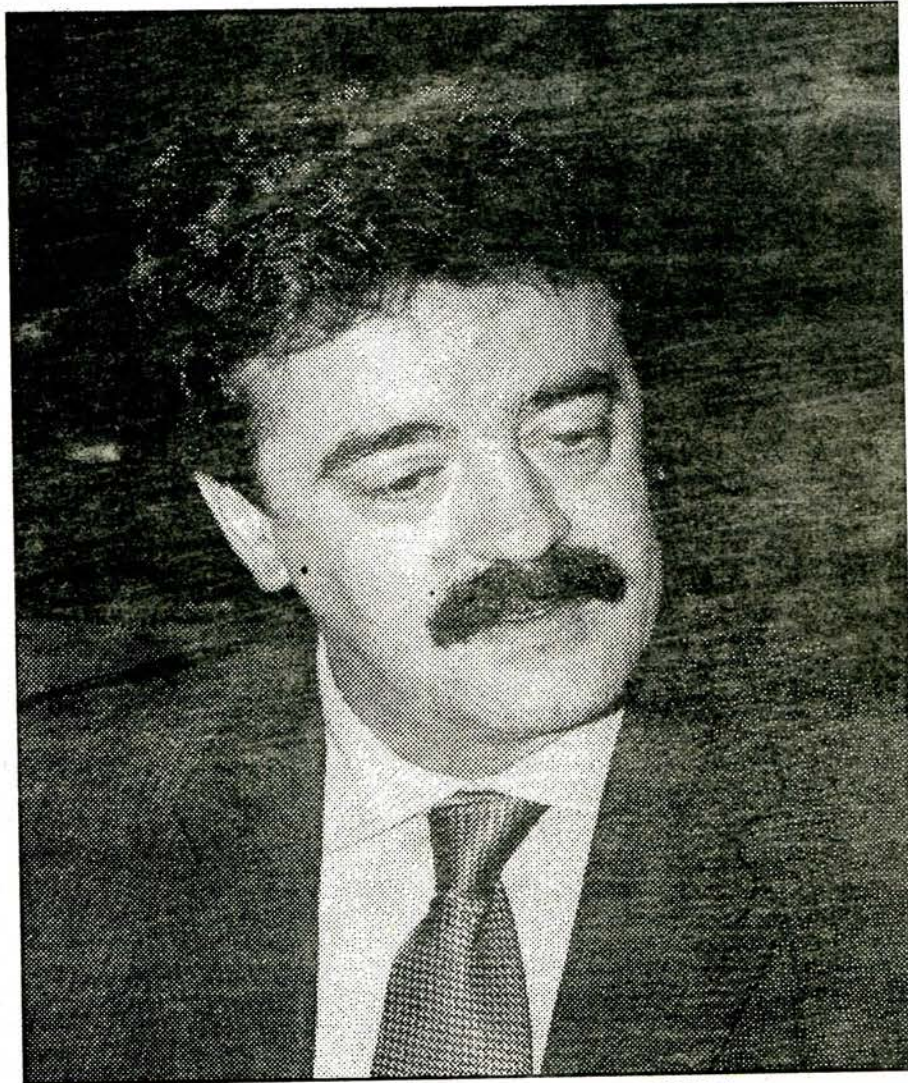
Др Војислав Шешељ: Ми то жестоко критикујемо и у Србији. Ми нисмо имали довољно утицаја ни у овој Влади, били смо обузети Косовом и Метохијом, тако да нисмо много енергије улагали, али сад све отвореније говоримо о томе. Да ли је то непоштено критиковати? Да ли малине треба да извозе фирме које немају везе са малинама, укључујући железницу, нафтну индустрију итд.

Момир Булатовић: Ту постоји спрега која није видљива. Али ми смо у ратном времену морали да направимо билансе колико је за војску, колико је за енергетику. Од тога је главни увозник - монополиста повукао свега трећину средстава. Зашто није повукао све што је требало. То што је требало и што смо ми ставили на располагање, фактички девизе, кеш у Народној банци Југославије. Да је то урадио не би било овако катастрофалних несташница, посебно у пољопривреди.

Шта ми можемо да урадимо него да кажемо - изволите господо, ако је вама Србија одредила да је то тај снабдевач, ево изволите имате толико и толико пара, трећину од тога искористите за увоз, али нико није ни ту трећину користио за увоз. Да не говоримо даље.

У Црној Гори полиција боље плаћена од војске

Постоји још много сличних ствар. Ми смо вама показали онај папир где је Влада Црне Горе дала сагласност на - 180 милиона долара. Ускраћен је савезни буџет за милијарду и 800 милиона динара

Момир Булатовић: српски радикали су тражили а Савезна влада је то уважила и преузела обавезу да исплати војне резерviste

по том основу. Ја уважавам, а и ви сте тражили, да морамо да исплатимо резервисте. Ми смо ту обавезу преузели. Међутим, не постоји реални извор средстава у нашем савезном буџету. Тражимо, налазимо и наћи ћемо нека средства, јер не смејемо да обезвредимо нашу националну валуту.

С друге стране, централни проблем јесте што имамо један ретроградни систем. Ђукановић на томе базира своју економску моћ. Наше таксе и дажбине на цигарете ужасно су велике. Разлика између набавне и продајне цене, по позитивном законодавству, је 170%. У тих 170% се уметне свако онај ко је једини испод 170%. Савезна држава је прошле године, на бази дувана, наплатила таксу за свега 700 тона цигарета а наша потрошња је између 24 и 26.000 тона годишње. Само ако бисмо регулисали тај проблем, ми бисмо могли да напунимо наш државни буџет. Али за то не постоји политичка воља и расположење.

Др Војислав Шешељ: Ти проблеми се преламају кроз рад Савезне владе.

Момир Булатовић: Тиме се много ствари истовремено решава. Спашава се Србија од унутрашњих проблема који су огромни, повећава се ефикасност укупне привреде и смањује се аргументација. Обичан грађанин, који иоле размишља, зна да су његова пензија и његова плата дупло већа у Црној Гори, него у Србији. На основу чега и како кад ништа не ради. Ђукановић, истина, добија финансијску помоћ Запада од 10, 40, 50 милиона долара и тиме плаћа полицију. Данас је полицајац у Црној Гори, који не ради ништа, нема шта ни да ради, два пута више плаћен од официра у Војсци Југославије. То је канал да се изврши и одлив из Војске Југославије, да пређу најбољи и најквалитетнији људи.

Др Војислав Шешељ: Да ли прелазе?

Момир Булатовић: Прелазе. Истина, не прелазе у тако масовном броју. Ми смо направили блокаду на Скадарском језеру и на приморију, шверцери су рекли да су до сад плаћали Миловој Републици, сад плаћамо Војсци. Све се плаћа. Чим имате шверц, он пробија на свакој могућој страни.

Предраг Булатовић: У Србији ваша Влада сад исплаћује други део фебруарских плата, плате за просветне раднике, за здравствене раднике су ужасно мале. Ми смо сад исплатили други део априла за федералне чиновнике са такође, ужасно малим платама. У Црној Гори је просечна пензија 1.500 динара. Просечна плата је 1.500 динара, зато што се тај капитал који долази ту распоређује и онда се једноставно ствара утисак и привид да се у Црној Гори боље живи у односу на Србију.

Постићи

политички консензус

Све ће се то, наравно, срушити трећег или седмог дана, после неког проглашења самосталности. Ми смо ту имали, пре свега, висок степен разумевања. Када сам

дошао овде, ја сам наишао готово на једну равнодушност.

Момир Булатовић: Ја само кажем да ћемо заједнички радити. Ово је тренутак да кренемо у приватизацију. То припада Влади Републике Србије и политичкој власти у Србији. Сви су знали да постоји овај план и нису хтели то да узму. И у другим земљама постоји опозиција и слободан капитал. Ми можемо из садашње невоље да се извучемо оног момента када се постигне политички консензус. Тада би се могло преокренути ово расположење.

Др Војислав Шешељ: Још једну ствар би поменуо овде. Ми имамо 700.000 избеглица из западних српских земаља. За држављанство се чека веома много, по неколико година, без одговора. Мислим да то под хитно треба убрзати, ту процедуру, и свима њима обезбедити упис у књигу држављана. Тиме се решава проблем тих људи, а са друге стране, то треба што пре урадити.

Момир Булатовић: То је основни проблем. Прво смо имали проблем у преговорима око Босне, са Хрватском, чак и Радишић није урадио оно што је требало да уради. Ми имамо озбиљне људе који раде на томе. Онога тренутка када нашим људима дате држављанство, онда се њихове могућности битно смањују. Ти показатељи су поражавајући, јер неки људи имају проблема око пријављивања имовине.

Др Војислав Шешељ: Нису се смели успостављати такви односи док се не реше питања око тога. Хрватска може сада да чека хиљаду година. Треба да им се поставе одређени услови, па ако не испуне услове, онда прекинути дипломатске односе. А овако, Хрватима се не жури.

Момир Булатовић: Дакле, њима се не жури, зато што то не иде на њихову штету.

Др Војислав Шешељ: Питање држављанства не укида право на пензију.

Петар Јојић: Ви немате потпуно сазнања о томе колики су проблеми које имају Срби који од 1993, 1994. и 1995. године чекају да добију држављанство у Југославији. СУП има људе бирократе који неажурно раде на тим предметима, то је бирократски однос који треба разрешити. Ту треба поставити људе којима ће, пре свега, приоритет бити интерес грађана.

Момир Булатовић: То им је стечено од раније.

Петар Јојић: Неко може да добије држављанство још док је у затвору, а Србин на слободи не може. Грађанин који 1995. године поднесе захтев, а тек 1998. године добије потврду о држављанству, питањем зашто он то није могао да добије 1995. године? То је незаконито и неуставно.

Бурна

политичка јесен

Момир Булатовић: Уз промену обрачунења, то је било прихваћено. Ми имамо милион проблема које треба сада решавати.

Др Војислав Шешељ: Што се тиче ових проблема, проблем је и тај што је СПО

одустао од сагласности, коју су дали код вас. Судећи по причању Драшковића, они су добили дозволу за то. Две године је он имао подршку СПС-а. Ми смо уважавали СПС и ЈУЛ. Могу да вам кажем да ће у најповољнијем моменту, СПО "окренути ђурак" и да ће се вратити у своје јато. У Србији нам предстоји вероватно бурна политичка јесен.

Момир Булатовић: Имамо много проблема, али добро, то морамо решавати корак по корак.

Оно што је интересантно, то је да фактички странке које хоће Савезну Републику Југославију на овим разговорима учествују на високом, рекао бих на највишем нивоу. Само да вам скренем пажњу да ДПС шаље екипу својих политичких маргиналаца. Они нису познати чак ни локалној јавности. Та чињеница није занемарљива, јер, с друге стране, не може неко да вам дође и да вам испоручи ултиматум - узми или остави на тако ниском нивоу, а да вам макар не наведе један једини пример где то има у свету.

Што се тиче - хоћете у Европу господо, како не, хајдемо сви заједно у Европу, јер тако у Европи, јер постоји Европски парламент. Причајте о својој валути, о својој полицији итд. као што је НАТО урадио. Нема националног суверенитета ниједне земље у НАТО-у осим Америке. Нема ништа од тога што они причају у свету коме они теже. Тачно је да у нашој земљи има хиљаду проблема и хиљаду недостатака. Која је то земља која може да буде узор. Хоћемо ли да идемо путем Албаније, Македоније, Бугарске, Румуније. Хоћемо ли ми, у ствари, да доживимо судбину Македоније.

Црна Гора ће апсолутно доживети судбину Македоније у веома кратком периоду. Већ је изашла књига у Хрватској "Залив хрватских светаца", где, између осталог, кажу "да у Боки Которској кад све заћути и камење говори хрватски." Та књига је званично промовисана у Хрватској. Од Црне Горе апсолутно не би ништа остало. Сасвим је јасно да када режим и Ђукановић о томе говоре, они рачунају на подршку и заштити Америке. Међутим, она се игра. Направи Македонију, па док јој је у интересу постоји Македонија, па чак кажу - сад ће бити Македонија, а за осам година неће бити Македонија, али нас та веза - Македонија - Косово - Црна Гора - Албанија - Хрватска ставља у крајње неприродан савез у положају у коме ми баш не можемо да издржимо.

Нама би било задовољство да посетите Црну Гору.

Др Војислав Шешељ: И раније је било неких начелних иницијатива и договора о томе?

Предраг Булатовић: Ја бих желео да господин Шешељ дође.

Др Војислав Шешељ: Закључујем седницу.

ИЗБОРИ И ПРОМЕНЕ УСТАВА

Хоће ли Ђукановић, као актуелни председник Црне Горе, остварити своје већ отворене претње о одвајању Црне Горе од Србије, изласком из савезне државе, је актуелно питање о коме се ових дана расправља. Да ли нам грађански рат куца на врата, питање је које ових дана уноси неспокој међу све грађане савезне државе. Разговори о превазилажењу кризе и налажењу заједничког решења, започети су 14. јула у Савезној скупштини. Наиме, ДПС је понудио дијалог свим озбиљним политичким партијама из Савезног парламента

Жељко Штурановић: Желим да вам се захвалим у име нас тројице, који наступамо као делегација посланичког клуба ДПС-а. Драго нам је што сте нашу иницијативу за разговор прихватили. Мислим да је то прави пут, без обзира на политичке разлике које постоје, као и објективне, које су садржане у програмима наших партија. Ми не можемо имати иста мишљења о свему, али у дијалогу и у различитим мишљењима ће се искристалисати нека решења.

Ви знате моје колеге, које су у делегацији ДПС-а, са моје леве стране је проф. др Благоје Церовић, са моје десне стране проф. др Дамјан Шећковић, ту је и господин Слободан Милачић, стручни ана-

литичар у ДПС-у. Наша је идеја била, када смо иницирали ове разговоре, да разговарамо о актуелним и будућим односима у југословенској заједници, односно да анализирамо актуелне односе, да анализирамо и исказемо наше ставове о тим проблемима, који, по нашем мишљењу, оптерећују садашње односе југословенске заједнице, а исто тако и да исказемо и нека наша очекивања, неке наше идеје о томе како би те односе у заједници Србије и Црне Горе и југословенској заједници требало уредити убудуће.

Наравно, жеља нам је да чујемо ваше мишљење о томе да ли те идеје имају профитабилност код вас, како ви гледа-

те на те идеје, дајете ваше сугестије и мишљења, јер ово ће бити први разговор ове врсте на нивоу неких општих принципа. Ми то са колегама из СПС-а и ЈУЛ-а још увек сагледавамо и још немамо конкретне материјале, који се припремају, материјале Републике Црне Горе, него долазимо ради разговора на нивоу неких општих принципа, о овим питањима о којима сам говорио.

Узроци кризе савезне државе

Наша је оцена, и оцена целокупне политичке јавности и у Црној Гори, а верујем и у Србији, да је Савезна Република Југославија у озбиљној кризи. Сигу-

Нису одмакли даље од почетка – Жељко Штурановић (први с лева): наша идеја је била, када смо иницирали ове разговоре, да разговарамо о актуелним и будућим односима у југословенској заједници

рно је да са аспекта различитих партија и различитих политичких проблема које те партије заступају, различито се сагледавају узроци због чега функционисање Савезне Републике Југославије, са аспекта наше партије, ДПС-а, запада у озбиљну кризу.

Криза у функционисању Савезне Републике Југославије кулминирала је

нцу и политичкој партији, који су, као што вам је познато, изгубили изборе у Црној Гори, чиме је, по нашем мишљењу, обесмислена суштина федерализма.

Право да врши власт или учествује у вршењу власти, сходно демократски исказаној вољи грађана, имају они појединци и оне политичке партије, које на изборима победе. Зашто би се другачи-

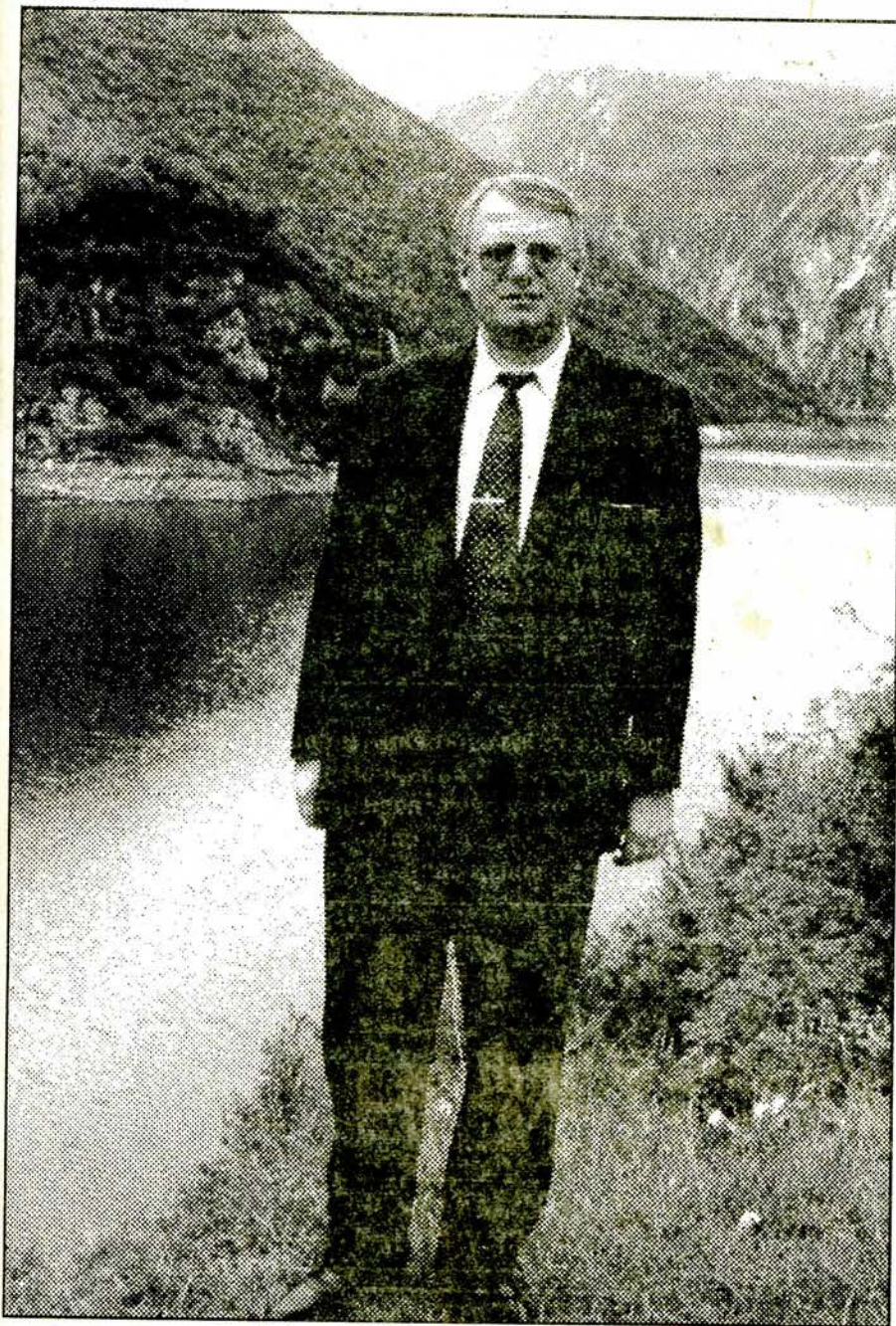
лног председника и федералног премијера, бирају у две федералне јединице, по правилу, а имајући у виду чињеницу да је функција федералног председника припала Републици Србији, било је за очекивати да функцију савезног премијера, која је по том уставном устројству требало да припадне Црној Гори, добије већинска Црна Гора, односно она политичка партија или коалиција која ужива већинску подршку грађана у Црној Гори.

Досадашње искуство функционисања СРЈ показује да односи у заједничкој држави могу да буду стабилни, једино уз поштовање већинске воље грађана у два федералним јединицама. Чињеница коју сада имамо, да је у име једне федералне јединице, конкретно Црне Горе, човек из њене политичке опозиције, дакле, човек који је изгубио изборе, по нама, потпуно нарушава темељни принцип функционисања заједничке државе, а то је принцип равноправности федералних јединица, коју ми доживљавамо као темељ Савезне Републике Југославије, чијом негацијом се на одређени начин негира Устав Савезне Републике Југославије.

Уколико би се прихватио принцип да се Савезна влада формира, на основу већинске подршке у Савезном парламенту, дакле, без обзира на већинску вољу грађана, у два федералним јединицама, онда је немогуће обезбедити, по нама, равноправну позицију Црне Горе у југословенској заједници. То се веома илустративно показује на примеру Владе господина Булатовића, која је у директној зависности од политичке воље србијанских политичких партија у Савезном парламенту, а званична Црна Гора на такву владу не може утицати ни политика Црне Горе за такву владу практично не постоји.

Због свега овога што сам изложио, ова Влада је за нас, вама је то познато, да сада не понављам, нелегална, нелегитимна, са свим последицама које из тога следе. Да би се оваква кршења, по нашем мишљењу, принципа равноправности федералних јединица избегла, убудуће треба размишљати можда и о неким новим решењима, када је у питању устројство парламента заједнице Србије и Црне Горе, у коме би се обезбедила потпуна равноправност Србије и Црне Горе. Неуважавање демократски исказане воље грађана на изборима у Црној Гори, није прихваћен ни састав делегације Црне Горе у Већу република Савезне скупштине.

Ви знате да је у Уставу Савезне Републике Југославије предвиђено да су републике - чланице слободне, да се избор делегација у Већу република врши по републичком Закону, дакле, дата је потпуна слобода федералним јединицама, како Србији, тако и Црној Гори, да сама бира који ће изборни систем применити, да ли већински, да ли пропорционални, да ли неки комбиновани, и у складу са тим, да изабере своју делегацију.

Др Војислав Шешељ: волим подједнако и Србију и Црну Гору, а волим и заједничку државу

непризнавањем изборних резултата грађана Црне Горе, демократски исказаних изборних резултата на последњим председничким и парламентарним изборима у Црној Гори, неуважавањем демократске изборне воље грађана наше Републике на председничким и парламентарним изборима од стране друге федералне јединице савезног нивоа. Догодило се, између осталог, да је функција председника Савезне владе дата поједи-

је избори организовали? Господин Булатовић, коме је поклоњен мандат за састав Савезне владе, изгубио је председничке изборе у Црној Гори, а његова политичка партија, СНП, изгубила је парламентарне изборе у Црној Гори.

ДПС жели премијерско место

Имајући у виду уставно решење, по коме се две челне федералне функције, ако тако могу да кажем, значи, федера-

Ко је заборавио на принцип равноправности

У складу са таквим уставним решењем, Скупштина Црне Горе је поступи-ла, донела је Закон о избору посланика у Већу република, у том Закону је примењен већински изборни систем, који је својевремено, пре 5 година, донела Скупштина Републике Србије, скоро истоветно смо га преписали, и у складу са тим је изабрана и делегација, црногорска делегација, црногорски посланици у Већу република Савезне скупштине.

Како видимо, сада имамо ситуацију и да се тим новоизабраним посланицима у Већу република, који су изабрани,

шта смо и ми и ви озбиљно заинтересовани.

ДПС захтева редефинисање Устава

Желећи да такве ствари крајње елиминишемо из политичког живота Југославије, ми из Демократске партије социјалиста немамо само амбицију да исправљамо последице таквих недоречености уставно-правног система, већ да уздичемо да се елиминишу узроци који су произвели те последице, што значи да смо заинтересовани и за доградњу и за редефинисање уставно-правних решења

је и Црне Горе на новим демократским принципима. Значи, сада се при Влади, као извршном органу који води унутрашњу и спољну политику, формира експертски тим, који ради на конкретизацији основа те платформе, а основи те платформе су упућени, пре неког времена, Влади Републике Србије на изјашњавање.

Из разговора које смо имали у 10,00 сати са представницима СПС имамо уверење да основе те платформе нису дошле у Владу Републике Србије. Ови наши из Владе кажу да имају чак и печат из Архиве да је то примљено, али добро, то је неки неспоразум о коме ћемо се договорити веома брзо.

Лидер српских радикала: основа разговора са делегацијом ДПС-а мора бити постојећи Устав

по нама, на уставан и законит начин, не дозвољава да учествују у раду Савезног парламента, и даље добијају позиве, хајде условно да их називамо "стари посланици" у Већу република Савезне скупштине, што по нашем мишљењу још једном нарушава принцип равноправности федералних јединица.

Последица тога је да сада имамо и такав парадокс, рећемо, да у Већу република Савезне скупштине, дакле, у Већу које чине изабрани посланици републичких скупштина, црногорске интересе заступају и они људи који већ неколико година нису посланици у републичкој скупштини.

Све ово по нашем мишљењу указује на озбиљне слабости постојећег уставно-правног система, чијом се злоупотребом или искривљеним тумачењем могу дешавати овакве ствари које објективно представљају озбиљну сметњу функционисању југословенске заједнице за-

и уставно-правног система.

У таквом свом ангажману, Демократска партија социјалиста ће се залагати за очување и изградњу заједнице Србије и Црне Горе, која ће да буде демократска, јер ће поштовати изборну вољу у грађана у два федерална јединица и у којој ће принцип већинске изражене воље у два федерална јединица бити једини критеријум конституисања органа те заједнице, да буде отворена и оријентисана за сарадњу са светом, јер по нашем мишљењу је боље свет имати за пријатеља него за непријатеља.

Црна Гора не жели више тих права за себе, али не може дозволити више права ни другој федералној јединици.

Поштујући овај принцип власти, Црна Гора је припремила основну платформу, а сада је у фази припреме одређених решења за конкретизацију платформе, за дефинисање односа између Срби-

Флексибилнији однос између република

У основи те платформе је значи наша жеља и амбиција да се нађу неки нови конкретни механизми и инструменти, којима ће се до краја испоштовати принцип равноправности Црне Горе и њених грађана. Исто тако, пуно уважавање црногорске државности и њених националних интереса у југословенској заједници и спречити злоупотреба савезних органа, институција на штету било које федералне јединице, у овом случају говорим конкретно о Црној Гори, чега смо, нажалост, у последње време били сведоци.

У платформи ће, такође, то желим да вам кажем, бити садржан наш захтев, неки политички захтев наше партије за флексибилнијим односом република у заједници, јер то базирамо на лошим искуствима досадашњег функционисања

југословенске заједнице, које се огледало с једне стране у нерационалном преклапању надлежности на републичком и савезном нивоу.

Значи, нерационалном преклапању надлежности које имамо и на нивоу република и на савезном нивоу и са друге стране на појаву неких решења, које објективно иду ка линији унитаризације, којом се разлике која објективно постоје између наше две федералне јединице, и по пространству и економским потенцијалима, по броју становника итд., покушавају на неки вештачки начин неутралисати. Мислим да све те разлике које објективно постоје треба неговати, поштовати у складу са тим изграђивати, односно радити на даљој демократизацији земље у целини.

У складу са тим, по нашем мишљењу будућа савезна администрација треба да буде рационална и ефикасна. Када кажем рационална, онда понављам ово што сам говорио, о нерационалном преклапању надлежности између република и заједнице и исто тако о нашем захтеву да се овај скуп и глумазан административни апарат, који постоји на савезном нивоу сведе на објективну потребу.

Када говорим о томе да администрација те заједнице треба да буде рационална, то подразумева да оне послове и надлежности за које се Србија и Црна Гора договоре да буду заједнички, треба да се обаве ефикасно, високо професионално у интересу грађана заједнице.

ДПС још нема конкретна решења, али...

Дакле, све ово што сам истакао, трудио сам се да истакнем у кратким цртама. То су само основне контуре и принципи за које ће се Демократска партија социјалиста залагати у овом пројекту које званично Црна Гора, тако могу да кажем гура, значи, у дефинисање односа између Србије и Црне Горе на новим основама.

Јасан је хендикеп и овог разговора, пре свега, нас као предлагача овог састања, јер још немамо конкретна решења. Конкретна решења се праве и о њима би онда могли да разговарамо, сад разговарамо само принципски. Јасно је и нама и вама, и ми знамо и ви знате, да неке од ових ствари које сам рекао одуарају од нашег политичког програма, јер ми смо дуго колеге у Савезном парламенту и знамо зашта се залаже и једна и друга партија, знамо да одуара од нашег политичког програма.

Нешто од овога што сам истакао, без обзира на разлике које постоје између нас, а тиме завршавам, без обзира што ћете ви можда нешто од овога сматрати добрим, нешто лошим, за вас неприхватљивим, разговор ове врсте је потребан како би у непосредном контакту могли да разменимо мишљења о свему.

Заједничка држава се мора сачувати!

Др Војислав Шешељ: Српска радикална странка је присталица дијалога. Ми желимо дијалог са свим озбиљним политичким партијама. Кад кажем озбиљним, онда су то за нас парламентарне политичке партије, оне партије које су се доказале на демократским парламентарним изборима, које имају упориште у делу бирачког тела.

Наше политичке партије су непрекидно биле супарничке и противничке. Некада су ти односи били нешто бољи, толерантнији, сношљивији, а некада су били крајње лоши. То је пролазило кроз разне фазе. Али, ми никада нисмо дозвољавали да оно што се раније дешавало буде неки наш оријентир за догађаје у будућности, нити за нашу политику и евентуалне контакте и сарадњу са другим политичким партијама. Ако смо могли сличне или још горе ствари прогутати у Србији можемо и у Црној Гори, што се тиче досадашњег политичког искуства и учествовања у политичким парламентарним борбама.

Ситуација у држави није добра. Савезна Република Југославија је у кризи. Ми сматрамо да се она мора сачувати, да је то интерес и Србије и Црне Горе и целог српског народа и свих грађана Савезне Републике Југославије. Непријатељи су бројни. Западне силе желе да растуре ту државу. Како? Пре свега, да нас изнутра заваде и изазову крвопролиће, грађанске немире, сукобе, стална превирања. Ако ништа, већ су успели утолико што су нам блокирали рад савезне државе.

Поставља се сада питање како ми као политички противници и идеолошки супарници можемо наћи заједнички језик и усагласити нека кључна политичка питања и ставове да би успели у овоме што желимо, што декларативно желе политичке партије, бар тако како сада то испада из јавних наступа или у току ових данашњих разговора.

ДПС учествовао у стварању савезног Устава

Ми сматрамо да основа мора бити постојећи Устав. Ми смо имали примедби на тај Устав. Ваша партија је учествовала у његовом доношењу, његовој разради, његовом писању итд., ми нисмо. Имали смо много примедби, имамо их још увек. Желели би да се он мења, али постоји само један регуларан, легалан и легитимни вид промене Устава, а то је процедура која је прописана у самом Уставу. Без ширег политичког договора, није могуће мењати тај Устав.

Дакле, мора се постићи шири политички договор. Ко га може постићи? То су све политичке партије заступљене у Савезној скупштини.

Може се одмах поставити питање легитимитета појединих домова Савезне скупштине, и горњег и доњег дома. У горњем дому постоје делегације две федералне јединице по 20 посланика. Са-

везни устав овлашћује федералне јединице да донесу закон о избору посланика. Али постоји нешто што се зове дух Устава. Дух Устава казује да сви грађани и једне и друге федералне јединице на неки доследно изведен начин по извесном принципу, да ли већинском, да ли пропорционалном, треба да буду заступљени у горњем дому.

Ви се сећате да смо се ми трудили да све странке уђу у Веће република, па су нас изиграли на гласању, па смо остали без наша три места, па смо онда накнадно попуњавали са социјалистима. Новом демократијом и тд. Дакле, ми смо већ једном прошли кроз то искуство и знамо шта то значи. Због тога смо присталице стриктног принципа пропорционалности. Док је овај закон, и у Србији и у Црној Гори, да се Веће република бира из састава републичких скупштина, онда мора постојати принцип пропорционалности. Јер, морају и они грађани који су за мањинске партије гласали у једној и другој федералној јединици бити заступљени у горњем дому Савезне скупштине.

А постоји најбоље решење за тај проблем, а то је да се промени један и други закон и да се иде на директне изборе. У Црној Гори сви испостављају листу од 20 кандидата, а бира се 20 посланика Веће република, и иде се на опште непосредне изборе. Тако исто и у Србији.

Жељко Штурановић: Или да направимо једнодомну скупштину.

Др Војислав Шешељ: Може и једнодомна скупштина, наша партија би то радо прихватила, бојим се да ваша не би.

Жељко Штурановић: Али на принципима...

Др Војислав Шешељ: Е сада, постоје неки принципи на којима је саздан овај Устав. Ја вам кажем, ми нисмо учествовали у његовом прављењу, али он је за нас једно затечено стање. Ми смо тај Устав признали, по њему смо ишли на досадашње изборе. Дакле, да би се он променио, морају се створити они услови које Устав сам прописује. Устав гарантује равноправност Србије и Црне Горе. Устав је разрадио ту равноправност. Он је морао да поштује принцип - један човек, један глас, то је демократски принцип у свим модерним парламентарним демократијама, а поштовао је и принцип федералних јединица.

Неопходно смиривање политичких тензија

Резултат та два принципа је данашња структура Савезне скупштине, и Већа грађана и Већа република. Можда се тај принцип може променити, али се морају и створити услови за његову промену. То је двотрећинска већина гласова и у једном и у другом дому, и за неке одредбе Устава, посредством сагласности републичких скупштина. То је начин да се промени Устав. Другог начина нема.

Да би се Устав променио, мора се постићи шири политички консензус. Док постоје тензије међу странкама, док

постоји мржња у политичком процесу, док постоје сукоби владајућих гарнизора у Србији и Црној Гори, међусобно, и сукоби владајуће гарнизуре на савезном нивоу са владајућом гарнизуром у Црној Гори, немогуће је очекивати да се дође до тог консензуса.

Ако смиримо политичке тензије, а ми заиста показујемо, као Српска радикална странка, баш у најтежим тренуцима, да смо некако најприсебнији, најсмиренији, и увек присталице смиривања, иако смо спремни на разне инциденте у мирнијим временима, али прављене политичких спектакла кад је ситуација у друштву напета и тешка, је бесмислена. Дакле, ми делујемо на тај начин, са свима да одржавамо контакте и свима да кажемо отворено шта мислимо, очекујући и да од других чујемо то исто.

Веће република би морало да буде бар доследно изведено на оваквом принципу, принципу пропорционалности. Сада, који и какав закон, да се договоримо, да буду истоветни закони и у Србији и у Црној Гори. Уставни суд је оспорио црногорски закон, оспорава сада и србијански закон. По истом основу и он мора бити оспорен, с тим што је у пракси у Србији принцип пропорционалности доследно спроведен, а у Црној Гори није.

Разлике су у спровођењу закона

Значи, није разлика између Црне Горе и Србије у закону, него у спровођењу тог закона, тако да неке партије из Црне Горе то погађа или погађа један део бирачког тела. Ми лично нисмо тангирани, јер наша партија је лоше прошла на прошлим изборима, због разноразних проблема, тако да немамо републичких посланика, а ни у Већу републике немамо посланика из Црне Горе. Али, раније смо имали. Некада смо били снажнија партија, а надамо се да ћемо опет бити, хтели би и због тога да се тај принцип доследно спроведе.

Што се тиче Савезне владе, пошто су овако тешка времена, ми инсистирамо на принципу да у Савезној влади треба до следећих избора да партиципирају све политичке партије, иоле озбиљније. Мерило озбиљности је да ли имају посланичку клуб у Већу грађана, или немају, то би од прилике било то.

Како принцип пропорционалности у Савезној влади спровести? Од оних странака које пристану, да њихова заступљеност у Савезној влади одговара средњој вредности заступљености у Већу грађана и Већу републике. То је мерило које је уставописац одредио као меру равноправности федералних јединица. То је једини парламентарни принцип који се може прихватити, који је разумљив свима онима који имају у својим државама развијену парламентарну праксу.

Која ће бити личност савезног премијера, то је питање око кога бисмо можда најлакше могли постићи договор. Бар што се тиче Српске радикалне странке,

ми се ту не везујемо ни за једну личност. Ми смо за то да се поштује савезни Устав који каже, по правилу - ако је из једне федералне јединице председник, из друге је премијер. Једном смо одступали од тог правила, ви се сећате, у време Ђосића и Милана Панића.

Ја сматрам да у догледно време више од тога не смео одступати, бар док не изађемо из ове кризе, а некада се опет може десити неким сиплетом околности да буду обојица из исте федералне јединице.

Зашто не би била обојица из Црне Горе, на крају крајева, ако се постигне политички договор? Што се мене тиче, ја бих пристао да Мило Ђукановић буде савезни премијер, али бих поставио неки услов. Могу вам одмах рећи који би то био услов - да укинемо функције председника федералних јединица. Ево, да се то договоримо, да то урадимо и у Србији и у Црној гори, ја бих пристао да он буде савезни премијер. Треба о свему да разговарамо, али као политичке партије треба на неки начин да се међусобно и условљавамо.

Ако су сада снажне тензије, ја не бих инсистирао да из једне партије буде председник, нити савезни Устав каже да то мора бити из већинске партије у федералној јединици из које долази тај човек. Он може бити непартијска личност. Да видимо, можда имамо неку такву личност, која би уживала елементарно поверење и једне и друге стране, пре свега на црногорској политичкој сцени, јер је она најзаоштренија. Можда постоји таква личност, која би могла да састави нову Савезну владу и у тој влади да партиципирају озбиљне политичке партије, у складу са овим принципима.

Сукоб између олигархија и монопола

Дакле, ако кренемо искрено у овај дијалог и ако нам је заиста жеља да поправимо стање у држави и да савезну државу извучемо из кризе, онда се не можемо базирати само на једној идеји и на једној варијанти. Треба да размотримо све идеје, све варијанте, да нађемо ону која је најпримернија. Свако од нас зна са коликом политичком снагом располаже, нити ко треба своју политичку снагу да преувеличава, нити некеме треба да се вештачки смањује.

Резултат суочавања свих тих нацих политичких снага треба да буде састав нове Савезне владе, и не само састав Владе, него и програмска платформа на којој ће та влада деловати. У ваљем приступу постоји нешто на шта бих ја имао примедбу - нема сукоба између Србије и Црне Горе. Постоје сукоби међу олигархијама и међу монополима, који се посебно преламају кроз економску сферу. Уместо да идемо ка либерализацији привреде, ми идемо ка стварању два монопола, који се боре за превласт.

Ми много испаштамо у Србији због постојања таквих монопола. Такви монополи постоје и у Црној Гори. Зашто су

прегањања, посебно око тога - ко ће увозити нафту, ко ће увозити цигарете, ко ће извозити пшеницу, ко ће увозити банане, ко ће радити ово, ко ће радити оно? Преганања су због монопола. Да имамо либералне услове економског уређивања, не би било места монополима. То се питање не би постављало. Увозио би свако, извозио би свако, поштујући законске прописе.

Док ми имамо контингенте, док имамо извозно-увозне квоте, док имамо такве монополе организоване на свим нивоима, ми ћемо имати проблема. И претходна Југославија се пре свега на томе распала. Сам распад је попримио неки националистички облик, али суштина је била у економији и сукобу интереса монопола федералних јединица.

Радикали за суштинске и економске реформе

То можемо превазићи само суштинским и економским реформама. Али, економске реформе не могу да почивају на договорној економији, него на либералној. Ако уведемо либерални концепт економије, онда нећемо очајавати ни за страним кредитима, они ће по природном току ствари долазити, нити можемо очекивати, ако се сада додворимо некој западној сили, да ће нас она обасути кредитима. Нема о томе ни говора. Најупечатљивији пример је Македонија. Нема на свету ниједне земље, која је толико благонаклона према Американцима, која је кооперативнија према америчкој политици од Македоније.

И шта је Македонија добила - ништа. Ни нама нико ништа неће дати, нити Американци воле да деле. Не треба на то рачунати. Морам се уздати у сопствене снаге и убрзати реформе, а онда ће страни капитал доћи, привучен економским интересима, које овде може реализовати, а не из политичких разлога. Никада се страни капитал не долази из политичких разлога. То за свет не постоји.

Тога више у свету нема. Ако идемо у процесу усаглашавања, да отворимо једно по једно питање. Два најактуелнија питања су састав Већа републике и састав Републичке владе.

Пошто сте владајућа партија у Црној Гори, можете да изађете са конкретном иницијативом. Понудите компромисно решење да се у Већу републике усвоји тај пропорционални принцип а да се личност за председника Владе одреди тако и тако. И, да иде онда пратећи принцип пропорционалности код састава Савезне владе. Ја бих тако урадио. То је ако се иде отворених карата.

Конфедерација и федерација два типа сложене државе

Ако има неки други циљ или код вас, или код ваших главних политичких противника у Црној Гори, или овде у Србији, онда је то већ нешто друго. Тада то измиче политичкој контроли и нама политичарима као основа за дијалог, онда

се то води у неким другим сферама, ко ће кога да надмудри. Ко ће коме да напасти, ко ће кога да уништи. Мислим да ми не треба да оперишемо са те три категорије, нити некоме да терамо пакост, нити кога да надмудримо, нити кога да уништимо. Ево, да идемо кроз дијалог ка конкретним решењима, а после ће народ да сагледа наш учинак у том дијалогу и појединачни допринос изналажењу позитивних резултата и поправљања стања у држави. То би били начелно наши ставови, и мислим да сам све ове главне конце пратио, који су били садржани у твом излагању.

Жељко Штурановић: Ниси ми рекао нешто о нашем концепту о редифиницији односа између Србије и Црне Горе на новим демократским принципима и овим принципима које сам ти изложио.

Др Војислав Шешељ: Рекао сам и о томе, можда не на тако директан начин.

Прво морамо разликовати суштинске демократске принципе од принципа федерализма и принципа конфедерализма. Федерација и конфедерација су два типа сложене државе, односно заједнице држава, које немају никакве суштинске везе са демократијом. Федералне државе могу бити и демократске и недемократске. Тако исто и конфедерација. Значи, те две ствари морамо до краја разјаснити.

Основни принцип демократије је један човек, један глас. Код тог принципа се врше корекције у случају да постоји огромна диспропорција у броју становника, како је у овом случају код Србије и Црне Горе. Та корекција је направљена у Савезном уставу. Да ли ће се та корекција мењати и на коју страну, може и о томе да се разговара, а да се Устав може променити само кроз Уставом прописан начин. Знате, то је што се тиче демократских принципа.

Даље, питање слободе штампе. Ми смо за приватизацију свих медија. Ми се и овде боримо за ту приватизацију. Тешко иде, додуше. Били смо заокупљени другим проблемима. Нисмо успели да средимо стање ни на државној телевизији, ни у компанији "Политика", и тако даље. Ја сам их и синоћ напао и тражио од Савезне владе да укине лист "Борба", да га прода, да прода зграду и да тим парама исплати резервисте. То ми је била идеја.

Значи, има много проблема и мислим да можемо наћи заједнички језик о тим питањима, кад је реч о питању информисања. Што се тиче грађанских слобода и права, оне су декларативно обрађене у Уставу. Питање је колико се у пракси поштују. Некад се поштују више, а некад мање. Некад више у Србији, некад више у Црној Гори, али и једна и друга федерална јединица су имале велике проблеме с поштовањем конкретних грађанских слобода и права. Не морам сада да вам причам са чим се све Српска радикална странка суочавала кроз ових девет година парламентаризма, па да вам изнесем конкретне доказе.

Разговор о избору начина за решење конфликта

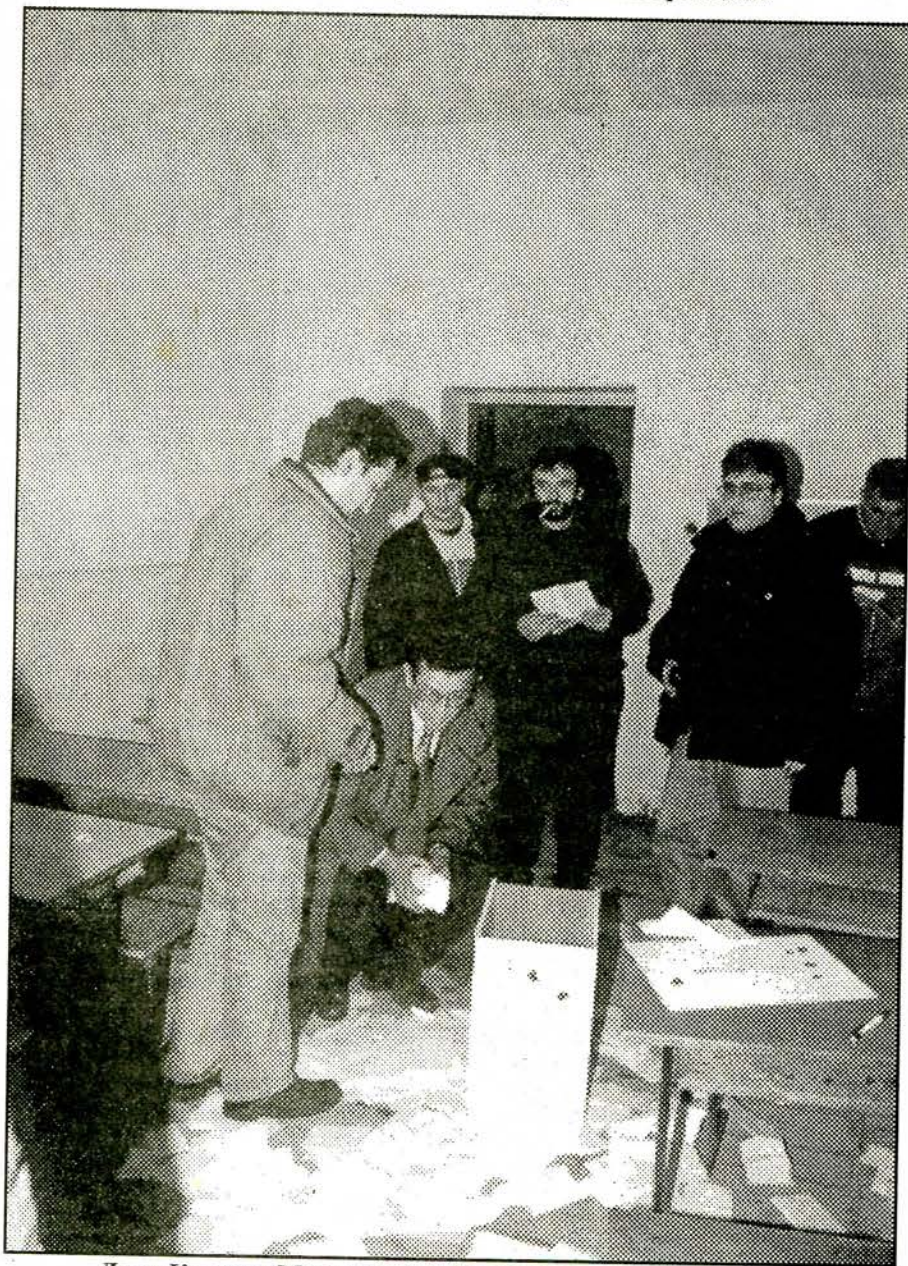
Жељко Штурановић: Најмање проблема се има у Црној Гори.

Др Војислав Шешељ: Значи, што се тиче демократије. Што се тиче федерализма, да видимо за који смо концепт. Ми сад имамо једну мешавину федералне и конфедералне државе. Који ће ту елемент превагнути, то је кључно питање. Ја осећам да је ваше инсистирање у правцу конфедерализма. Наше је у правцу јачања федерализма. Треба да разговарамо, можда и ово није нека непремостива препрека међу нама, да видимо, да свако изнесе своје мишљење.

Ако се сећаш, ја сам у предизборној кампањи, кад сам рашчлањивао у једној емисији црногорску политичку сцену, па отприлике странке на тај начин дефинисао. Српску радикалну, која је угњетена, од СНП који је за постојеће стање, од ДПС-а, који је за елементе конфедерализма до отворених сепаратиста, какви су либерали, мислим да сам баш тим редом то и образлагао. То су реалне чињенице нашег политичког живота.

Да видимо како да рашчлањимо те реалне чињенице, да видимо где имамо додирне тачке, ако их имамо. Ако немамо додирних тачака, ако негде наиђемо на непремостиве препреке, идемо на нове изборе. Нека нам избори буду једини начин решавања политичких конфликта, ништа друго, ни Војска, ни полиција. Онај ко се први лати оружја у нашој земљи, сматрам да ће страдати. Страдаће и други, нико ту не може да прође без лоших последица, али најгоре би било да нам се наметне неки нови грађански рат.

Можемо га избећи. Није нам нужан тај грађански рат и нико га не жели. Убеђен сам да га нико не жели. Да не дозво-

Да на Косову и Метохији није било избора на онакав начин, српски радикали би већ били водећа странка

лимо да нам се са стране мешају и да видимо како један по један проблем можемо да разрешимо.

Кроз процес решавања проблема, неко ће извући дебљи крај, неко тањи крај. Али то је природно у политичком животу, па нека свако буде довољно интелигентан, довољно умешан, довољно способан. И ако ништа друго, постоји нешто што се зове снага јавности. Наше искуство је да треба највише полагати на ту снагу јавности, наше страначко искуство. Да се све расправе воде отворено без икаквих закулисних договора. Сваки закулисни договор је до сада био погрешан. Ми смо најмање учествовали у закулисним договорима.

Ваша партија је више учествовала. И овај други супарнички тим, а некад сте били у истој партији. Ја се сећам 1997, ми смо гласали против Милошевићевог избора а ваше обе партије су биле за његов избор, је ли тако било?

Жељко Штурановић: Тада смо били једна партија.

Др Војислав Шешељ: Тада сте били већ попенани.

Жељко Штурановић: Не, једна партија.

Др Војислав Шешељ: Ваш је распад био у марту.

Жељко Штурановић: Није званично био.

Др Војислав Шешељ: Ја знам да су оба крила гласала.

Жељко Штурановић: Али је то била једна партија. Дошло је до подела, али је била једна партија.

Др Војислав Шешељ: Борили сте се око страначког назива.

Жељко Штурановић: Још смо формално били ДПС.

Др Војислав Шешељ: Говорили смо о проблему Већа република и мислим да смо га разјаснили. Постоји и проблем Већа грађана. Поцепале су се две партије у Црној Гори, једна владајућа и једна опозициона. Једно крило владајуће партије је задржало стари назив. У Већу грађана су остала два крила. Поцепала се и народна странка. У Већу република је задржала посланике једног крила, а у Већу грађана посланике другог крила. На примеру Народне странке да видимо који је фактор био пресудан. У Црној Гори, где је ваша партија доминантна, признато је једно крило као регуларно, је ли тако? На савезном нивоу признато је друго крило.

Како изаћи из оваквог проблема?

Косово и Метохија

– сметња савезним изборима

Дамјан Шећковић: Ова нема ни 4.000 бирача.

Др Војислав Шешељ: Нема ни Килибарда. Сви у коалицији поклањали сте му мандате. Ваше је право да поклањате мандате коме год хоћете. Поклонили сте и Социјалдемократима и Килибарди мандате. Имали би исто толико гласова и да нисте били са њима у коалицији.

Међутим, социјалдемократи никада нису сами изашли на изборе у Црној Гори. Килибарди су демократе дошле у Скупштину, да би имао кворум. То је радио и Драшковић, Милошевић. Ми никада то нећемо. Народ не треба убеђивати да постоји нешто што се зове Килибардина странка или народна странка.

Ја добро познајем прилике у Црној Гори. Није то битно, битно је да овај програм можемо решити само изборима. Требало би спровести изборе на свим нивоима. Оно што нас спутава као Српску радикалну странку, то је ова ситуација на Косову и Метохији. Било би опасно да држимо савезне изборе у овој ситуацији. То је једна сметња.

Ако се тамо релативно нормализују околности и ако изађемо на изборе, на целој територији, постоји још једна опасност, а то су интереси великих сила поводом Косова и Метохије. То не би одговарало ни Србији ни Црној Гори. Не верујем да би се нашао озбиљан политички мандатар у Црној Гори који би то подржао. Постоји опасност. Свесни смо ми тога.

Да се вратимо на оно што нам је сада основно. Један овакав састанак неће решити ништа. Треба да видимо који су то проблеми, треба решити и ово питање Већа република и питање Савезног већа.

Савезна влада мора бити на пропорционалној снази политичких партија

Ми смо понудили оставке. Нама не дају да изађемо из Владе. Ми смо изразили спремност да уђемо у Савезну владу, али истовремено смо инсистирали да и ви уђете, по основу полазних принципа, и све релевантне политичке партије које имају посланичке групе и ових пар патријархалних странака могу да уђу у једну посланичку групу. Значи, спремни смо да уђемо у Савезну владу са свим озбиљним партијама. Већина те владе мора бити пропорционална нашој снази и у једном и у другом дому Савезне скупштине. Око мандатара можемо да разговарамо и око коначних решења у Влади. Све може бити предмет разговора. Апсолутно све.

Дамјан Шећковић: Како видите принцип равноправности, ми на томе инсистирамо?

Принцип равноправности дефинисан Уставом

Др Војислав Шешељ: Тај принцип је дефинисао Устав. Устав каже да су федералне јединице равноправне а онда разрађује ту равноправност и доводи у склад два принципа. Главни принцип демократије, један човек, један глас, и принцип федерализма, односно равноправности федералних јединица. Да би се та два принципа усагласила, био је нужан неки компромис. Компромис је нађен у структури Већа грађана. Оно у основу почива на принципу један човек, један глас, али постоји гаранција да при кори-

шћењу тог принципа ни једна федерална јединица не може имати мање од 30 посланика. Тај принцип је усаглашен. Можда то није најбољи начин усаглашавања ова два елементарна принципа.

Можда постоји бољи принцип, хајде да га нађемо, да разговарамо о томе. Али докле га не нађемо, постоји овај. А кад је реч о осталим органима федерације, они се конституишу на бази конституисања Савезне скупштине. Тражи се средња вредност Већа република и Већа грађана. Тако да је овај принцип један човек, један глас, два пута коригован.

Коригован је у Већу грађана начелом да ниједна федерална јединица не може имати мање од 30 посланика и коригован је појављивањем горњег дома, где су обе федералне јединице заступљене са истим бројем посланика. Средња вредност састава једног и другог дома, представља неки кључ за конституисање осталих савезних органа.

Жељко Штурановић: То размишљање ваше странке о овим питањима из Савезне владе и Већа грађана и начина промене Устава, "држи воду" у нормалним околностима, али сада имамо услове који нису нормални. Нису нормални, са аспекта већинске Црне Горе, савезне институције су искомпромитоване.

Савезна влада је за нас нелегална и нелегитимна, Савезна скупштина такође због Већа република првенствено. А, слажем се потпуно са твојом анализом и око Већа грађана да легитимитет Већа грађана се може озбиљно довести у питање. Према томе, како нелегитимне институције могу спровести овај поступак. То је питање које претходно морамо да разрешимо. Ти знаш да ми не учествујемо у раду Савезне скупштине из два разлога.

Један разлог је тај што је Савезна влада предлагач закона, па нећемо на тај начин да дајемо легитимитет из разлога о којима сам говорио, а други разлог што посланици у Већу грађана, који имају какав такав легитимитет изражавају солидарност са својим колегама из Већа република, којима се не дозвољава учешће у раду скупштине.

Према томе, то је прва ствар први ниво који морамо да имамо у виду и ту је наш захтев да се савезне институције у најхитнијем року морају привести реду, односно ускладити са већинском вољом грађана и у Србији и у Црној Гори, да би ишли на неке промене Устава.

Др Војислав Шешељ: Али, како би онда Веће грађана привели томе?

Жељко Штурановић: Говорим сада о Већу република.

Др Војислав Шешељ: Хајдемо прво Веће грађана.

Жељко Штурановић: Око Већа грађана морамо наћи решење. Овај твој систем теоријски "држи воду". Да Савезна влада буде пропорционална броју посланика, колико имају које партије у Савезној скупштини. Али и сам знаш, то си сам рекао, да постојећи састав Савезне владе није одражавао политичку вољу ни Србије, ни Црне Горе, Црне Горе посебно.

Избацили из седла левичарске партије: радикали због другачије равнотеже инсистирају да у редефинисану Републичку владу уђе и Вук Драшковић, без обзира што је блесав и наркоман

Др Војислав Шешељ: Нема другог. Хоћемо изборе за Веће грађана. Одмах ћемо се договорити да саопштим да су наше две партије за ванредне парламентарне изборе за Веће грађана.

Жељко Штурановић: Али наше интересовање је, пре свега, за Веће република, да наша делегација буде у Већу република, ти си говорио о томе, ти мислиш да је пропорционални систем, прави систем.

Др Војислав Шешељ: Ви имате апсолутно власт у Црној Гори.

Жељко Штурановић: Ти си ту теоријски у праву. Можда ја тако мислим. Али и сам знаш, да Устав ту не обавезује републику. Постоји дух Устава, али ти говориш о духу Устава, дух Устава исто тако каже да савезни премијер мора бити из већине. Дух устава каже, додуше не директно. Када дух Устава каже да су републике равноправне у оквиру југословенске заједнице, дух Устава подразумева...

Др Војислав Шешељ: То је по уставноправној теорији, Жељко, другачије. Прво, имаш пример Америке, која је једна скоро доследно изведена федерација. У Америци имаш председника из демократске странке, имаш читав низ гувернера из републиканске странке. Не мора бити иста владајућа партија и на савезном и на републичком нивоу. То нигде

не стоји у Уставу. Устав омогућава и подразумева да некада једна партија буде на савезном нивоу владајућа, на републичком нивоу мањинска и обратно. Ово су принципи федерализма.

Жељко Штурановић: Да ми кажемо имамо чврст став званичне Црне Горе, да председник буде из Нове демократије или из Демократске странке српске, иако знамо да та партија не одражава већину.

Др Војислав Шешељ: Можете али треба да располагете са довољно гласова да га изаберете. Није премијер онај иза кога стоји власт и у једној и у другој федералној јединици. Премијер је онај иза кога стане апсолутна већина посланика и у једном и у другом дому Савезне скупштине. Такав је Устав. Устав сте ви писали, ја нисам.

Жељко Штурановић: Ти знаш да је тај Устав написан за седам-осам дана.

Др Војислав Шешељ: Ја бих га написао за 24 часа боље. Правно су ствари чисте. Процес редефинисања траје дуго.

Компромис уз одрицање

Жељко Штурановић: Не мора да траје дуго.

Др Војислав Шешељ: Не верујем да је могуће за тако кратко време, знајући ка-

ква је процедура доношења Устава. Онај Устав је у крајње неприродним условима донесен.

Жељко Штурановић: Можемо се договорити политичким консензусом и на другачији начин.

Др Војислав Шешељ: Како на другачији начин.

Жељко Штурановић: Доношење Устава.

Др Војислав Шешељ: Јесте, али ја као реалан политичар не очекујем да је могућ тако брз политички консензус, а могуће је постићи нешто друго. Могуће је постићи компромис, да се свако одрекне дела својих претензија и да се нађе неко одговарајуће решење и да сузимо ствар, да после оставимо целу расправу редефинисану.

Пре свега, њен економски аспект, један од најпроблематичнијих, јер имамо тенденцију стварања два феуда у економском смислу и ужасне монополе, да се нико не може слободно бавити економским пословима ни у Србији ни у Црној Гори. Ми смо сад у таквој ситуацији и ја говорим отворено о томе, али то захтева неку дужу расправу.

Постоје два питања које одмах треба да ставимо на сто и да тражимо компромисно решење, то је питање Савезне владе и питање Већа република.

Жељко Штурановић: И треће питање је питање дефинисања односа.

Др Војислав Шешељ: Можемо и то питање, али ја ти кажем то питање ће изазвати дужу расправу, ово су два питања које можемо одмах да расправимо.

Жељко Штурановић: Оно што је проблем јесте у томе, што се у свим причама говори о томе, то треба дати Црној Гори. Не треба дати то Црној Гори, то јој припада.

СРС и за евентуалне изборе за Уставотворну скупштину

Др Војислав Шешељ: Овде нема шта ни да се даје, ни да се одузима. Овде постоји Савезни устав, постоји савезна држава. Савезна држава има своје Уставом утврђене надлежности - права и обавезе. Нити јој то може ко одузети на противуставан начин, нити јој ко шта може додати на противуставан начин док се Устав не промени.

А, Устав прописује на који ће се начин он сам мењати. Другог начина нема, осим евентуално избора за Уставотворну скупштину, да се и ту политичка воља и политичка сагласност постигне, а то је већ нешто друго, што ствара проблеме друге врсте.

Жељко Штурановић: Добро, то су оне разлике у политичком програму о којем сам ја говорио у старту. Ми гледамо на те односе другачије. Ако хоћемо да имамо стабилну заједницу, морамо одржавати већинску вољу две федералне јединице. Ако из политичке опозиције једне или друге федералне јединице, не одражава политичку вољу то је узрок нестабилности и то актуелна криза показује.

Др Војислав Шешељ: Инсистирање на овом принципу, ти тераш две владајуће партије у Србији и Црној Гори да по сваку цену морају правити коалицију на савезном нивоу, а зашто би их терао? Можда ће радикалима бити погодније у неком моменту да праве с твојом партијом коалицију него са социјалистима из Србије.

Жељко Штурановић: Али је то узрок нестабилности.

Др Војислав Шешељ: Ако функционише правна држава, ту нема нестабилности. Ту постоје нестабилности кад не фу-

ви нама направите уступак око назива савезне државе.

Жељко Штурановић: Ово су ствари око којих нема трговине. Ово је заштита националних и државних интереса Црне Горе.

Др Војислав Шешељ: Ово је Жељко ствар компромиса.

Жељко Штурановић: Ово је један минимум испод кога се не може ићи.

Др Војислав Шешељ: Али, ако ти дођеш са захтевом - или прихватате наш концепт редефинисања или нема компромиса, где је онда ту дијалог?

Радикали за проширење Врховног савета одбране

Др Војислав Шешељ: Ја сам апсолутно за економску либерализацију, али у Владу заиста није стигао никакав папир за који се причало да је послан. Ја сам само у неким новинама прочитао нешто зашта се тврдило да представља вашу платформу. То је био "Сведок", "Блиц" и још неким. Постоје, на пример, ствари где се ја не бих сложио, ако је то заиста ваша платформа - да се дели војска или да се одвојено командује војском. Ја

Непотребна Уредба председника Милутиновића: подразумева се да када министри поднесу оставке, морају да обављају ресорне послове док не предају дужност

нкционише правна држава и кад постоји економско-финансијски монопол. Они су ту узрок нестабилности.

Слободан Милачић: Узрок нестабилности је и тумачење једног типа федерализма.

Др Војислав Шешељ: Није ово тумачење једног типа, ово је извлачење консеквенци из садашњег нашег Устава, садашњег нашег уставног уређења. Ја не могу претендовати сада да ћете ви приста и да ће социјалисти Србије или СНП или било ко други приста на концепт Српске радикалне странке, на наше дуго-рочно програмско опредељење.

Пошто не могу то да очекујем, ја се онда држим постојећег Устава, све док се не створе услови да се нешто друго промени. Ако ћемо сад неке ствари да мењамо, хајде да видимо, можда ћемо нешто усагласити. Можда ако ви пристајете да променимо изглед заставе у садашњем Уставу, можда бисмо ми вама пристали на неки компромис не неком другом пољу. Хајде да видимо и то. Можда

Жељко Штурановић: Није наш став - узми или остави. Није наш став такав.

Др Војислав Шешељ: Разговарамо о свему. Нема ниједно питање о коме нећемо разговарати, јер смо се ту сагласили. То је већ почетна сагласност. Да идемо даље, где се можемо усагласити. Да не потенцирамо сад оно где и ја и ти знамо да нећемо постићи сагласност, је ли тако. Хајде да потенцирамо оно где ћемо постићи сагласност. Да се на томе базирамо, а оно где не можемо данас, можда ћемо моћи сутра или прекосутра.

Не треба очекивати да можемо за пар дана све разрешити. Немогуће. Нашли смо се ко пиле у кучинама. Осамдесет година постоји једна држава, која је саздана тако, како је саздана и сад гледамо како да спасимо живу главу. Егзистенцијално смо угрожени.

Жељко Штурановић: Спасићемо је и овако веруј ми. Овако ћемо је спасити. У односима између једних и других, нећемо сметати остварењу неких стратешких економских циљева. О мојој причи о либерализацији, потпуно се слажемо.

сам за то да војска остане јединствена. Али да се афирмише Врховни савет, ја сам неки текст прошле године објавио у "Великој Србији", ја тражим проширење Врховног савета одбране. Не само три председника, него и савезни премијер, министар одбране и начелник Генералштаба и републички премијер.

Жељко Штурановић: Зашто сада ниси дигао глас као релевантни политички фактор? Били смо у стању, каквом смо били. Зашто председник једне федералне јединице који је по функцији члан Врховног савета, није позиван на седнице Врховног савета?

ДПС не признаје Савезну скупштину

Др Војислав Шешељ: Да ли је уопште било тих седница?

Жељко Штурановић: Је ли то катастрофа, земља је у рату, а нема седнице Врховног савета.

Др Војислав Шешељ: Зашто нисте тражили расправу у Савезној скупштини о томе?

Жељко Штурановић: Не признајемо Савезну скупштину. Ту је проблем о коме ја причам. Не признајемо ту Савезну скупштину, јер не дозвољава нашим легитимним посланицима...

Др Војислав Шешељ: Жељко сећаш се да су нама отели 11 посланичких мандата у Савезној скупштини. Могао сам и ја да кажем - не признајем Савезну скупштину. Формално правно би био у праву, али шта би тиме добио. Наставили смо да се боримо, па некад чак и да се тучемо с полицијом, али да преживимо.

Жељко Штурановић: То су другачије позиције. Ти си тада бранио твоје страначке интересе.

Др Војислав Шешељ: То мени нису били страначки интереси. То су мени били интереси и Србије и Црне Горе и целог српског народа, јер су нама били отети мандати из Црне Горе и Србије на исти начин.

Ми имамо још теже искуство у Црној Гори, тамо су нам осам мандата отели. Ниједан посланик нам није издано странку, онда су свих осам били избачени.

Жељко Штурановић: То је катастрофа наше државе. Имамо ли сада у Већу грађана, Војиславе? ДПС која је најјача партија у Црној Гори, осам посланика. Српска народна странка, која на нивоу статистичке грешке о чему си ти говорио има осам посланика. Да ли то одражава политичку вољу?

Излаз из апсурдне ситуације – избори

Др Војислав Шешељ: Како да решимо тај проблем? Под претпоставком да избацимо Булатовићеве посланике, па да се каже ви сте већинско крило поцепане странке, они да се избаце. Како ћеш избацити СНС? Да прогласиш Килибарду да је он главнина странке. То је смешно. Њих бар има 8. Килибарда нема ни осам чланова странке. Знаш, долазимо у једну апсурдну ситуацију. Излаз из апсурдне ситуације су нови избори. Крећемо на нове изборе за Веће грађана. Хајде да усвојимо принцип да Веће република треба да буде пропорционално, или, хајдемо и на нове изборе за Веће република, тако што ће се у Црној Гори непосредно бирати 20 посланика, у Србији непосредно 20, па ко се избори, можда ће твоја странка изборити свих 20.

Жељко Штурановић: А како ћемо око Косова?

Др Војислав Шешељ: Оставићемо празна места. То можемо и на републичким изборима оставити као празна места, али ја вам кажем да је то проблем. Ја сам скренуо на то пажњу, зато се ми тако ватрено не залажемо за изборе на свим нивоима. Због тога, може се и тај проблем премостити на неки начин, али увек остаје нешто фелерично. Али, ево најбољи је начин да разрешимо кризу савезне државе, савезним изборима, а да усагласимо ових неколико принципа.

Жељко Штурановић: Најбољи принцип да савезне институције које не признаје већинска Црна Гора, доведемо у склад са већином вољом у Црној Гори.

Др Војислав Шешељ: Па знам, али онда се поставља питање да ли ће то бити у складу са већинском вољом из Србије?

Жељко Штурановић: Зашто неће Војиславе?

Захтеви ДПС базирани на субјективним проценама

Др Војислав Шешељ: Зашто није у складу са већинском вољом Црне Горе? Сада улазимо у сверу субјективних процена.

Жељко Штурановић: Јесмо ли ми Војиславе из Црне Горе, ево, то си питање ти поменуо, кад је био избор савезног председника, већинска Црна Гора тада, да се спровео референдум изјашњавања, тајно, шта ја знам, не би била за то да Слободан Милошевић буде председник савезне државе. Али смо ми сматрали да најјача политичка снага Србије њега предлаже.

Ја сам то рекао у уводном излагању. Ми немамо амбицију да вршимо изборе у Србији и ми немамо амбиције да бирамо у име Србије, али не може ни Србија у име Црне Горе.

Др Војислав Шешељ: Није то бирање у име Србије на савезном нивоу. Да смо имали боље међустраничке односе, могли смо се договорити. Ево, да се ја кандидујем, да ме ви подржите да будем савезни председник.

Жељко Штурановић: Одмах да нам укинеш све републичке институције.

Др Војислав Шешељ: Можда бисте лакше са мношом нашли заједнички језик, ко зна, полако. Није то сада битно, али ево, могла је и таква ситуација да се деси, је ли тако. Десило се оно што се десило. Не вреди јадиковати - шта би било кад би било. Само шта нам се десило, десило нам се.

Жељко Штурановић: Него поштовање принципа.

Др Војислав Шешељ: Ово што нам се десило је само једно искуство, ништа више. Устав прокламује један принцип, начелан, значи необавезан - ако је из једне републике председник, из друге је премијер. Он не каже из које партије, на који начин и шта ја знам. Могла је Српска радикална странка из својих редова, иако у Црној Гори нисмо ни парламентарна странка...

Жељко Штурановић: који каже да је основни принцип равноправности федералних јединица.

Др Војислав Шешељ: Јесте, и он дефинише ту равноправност и одређује структуру Већа грађана и Већа република и усаглашава два принципа: демократски принцип један човек, један глас и федералистички принцип равноправности федералних јединица. Он та два принципа доводи у склад, правећи компромисе међу њима. Не можеш два принципа оставити без компромиса.

Жељко Штурановић: Зар и ово што је правно питање тумачимо нас двојица на

различите начине. Није знак да је недоречен постојећи уставноправни систем и да га треба...

Др Војислав Шешељ: Недоречен је и ја сам за то да кренемо у редефинисање. Ја сам за то да отворимо расправу кроз уставну комисију, да наставимо дијалог међу странкама, али да имамо више оваквих сесија.

Жељко Штурановић: Али ја сам се обратио уставној комисији Савезне скупштине, која ме не признаје.

Др Војислав Шешељ: Имате ли чланове уставне комисије?

Жељко Штурановић: Па, имамо чланове, али не признају то због Већа република.

Др Војислав Шешељ: Шта ћемо да радимо?

Жељко Штурановић: Може у комуникацији влада као државних органа. Једна је могућност да савезне институције под хитно доведемо у ред, у складу са већинском вољом грађана. Друга је могућност да то иде преко институције Владе.

Др Војислав Шешељ: Али како ћемо Веће република довести у склад са већинском вољом?

Жељко Штурановић: Прихватите нашу делегацију.

Др Војислав Шешељ: Али то је искључиво ваша воља, није то већинска. Већинска је воља ако у делегацији из Црне Горе ви имате већину, а где вам је опозиција? Јесте ли формално-правно у праву? Нисте.

Жељко Штурановић: А зашто? Где пише у Уставу да мора бити већински?

Радикали се залажу за пропорционалну заступљеност

Др Војислав Шешељ: Па постоји дух Устава. Српској радикалној странци је стало да све странке буду пропорционално заступљене због нашег искуства пре свега, јер ми знамо шта значи бити избачен из Већа република, и у целом једном мандату није нас било. Ја мислим да су и опозиционе странке у Србији за тај принцип, бар су биле до неки дан.

Жељко Штурановић: Али по тој солуцији, где је равноправност Црне Горе? Јер, у делегацији Црне Горе имаћеш заступљене политичке партије, које више воде о интересу Србије, него о интересу Црне Горе.

Др Војислав Шешељ: То је друго питање. Ако такве партије добију гласове на изборима, онда из тога извуци закључак да има један проценат грађана у Црној Гори, који више о томе води рачуна, него о ономе што би ти желео.

Жељко Штурановић: Али тај један проценат, који је мали, у конкретној ситуацији добија превагу у односу на већину у Црној Гори.

Др Војислав Шешељ: Пошто је ово дијалог међу политичким партијама, ево, ја да кренем од интереса своје странке. Није мој интерес да ти у Савезној скупштини будеш јачи, него што си реално јак. У Црној Гори ти си јак колико? Заједно ваша коалиција је имала 60%. Ни-

је мој интерес да ти који у Црној Гори имаш 60%, у Веху република имаш 100%. Мој интерес да ти будеш што мањи, да бих ја био јачи, а није мој интерес да ти будеш већи него што си реално велики.

Жељко Штурановић: А зашто ћеш ти бити јачи?

Др Војислав Шешел: Увек сам ја јачи, кад ми је конкуренција слабија.

Жељко Штурановић: Али нисам ја теби конкуренција.

Др Војислав Шешел: Извини, ја имам странку и у Црној Гори и у Србији. Како нисам?

Слободан Милачић: Кад су две федералне јединице, онда је то принцип мајоризације.

Др Војислав Шешел: Није то принцип мајоризације, а имаћеш ти можда више гласова из Србије у Веху република, него што ћеш изгубити у црногорској делегацији, ако опозицији даш мандате. Чекај, можда ћеш се са мном усагласити. Умало нас двојица да се сагласимо, да не би Гајевића, да није био онако сметен какав је, ми би оборили буџет прошле године, је ли тако? Ти препустиш Гајевићу, хајде договори се са Гајевићем, а Гајевић у чуду, не зна шта га је снашло, и постави неке друге ствари, не могу сада тачно да се сетим детаља, и то пропаде, је ли тако? Можда ћеш сутра са нама наћи заједнички језик, па ћемо надвладати и социјалисте из Србије и њихове савезнике из Црне Горе.

Жељко Штурановић: Али како ћеш ти бранити националне интересе Црне Горе, кад не признајеш ни црногорску нацију?

Др Војислав Шешел: Да ли ти мени негираш српство?

Жељко Штурановић: Не.

Др Војислав Шешел: Да ли и себи негираш српство?

Жељко Штурановић: Ја се пишем као Црногорац. Ја сам ти одговорио.

Др Војислав Шешел: Избегао си ми одговор. Кад се каже српство, да ли ту видиш себе и мене?

Жељко Штурановић: Другачије, ја се пишем као Црногорац, ти се пишеш као Србин.

Др Војислав Шешел: Кад се каже српство, јесмо ли ја и ти у томе? Хајде да видимо.

Жељко Штурановић: То није тема овог састанка.

Др Војислав Шешел: Хајде да се изјаснимо са да, или не.

Жељко Штурановић: Али говорим о томе да из Црне Горе постоје политичке партије, ти знаш добро, познајеш добро политичку сцену којима су важнији интереси Србије, него Црне Горе, и у таквим условима долази ово о чему говори професор, о мајоризацији и губљењу равноправности Црне Горе у заједничкој држави.

Заједничка држава окружена бројним непријатељима

Др Војислав Шешел: Жељко, сувише је субјективан критеријум вредновања. Ти некоме намећеш да он више воли Србију него Црну Гору. Ако ћемо о томе, ја највише волим Црну Гору. Кроз сво сво-

је детињство, ја сам у Црној Гори видео неки Олимп, за све. Ти знаш одакле сам ја и одакле су моји, даљим пореклом из Црне Горе. Ти мени не можеш рећи да више волим Србију него Црну Гору. У најмању руку волим подједнако и једну и другу, а волим и заједничку државу.

Нисам задовољан овом каква је сада, желео бих бољу заједничку државу. Е сада какву, и хоћемо ли успети да је створимо, то је дуго питање и на дужу стају, а сада да сачувамо ову каква је, да је. Тренутно немамо бољу, а и она нам је у опасности. Има много непријатеља. Дај да то превладамо, ако ја могу да прећем преко тога, што ме је неко хапсио пет пута, у затвору држао, што сам добијао батине од полиције, што сам протеривао, дакле, говорим ти о искуству из Србије и о искуству из Црне Горе.

Жељко Штурановић: Није то питање личних односа.

Др Војислав Шешел: Има и личних односа. Ја знам из искуства да нема веће мржње него што је мржња између дојучерашњих припадника исте партије. Нису само политички разлози. Кроз историју наше партије ја бих вам доказао да нису историјски разлози. И да су се чак карте мешале и неко ко је данас на оваквој позицији, пре неколико година је био на другојачијој итд. Немојте да улазимо сад у то. То је друга нека расправа.

Зато бих ја то свео на неколико питања где рачунамо да се можемо усагласити. Ја бих одмах био иницијатор једног компромиса - везивања питања Савезне владе и Веху република. То су нам два најургентнија проблема. Ако испливамо из та два проблема у мирној атмосфери ћемо водити даљу расправу.

Жељко Штурановић: Али можемо испливати једино на овај начин о коме ми говоримо.

Др Војислав Шешел: Друго, политичка сцена Србије ће доживети битну прекомпозицију. Први избори ће донети ту прекомпозицију. Да није било избора на овакав начин, прошли пут на Косову и Метохији, већ би радикали били водећа странка. Имамо 83 посланика, независно од Косова. Имамо и неколико са Косова у тој групи али није битно. Ми би били појединачно најјачи.

Жељко Штурановић: Шта је ово што се сада пише. Сутра доносите законе о локалним изборима.

Др Војислав Шешел: Не, није то сутра на дневном реду. Јуче је требао да буде састанак шефова посланичких група са Ратком Марковићем, потпредседником и Горданом Поп Лазић, министром за локалну самоуправу, да се почне расправа о Нацрту закона. А тај закон је завршен још у мају прошле године и носила га је наша делегација, нудила Шиптарима у Приштини као предмет дијалога. То је сада Вук извикао. То уопште сутра није на дневном реду, нити је материјал достављен. То су само неке патке. Он час овако, час онако. Имаћете ви прилике да га упознате са разних аспеката, не брините ништа.

Што се тиче Савезне владе постоји наш принципијелни пристанак да партиципирамо у Савезној влади. Како? Пропорционално нашој снази у Веху

грађана и Веху република. Има нас 16 у Веху грађана од 138, који је то проценат? Има нас четири од 40 у Веху република, који је то проценат? Десет посто у Веху република, колико нас има у Веху грађана, тражи се средња вредност, то је оно што представља нашу аспирацију код реконструкције Савезне владе.

Жељко Штурановић: Теоретски захтев је у реду али у постојећим условима и постојећој структури и у Веху грађана и у Веху република, знаш и сам до чега доводи. ДПС би у таквој варијанти имао исти број као и СПС.

Др Војислав Шешел: Хајдемо на изборе.

Жељко Штурановић: Да ли изборима решаваш Веху република.

Др Војислав Шешел: Хајде и ту да мењамо законе. Уставни суд је оспорио црногорски оспориће и србијански закон. То је прилика да донесемо нове законе и да идемо на директне изборе и за Веху република. Хајде да постигнемо политички договор. Обрадоваће се грађани и у Србији и у Црној Гори.

Слободан Милачић: Савезни уставни суд није ни требало да расправља о томе.

Др Војислав Шешел: Требало је да расправља. Реч је о институцији савезне државе, како није. То је институција савезне државе и морао је Савезни уставни суд да расправља. Нажалост, кад смо ми подносили захтев пре неколико година, онда нас је одбио, што говори о политицији.

Дух Устава се тумачи правном теоријом

Али не могу републике саме произвољно да регулишу изборе. Оне могу да утврде да ли ће бити већински, да ли ће бити пропорционални, да ли ће бити непосредни избори или ће бити посебни као што јесу посебни. Не могу да мењају сам дух Устава. Не могу да кажу да ће у Србији Српска православна црква да одређује те делегате као што Ђинђић тражи да нам Владу Синод поставља, да ли сте чули те његове изјаве, а у Црној Гори ће митрополија црногорско-приморска, или ова црногорска новокомпонована православна црква да поставља.

Ако је то потпуна слобода федералних јединица онда можемо и да до таквог апсурдног примера да дођемо. То не би било у складу са духом Устава. Дух Устава је базиран на потреби да сви грађани буду представљени у репрезентативним телима, у скупштинским телима, пропорционално својој израженој вољи. То је дух Устава. Да би се спречиле неке друге негативности, ту се одређује цензус итд.

Жељко Штурановић: То је произвољно тумачење. Правно тумачење пише у Уставу, Војислав. Тамо каже - републички закон.

Др Војислав Шешел: Није баш произвољно. Дух Устава се не може произвољно тумачити. Дух Устава се тумачи правном теоријом. Не може произвољно.

Слободан Милачић: Оно што вам одговара је дух Устава.

Др Војислав Шешељ: Да ли нам је Устав заснован на елементарним демократским принципима. Јесте. Из елементарних демократских принципа проистиче да не може да постоји тиранија већине у једној федералној јединици. Тамо где треба једна федерална јединица да се репрезентује на вишем нивоу власти, она се мора репрезентовати пропорционално у структури своје власти на нивоу те федералне јединице. Све остало је тиранија већине. Довољно је да има-

Ми смо раскинули ту коалицију и поднели оставке. Хоће ли нас сутра разрешити, или 1. октобра то је већ друго питање. Ми смо спремни на редефинисање наших односа и са србијанским политичким партијама, па и са СПО, без обзира какви су Драшковић и његова странка.

Слободан Милачић: Да ли је то у духу овога што је председник Србије донео, да ли је то у духу ове уредбе?

Др Војислав Шешељ: Уредба је престала да важи, ми смо уредбу критиковали, уредба није била ни потребна. То се под-

Ми инсистирамо да сад у редефинисану републичку владу уђе и Драшковић. Лакше нам је, без обзира, какав је он, блесав, наркоман, и све, али се некако другачије равнотежа успоставља. Лакше нам је кад је и он ту, па наше две странке бар некада превагну својом већином него кад имамо две левицарске странке које су увек у већини.

Тако исто на савезном нивоу. Хоћемо са свим угледним странкама, хоћемо, пре свега, да разговарамо, хоћемо и да сарађујемо где нам се интереси могу ускладити. Где нам се не могу ускладити, нећемо сарађивати и готово. Али да једноставно отоплимо ту атмосферу, да се не гледамо преко нишана. Ако се данас посвађамо, то не значи да сутра нећемо да разговарамо и да сарађујемо. Посвађамо се по једном питању, сарађујемо по другом питању. То је здрав и природан парламентарни живот. Ако ћемо да се мрзимо и ако ћемо гледати ко ће коме напакостити, нема нико користи од тога, само ћемо раније поумирати, јер мржња, пре свега изједа онога ко мрзи.

Жељко Штурановић: Добро продикутовали смо.

Др Војислав Шешељ: Ја се надам да то неће бити последњи пут да разговарамо. Ми смо спремни за дијалог и с вама и с вашим главним конкурентима. Надамо се да ће тај дијалог донети неке резултате.

Жељко Штурановић: Проралили смо сва питања, разлике које постоје између нас, о томе ћемо расправљати. Оно што је битно јесте да је код вас и код нас постоји жеља

Др Војислав Шешељ: ...и добра воља.

Жељко Штурановић: Жеља и добра воља за разговором и да оно што је заједничко покушамо да извучемо. Тамо где се разликујемо, немамо амбицију ни ви ни ми, да ми можемо направити ваш политички програм, нити ви наш.

Др Војислав Шешељ: Наравно. Да смо потпуно исти, били би у једној партији.

Жељко Штурановић: Кад буде конкретизација ове платформе овај експертски тим при Влади Републике Црне Горе који ради, кад буде конкретизације те платформе, то ће бити упућено званичним органима у Србији, релевантним политичким факторима и онда ћете, наравно, ви то простудирати. Можда ћемо се поново видети и састати. Бићемо у контакту и да разговарамо. Данас смо разговарали принципијелно, а тада ћемо разговарати конкретно.

Др Војислав Шешељ: Надам се да је дијалог овим отворен, не само између наших партија него иначе. Међу свим озбиљним партијама из Србије и Црне Горе.

Жељко Штурановић: И ми се надамо. Ти знаш да смо ми покренули иницијативу да разговарамо са девет партија, то су све партије које су заступљене у Већу грађана, и ми са њима разговарамо, без обзира на разлике које постоје.

Др Војислав Шешељ: Закључујем сасатанак.

Боље динар у руци него долар на грани: за обнову порушене земље нико нам ништа неће дати, нити Американци воле да деле

те једног више него конкуренција и кажите - конкуренција нам не треба.

Жељко Штурановић: Ми сада имамо тиранију мањине.

Нема демократије без опозиције

Др Војислав Шешељ: Могли сте ви сада такав закон донети на нивоу Црне Горе, па да кажете - странка која освоји апсолутну већину гласова има све посланике у Републичком парламенту, шта ће нам онда опозиција. Нема демократије без опозиције. Ако имате опозицију у црногорској скупштини, морате имати и на савезном нивоу.

Слободан Милачић: Демократски дух је у ствари поштовање демократске већине у овом случају.

Др Војислав Шешељ: Јесте уколико није реч о тиранији режима. Ово је тиранија већине. Овде већина укида мањину.

Слободан Милачић: Ми смо прошли пут усвојили Закон.

Др Војислав Шешељ: Имамо разне механизме. Колико би нас било. Нас има шест, СПО четири, Социјалиста осам.

Вас је било 13, а социјалиста и из странке ЈУЛ-а из Србије је било 8. Нека је свих 7 Булатовићевих, и ових 8, то је 15. Ту се опет радикали појављују као значајан фактор утицаја, али више као фактор који обезбеђује законске пројекте.

разумева, кад поднесемо оставку да обављамо текуће дневне активности, док не предамо дужност. Нема вакуума извршне власти. Јавно смо критиковали, да вам донесемо наше новине, да видите да смо јавно критиковали, и на конференцијама за штампу. У нашим новинама у целини објављујемо све што кажемо на конференцији за штампу. И уосталом, дајте ми једну емисију на црногорској телевизији.

Жељко Штурановић: Даћемо ти.

Др Војислав Шешељ: Пре пар месеци сам тражио па ми нису дали. Очекујем да ћеш ти сада свој ауторитет да заложити.

Жељко Штурановић: Увек си добијао простор на црногорској телевизији.

Српска радикална странка је увек спремна за разговор

Др Војислав Шешељ: Да, па ми припремите најспособније новинаре, да ме изрешетају тамо питањима, шкакљивим питањима. Није нама сада намера, били смо 15 месеци у коалицији, да сад ногом ударимо у каблину, па да прослемо све и да кажемо - нема више никада. Постоје ове партије, свађали се ми међусобно или сарађивали, зна се шта је остало и на србијанској и на црногорској политичкој сцени. Зна се шта је остало на југословенској политичкој сцени. Нема више нових партија и остало је само мешање карата међу нама.

ДЕЛЕГАЦИЈУ РУСКЕ ДУМЕ 29. ЈУНА ПРИМИО ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ И ПРЕДСЕДНИК СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

РУСКА ДУМА МИСЛИ НА СРБЕ

Српски народ поздравио долазак руских трупа на Косово и Метохију. Пријем Савезне Републике Југославије у Савез са Русијом и Белорусијом питање опстанка државе и нације. На нивоу политичких организација договорено стварање међународног фронта против хегемоније САД и НАТО, наговестио Бабурић

Приликом званичне посете вишечлане делегације Руске думе Савезној Републици Југославији, потпредседник Владе Србије у оставци, др Војислав Шешељ срдачно је дочекао руске пријатеље и образложио им тренутну ситуацију у земљи.

Истакао је да је агресија НАТО пакта на Југославију и даље на делу, али субверзивним методама, јер се у наставку не иде на уништење и разарање, већ се форсирају активности чији је једини циљ даље комадање осакаћене отаџбине. У том контексту, др Војислав Шешељ је истакао да своју будућност српски народ везује за судбину Савеза са Русијом и Белорусијом, о чему се, у данима агресије, позитивно изјаснила Савезна скупштина Југославије.

Са своје стране, чланови руске делегације показали су добру вољу да својим војним присуством помогну останак Срба на вековним косовско - метохијским просторима, изложили закључке Думе о формирању међународног трибунала за испитивање одговорности највиших званичника НАТО у агресији на Југославију и истакли да је планирана посета Косову и Метохији под знаком питања, иако је то једини начин да се политички представници Руског парламента упознају са правим стањем на терену.

Др Шешељ: Као што знате, нама је зграда полуразрушена, мој кабинет потпуно уништен, и салон који сам највише волео. Најпре бих вам пожелио добродошлицу, у Београду, где сте увек радо виђени као наши искрени пријатељи. Долазите последњих година у све тежим тренуцима по нашу државу и народ, непосредно после НАТО агресије, која је у великој мери разрушила наше комуникације, индустријске потенцијале, а после окупације НАТО-а Косова и Метохије ситуација је још много тежа него што је била приликом нашег последњег сусрета.

Поготову због тога што се агресија на нашу земљу наставља. Агресија је само попримила друге видове. Наши непријатељи ће по сваку цену покушати да отцепе Црну Гору, Санџак и Војводину, и настојаће да оборе власт у Београ-

ду и успоставе квислиншки режим у овако осакаћеној Србији.

Нама предстоји период нових борби, нових сукоба и одбране српских позиција. Политичка партија којој припадам, Српска радикална странка, поднела је оставку на чланство у Влади Републике Србије јер је нама неприхватљив долазак НАТО трупа на нашу територију.

Наш став је био да морамо истрајати у борби до краја. Уредбом председника Србије наше оставке су одложене својим правним дејством до истека ратног стања. Међутим, како је ратно стање укинато, ми очекујемо да нас Скупштина разреши дужности. Српска радикална странка се спрема да настави деловање као опозициона политичка странка.

Наши досадашњи коалициони партнери инсистирају да се одржи ова коалициона влада, међутим, ми сада улазимо у један период преиспитивања међусо-

бних политичких односа, јер смо свесни свих опасности које прете нашој земљи. Конкретан исход не могу да вам прогнозирам. Ми морамо отворено да вам кажемо да смо од Русије очекивали већу помоћ, поготову већу помоћ у оружју. Помоћи углавном није било.

Ми смо и застарелим системима одбране успели много мука да задамо непријатељу, а показало се колико је наша армија изузетно способна и по томе што је после два и по месеца жестоког бомбардовања установљено да су нам само 13 тенкова уништили. Наша војна моћ је практично неокрњена. Погинуло је око 1200 цивила и око 600 војника и полицајаца.

Наше људске жртве су ненадокнадив губитак, али су нам разорили и многе индустријске капацитете и кључне саобраћајнице као и енергетске потенцијале. Што се тиче даљих перспектива

Најновије вести из Думе: депутати траже оснивање међународног трибунала за агресоре на СР Југославију

политичког развоја, становниште наше партије ће бити да се жестоко заложимо да се што пре реализује савез са Русијом и Белорусијом.

Наш народ је са одушевљењем прихватио долазак руских трупа на Косово и Метохију. Руси су тамо заузели главну стратешку тачку – приштински аеродром који вреди, по неким проценама, 10 милијарди долара и има изузетно значајан подземни део који НАТО бесомучним бомбардовањем није оштетио. Ми желимо што више руских војника. Руске војнике једино наш народ не сматра окупаторима. Наравно, поздравили бисмо долазак белоруских и украјинских и ако дођу из још неке пријатељске државе.

Што се тиче пуноправног чланства

тељима. И саопштења о томе да је бомбардована зграда Владе Србије смо врло болно прихватили, као и сва друга саопштења о бомбардовањима мирне Југославије. Свакако, и вама и нама су демонстрирали "нови светски поредак" о коме се веома много причало. То је нови светски поредак који Американци увде и који мрзи човека.

И ми, такође, не сматрамо да се историја завршила. Мислим да изражавам мишљење руског парламента, а моје колеге то могу да потврде, и, у вези тога, веома жалимо због журбе коју је испуљио господин Черномирдин. Јер су позиција и став извршне власти Русије били мало другачији, разликовали су се од оног става који је понудио Черномирдин у име Русије.

гославију. Али, Парламент код нас може много што шта да одлучи, а не може све то и да оствари. Можемо се само жалити због тога што захтев Парламента да се Југославији испоручи оружје није био саслушан онако како је то требало.

Ми се надамо да ћемо сада многе ствари исправити, да то можемо, а, између осталог, и у вези испорука оружја из Русије у Југославију. Свакако, Русија ће максимално учествовати у регулацији косовског конфликта, јер не само у Русији, него и у Европи, многи схватају да је на Косову геноцид против Срба. Тек током наредног месеца, или тачније после два месеца, Русија ће да дислоцира на Косово све своје војне јединице које су споразумом предвиђене, али треба заједно да размислимо шта сада да

Др Војислав Шешел: Резолуција Савета безбедности боља од споразума из Рамбујеа, утолико што је ограничила и орочила НАТО окупацију на Косово и Метохију

у Савезу Русије и Белорусије, остало је још да се дефинитивно изјасни извршна власт у Русији. Све друге инстанце су се изјасниле. То је нама сада још значајније. Оцена је Српске радикалне странке, којој припадам, да нам само пуно чланство у Савезу Русије и Белорусије може сачувати Косово и Метохију, јер би по истеку рока, који је одредио Савет безбедности, НАТО морао да се повуче. Рок је годину дана. Па и ако се он продужи на две или три године, једном ипак томе мора бити крај. Сада је за нас тај савез питање опстанка.

Дума прозива Солану

Бабуриш: Јако ми је драго, господине Шешел, што сте нас примили, јер ми схватамо како је тешко нашим прија-

Али, оно што је сада неопходно да се истакне, то је да херојски српски народ није сломљен, и да готово у читавом свету схватају да је овде немогуће да се говори о поразу. Уопште, веома је тешко говорити о тим појмовима победе и пораза, јер све тек почиње.

Зашто ми желимо, ова наша делегација, посебно да посетимо Приштину? Да бисмо били сведоци онога што се дешавало на Косову у периоду окупације НАТО-а. Ви очигледно знате да је државна Дума много пута разматрала питање стања у Југославији и на Косову и категорички је осуђена та агресија. Ми смо ту јединствени.

Парламент је донео одлуку да се на кривичну одговорност позове генерални секретар НАТО-а, господини Солана, због агресије коју је покренуо на Ју-

радимо да би се ојачала и фиксирала српска војска на Косову.

Пре месец дана сам се обратио, преко амбасадора Југославије у Русији, са препоруком да се српска армија на одређен начин преорганизује. Да се одвоји српска погранична служба и да буде посебна, тако да буде подведена као посебна погранична српска служба, у оном уговору или договору о извођењу српске војске. Тражио сам да се то постави пред Савет безбедности, да се српска погранична служба увде према граници са Македонијом и на границу са Албанијом. То је важно, не толико да би се контролисала граница, него је, пре свега, важно политички.

Мислим да сте апсолутно у праву када говорите о јачању Савеза Белорусије, Русије и Југославије. Оно што смо ви

и ја заједно урадили пре годину дана, мора да се настави. Ми се надамо да ће сутра или прекосутра делегација Савезне скупштине да долети у Москву да би учествовала у заседању парламента Скупштине Русије и Белорусије у Минску, које ће бити одржано 2. јула. На инсистирање државне Думе, председник нашег парламента је упутио мађарском парламенту писмо да уколико делегација Југославије буде путовала преко Мађарске они укину то ограничење или скину ограничење на кретање највиших представника Југославије. Данас сам питао господина Томислава Николића и замолио га да нам преда копију списка и југословенских политичара који су убачени на тај црни списак НАТО-а.

Др Шешел: Има их око 400.

Заметак Анти - НАТО савеза

Бабурин: Желео бих да назначим две врло важне теме. Увођење руских војника у Приштину. Ја сам био у Либији, када се то десило, где смо разматрали проблеме Балкана, и без обзира што је то исламска држава, било ми је драго да они категорички осуђују деловање НАТО-а и САД-а. Тамо смо дошли на идеју да на нивоу политичких организација, за сада не на нивоу држава, приступимо стварању међународног фронта против хегемоније једне државе или групе држава у свету над неким другим.

Ту се ради о уједињавању снага против хегемоније САД-а и НАТО-а. Желео бих да вас упознам и да вам предам копију тих докумената. Тим споразумом је, поред ове сарадње коју имамо између Српске радикалне странке и Општенародног савеза, успостављена сарадња са Покретом револуционарног комитета Либије. Треба да се размисли да се у разним државама Европе ангажују оне снаге које би биле спремне да се одупру НАТО-у. Ако можемо, било би добро да то организујемо на нивоу политичких партија, друштвених покрета, онда после тога то може да се претвори у један подстрек за сарадњу са другим државама.

Надам се да је ово писмо стигло до вас, јер сам га ја послао и преко амбасаде, а и факсом. Желео бих да вам предам примерак свих одлука државне Думе у вези са Југославијом током периода рата, чисто да имате прецизне информације о ставовима руског парламента и неколико изјава комисије државне Думе у вези агресије НАТО-а на Југославију, а, између осталог, и изјаву наше комисије чије су одлуке биле још оштрије од одлука парламента. У оцени онога што се дешавало у Југославији они су били блиски позицији и ставовима Српске радикалне странке.

Овде су поједини документи преведени на енглески, или су у оригиналу. И свакако, господине Шешел, имам једну велику молбу. Молим вас да нашој делегацији помогнете током пута, тј. да одемо на Косово и Метохију. Ми смо у руској амбасди имали састанак где смо са амбасадором и војним аташеом разго-

варали како да стигнемо доле, да ли да идемо копненим путем или авионом. Руководиоци НАТО-а су категорично одбили наше присуство на Косову. Наводно, не могу да нам гарантују безбедност.

Непожељни сведоци

Позивају нас да дођемо кроз месец дана или кроз недељу дана, а ми би желели да будемо баш сада на Косову, пре него што НАТО-овци поново наоружа такозвану ОВК Косова и формира своје центре, утврђења.

Ми бисмо желели да видимо баш сада шта се дешава тамо, у моменту окупације, док они још нису истерали све Србе и док нису све погинуле Србе претворили у измучене и напаћене Албанце, који су мучили и убили српски војници.

Ето, ми се зато надамо помоћи руководства Србије у томе. Свакако, на територији Косова ће нам помоћи и руска војска. Али, оно најважније ће зависити од вас. Сувише је много оних који нису заинтересовани за то да ми дођемо тамо. Они желе да информације о Косову иду само преко западних средстава мас медија. Можда ће моје колеге сада још нешто да додају.

Др Шешел: Претходно бих рекао нешто. Жао ми је што вам ништа не могу помоћи. Прошли пут, када сте желели да идете на Косово, у питању су били само разлози ваше безбедности, због опасности, јер је бомбардовање било у току и најинтензивније на подручју Косова и Метохије. Агресор је гађао сва возила у покрету, поготову када је видео конвој. Тако су у неколико наврата погодили и албанске избеглице. Гађали су путничке аутобусе, возове, сада је немогуће да било шта урадимо. Тамо више нема ни наше војске ни наше полиције. Албанци масовно убијају Србе.

Више стотине Срба је убијено. Још више је нетрагом нестало. Претпостављамо да су и они сви мртви. Где год се појави НАТО окупатор он укида институције наше власти, наше цивилне власти. Срби су сконцентрисани у само неколико општина. Држе се у пола Косовске Митровице, у целој општини Липљан, Лепосавић, Звечани, Зубин Поток.

То су чисто српске општине. Срби се држе још у Косову Пољу и немам конкретних информација, мислим у Жупи у општини Штрпце. Али је питање дана када ће шиптарски терористи и тамо да продру. Многи градови су већ испразњени од Срба. У Пећи, седишту наше патријаршије, ниједан Србин није остао, а у манастирима су остали само калуђери. Неки манастири су потпуно уништени. Манастир Свете тројице, један од најстаријих српских манастира је до темеља разрушен и спаљен. Ово је велика трагедија. О тој трагедији чак ни српске медији не извештавају. Цео свет затвара очи.

Трибунал за агресоце

Бабурин: Жао ми је што има тако мало информација о томе. У руском парламенту је формирана специјална комисија за уопштавање података и саопштавање о злочинима НАТО-а у претходном периоду агресије на Југославију. Та комисија би желела да помогне Србима, да се сакупе ти материјали, да би се покренуло међународно јавно мњење, међународни трибунал, који би требало да суди актерима ове агресије.

И зато вас ја заиста молим да снимате, предлагате, јер ако ви то не урадите, то ће онда радити албански бандити и они ће рећи да су то урадили Срби, наравно. Господине Шешел, када говорим о путу на Косово, ја, пре свега, имам у виду транспорт до границе, где је НАТО. Од границе АП Косово и Метохија, ми бисмо ишли даље уз пратњу руске војске. Ми свакако разумемо да то није баш сасвим безбедно, али у нашој делегацији су људи који разумеју и схватају шта је то опасност и без обзира на постојање те опасности, они имају налог да се упознају лично са ситуацијом.

Др Шешел: У 14,30 ће вапу делегацију примити Миломир Минић, ја предлагам да то и њима кажете, а ми радикали смо сада у оставци у Влади и то значи да наша политичка моћ и утицај више нису као што су били. И претпостављам да то са Минићем можете видети. Он је председник Доњег дома.

Бабурин: Знам господина Минића. Замолио бих вас да саслушате још неке чланове ове наше делегације.

Арбатов: Господине Шешел, на прошлом састанку на коме сам био, схватио сам да сте ви у стању да памтите десет питања и да редом на свих десет одговарате. Зато бих желео да вам поставим не десет, него неколико питања.

Као прво, шта ви мислите о Напрту споразума у Рамбујеу и Резолуцији Савета безбедности, шта је боље за Србију, или шта је горе? Даље, шта ви мислите о договору о ложирању руских снага на Косову, да ли он може у извесној мери да помогне, или би било боље да добије свој сопствени сектор одговорности, који би имао заједничку границу са осталом Србијом? Још једно питање - шта можете да кажете о томе да се сада масовне гробнице проналазе и отварају на Косову? Западни медији кажу да су то жртве српских репресалија. Али, Русија је неповерљива према таквим информацијама. Шта мислите о тим масовним гробницама?

И последње питање - о садашњем ложирању руских војника и њиховом броју. Ако не може да се заустави протеривање Срба са Косова и да се успостави поредак, и у крајњој линији дође до отцепљења Косова од Србије, да ли би можда било боље да се уопште у томе не учествује, јер својим присуством, у том случају, давали би легитимет свим тим радњама, које у стварности спроводе са свим другу линију, а не ону која је предвиђена у Резолуцији 1244.

Чланови руске делегације, Безбородов и Арбатов: Савез са СР Југославијом само питање времена, а тиме и војно-техничка помоћ братском народу

Орочена и ограничена окупација

Др Шешељ: Кад је реч о Споразуму из Рамбујеа, који није потписан, значи, реч је само о тексту, који нема правну снагу, и Резолуцији Савета безбедности, не може се говорити шта је боље, него само шта је мање лоше. За нијансу је мање лоша Резолуција Савета безбедности, јер, да је прихваћен Споразум из Рамбујеа, НАТО би имао право да се слободно креће по целој Југославији, окупација не би имала предвиђени рок трајања и није била под надзором Савета безбедности.

Сада је окупација орочена на годину дана. Без нове Резолуције не може се продужити, и НАТО нема право да се слободно креће по остатку Југославије. Неповољно је што је у Резолуцији глава 7. Повеље, иако је Черномирдин гарантовао да ће Русија уложити вето уколико буде глава 7. Нама је Черномирдин чврсто обећао да ће се унети глава 6, што значи да се по свим питањима мора склопити споразум између УН и Југославије, и без сагласности наше земље, не може се ништа радити. По глави 7. нама се намећу решења због угрожавања регионалног мира.

Лично мислим да би било много боље да је Русија добила свој сектор у најгушће насељеним српским деловима Косова и Метохије, јер би се ту концентрисало и преостало српско становништво и то би била гаранција бар на делу Косова, да Срби остану. Овако, Руси ће можда бити свуда присутни, али само као

неми посматрачи, и то је оно што је крајње лоше.

На Косову и Метохији нису откривене никакве масовне гробнице, чак и тамо где ТВ камере западних телевизија јасно показују да је реч о појединачним гробовима, спикер говори да је то масовна гробница. Масовна гробница је ако је на једном месту сахрањено 20, 50, или 100 људи. На почетку бомбардовања, Американци су позвали Албанце на масовни устанак. Устанак је почео, био је прилично масован, али је угушен.

Много албанских терориста је изгинуло. Ми смо имали искуство из рата за Српску Крајину и Републику Српску, и овога пута нисмо дозволили да било ко, пост фестум може Србима приписати било какве злочине.

Скоро сви гробови погинулих терориста су појединачни и обележени су бројевима. Тамо где није било могуће копати појединачне гробове, копани су заједнички, али су сви лешеве терориста обележени.

Бабурић: А шта то значи обележени?

Савез неформално већ заживео

Др Шешељ: То значи да се око леша обавије пластична или метална врпца, са основним ознакама, где је лице погинуло, датум, ако се зна име, уписано је име, ако се не зна, онда број под којим се води у евиденцији, јер много погинулих Албанаца није било могуће идентификовати, а било је и доста плаћеника из иностранства, чак Црнаца, или из западних земаља итд.

Али, оно што је у свему најбитније, изгинули су махом мушкарци, војно способни, и може се експертизом утврдити да су погинули у борби. А кад мене питате за мишљење, мени је лично жао што их није много више погинуло, јер када водим борбу, ја желим да што више непријатеља погине. Али, наши војници и полицајци нису убијали цивиле, нису убијали жене и децу.

Не могу апсолутно да искључим да није било ниједног појединачног инцидента, да је негде неко самоиницијативно, због пљачке, убио некога, али ми онда имамо неколико пресуда, из којих се види да су наши војни судови судили за конкретна кршења међународног права, али пре свега унутрашњег права, јер је било покушаја пљачке. Сви ти почињоци су већ осуђени, а ја знам за неколико случајева убиства. У том случају, ниједна казна није била испод пет година затвора.

Да се десило нешто другачије, цео свет би то већ одавно обелоданио. Ви се сећате сукоба у селу Рачак, тамо је наша полиција ликвидирала више десетина терориста, цео свет се узбудио, а онда су међународни експерти утврдили да није било масакра. Чак и фински, иако су покушали да забашуре резултате своје истраге, и одавно више тај случај нико не помиње.

Од ове оружане агресије, за нас су много опасније методе перфидног специјалног пропагандног рата, и, што се тиче вашег четвртог питања, долазак руских трупа на Косово и Метохију има смисла само у једном случају - ако Ру-

сија заиста искрено жели савез са Југославијом, како је то изјавио премијер Степашин пред Државном думом, приликом своје инаугурације.

Ако Русија не жели пуноправно присуство Југославије у Савезу, онда нема никаквог смисла распоређивање руских трупа на Косову. План западних сила је у потпуности јасан - они планирају отцепљење Косова и Метохије од Србије. Фактички, они то убрзано раде, већ су потпуно издвојили из нашег правног поретка Косово и Метохију, и не постоје никакви знакови нашег државног суверенитета на тој територији.

Формално то још не желе да раде, да не би дестабилизовали Македонију, јер када би се то овде урадило, онда би се побунили Албанци у Македонији. Запад има много перфиднији план - Американци ће тражити за Косово и Метохију статус федералне јединице, а пошто већ

сположење Албанаца, шта мислите, могу ли они некако да се убеди да ипак остану у Србији, можда не сада, али кроз неко извесно време?

Гарант очувања државе - Савез са Русијом и Белорусијом

Др Шешељ: Не, без Савеза са Русијом и Белорусијом ми ћемо изгубити Косово и Метохију. Друго, Резолуција Савета безбедности нешто значи само ако је у складу са америчким интересима, а ако није у складу са америчким интересима, Американци се понашају као да такве одредбе не постоје.

Арбатов: А шта ће вам реално дати Савез?

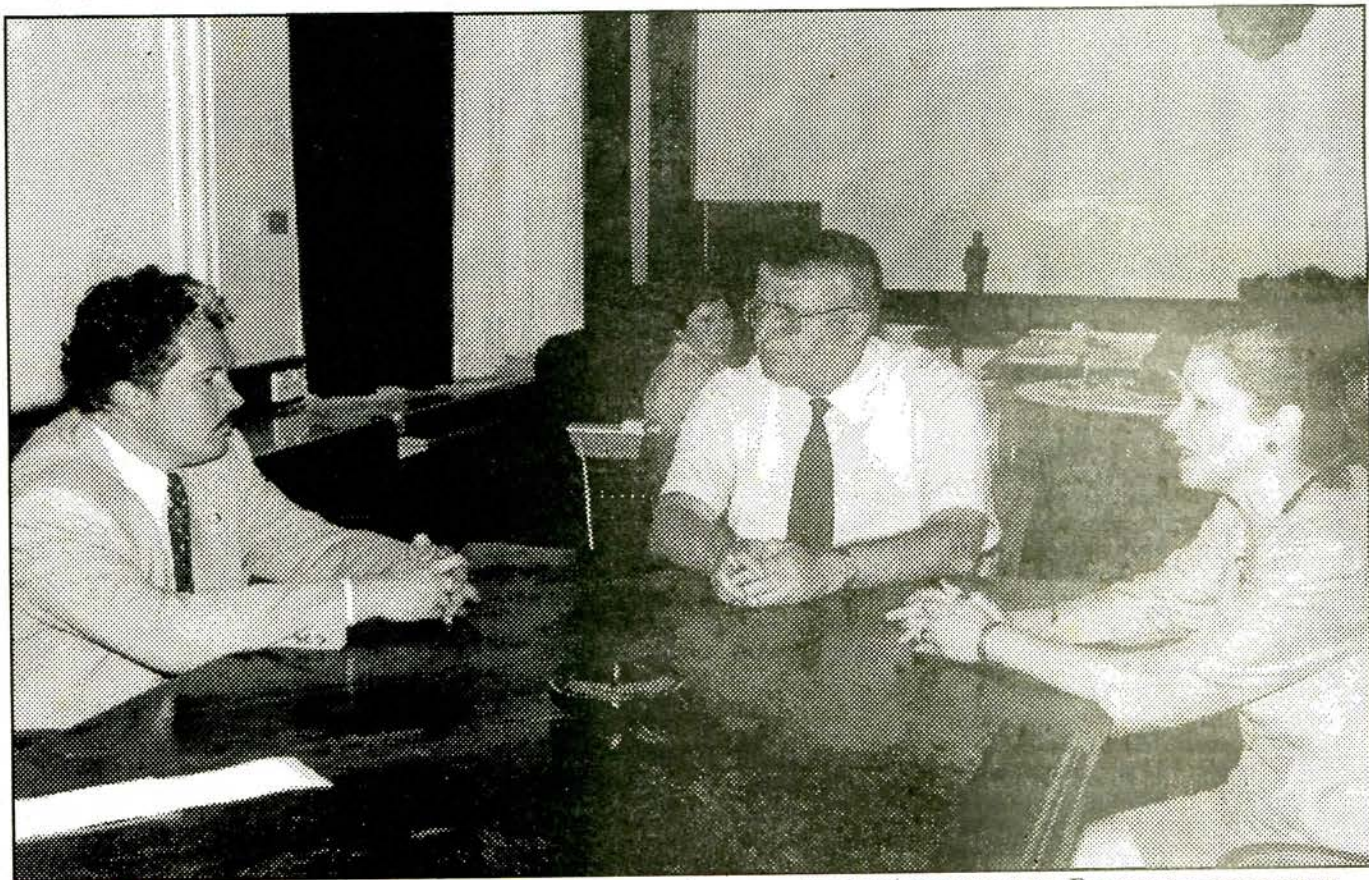
Др Шешељ: Појавиће се нови суверенитет, суверенитет Савеза, и по мом ми-

тиви ћемо онда заједнички решавати и проблем Чеченије, и проблем Косова, можда по истом принципу, наравно, под условом да нико озбиљан у Русији не жели отцепљење Чеченије.

Није Чеченија толико важна за Русију, као Косово за Србију, али је Русији изузетно важно да сачува Чеченију, да не би отворила нови процес распада. Распад Совјетског Савеза је заустављен на линији његових федералних јединица. Излазак било које чланице Руске Федерације отворио би тај процес у самој Русији. Због тога ја лично не верујем да би ико озбиљан у Русији на то пристао.

Русија је напokon ваљда схватила да ова судбина коју смо ми у Србији имали, чека и руски народ, ако се на време не обезбеди. Западним силама није био циљ да униште комунизам у Русији, њима је циљ да униште руску државу.

Бабурин: Господине Шешељ, ја сам за

Епилог агресије на СР Југославију: десница ојачала своју позицију и у националним и у Европском парламенту

у Црној Гори постоји проамерички режим, однос снага на савезном нивоу власти био би 2:1. Американци планирају да уз помоћ црногорског и косовско-метохијског режима владају Србијом.

Арбатов: Могу ли да поставим још једно питање - шта мислите, имајући у виду да Албанци на Косову чине огромну већину становништва, да ли ће Косово да се очува, да се задржи у саставу Србије, у случају да буде обезбеђено врло прецизно извршавање Резолуције 1244, и словом и духом, јер та резолуција прећептава да ће бити очувана територијална целовитост и суверенитет Југославије над Косовом. Знајући ра-

шљењу, по мом уверењу, Американци се не би усудили да дирају у тај нови суверенитет, јер према садашњим правним актима, Савез Русије и Белорусије је конфедерација, са тенденцијом да прерасте у федерацију. То је већ довољан правни оквир да сачува територијалну целовитост све три земље.

Наравно, проблем се у целости тиме не решава. Русија још није решила ни проблем Чеченије, међутим, нико се не усуђује да призна независност Чеченије, иако Русија нема никаквих доказа реалног суверенитета над Чеченијом. Тако и у овом случају, битно је да се правно обезбеди суверенитет, а у перспек-

време рата био на челу делегације у Македонији, сретао сам се тамо са председником Македоније и председником Владе, као и са руководиоцима парламента, посећивао сам и логоре са албанским избеглицама.

По званичним изјавама албанских избеглица, готово половина њих не жели да се опет враћа на Косово, ни под каквим условом. Од тог дела избеглица, има један део који би желео да остане у Македонији или у Албанији, а остали хоће даље.

Ту постоји прилично сложен проблем, да их насилно враћају на Косово. Зато ја и сматрам да би било боље да се

ради на томе да се у тој покрајини одржи српско присуство. Ту треба мислити и планирати акције.

Др Шешељ: Да, и НАТО тек чекају крупни проблеми на Косову. Никаква цивилизна власт неће функционисати. Ви знате какав је хаос у Албанији, на Косову ће бити много горе. Међусобно ће се убијати албанске банде, ниједна власт неће имати довољан ауторитет, доминантни облик друштвеног организовања ће бити мафијашки.

Бабурин: Да, не завидимо Зорану Анђелковићу.

Др Шешељ: Да, очекујем да ће у најскорије време бити отеран са Косова. Он већ нема никаквих ингеренција.

Члан руске делегације: Господине Шешељ, могу ли поставити још једно питање? Каква је ситуација у Војводини?

Мађари лојални грађани

Др Шешељ: У Војводини ми немамо никаквих унутрашњих проблема, апсолутно никаквих. Било какав проблем ако се појави, он може бити убачен са стране. Ви знате, у Војводини има око 300 хиљада Мађара. Они су сви лојални држављани, имају сва могућа права, као и друге националне мањине.

И у овом рату Мађари су били веома лојални. А, на крају крајева, главни шеф Војне службе безбедности, која обухвата и обавештајну и контраобавештајну службу, је Мађар, генерал Геза Фаркаш. Која је то држава у свету која би припаднику националне мањине поверила такву важну дужност?

У критичним, одсудним моментима, та функција је важнија од функције председника Владе. Апсолутно никаквих проблема нема у народу, нема мржње. Има много мешовитих бракова и врло је висок степен толеранције.

Тако је и са Словацима, са Румунима, Русинима. То је једна мала етничка група, они су унијати по вероисповести и говоре једну варијанту украјинског дијалекта, итд.

Бабурин: Када смо прошли пут пролазили кроз Нови Сад, мост у Новом Саду је био бомбардован, десет минута пошто смо ми прешли преко њега. Кад смо се враћали, после нас су срушили мост, а кроз сат и по су срушили и следећи мост. После једно недељу дана срушили су и трећи мост. Очигледно су то хтели.

Др Шешељ: НАТО је вероватно припремао и варијанту копнене агресије и он није имао своје снаге да ефикасно нападне нашу земљу, осим преко Војводине. Са југа су само два могућа правца, која смо ми ефикасно затворили. Из Албаније је само један могући правац. Преко Црне Горе је географски немогуће.

Дакле, дошао би у обзир само правац са севера. И граница према Бугарској је прилично географски неповољна. За брзе тенковске бродове повољна је само Војводина. Можда није ни била озбиљна намера да нас нападне копненом војском, али рушење мостова је требало да изазове психолошки ефекат у народу, да народ очекује тај напад. На Ду-

наву су порушени сви мостови, осим једног.

Арбатов: Поставио бих још једно питање - код нас у Русији су се многи борили за пружање војне помоћи Југославији током бомбардовања, да се пошаљу војна техника и оружје. То питање може, убудуће, опет да се појави. Да ли имате идеју којим путем би се могли допремити војни терети у Југославију, ако се узме у обзир да је она са свих страна окружена земљама које нису пријатељи? Ваздушни простор, на пример, сада контролише НАТО. Постоји још земаља које би желеле да се увуку у НАТО.

Којим техничким путем би се могле допремити крупне војне ствари?

Успон десничарских партија

Др Шешељ: Има неколико варијанти. Румунија је напокон одобрила коридор Русији, и није у стању да контролише шта се све налази у руским авионима. Део руских авиона може да слети у Приштини, а део у Београду. То нико не може да контролише. Друго, део технике може да се пребаци Дунавом у Србију. Руске бродове на Дунаву нико не сме да зауставља, а у Бердапу је сада само наша преводница отворена.

Трећа варијанта је море, преко Црне Горе. Ми ћемо ускоро поправити железничку пругу. Срушен је један веома важан мост али реч је о реци која није дубока и тај проблем ћемо технички разрешити. Он је сада на импровизован начин решен али претпостављам да руски транспортери могу да пређу уз помоћ неких пријатељских земаља и заобиланим путевима.

Безбородов: Ја сам се бавио тим питањима, то јест наши војни стручњаци у вези допреме робе преко мора, преко Црне Горе. Када смо разматрали то питање добили смо податке од контраобавештајне службе да је НАТО блажено време довео бродове који постављају mine, то јест да се НАТО већ био спремио за ту варијанту, с обзиром да не сме да отвори ватру на руске бродове, као и војне бродове. Они су се припремили да положе mine и да нас опомену, да када наиђе руски брод сам буде одговоран ако покуша да приђе Луци у Црној Гори.

Др Шешељ: Колико ја знам никакве mine нису постављане.

Безбородов: Нису зато што наши бродови нису кренули.

Др Шешељ: Сада је престало бомбардовање и сада је много теже да поставе mine али ту има један други проблем. Због тога сам велики скептик у погледу те могућности. Русија је у Савету безбедности гласала за ембарго на испоруку оружја Југославији. Нас бомбардују, нас туку, долазе стране трупе на нашу територију а нама је забрањено да набављамо оружје.

Бабурин: То је било давно.

Др Шешељ: Недавно, половином прошле године.

Обавезујућа Резолуција 1244

Бабурин: Да, била је таква резолуција која је изазвала жаљење у нашој државној Думи али се надам да ће сада бити другачија ситуација и да све то мора да се регулише само на бази Резолуције 1244.

Господине Шешељ, ми имамо заказане још неке састанке, ускоро ћемо морати да кренемо, па бих желео да се договоримо вези акције коју смо покренули против хегемоније неколицине држава у свету.

Та тема заиста може да наиђе на подршку разних европских држава. Јер, није случајно да левичари, који су у неким земљама подржали агресију НАТО-а на Југославију, сада у свим европским државама поражени, а да је десница, која је категорично била против, сада ојачала своју позицију у неким националним парламентарима и у Европском парламенту.

Ми треба да размислимо и да на томе радимо, да ништа не одлажемо за сутра. Сада се на седницама разних међународних конференција у Европи ставови Европљана и Американца разликују, и почињу да се разликују чак и тамо где није тема Југославија. Било би потребно, по нашем мишљењу, да се јача европско јединство или европска алтернатива, паралелно са јачањем Савеза Белорусије, Русије и Југославије.

Што се тиче тог Савеза, вероватно би већ било време да се спреми онај контрапредлог о томе како се замишља тај Савез, и каква документа могу да се потпишу и шта он треба да уређује, да ли ће то бити нека конфедеративна структура или ће то бити, за почетак, савез држава са усаглашеним царинским питањима, економским питањима, војно-политичким питањима, јер је то и у Југославији, и у Белорусији и Русији за сада нејасно.

И ми, а и ви, морамо да кренемо, да почнемо да објашњавамо и да предлажемо тим пре што је рат завршен и не треба да се губи време. Већ на наредним седницама парламената могу да се размотре неки нацрти и да се препоруче председницима.

Др Шешељ: Добро, ви имате интензивне програме, желим вам да успете у вашој намери да одете на Косово и Метохију. Прибојавам се тог одласка па бих лично био мирнији да не успете.

Бабурин: Ипак би било боље да одемо на Косово. Све је у божјим рукама, а Бог је на нашој страни. Ми знамо за све могуће опасности и свесно идемо тамо. Неки су предлагали да будемо и у војним униформама.

Др Шешељ: Ја вам се захваљујем.

Приредила:
Драгана Глушац

МРЉА НА САВЕСТИ ЧОВЕЧАНСТВА

Русија вољна да појача своје војно присуство у јужној српској покрајини. У Думи постигнута потпуна сагласност за пријем Савезне Републике Југославије у Савез са Русијом и Белорусијом.

Делегацију Руске думе, коју је предводио потпредседник Сергеј Бабурин, осведочени пријатељ српског народа, који је боравио у нашој земљи и у данима агресије НАТО, 29. јуна примио је и савезни посланик Српске радикалне странке, Томислав Николић. Стари знанци и политичари патриотске оријентације, којима је на срцу идеја о уједињењу Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије у Савез држава, сасвим су отворено и искрено разменили мишљења о развоју догађаја на Косову и Метохији.

Руска делегација допутовала је у посету нашој земљи и са неким сасвим новим идејама - како да својим војним присуством што више допринесе стабилизацији ситуације у окупираном делу Србије, пружи заштиту преосталом српском живљу, помогне реализацију замисли о пограничној контроли и у све-

му успешно парира снагама НАТО, тако званог КФОР - а.

Томислав Николић: Уважени господине Бабурин, поштоване колеге и пријатељи, као и увек чини нам велико задовољство да дочекамо руску делегацију у Скупштини Савезне Републике Југославије. Ваш последњи долазак био је у време НАТО агресије на Савезну Републику Југославију, и ми вам то никада нећемо заборавити.

Државна дума, њени депутати и, морам да кажем, ви лично увек сте били уз нас посебно у време када нам је било веома тешко. Савезна Република Југославија прошла је кроз велику рагну кризу, а сада пролази кроз велику политичку кризу. На једном делу територије Савезне републике Југославије налазе се међународне снаге, војне снаге. Очекује се и долазак цивилних, полицијских међународних снага. Спроводе се резолуција Савета безбедности Уједињених

нација коју је Савет безбедности, уз један уздржан глас, донео и тиме ставио Савезну Републику Југославију пред свршен чин да поштује одлуке Уједињених нација, организације за коју смо се увек залагали и чији смо један од оснивача.

Савезна Република Југославија је показала да не може нико војнички да је победи зато што брани своју територију, сувереност и независност. Вероватно не бисмо имали успеха да смо напали неку другу земљу, али нам то никада није ни падало на памет. Нас је напао НАТО - војна алијанса најразвијенијих. Рат је, да кажем, завршен. Ситуација на Косову и Метохији је гора него у време када су је контролисале југословенске снаге. Такозвана међународна заједница или да кажем НАТО дао је све могуће услове својим савезницима, Албанцима.

Руски војници на приштањском аеродрому Слатина: да је Черномирдин одржао реч, пријатељске групе би спречиле насиље над Србима

Зелено светло Албанцима

Најпре их је подстрекивао на тероризам, обучавао, наоружавао, предводио. Онда се отворено ставио на њихову страну. Наша војска и полиција морали су да се за 11 дана повуку са територије Косова и Метохије под претњом даљег бомбардовања целе земље, а даље од тога нико у међународној заједници није размишљао. Ми смо на време упозоравали да територија не сме да остане без контроле. Да територија не сме да се ос-

Сергеј Бабурин: СР Југославија учинила подвиг какав не би могла ни Русија – прва пружила отпор новом светском поретку

тави албанским терористима.

Међутим, очито је да НАТО о терористима размишља као о својим савезницима. Чак смо чули једну бесмислену изјаву председника Клинтона који каже да Албанци врше терор над Србима али, да он има разумевања за то пошто су Срби вршили терор над Албанцима. На тај начин дао је зелено светло Албанцима да отерају Србе са Косова и Метохије.

Савезна Република Југославија је свесна тога да је тек очекују проблеми и да је напад на Косово и Метохију био путоказ за напад на друге територије Савезне Републике Југославије и на друге државе у Европи и свету. Судбина малих држава и малих народа је да увек стрене од напада великих и моћних. Зато и постоје Уједињене нације и Повеља која гарантује да једну суверену државу нико не сме да нападне без одлуке Савета безбедности Уједињених нација.

Јуначка одбрана разбеснела Клинтона

НАТО нас је напао без одлуке Савета безбедности, онда је, када је мислио да је време, увео Уједињене нације у игру и политички пронео. Уједињене нације су пакрлаја светске политичке

сцене али, очито је да остали део света прихвата да га Америка пита само онда када је потребно да потврди неку њену одлуку. Наш народ је јуначки бранио своју територију, суверенитет, независност и дошао до границе у којој је тај отпор толико разбеснео америчког председника да је запретио потпуним уништењем државе и народа.

Већина посланика у Народној скупштини Србије одлучила је да се споразум прихвати и да се приступи повлачењу војске и полиције са Косова и Мето-

ште макар тамо где је више концентрисан. Међутим, попуњавање тих снага иде тако споро да ће највероватније, кад буду сви руски војници стигли на Косово и Метохију тамо остати веома мали број Срба.

Ситуација се из дана у дан погоршава зато што КФОР изјављује да је његова једина надлежност да спречава убиства. Паљевине, туче и силовања му нису у надлежности. Истовремено дали су рок од 30 дана терористима да се разоружају. Дакле, док заврше посао. Наблевање делова Косова и Метохије у којима живе Срби и даље је скоро немогуће.

Продавнице не раде, робе, посебно прехранбених производа, и нема. У свим фабрикама на капијама су терористи. На свим државним институцијама су албанске заставе. И све то утиче на Србе да се не осећају безбедно у својим становима, а нису безбедни ни ако се одлуче да беже. Садашња ситуација и будућност Косова и Метохије биће велики грех целог света.

У Савез отвореног срца

Савезна Република Југославија вероватно једини ослонац има у Савезу са Русијом и Белорусијом. Закаснили смо са тим и разумемо да рат није био време да се са једном државом, која је нападнута, уђе у савез. После овог рата многи противници тог Савеза поново подижу глас. Сасвим је јасно да не бисмо ни били нападнути да смо били у Савезу.

Као што смо вам и раније говорили Руска Федерација и Белорусија треба да гледају свој интерес. То сте дужни пред својим народом и пред својом државом. И никада нећемо тражити да урадите нешто што ће да угрози вашу државу. Али, Савезна република Југославија је учинила све што је у њеној моћи да размотрите захтев о пријему наше државе у Савез. Учинили смо то отворена срца и тада смо поручили великом руском народу да можемо и да сачакамо да уђемо у савез када решимо своје проблеме.

Ако сматрате да је непосредна ратна опасност за Савезну Републику Југославију прошла, ако сматрате да је време да развијемо своје односе, мислимо да би требало да озбиљно размотрите наш захтев. У нашој земљи подижу главе они који су и пре и за време рата били издајници. Повезани су са Западом и никада нису могли да добију изборе. Не би требало да дозволимо да те снаге ојачају, само на обећањима које Запад шаље и то уз велико уцењивање којим се тражи да се не обазиремо на резултете избора већ да поставимо оно руководство које Запад тражи од нас. И то све правдају тиме да ће нам дати велику финансијску и економску помоћ. У народу који је у тешкој ситуацији као што је наш сада може да се нађе један део коме је та прича примамљива.

Вековна сарадња

О томе ко ће бити на власти у овој држави увек ће одлучивати избори и воља народа. Држава је финансијски озби-

хије. У свим тим притисцима на државно руководство Савезне Републике Југославије није било ниједног чврстог ослонаца који би нам помогао да наставимо да бранимо оно што смо седамдесет седам дана бранили.

Черномирдин о(б)мануо

Обмануо нас је и руски посредник, Черномирдин. На претњу коју је Ахтичари донео у Београд да ће бити срушени сви градови у Савезној Републици Југославији, Виктор Черномирдин је потврдио климао главом дајући нам на знање да ни од кога никакву помоћ не можемо да очекујемо. Затим, обећао нам је да ће бити 10.000 руских војника, а то би била једна четвртина мировних снага. Сада знамо да ће бити 3.600. И треће, обећао нам је да ће Русија у Савету безбедности ставити вето на резолуцију уколико се проблем не буде решавао у складу са главом 6. Повеље Уједињених нација. У тој глави 6. тражи се закључивање споразума између Уједињених нација и државе у којој се неки проблем решава.

Међутим, резолуција Уједињених нација ослања се на главу 7. повеље у којој се једној држави намећу решења. Ситуација је таква каква јесте. Волели бисмо да је састав руских снага ван НАТО-а такав да српски народ има упори-

љно уздрмана ратом. Имамо велике економске и социјалне проблеме. Треба нам помоћ. Српски народ није никада заборављао када му је неко помогао. Знамо да и ваша земља пролази кроз велике потешкоће. Можда је предност што смо ми мали народ у односу на велику Русију. Ако одвојите и мало за помоћ Савезној Републици Југославији то ће бити велика помоћ. Требаће нам енергенти за зиму, дизел гориво за жетву да бисмо исхранили становништво. Треба нам помоћ при реконструкцији саобраћајница. Руска Федерација нам је обећала мост у Новом Саду што симболички представља учвршћивање веза Војводине са остатком Србије јер, је НАТО ишао управо на прекидање тих веза. Тренутно, Војводину и остали део Србије повезује само један мост. Тај мост су оставили читав само зато да би каналисали покрет југословенске војске, у случају да је дошло до великих операција, односно да би их имали окупљене на једном мањем простору.

Овај народ се увек радом извлачио из својих тегоба и тешкоћа. Сада ћемо подићи слан становништво и ако не буде неке конкретне помоћи. Упућени смо да сарађујемо једни са другима и то ће бити тако вековима. Народи и државе живе вековима и памте једни другима и добро и зло. То што су западне земље учиниле српском народу никада им нећемо заборавити.

Али, не памтимо само зло, памтимо и добро и никада нисмо били незахваљни за добро које нам је учињено. Зато нас радује ваша посета. Мислим да смо вас у овом саставу често дочекивали. Ту су следећи посланици: госпођа Гордана Аничевић из СПО, академик Милутин Стојковић из СПС, Ивица Дачић посланик СПС-а у Већу грађана и Драгиша Пешић из Социјалистичке народне партије Црне Горе.

Осећања о којима ја говорим су у срцима свих посланика нашег парламента, без обзира на политичку припадност. Ако се нешто у нашој земљи за време рата показало као добро то је да смо схватили да народ има принципе који га воде и да никада неће продати своју државу због материјалног благаостања. Чак и љути политички противници супростављени у борби за власт објединили су се у одбрани земље.

НАТО окупација угрзила интегритет

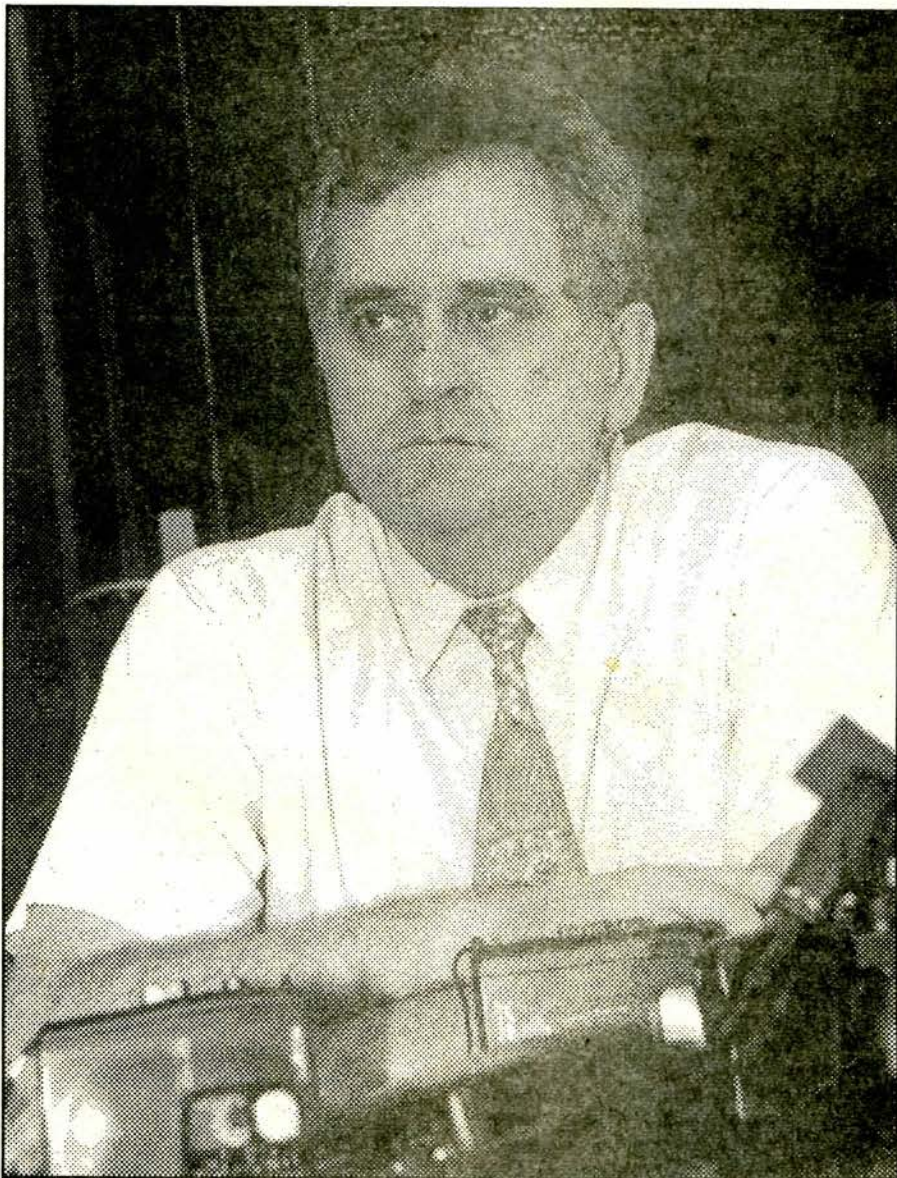
Сергеј Бабурин: Хвала господине Николићу за веома интересантно и важно излагање. Захваљујем и за омогућавање данашњег сусрета. Пре свега, желим да у име своје делегације и Државне думе федералног заседања Руске Федерације изразим најдубље уважавање српског народа који је, по ко зна који пут у двадесетом веку, показао да је херојски народ и да је у стању да сам себе заштити. Током последњих година дошло је до најезде новог светског поретка који је први пут наишао на отпор. Чак ни Совјетски Савез не би могао да пружи такав отпор.

Наравно, садашња ситуација је крајње драматична. Уколико говоримо о ситуацији на Косову и Метохији.

Окупација од стране НАТО снага створила је претњу територијалном интегритету Србије и није могла да омогући заштиту Срба који живе на Косову и Метохији. Али, ми одлично схватамо да ће даљи развој ситуације умногоме зависити од даљих потеза и Савезне Републике Југославије и Савета безбедности и Руске Федерације. Ту постоји неколико важних момената. То што је супростављањем агресору српски народ

је била другачија. Ми полазимо од тога да је веома важно да је рат прекинут, да је одговорност за даље регулисање кризе преузео Савет безбедности, и да је Савезна Република Југославија очувала своје оружане снаге. Најглавније је то што је сачувала свој национални дух и способност да штити своје националне интересе.

Агресија коју је извршио НАТО "прескочила" је линију која означава међународно право и довела све у ситуацију да почну да брину о томе да у свету постоји хегемонија једне државе, Сједињене

Томислав Николић: "Не знам да ли би ико у СР Југославији прихватио споразум да у њему није учествовала и Русија"

натерао окружење да проблем преведе на ниво Уједињених нација и под контролу Савета безбедности, најпозитивније је достигнуће остварено за неколико последњих месеци. Нећемо сада говорити о улози специјалног представника председника Руске Федерације, господина Черномирдина.

У парламенту Русије и у друштву подршку је имала само позиција коју су заузели војни чиниоци у Русији, а она

них Америчких Држава или хегемонија групе држава на челу са САД.

Безусловна помоћ Југославији

У таквој ситуацији и за Русију и за Југославију веома је важно утврдити даље кораке. Сматрамо да се борба наставља и за Југославију и за Русију, што значи да ћемо ми настојати да максимално помогнемо обнову оног што је разру-

шено у Југославији. Русија одлучно одбија могућност да помоћ коју ће пружити Југославији условљава оставкама политичких лидера

То је безусловно мешање у унутрашње ствари и покушај да се своји интереси на други начин наметну другим државама. Надамо се да ће пред лицем тог новог међународног притиска наша браћа у Југославији остати јединствена и да ће своја питања решавати онако како то они желе, односно онако како то желе народи Црне Горе и Србије.

Бићемо веома захвални ако нам дате списак оних политичара, оних лидера на које западне државе врше притисак овим методама да бисмо помогли нашим пријатељима.

Државна дума је донела безусловну одлуку да агресија НАТО-а мора бити осуђена. Усвојили смо специјалну одлуку са захтевом да се покрене питање кривичне одговорности господина Хавијера Солане, генералног секретара НАТО-а, као једног од главних виновника агресије против Југославије и против мира и човечности.

Ми и сада не одустајемо од тога да виновници ове агресије буду позвани на кривичну одговорност. Наша делегација је дошла са неколико важнијих задатака, мада се и други не могу назвати мање важним. Након данашњег упознавања са ситуацијом у Југославији, односно на Косову и Метохији, схватили смо да је неопходно да помогнемо Државној думи да нађе одговарајући приступ за решавање проблема на Косову. То значи и помоћ руском руководству и влади при доношењу коначне одлуке у вези са бројем и организационом структуром војних актива који ће у име Русије бити на Косову и Метохији.

НАТО нема контролу

Нисмо сигурни да данашња концепција смештања руских јединица парцијално у секторе других снага представља правилан приступ. Истовремено сматрамо да формирање руске базе у близини аеродрома у Приштини одговара и Русији и Југославији. У том погледу подржали смо одлуку надлежних да се део контингента из Босне упути као руски део КФОР-а на Косову и Метохију.

Сматрамо да су истовремено потребне и нове идеје. Једну од њих сам образложио приликом сусрета са господином Шешелјем. Сматрамо да би било сврсисходно да Југославија формира своју посебну службу за граничну заштиту. У већини земаља граничне јединице су одвојене од јединица регуларне армије и наравно сва ограничења која у свету важе за оружане снаге не важе за јединице пограничног састава.

Неопходно је да одмах започнемо разговоре о повратку српских пограничних јединица на границу према Албанији и Македонији. Не искључујем да ће можда већ кроз месец дана руководиоци НАТО-а узети да разматрају управо ову варијанту.

Када су се непосредно суочили, лицем у лице, са јединицима такозване ослободилачке војске Косова постало им је јасно да на такву ситуацију нису рачунали. Тешко је веровати да ће натовци успети да контролишу такву ситуацију. Наравно, они ће настојати да руске војнике поставе између себе и албанских терориста. Или да преусмере дејства терориста на руски контингент. Ми то не смемо да дозволимо.

Ми у Русији данас говоримо да је од две могуће варијанте пружања помоћи Русија одабрала најлошију. Ономогућили су нас да Југославији испоручимо помоћ и оружје оправдавајући то тиме да би то значило увлачење Русије у рат, а сада су принудили Русију да пошаље своје оружане контингенте на Косову, а то заиста представља увлачење Русије у рат. Неопходно је да смањимо вероватноћу војних активности.

Треба искористити овај тренутак за поновно опремање југословенске армије неопходном опремом. Да у најскорије време никоме у НАТО-у не падне на ум ни помисао о евентуалном нападу на Југославију. То је део питања које, по мом мишљењу треба да решавају наше владе и наши председници. У свему осталом, уверен сам, дужни смо да јачамо наше међусобне везе и да разрадимо реалну концепцију Русије, Белорусије и Југославије. Јер, не само на Западу, већ и у нашим земаљама, многи не верују у реалност таквог савеза. Морам да разочарам ове скептике и да докажем да је такав савез могућ и да ће до њега доћи. Морам да се позабавимо разрадом реалне концепције тог уједињења. Кроз два дана у Минску ће бити одржан састанак парламента Савеза Русије и Белорусије.

Надамо се да ће делегација Савезне скупштине по традицији учествовати у раду овог заседања. Главно питање које ће бити решавано на том састанку је припрема новог уговора о формирању савезне државе. Неопходност припреме таквог уговора била је утврђена још прошле године и за сада се односи само на две државе, Русију и Белорусију.

Ја сам руководилац комисије за припрему овог уговора и за два дана требало је да реферирем о овој теми, и да преко сутра водим расправу о овој теми на парламентарној скупштини у Минску. Међутим, имајући у виду да је неопходно да дођем овде тиме ће се позабавити мој руски колега. Уверен сам да југословенска делегација треба пажљиво да размотри идеје које ће бити предлагане у вези овог уговора.

Ове идеје, на моју жалост, имају компромисан карактер. Међутим, нема добра без зла. Уколико су те идеје мале, недовољне за Русију и Белорусију, уверен сам да за тројни савез могу бити оптималне. Своје активности треба да водимо тако да до краја године буде потписан уговор између три председника.

Наравно, у том контексту, уверен сам да председници, односно њихове владе, треба да размотре шта треба заједнички

да предузмемо у вези са проблемом Косова.

Ипак НАТО, а не ОУН

Претпостављам да треба да учинимо веома много за годину дана, почевши од дана уласка НАТО снага на Косову. Терминолошки речено, требало би да пређемо на коришћење израза снаге Уједињених нација. Да НАТО почне да се навикава де је реч заиста о активности Уједињених нација, а не њиховој. То су основни ставови које сам хтео да изложим у почетку нашег разговора.

Истовремено желим да потврдим нашу заинтересованост и жељу да сутра, упркос свему отпугујемо на Косову. У вези са том темом већ смо имали консултације у руској амбасади. Нисмо зачужени чињеницом да НАТО настоји да не дозволи нашу посету Косову, образлажући то чињеницом да није могуће гарантовати безбедност и да је боље да дођемо кроз недељу дана или слично. Сматрамо да ипак треба да кренемо управо сада пре него што НАТО изврши етничко чишћење Срба. У овом случају ипак су ово НАТО-овци а не ОУН. Ми рачунамо на помоћ руководства Југославије и Србије на омогућавању те посете. Не сме се дозволити да о ономе што се дешава на Косову свет сазнаје само из Лондона, Вашингтона или Париза.

Желим да дам реч својим колегама. Да пређемо на она детаљнија и озбиљнија питања. Сматрам да нема потребе да представљам своје колеге. Господин Арбаров и господин Безбородов су много пута били у Југославији учествовали су у свим преговорима, и обојица су заменици председника комитета за одбрану. Када смо кренули овде сва тројица смо понели и своје униформе, за сваки случај, нисмо их обукли данас да неко не помисли да је Русија почела да довлачи своје јединице у Београд.

Господин Арбаров: Мој колега Сергеј Николајевич Бабурин је толико лепо говорио да сам једноставно заборавио оно у његовом излагању са чиме нисам сагласан. Али, можда ћу се тога присетити у Москви.

Сергеј Бабурин: Господин Арбаров овде представља фракцију "Јаблоко" која увек заузима најпапетнију позицију. Ипак, без обзира на чињеницу што су увек против сви представници "Јаблоко" гласали су за, када је реч о кривичној одговорности Солане.

Черномирдин лоше разумео ситуацију

Господин Арбаров: Значи испоставило се да нисмо баш у свему против. Желим да вам поставим оно питање које је данас у овом тренутку најважније. На њега немамо готов одговор. Наше путовање умногоме је мотивисано тиме да нађемо одговор на то питање. Уколико се присетите става Русије у вези са мировном мисијом Уједињених нација испочетка, био је да јединице НАТО-а

уопште не треба да учествују у мировној мисији.

Будући као да су они наступили као једна од страна у конфликту и због тога, наравно, немају право да сачињавају мировне снаге. То се изменило под огромним притиском Запада. Наравно, при томе су коришћене и финансијске полуге као притисак на Русију.

Господин Черномирдин је веома лоше разумео читаву ситуацију и лоше се у њој сналазио. Као резултат таквих притисака унеколико је промењен став и дошло се до тога да неке од земаља чланица НАТО-а могу да учествују у мировној мисији, али не оне које су учествовале у бомбардовању. Значи, ситуација је промењена на следећи начин, била је прихваћена могућност да у мировним снагама учествују водеће држа-

тно, неће имати могућност да остварује Резолуцију 1422 Уједињених нација.

Неопходно руско учешће

С друге стране, ако Русија принципијелно одступи од учешћа у мировној мисији неће имати никакву могућност да утиче на развој ситуације, чак неће бити у прилици да добија стварне и реалне информације, већ из треће руке. У том случају трупе НАТО-а би добиле потпуну слободу акције и коначно НАТО не би водио активности према резолуцији 1422, већ у духу оног што је предложено у Рамбујеу. Шта да радимо у таквој ситуацији?

Томислав Николић: Мислим да ће моје колеге узети учешћа у разговору. Могу да изнесем своје мишљење. Не може

силити. Онда су његове измене ишле поступно, да бисмо дошли до овог веома неповољног решења у коме је једина повољност то што има руских војника на Косову и Метохији. Русија је сама прихватила да нема свој сектор.

Погледајмо пример Републике Српске где руске снаге не могу да ураде ништа мимо НАТО-а. На Косову и Метохији постоји опасност за руске војнике и то су терористи јавно открили. Снаге НАТО су непријатељски расположене према руским војницима и понашају се као подстрекачи на Косову и Метохији. Када се 3.600 руских војника распореди на 4 сектора остаје недовољно војника да сами себе одбране. Сви ови преговори који су вођени слабили су преговарачку позицију Русије, а тиме и Југославије. Нама би одговарало присуство

Заједнички став – до краја године уговор о Савезу треба да потпишу три председника

ве НАТО-а, с тим да у њима буду и јединице Русије и да командовање тим јединицама буде на нивоу Уједињених нација. Ви знате до чега је то довело.

Формално, реч је о активностима које воде Уједињене нације, а у суштини води их НАТО. Русија није добила самосталан сектор већ могућност да са својим јединицама учествује у четири од пет постојећих сектора којима управљају јединице НАТО-а. Тиме је решење такво да ће руске јединице бити смештене углавном тамо где се налази албанско становништво. Управо у вези са том чињеницом желимо да чујемо ваше мишљење и ваш став. Да ли ће учешће Русије у овој форми, како сада изгледа да ће бити, Југославији представљати помоћ или сметњу. Будући да оне функције које смо очекивали заједнички неће бити могуће остваривати јер Русија неће имати самостални сектор. Конкретно,

Савезна Република Југославија да саветује Руску Федерацију. Нисмо учествовали у вашим разговорима са НАТО-ом. То је било изван наше контроле, али уколико би се руски војници повукли са Косова могло би да изгледа као да нас је неко обмануо, да смо прихватили читав овај споразум рачунајући на то да и Русија учествује у томе и кад се Русија повуче да останемо сами са НАТО-ом.

Не знам да ли би ико у Савезној Републици Југославији прихватио споразум да у њему није учествовала и Русија. Изгледало би да је читав план одавно смишљен појавом специјалног руског преговарача Виктора Черномирдина. У нашој јавности почео је да кружи такзвани руски план, по коме је било предвиђено да трупе НАТО-а уђу на Косово и Метохију, а да трупе четири највеће НАТО државе остану на територији Македоније и Албаније, то је био тај првобитни руски план са којим смо се сагла-

руских војника, али не симболично. Ако би се и ово мало повукло испало би да Руси учествују у великој превари.

Државни интерес је да Срби остану на Косову и Метохији јер онда можемо да рачунамо да Косово и Метохија остану у склопу Србије. Али, ја не могу да кажем никоме да остане јер је то индивидуално да ли неко може или не може да издржи претње. НАТО је померио границу Савезне Републике Југославије до границе Косова и Метохије.

Што се тиче формирања граничних снага по резолуцији Савета безбедности, моћи ћемо да вратимо само неколико стотина војника са јасно дефинисаним циљем да помогну у чишћењу минских поља и очувању споменика културе. Биће омогућено и симболично присуство на важнијим граничним прелазима.

Приредила:
Драгана Глушац

БУКВАР (ПОБЕДНИЧКЕ) ДИПЛОМАТИЈЕ

Срби, мимо свих очекивања, одолели војној агресији, оцена западних стратега. Да ли је поразу пресудила смена Примакова? Изгубљену битку у добијен рат претворила бриљантна дипломатија. Увертира за нова жаришта

"НАТО је победио у рату са Србијом 1999. године. У то нема сумње. Међутим, постоје два питања на која треба дати одговор. Прво, како је НАТО уопште успео да победи? Друго, какве су импликације његове победе?"

НАТО није добио рат на војној арени. НАТО је добио рат захваљујући запањујућем учинку дипломатије која је у финалној фази била дволучна, непоштена и кривудава – управо оно што бриљантна дипломатија и подразумева. Иако је дипломатија НАТО-а, у ствари, ишчупала победу у последњем тренутку из чељусти војно парализоване ситуације, њен успех је поставио критеријум за предстојеће (могуће) нерешиве проблеме, не само на Балкану, него унутар Савета НАТО-а, па, затим, на сцени глобалне геополитичке реалности".

Ово је нота једне од већег броја овдашњих независних војно-политичких анализа и дебата које су се заметнуле, а заједничко им је питање: да ли је НАТО, уопште, победио у овом рату и какве су последице те "победе".

Енигма Милошевић

Како време одмиче, а хистерија се смирује, у академским, независним круговима и институцијама на Западу, изван дневне политике и њених непосредних потреба, тече покушај да се тачно и објективно измере све дужине минуле авантуре Алијансе на Косову. Ово је покушај да се оне скраћено, колико је могуће, изложе:

Консензус је да ће питање да ли је НАТО војно победио, бити предмет дебате за много година унапред. Од тога већина полази. На непосредан начин поставља се и изучава питање ефикасности и могућности ваздушне кампање. У косовском случају питање се сужава на следеће: Зашто је Слободан Милошевић прихватио Г-8 у преговорима са Черномирдином и Ахтисаријем? Да ли је то учинио зато што није више могао војно да пружа отпор? Да ли зато што је цена ваздушног напада на Србију постала неподношљива? Да ли зато што је осетио да је у том моменту постигао све што војно може реално да достигне? Другим речима, да ли је Милошевић закључио да је капитулирао, или је мислио да, об-

ратно, постиже задовољавајуће политичко решење?

"Посигурно, могућност српских оружаних снага да се одуширу НАТО инвазији на Косову није била деградирана довољно да би НАТО имао пред собом тражени такозвани прихватљиви, редуковани ниво отпора који би му дозволио улазак са минималним губицима.

Срби непоразени, а капитулирали!?

У моменту када су прекинути војни преговори на косовској граници 6. јуна, НАТО трупе су се мотале око граница Косова и Метохије чекајући дозволу Срба да уђу. Када су, седмицу доцније, француске трупе ушле на Косово и Метохи-

ју, известиле су о импозантној линији одбране дуж албанско-косовске границе, изражавајући олакшање што нису морали да се с том одбраном војно суоче. Тако, насупротив ситуацији у рату са Ираком, 1991. године, не може бити уопште говора да су ваздухопловне снаге НАТО-а поразиле српске копнене снаге на Косову и другде. Могућност Србије да пружа отпор уласку НАТО на Косово остала је неокрњена" (анализа корпорације Стратфор).

Уредник за војна питања лондонског "Тајмса", Мајкл Еванс, у анализи из Приштине, од 24. јуна, цитира високе изворе НАТО и КФОР-а, који признају да су уништили само тринаест од три стотине тенкова и да су били запањени када су, после потписаног уговора, видели на друмовима Косова и Метохије колоне те-

НАТО добио рат за зеленим столом: захваљујући учинку дипломатије, која је у финалној фази била дволучна и непоштена, НАТО је стао на победничко постоље

нкова, оклопних транспортера и артиљерије. Признају да су набројали више од 250 тенкова. "Путујући Косовом човек може да види многе порушене војне касарне, полицијске станице и складишта горива, али, са изузетком неколико напуштених камиона, уистину је немогуће видети иједан погођени тенк", пише Еванс.

Следеће питање у вези са снагом ваздухопловства: да ли је бомбардовање испоставило неподношљиву стратешку и економску цену и да ли је то принудило Милошевића на капитулацију? Ово је, каже се, важно питање, јер апологетске снаге ваздухопловства инсистирају да оно може постићи жељени циљ. Мада је до сада конвенционално ратно ваздухопловство увек остајало кратко уколико није уследио напад на земљи.

Будући да војне стратегије и буџети зависе у будућности од тога какав је одговор на ово питање, тумачење основа и мотива Милошевићевог потеза је далеко од пуког академског разматрања. Напротив, то је стратешки врло важно и тешко питање.

На ово није лако одговорити, јер одговор делимично зависи од тога шта се збивало у Милошевићевој глави када је прихватио услове окончања рата по формули Г-8.

У сваком случају, бомбардовање, утицало оно директно на Милошевићеву одлуку или не, било је лоше концепирано од почетка. На ратној арени није било довољно снага да би извеле маси-

ван напад за који су НАТО стратеги мислили да је потребан да би се сломила воља Срба за отпор.

Руско повлачење кобније од авиона

Јачање снага ишло је постепено и споро. Ни у једном тренутку нису расположиве снаге биле близу онима из Пустинске олује, упркос чињеници терена, временских услова и неопходности далеко веће концентрације трупа. Ток ваздушних напада су контролисали цивили (у Бриселу и Вашингтону) без довољно планирања и припрема, без обезбеђења минималних ресурса и без дозволе командантима да се на почетку већ изрази листа циљева и темпо напада који би омогућили успех мисије. Ваздушна кампања на Косову није, нити може бити, прави тест могућности ваздушних удара.

Факат је да ваздушна кампања није оставила Милошевића без опције. Нема сумње да је он могао да издржи ваздушне нападе више месеци. Милошевић није поступио тако како је поступио зато што га је бомбардовање осакатило, него зато што му је искрсла могућност задовољавајућег дипломатског исхода и зато што је веровао да се геополитичка ситуација развила у повољном правцу. А, с обзиром на чињеницу да се шире стратешко окружење кретало против њега, док су истовремено дипломатске

опције биле дохватљиве, није било смисла продужавати рат.

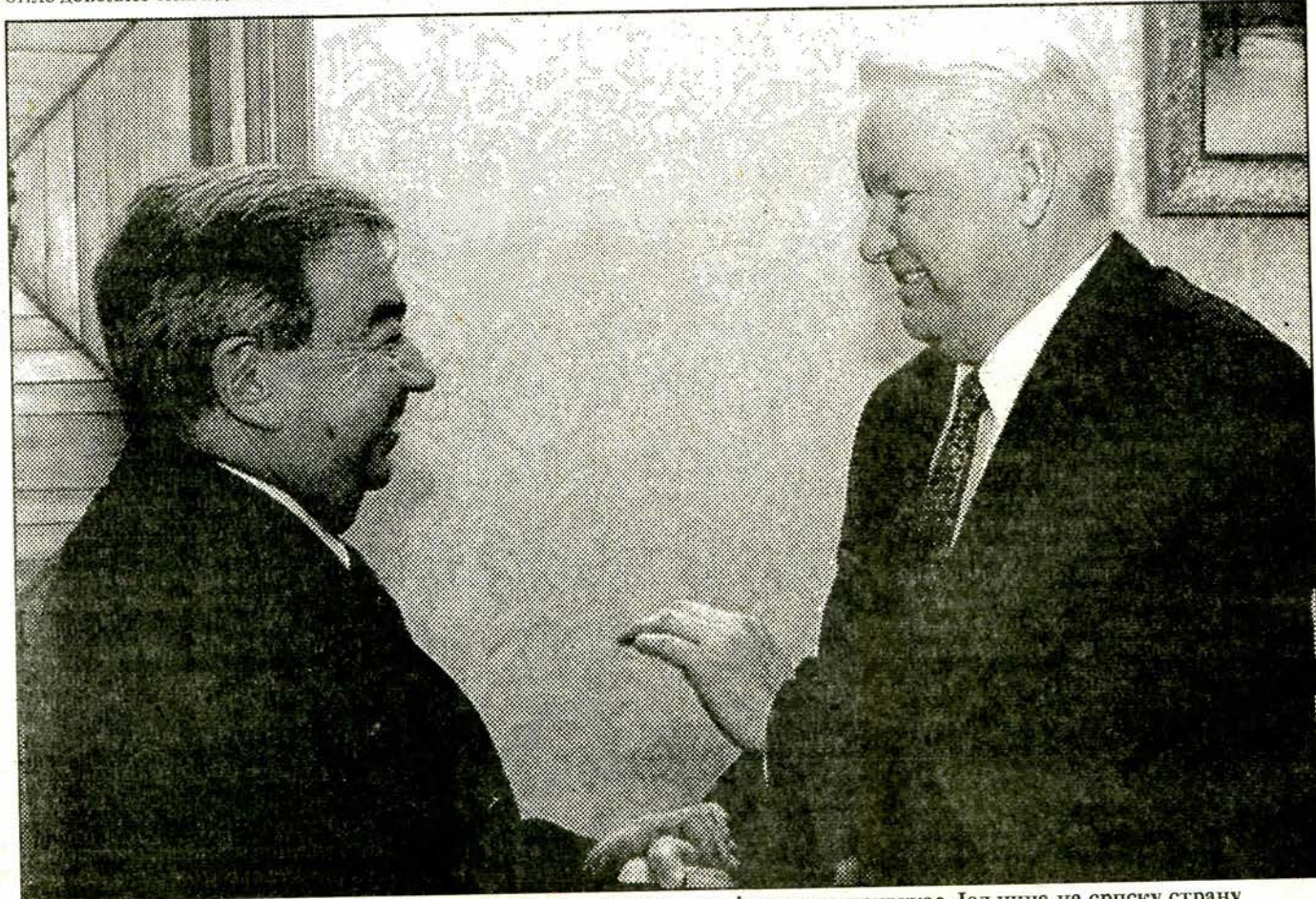
Промена у стратешком окружењу била је, нема сумње, пад Примакова и све већа непоузданост Русије као патрона Србије.

У Вашингтону, Лондону и западним престоницама уопште, иде се до тврдње да је Примаков смењен управо зато што је сувише повукао Јељцина на српску страну. Сматра се да је, поред овога, руско Министарство иностраних послова (Иванов) поуздано прозападно, а да су анти-НАТО иступи Иванова у појединим моментима кризе били једноставно одраз Јељциновог тренутног расположења и увређености. Никаквог заокрета код Јељцина није било. Иванов је све време био кооперативан, кажу без резерве у Форин офису.

Тврди се да је у једном моменту кризе пренео Робину Куку да, без обзира како се кретало понашање руске дипломатије, кључ за разумевање Москве је у Јељциновој изјави да Русија неће ратовати на Балкану. То је отворило зелено светло НАТО-у, а све је кулминирало у Хелсинкију и дошнине у Келну, када је Јељцин "све потписао за мале паре и на почек".

Пропаганда против немоћи

Дипломатска солуција се састојала у компромису на састанку Г-8 који је требало да буде коренито различит од Рамбујеа. Онако како је био написан Г-8,

Цена просрпске политике: Примаков је смењен зато што је сувише привукао Јељцина на српску страну

Немачка је извукла поуку – Герхард Шредер: "НАТО акција треба да се ограничава на територији Алијансе", што значи да је и убудуће послушност Немачке унутар НАТО-а под знаком питања

када га је Милошевић прихватио, није значио капитулацију пред НАТО-ом, него прихватање међународних мировних снага под контролом Уједињених нација, коју би санкционисала резолуција Савета безбедности. Будући да је Србија већ раније прихватила начело страног присуства на Косову, Г-8 је деловао као да остварује првобитне Милошевићеве циљеве.

НАТО, преваходно САД и Британија, кренули су, међутим, у контра акцију већ оног момента када је Милошевић прихватио компромис. Прво, НАТО је успео да створи утисак у јавности да је Милошевићева прихватање победа НАТО-а. Ово је почело прво као пропагандна офанзива одређена за унутрашњу употребу, да би брзо, френетично и систематски извођена, била прихваћена као реалност. У бриљантној кампањи машинерије за јавне односе, САД и Британија су убедили чак српску јавност да је Милошевић капитулирао. И Милошевић се наједном нашао усред "реалности" коју је створила пропаганда НАТО-а.

Али, иза створене атмосфере постојала је одлучујућа војна реалност. НАТО није могао да уђе на Косово уколико му то Срби не дозволе. Међутим, када је једном ушао на Косово, Срби су изгубили могућност да пружају отпор. НАТО је требало да убеди Србе да му допусте да уђе на Косово, да прође њихове дефанзивне линије. Кад се једном

нашао унутра, српске трупе су постале беспомоћне.

Не само да су изгубиле вишеструку надмоћ коју им је пружао терен и одбрамбени рат, него су им биле разбијене линије логистике и комуникација. Кључ је, дакле, био да се од Срба издејствује пристанак за улазак на Косово.

Смишљена конфузија

Од момента колапса преговора са српским генералима на граници, ујутро 6. јуна, па до уласка НАТО снага 13. јуна, НАТО дипломатија је манипулисала стварима бриљантно, уносећи пуну конфузију у ситуацију. На пример, они су пристали да дође до резолуције Савета безбедности како је захтевао уговор Г-8. Прихватили су да Уједињене нације преузму контролу над цивилном управом на Косову.

Прихватили су да се продужи рок за повлачење српских трупа. Прихватили су руско присуство на Косову. Прихватили су све, па ипак ништа нису уступили. Циљ НАТО-а је био једноставан: убацили трупе на Косово. НАТО је схватио, када се једном тога дочепа, он ће управљати Косовом без обзира какав је споразум.

Критичан део овог маневра био је да се Руси држе под контролом. Уосталом, управо је руска интервенција (аеродром у Приштини) била узрок прекида преговора на граници. НАТО је, међутим, знао

да шта год учини неће у потпуности задовољити Русе. Стога је његов циљ био да подели Русе у што је могуће више блокова и да изолује присталице тврде руке у Москви. Алијанса је, затим, једноставно, имала следећи задатак да стави до знања Милошевићу да Руси нису спремни да примене Уговор који су сами потписали у Бону 3. маја.

Милошевић и његови генерали, беспомоћни у окружењу политичких снага које је развио НАТО, обратили су се за помоћ руским фракцијама. То је довело до руске интервенције у Приштини и звезданих часова НАТО дипломатије. Уместо да руску интервенцију третира као опасну кризу, НАТО је наставио да остварује свој основни програм од три дела. Прво, проглашава руску интервенцију неважном и, још једном, имидж постаје реалност.

Друго, одмах оркестрира изолацију руског одреда, стратешки, тактички и политички. Земље окружења одбијају да дозволе прелет руским авионима, НАТО трупе улазе и размештају се око њих, а НАТО пријатељи у Кремљу неутралишу НАТО непријатеље. Треће, и најважније, игноришући руску интервенцију, НАТО постиже оно што највише жели: његове трупе улазе у Косово иза планина и минских поља који су га били блокирали.

Руси – доброћудни таоци НАТО окупације

Уистину, руска интервенција је могла НАТО-у да уђе на Косово. Српски војни лидери, са погрешним веровањем у спремност Руси да се конфронтирају са НАТО-ом, чине фаталну грешку: дозвољавају НАТО трупама да пређу границу на време. У суштини, и наизглед парадоксално, они су једва дочекали да НАТО уђе, очекујући конфронтацију између НАТО и Руси. То би дало српским трупама прилику да се прикључе ојачаном руском контингенту и доведу НАТО у ситуацију да се нађе пред ратом или да се повуче.

Уместо овога, НАТО је употребио утицај у Москви да сведе одред у Приштини на само симболичан гест. Следећи корак је био да се Руси окруже, изолују и игноришу. Тако, руске снаге у Приштини, уместо да буду окидач НАТО-руске конфронтације, постају доброћудно третирано таоци. Снаге Алијансе, сада већ дубоко у Косову, напредују да наметну окупацију против које је Милошевић пружао отпор и коју је, наизглед, уговор Г-8 био избегао. Чим је НАТО добио од Србије такозвано "неагресивно кружење" за улазак у Косово, сва контрола је прешла у његове руке.

Ово је била бриљантна дипломатија. Проста је чињеница да, пошто су у рат ушли грлом у јагоде, у рат који нису желели, а без припремљених војних снага и кохерентног стратешког плана, Клинтон, Блер, Олбрајт, Бергер, Кук, Робертсон и остали, на крају су били актери клинички изведене дипломатије.

Како неизвесност претворити у победу

Они су преокренули лошу и имобилисану војну ситуацију која није водила нигде, у победу. Завршница игре представља буквар за употребу дипломатије у спасавању лоше стратешке позиције. Ово је, поред тога, била победа за англо-америчку коалицију која је предводила овај рат.

Овде лежи, истовремено, и један други трик. Све има своју цену. Права цена коју НАТО мора да плати проистиче из саме победе. НАТО сада контролише Косово. То је више утешна награда, ако

инсистирао прошлог петка да Русија мора да буде третирана са "респектом", што је цифра да у будућности мора да се избегне оваква врста конфронтације. "Немачка не може себи дозволити још једну епизоду англо-америчке дипломатске бриљанције" (Лондон, Краљевски институт за спољне односе).

На тај начин, када је Шредер прошле недеље рекао "људска права мора и треба да буду неспоредива", али "ми морамо да разматрамо ствар опрезно и да уочавамо разлике између различитих ситуација", он је у суштини обзнанио да ће морати да прође много времена да би

јина, Централна Азија и Кавказ. НАТО је сада поставио преседан. Преседан је да може да интервенише у другим земљама све док питање људских права то оправдава. Нарушавање људских права у бившем Совјетском Савезу је обилато. Како присталице чврсте руке неумољиво јачају своју власт, НАТО ће им косовском интервенцијом пружити пуно оправдање за интервенцију у подручјима где могу да преовладају, а где је НАТО без опција. Ако је хумана патња оправдање за рат, НАТО је управо пружио Русији моралну основу за реинкарнацију руске империје. Свакако да

Генадиј Зјуганов: рат на Косову и Метохији интензивирао је процес у Русији, у коме реформисти губе терен пред комунистима и националистима

уопште има награде. Друго, НАТО је сада одговоран за стабилност на целом Балкану.

Оно што Аустро-Угари и Турци нису могли да сажваћу, НАТО ће морати да свари. Мисија је, на дуги рок, исцрпљујућа. Она се можда може још извршити у продуженом времену, али ће увек бити исцрпљујућа. Олакшавајућа околност је да НАТО сада има нон-стоп присуство које може да држи регион под окупацијом.

Највећу цену коју НАТО мора да плати биће цена у самом НАТО-у. Герхард Шредер је покушао да улепша изглед Алијансе у току рата, али Немци су били и остали зржени ризиком који је под англо-америчким притиском Берлин морао да прихвати. Реч је о немачким односима са Русијом. Шредер је

се Немачка прикључила још једном оваквој авантури. Шредер је, уз то, рекао да НАТО акција "треба да се ограничава на територију Алијансе и тако треба у будућности да буде". Порука не може да буде јаснија. После Косова, послушност Немачке унутар НАТО-а не може се уопште узимати као загарантована.

НАТО опипао пулс Русије на Косову и Метохији

Косовска афера носи у себи још једну цену: она је интензивирала процес у Русији, у коме реформисти губе терен пред комунистима и националистима.

Косово је било изван руског дохвата. Али, има региона који су, и те како, на дохват Русије, као што су Балтик, Укра-

Русија није у стању да крене на НАТО, али, у најмању руку, однос снага у случају Литваније или Узбекистана је сасвим у њену корист.

НАТО је на Косову, без поговора, остварио победу, а дипломатија је била инструмент те победе. Међутим, то је победа чија је цена бити већа него што је било ко претпостављао или био спреман да плати на почетку рата. Русија и Кина изашле су из овог рата више, пре него мање, непријатељски расположене (према Западу). Стабилност Балкана је сада стална и агонизирајућа одговорност за Запад. "То јесте победа. Али, не дај Боже у будућности још оваквих победа".

Дејан Лукић

ДА ЛИ ЈЕ УКРАЈИНА СЛЕДЕЋА?

Руси издејствовали српски пристанак на план Г-8. Непријатно изненађење: улазак руских трупа у Приштину. Запад сања војнички беспомоћну Русију. Кина незаобилазна у глобалном билансу моћи

Председник Клинтон имао је на столу прилепљену паролу "Економија, будало" (у значењу економија је кључ свега). Требало би да је Клинтон, на почетку косовске кризе, написао на столу "Руси, будало". Од почетка до краја кризе, Руси су, а не Срби, били истинска тема са којом се суочавао НАТО.

Косовска криза почела је у децембру 1998. године у Ираку. Када су Сједињене Америчке Државе одлучиле да бомбардују Ирак четири дана узастопце, упркос руском протесту и без консултација са њима. Руси су били разјарени. У њиховом виђењу, Сједињене Америчке Државе су их потпуно игнорисале и редуковале на земљу трећег света, игноришући потпуно могућност да Русија одговори.

Рачун без крчмара

Посебно је војни врх у Русији био погођен. А управо је то руско расположење, које је Милошевић пажљиво прозreo, било фактор који га је довео до закључка да је наступило повољно време да на Косову упути изазов Западу. Милошевићу је било јасно да Руси неће себи дозволити да по други пут буду понижени. И имао је право. Када је рат избио, Руси не само да су поново били разјарени, него су пружили отворену политику подршку Србији.

Протеклог априла и маја унутар НАТО-а владало је мишљење да се нека врста компромиса мора постићи. То поимање било је плод факта да ваздушни напади сами за себе неће моћи да остваре жељене политичке циљеве, а да копнени рат није опција. Некако у исто време постало је јасно да једино Руси имају довољно утицаја у Београду да би их (Србе) придобили за задовољавајући компромис. Руси су, међутим, били крајње неодлучни да крену у посредовање. Руси су јасно ставили до знања да ће се прихватити посредовање једино ако претходно дође до преговора између НАТО и Русије, у којима ће основне линије споразума бити утврђене. Резултат је био Г-8.

План Г-8 – идеални компромис

Два најважнија елемента споразума Г-8 нису била написана (у документу), али су се налазила у суштини споразу-

ма. Први је био да ће НАТО третирати Русију као велику силу, а не само као дечака који носи пошту. Други је био да, ма какав уговор био постигнут, он мора да има изглед компромиса, а не победе НАТО-а. Ово не само ради Милошевића, него и ради Јељцина. Након понижења у Ираку, Јељцин, напосто, није више могао да буде виђен како попушта пред НАТО-ом. Да се то догодило, анти-реформске и анти-Јељцинове снаге дигле би се у Русији. Јељцин је покушавао све да би уразумио НАТО како би схва-

тио да је улог много већи него Косово. НАТО изгледа није слушао.

Цела суштина споразума Г-8 била је да се дође до компромиса у коме ће НАТО добити што жели, а Југославија задржати оно што је желела. Стране трупе би ушле на Косово, укључујући НАТО трупе. Руске трупе би такође биле присутне. Те руске трупе би гарантовале (добро) понашање НАТО трупа према Србима, разоружање ОВК и гарантовале дугорочна права Србије на Косову. Присуство руских трупа на Косову, под заједничком командом Уједиње-

Клинтону непознати Наполеон и Хитлер: када би знао историју, председник САД би, у великом луку, заобилазио Русију

них нација или као независна снага, било је кључни елемент Г-8. Многи сати су потрошени у Бону и другде у договарању овога.

Руси одиграли главну улогу

Целог месеца, Руси су притискали Милошевића да прихвати овакав уговор. Коначно, на састанку са Ахтисаријем и Черномирдином, Милошевић је прихватио компромис. Милошевић овај уговор није прихватио као последњу кам-

пне кампање и као фактичку капитулацију Србије. Србија, пак, која је сматрала да је прихватила компромис под руским гаранцијама, наједном је видела да НАТО и западни медији уговор третирају као капитулацију. Српски генерали су били апсолутно шокирани када су, на састанку са генералима НАТО-а, добили пред себе НАТО захтеве са објашњењем да се о њима не може преговарати.

Срби не само да су одбили да их потпишу, него су директно контактирали

Кључ је био руска улога. Све остало било је тривијално. Србији је било обешано независно руско присуство. Споразум Г-8 каже да ће уједињена команда одговарати Савету безбедности. То се није догађало. Срби, стога, нису потписивали. Покушај НАТО да диктира услове на основу права победе вратио му се натраг у лице. Целу седмицу НАТО трупе су се мувале околу чекајући на дозволу Срба да уђу.

Окршај дипломатија

Руси су, затим, предложили други компромис. Ако баш сви не могу да буду под командом Уједињених нација, Руси ће прихватити одговорност у њиховој посебној зони. НАТО је ово одбио наводећи да Русија може да уђе на Косово само под командом НАТО-а или никакко. Ово не само да је нарушило начела на којима је изграђен споразум Г-8, него је, такође, ставило Русе у немогућ положај у Београду и Москви. Преговарачи (руски), дакле, или су били луди, или насамарени од Запада.

Черномирдин и Иванов уложили су велике напоре да спасу споразум, а можда и властите каријере. Сам НАТО, из разлога које не можемо да докучимо, није хтео да попусти. Они су (руске) преговараче оставили да висе не дозвољавајући им простор за маневар. На основу НАТО услова, Косово би требало да буде управо оно што је Србија одбила у Рамбуџу: протекторат НАТО-а. И сада је, ево, Русија, њихов савезник, та која их изручује НАТО-у.

"Тврдорукаши" нису одолели провокацији

На крају седмице нешто је запело у Москви. Није јасно да ли је сам Јељцин наредио да руске трупе крену у Приштину или је наређење дала руска војна команда. Али је јасно да је Јељцин унапредιο руског генерала који је заједно са његовим трупима ушао у Приштину.

Такође је јасно да, мада је министар спољних послова, Игор Иванов тврдио да је све било случајно и обећао да ће трупе бити одмах повучене, руске трупе нису повучене. Галбот је тада одмах кренуо натраг у Москву. Клинтон је успео да разговара са Јељцином са закашњењем од 24 сата, али разговор није донео ништа. У међувремену, Олбрајтова изјављује да Руси морају да дођу под НАТО команду и да је то дефинитивно.

Ситуација је постајала све компликованија. НАТО је постигао код Мађарске и Украјине да забране прелетање руским авионима који би пребацивали трупе на Косово. Мађарска је чланица НАТО-а. Украјина није. НАТО овим покушава да покаже колико је Русија окружена, изолована и беспомоћна. Такође ставља Украјину у позицију да директно омета руске стратешке потребе.

С обзиром да НАТО није у позицији да брани Украјину и да у земљи постоји значајан, ако не и преовладавајући, руски сентимент, НАТО, у ствари, Русима отвара очи према једном значајном факту: тренутна геополитичка

Грешка у корацима: САД су редуковале Русију на земље трећег света, игноришући могућност да им Русија одговори

пање бомбардовања. Бомбардовање је болело, али га ни у ком случају није осакатило. Милошевић је прихватио уговор зато што су их желели Руси и зато што су они гарантовали да ће бити присутни као независни посматрачи да би осигурали да НАТО не пређе границе договореног. Кључ је у овоме: није кампања бомбардовања, него су Руси издејствовали српски пристанак.

НАТО је, међутим, пореметио ово прећутно схватање од момента када је споразум објављен у Београду. НАТО је, намерно и наглашено јавно, одмах напао темеље споразума прогагирајући их као унилатералну победу његове вазду-

руске војне колеге и саопштили им шта НАТО захтева. Руски генерал дошао је на разговоре и, очигледно, био разлог њиховог колапса.

Током целе протекле седмице, НАТО се налазио у чудној позицији да проглашава победу над Србима покушавајући истовремено да их убеди да га пусте да уђе на Косово. Иронија ситуације је, свакако, измакла НАТО-у. Србија је прихватила план Г-8 и држала га се. Захтев НАТО-а да Србија прихвати без расправе његове услове био је, једноставно, одбијен, управо зато што Србија није била поражена.

Клинтон и Блер заокупљени минорним фактором Косова и Метохије: реч је о глобалном билансу моћи

ситуација је неприхватљива са становишта Русије. У недељу већ, руски притисак довео је до тога да Украјина промени став. Али ова лекција није измакла руском војном естаблишменту.

Овде је, како га Стратфор види, суштина проблема. НАТО и Сједињене Америчке Државе су баратали са људима као што су Виктор Черномирлин. Примарни фокус ових људи у протеклој декади био је да створе капиталистичку Русију.

Они не само да су оманули, него је њихов неуспех изузетно видан широм Русије. Њихов кредибилитет у Русији је раван нули. Преговарајући са Западом, они оперишу са становишта два императива. Прво: они покушавају да добију какву год могу концесију у нади да ће подстаћи неко економско чудо. Друго, попут Горбачова пре њих, они имају већи кредибилитет код људи са којима преговарају него код оних за које преговарају. То их гони на попуштање.

НАТО није умео да разлучи попустљивост одлазећих руских лидера од истинских услова који владају унутар Русије. Јасно је да су Олбрајтова, Бергер, Талбот и Клинтон закључили да могу да добију Иванову и Черномирлина за било какав споразум који они (Американци) желе. У томе имају право. Али, тамо где су грдно погрешили јесу људи са којима нису преговарали, али чија снага и кредибилитет свакодневно расту. Ови "безлични" тврдорукаци у војсци су коначно одвратили ударац за понижења које је НАТО нанео њиховим политичким лидерима. Јељцин, пак, увек снажљив, са инстинктом за преживљавање, кренуо је низ ветар.

Први пут после хладног рата, Русија је прихватила конфронтацију ниског профила са НАТО-ом. Без обзира што НАТО покушава да ово минимизира, реч је о одлучујућем моменту у историји после хладног рата. НАТО је покушао да диктира услове Русији, а Русија је одговорила на војни начин (Приштина). НАТО је онда покушао да употреби ди-

пломатско средство да би изоловао Косово од окружења. Присилио је Русију да се суочи са фактом да, у случају кризе, Украјина неће бити ни неутрална, ни про-русска. Биће про-НАТО.

Клинтон слеп за Наполеона и Хитлера

То значи да се, без обзира што тога нема на папиру, НАТО већ проширио на Украјину. За Русе који су изазвали ову кризу у Приштини, ово је неприхватљива околност. Они ће предузети кораке да ово исправе. НАТО нема војне ни дипломатске могућности да заштити Украјину. Русија, међутим, има интерес за оно што се збива у сфери њеног јасног утицаја. Ми не знамо шта се политички дешава у Москви, али ветроказ индицира много одлучнију руску спољну политику.

Постоји тренутно једна интересантна фантазија на Западу: да економски проблеми Русије спутавају њену војну

активност. То је блесаво виђење ствари колико и да ће Сједињене Америчке Државе победити Вијетнам зато што су богатије, или да ће Атинјани победити сиромашније Спартанце. Богатство није у директној корелацији са војном моћи, поготово када је реч о Русији, као што су то спознали Наполеон и Хитлер.

Шта више, сви економски показатељи у Русији су бесмислени. Толико тога у руској економији је "изван књига" да нико не зна какво је, заправо, право стање. Трик је да се нетипична економија подведе под правила, а Руси су мајстори у томе. Треба, такође, да се подсетимо да је руска војска у беспомоћном стању, значи, једноставно, да предстоје послови поправке. Не само да је то тачно, него је рехабилитација руске војне силе сама по себи економско окупљање које решава краткорочне и дугорочне проблеме. Војне авантуре су психолошки, економски и политички бум за болесне економије.

Макијавели нас учи да је важно да никада не рањавате ваше противнике. Боље је да их убијете. Ранити их, а затим исмејавати и мучити, јесте најгора могућа стратегија. Русија је, сигурно, рањена, а далеко од тога да је мртва. Стратегија НАТО-а на Косову била је да подбада рањеног медведа. То није паметно уколико немате намеру да га докрајчите. А будући да нико у НАТО-у нема намеру да иде у лов на медведа, претити Русији уз запањујући презир какав је НАТО показивао протеклих седмица, није паметна ствар.

Изгледа нам да су Клинтон и Блер, заокупљени у суштини минорним фактом Косова, испустили из вида какав ефекат њихово понашање производи у Москви. Они, једноставно, не могу да утуве у главу да није реч о Косову. Није реч ни о хуманитаризму, нити о нашем покушају да се представимо онаквим људима какви бисмо желели да будемо. Реч је о "Русима, будало". Реч је о Кини, реч је о глобалном билансу моћи.

Дејан Лукић

Командант НАТО-а за Европу амерички генерал Весли Кларк: војне авантуре су психолошки и политички бум за болесне економије

НИЈЕ ВРЕМЕ ЗА КОПЉЕ У ТРЊЕ

После потписивања, за СР Југославију неповољног споразума међу српском емиграцијом и њиховим пријатељима осетило се извесно разочарање.

Медијска активност Срба у дијаспори наставиће се упркос томе што је у Београду проглашен мир и подршка у том смислу скоро потпуно престала.

Партије на власти у земљи агресора прошле катастрофално на изборима за Европски парламент

Агресија НАТО-а, тј. Американаца и њихових енглеских слугу на Југославију, отворила је очи многим у свету, али и у, до сада послушној, Европској унији. Иако се то за сада не признаје отворено, Европа је схватила да је овај рат био уперен против ње да би се одржао амерички хегемонизам и дао разлог за даље постојање НАТО-а.

Зато је медијски прилаз овом сукобу био мало више изнијансиран него што је то био случај за време рата у Босни. Осим тога, било је много јавних протеста и демонстрација на којима нису увек учествовали само Срби. Интересантно је да су баш у Белгији, где нема много Срба, ови протести били међу најснажнијим. Вероватно зато што су овде и седиште НАТО-а, седиште команде озлоглашеног генерала Кларка и седиште Европске уније.

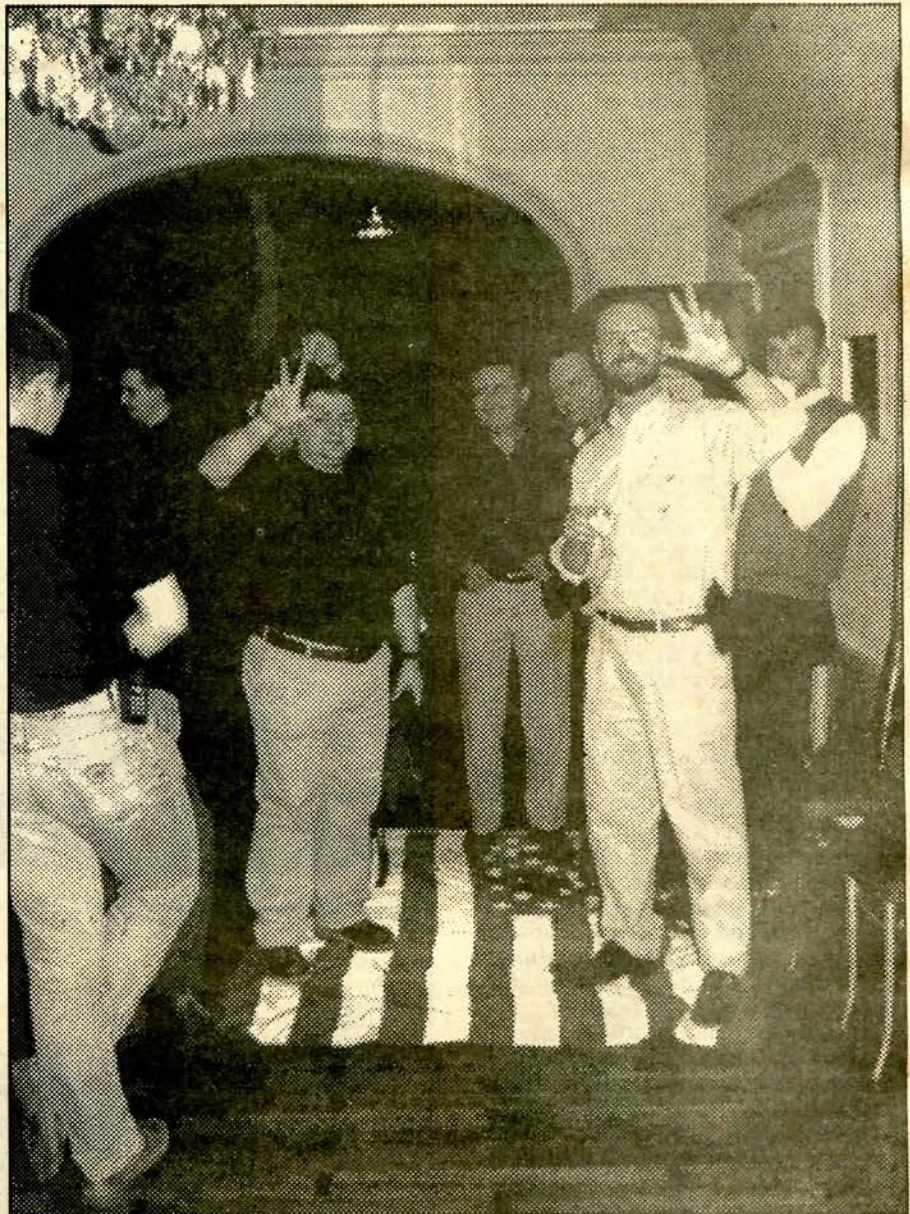
Иако забрањени, протести испред седишта НАТО-а у Бриселу су се редовно одржавали, а полиција немилосрдно обрачунавала са демонстрантима. На ове протесте су, осим Срба, долазили аутобуси са демонстрантима из свих европских земаља, и то различитог политичког опредељења: десничари, левицари, мирољубци, еколози...

Електронски медији у Белгији, поготово у фламанском делу, давали су врло реалну слику о сукобу на Балкану, па је тако и аутор овог дописа имао прилику да више пута учествује у ТВ емисијама и на радију. Овдашњи коментатори су отворено исмејавали конференције за штампу у седишту НАТО-а и редовно преносили демантије са српске стране.

После потписивања, за нас неповољног, споразума, овде у Белгији се међу нашим пријатељима, а и обичним светом, осетило извесно разочарење.

Никоме није било јасно зашто је споразум тако брзо потписан, јер уопште није изгледало да Срби тако лоше стоје. Чак је и званична штампа писала да је овим споразумом спасен НАТО!

Претпостављало се да је НАТО запретио још већим уништавањем инфраструк-

Протест Срба у дијаспори: на скупу у Бриселу који је организовао Комитет "Националисти против НАТО-а," у салу се улазило преко америчке заставе, која је замењивала отирач за ноге

руктуре у Србији и цивилног становништва. Међутим, с обзиром да у Београду то није било дато као разлог, остала је извесна недоумица. Нарочито када се испоставило да је српска војска остала готово нетакнута.

Људима је остало потпуно нејасно зашто нису објављени докази о многим обореним НАТО авионима и заробљавању њихових посада. Ни на питања зашто није било герилских напада на америчке снаге у околним земљама није било одговора. Сасвим је могуће да је било ваљаних разлога да се Срби бране пасивно, али то није никада објашњено ни нашим људима нити њиховим пријатељима у свету.

Ово је утисак који се стекао на разним скуповима који се и даље организују како би се овај почетни отпор против америчког хегемонизма и даље наставио. На једном оваквом скупу који је, непосредно по потписивању споразума, организовао Комитет Националисти против НАТО-а, учествовао је и писац ових редова.

Скуп је одржан у Бриселу, а присуствовали су гости из разних европских земаља свих политичких боја, па чак и екстремне левице. Јасно је указано на праве циљеве овог рата против Европе. Говорило се о нападу на цивиле, чему је НАТО морао да прибегне, јер Војску Југославије није могао да победи.

Да се ради о рату против Европе постало је јасно још у самом почетку када су срушени мостови на Дунаву, иако нису имали никакав војни значај. Тим нападима прекинут је најважнији водени пут Европе Рајна-Мајна-Дунав са огромном штетом за целу европску економију.

Указано је и на то да су Американци све срушили, али се од Европе очекује да плати за обнову. НАТО је пре педесет година организован са циљем да у Европи "држи Немачку доле, Русију напољу, а Американце унутра". Сада је, међутим, постало јасно да је за интерес Европљана потребно управо обрнуто. Нажалост, ради спаса Европе страдају опет Срби.

Једна од тема овог скупа била је и озлоглашена Мадлен Олбрајт, тема многих успешних карикатура. Приликом сваке њене посете ова националистичка група организује демонстрације. Тако је, још за време рата, била потпуно поремећена изложба брошева (њен омиљени украс) која је била организована у Остендеу. Званице, међу којима су били и белгијски министар иностраних послова и амерички амбасадор, у зграду су морали да уђу кроз споредни улаз.

Многи говорници су указивали на њено етничко порекло које је, случајно или не, заједничко скоро свим челним људима америчке администрација која води рат против Срба.

Учесници скупа су изразили жељу да ускоро посете Југославију да би се срели са српским патриотима. За Белгијанце је албански проблем на Космету врло актуелан, јер се у Белгији налази огроман број Мароканана и Турака који сви добијају белгијско држављанство,

Рат против Европе: НАТО је напао на Србију да би одржао амерички хегемонизам и оправдао своје постојање

наталитет им је огроман, тако да би се ускоро могло очекивати да затраже аутономију за регионе и општине у којима су у већини.

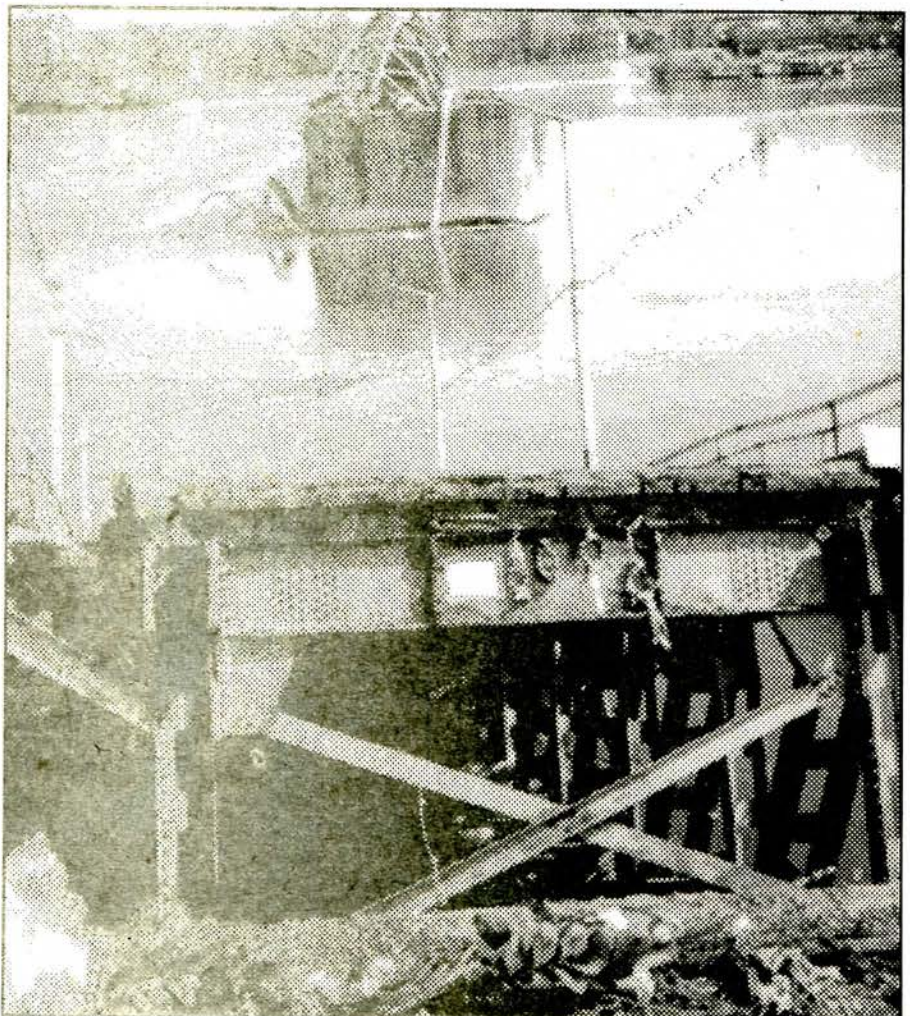
Интересантан детаљ је да се у салу, где се скуп одржавао, морало улазити преко америчке заставе која се налази-

ла на поду, док је српска била на почасном месту. Учесници су неколико дана пре тога спалили једну агресорску заставу испред америчке амбасаде у Бриселу и сами се везали ланцима за ограду. Наравно, сви су брутално отерани у затвор.

Скуп подршке Србији организован је 12. јуна увече, а већ следећег дана били су у свим земљама Европске уније избори за Европски Парламент. Партије, углавном социјалистичке, на власти у оним земљама које су учествовале у агресији на Југославију прошле су катастрофално. Свима је било јасно да обични људи нису били за овај рат и да су на овај начин изразили своје неслагање.

Међутим, рат није завршен већ само настављен другим средствима. Сада се поново ставља у погон моћна медијска машинерија диригована из Њујорка. Измишљају се масакри, масовне гробнице, силовања. Све у циљу да се накнадно оправда агресија и настави притисак на Србију и Југославију. За нас још није дошло време за "копље у трње", па ће се медијска активност у дијаспори наставити упркос томе што је у Београду проглашен мир и подршка у том смислу скоро потпуно престала.

Дејан Михајловић,
Белгија

Немци бомбардовали сами себе: рушење мостова на Дунаву пореметило најважнији европски пловидбени пут Рајна-Мајна-Дунав

ИМА НЕШТО ТРУЛО У ЕВРОПСКОЈ УНИЈИ

Европа у погрешним рукама – на власти корифеји тзв. новог социјалдемократског таласа. Избори за Европски парламент на којима су, највише због агресије на Србију, Блерови лабуристи, социјалисти Лионела Жоспена и социјалдемократе Герхарда Шредера неславно прошли, најавили отапање леденог покривача

Једна изрека каже: "Пријатељства престају када се људи упознају". Српски народ је своје "пријатеље", Енглезе и Французе, за последњих 55 година одлично упознао. Од бомбардовања Србије на Васкрс 1944. године, од стране назови савезничких авиона, па до овог последњег бомбардовања истог циља од истих извршилаца, наши односи постали су челични. На сву срећу, за Немце знамо да нас мрзе још од времена краља Милана, тако да смо са те стране знали шта да очекујемо.

Сви ти такозвани велики народи, и Енглези, и Французи, и Немци, поред свега осталог, имају заједничко и то да су у све три земље тренутно на власти првоборци такозваног новог европског социјалдемократског таласа. Лабуристи у Великој Британији, социјалисти у Француској и социјалдемократе у Немачкој припадају суштински истој идеологији. Колико та њихова идеологија доприноси добробити човечанства, Срби су на својој кожи најбоље осетили.

Енглезе је најбоље описао њихов сународник и један од највећих светских писаца, Виљем Шекспир, када је у свом ремек-делу, "Хамлет", једном од ликова у уста ставио следеће речи: "То је било баш на дан рођења младога Хамлета, онога што је полудео и што је послат у Енглеску. Тамо ће опоравити памет, а ако не, толико и чини. Јер му се тамо неће приметити, тамо су сви људи као и он".

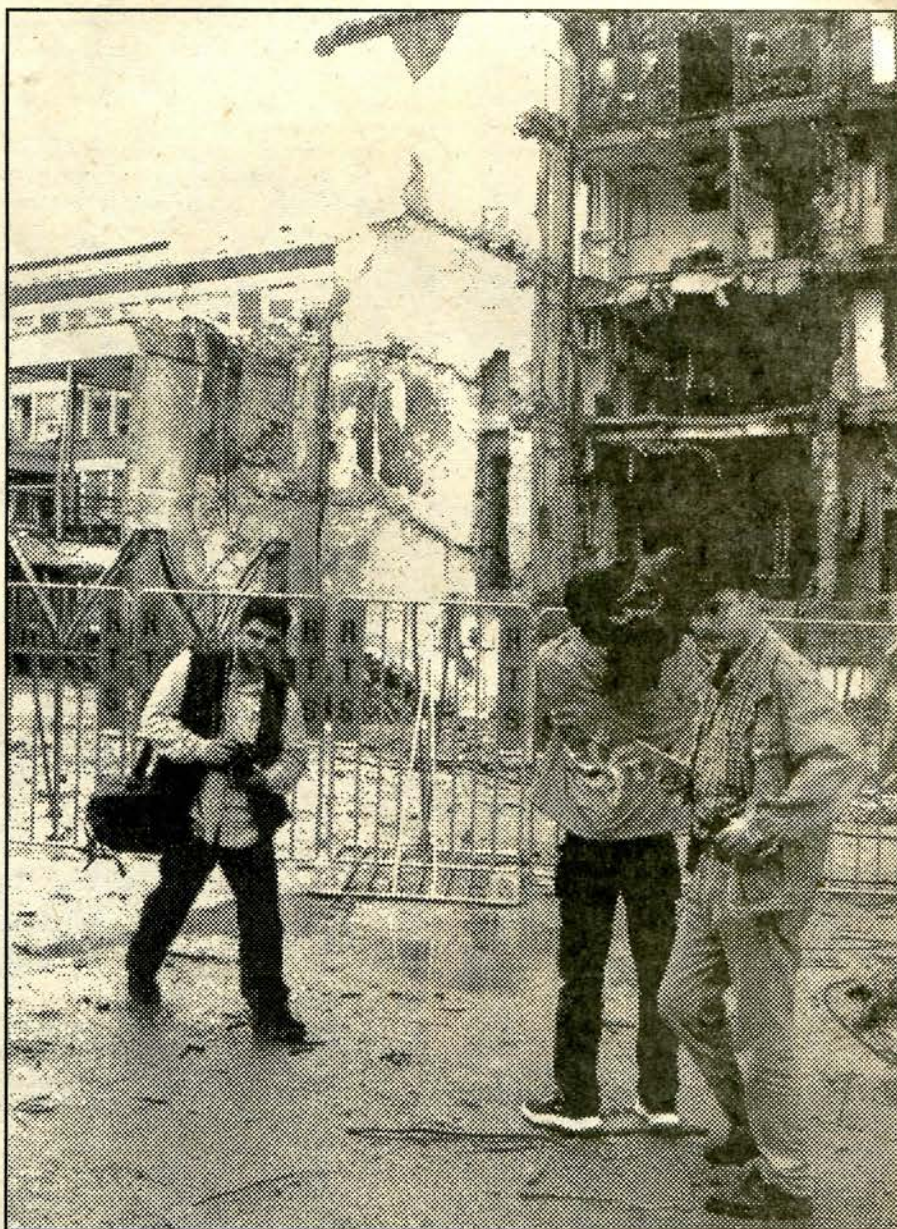
За Америку, против Европе

Можда је оваква изјава мало претерана када је реч о целом једном народу, али је сигурно да је преслаба када говоримо о енглеским политичарима, посебно о онима који су тренутно на власти. Тони Блер, Клинтонов потрчко, учинио је све да што више ослаби унутрашње јединство своје сопствене земље, спроводећи такозвани план децентрализације, којим је практично разбио Велику Британију створивши федералне јединице у некада унитарној држави. Тони Блер је, такође, заслужан и за одуговлачење решавања проблема Северне Ирске, као и за честе саботаже интеграци-

оних процеса у Европској Унији од стране Велике Британије.

Да ли то Блер покушава да у корист Сједињених Америчких Држава што више онеспособи уједињену Европу, или

му је једноставно само стало да буде већи Американац и од Џорџа Вашингтона, остаје тек да се види. О Блеровим ситним послушницима, који су сви одреда или алкохоличари, или педофили,

Вође Запада училе демократију од Хитлера: пуцање у јавну реч – РТВ Србије погођена "демократским" пројектиlima

или хомосексуалци, због чега су неки од њих морали да подносе и оставке, а неке су и жене остављале, овде неће бити речи, сем о једном. Тај један зове се Педи Ешдаун и лидер је британске Либерално демократске партије. Овај ирски издајник, искомплексиран чињеницом да му је карактер прочитан од његовог рођеног народа који га мрзи, врло брзо је своју партију претворио у прирепак Блерових Нових лабуриста.

За време последње агресије НАТО-а на српски народ, Педи Ешдаун је пред телевизијским камерама буквално лио крокодилске сузе, слушајући дриче о томе како српска полиција малтретира припаднике ОВК на Косову. Цела представа била је, наравно, у корист Блерове ратнохушачке пропагандне машине-рије.

Што се Француза тиче, о њиховом пријатељству према српском народу већ је прилично речено. То "пријатељство" коштало је главе српског хероја Драгана Гаговића, којег су француски војници у саставу СФОР-а из заседе убили у аутомобилу препуном деце.

У Француској је сада на власти Социјалистичка партија премијера Лионела Жоспена. Овај лични Француз, заједно са својом партијом, за кратко време је, доношењем свакојаким закона, успео да постигне то да су данас Французи у Француској грађани другог реда. Заиста, чак и они који немају француско држављанство, значи нису грађани Француске, законски су тамо заштићенији чак и од белих медведа, и уживају већа права него рођени Французи.

Оно што је такође заједничко за Велику Британију и Француску је и то, да су то земље са најдемократскијим и најнелогичнијим изборним системима.

У Немачкој је од скоро на власти Социјалдемократска партија, чији је вођа немачки капелар Герхард Шредер. Након што је починио политичко оцепување, елиминисавши бившег партијског вођу и свог ментора Оскара Лафонтеа, овај амбициозни Немац се башио на много крупнији залагај – немачки Устав.

Елем, историјски свестан, немачки Устав стриктно забрањује ангажовање немачке војске у агресији против неке стране државе. Шредер је те одредбе елегантно заобишао, тако да су током последња три месеца на наше главе падале, између осталих, и немачке бомбе. Поново. Његов брат по оружју и коалициони партнер, лидер немачких Зелених, Јошка Фишер, због свега тога има доста проблема у редовима сопствене странке.

Интересантно је споменути да су на скоро одржаним изборима за парламентар Европске уније и лабуристи Тонија Блера и социјалисти Лионела Жоспена, и социјалдемократе Герхарда Шредера, значи странке које чине језгро европске левнице, неславно прошле. Најгоре је прошао Тони Блер, чије је лабуристе победила британска Конзервативна партија, странка која после изборног дебакла са тадашњим премијером Џоном Мејџором, не може још увек да пронађе новог лидера.

Власт одрођена од народа

А какво је стање у нашем комшилучку?

Грчка, која је такође члан Европске уније, на власти има социјалистички ПАСОК. Иако је грчки народ током агресије НАТО-а против Југославије јасно показао на чијој је страни, грчки социјалисти нису имали много слуха за глас народа. Просоцијалистички листови, као што су ТА НЕА и Елефтеротиписија, отворено су за последња три месеца позивали на бомбардовање Југославије.

Злочини Англоамериканца као "савезника" и као непријатеља: породилиште у Крунској улици 1944. године и дом здрављу у Нишу 1999. године

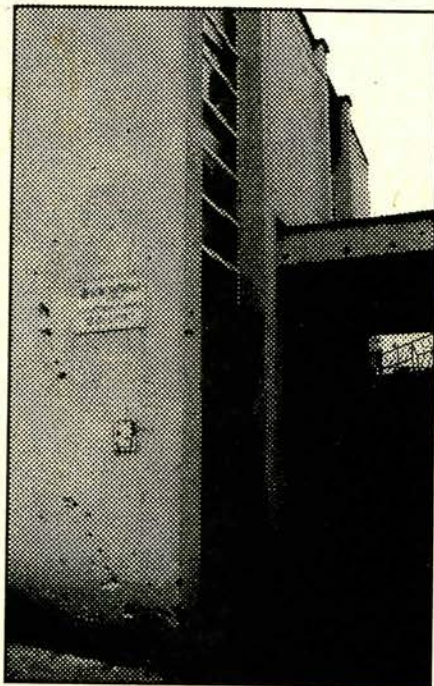
За разлику од њих, лист Елефтеростипос, који је наклоњен опозиционој Новој демократији, извештавао је много објективније. Да ли ће зачудити некога ако споменемо чињеницу да ни ПАСОК није на европским изборима прошао ништа боље од својих западноевропских истомишљеника?

У Румунији и Бугарској је слична ситуација као у Грчкој. Иако тамо на власти нису лево оријентисане странке, очигледно је да те земље воде неку левичарску политику. Имали смо прилику да гледамо наступ Надежде Михалкове, министра иностраних послова Бугарске, на једној конференцији за штампу британског министарства одбране током агресије НАТО-а на нашу земљу.

Ова дама сумњивог морала за само четврт сата изрекла је толико глупости, колико одавно нисмо чули. На страну то што је баш тих дана Бугарска отворено признала да није суверена држава, већ роб Запада, ставивши НАТО-у на располагање своје аеродроме и ваздушни простор, али изјавити да непрестани конфликти у Југославији доприносе томе да бугарска привреда пропада, више је него смешно. Па, како онда не пропаде италијанска привреда.

И Италија је земља са којом се Југославија граничила. Проблеме бугарске привреде може врло лако да уочи свако ко је макар једном покушао нешто да купи у Бугарској, а то су хошгтаплерај и лоповлук. Међутим, Надежда Михалкова и Влада, чији је она члан, неће да покупе ђубре у својој кући, него по систему нека комшији цркне крава, покушавају кривицу за невоље своје земље да свале на другога, како би пред домаћом и иностраном јавношћу оправдали своју неспособност.

Чудна је та западна демократија. Запад прво критикује наш Закон о инфо-

рмисању говорећи да је недемократски, па онда на зграде РТС-а, на главе новинара и радио и телевизијске предајнике изручи товари демократских бомби.

Они кажу да је наш Закон о Универзитету рђав, па испале "добре" ракете на новосадске факултете. Они изјаве да српска војска не поштује Женевску конвенцију, па сравне са земљом болницу Др Драгиша Мишовић. Очигледно је да су се вође Запада демократији училе од Хитлера. А и моралу. Са тим, што су у овом случају ученици превазишли учитеља.

А шта раде наша браћа Руси? Гутају кнедле и ћуте. Они као да не схватају да су следећи на листи НАТО-а. Српски народ је, током овог рата, у склоништа одлазио изгледа само када Виктор Черномирдин дође у Београд. Акцијама после његовог боравка у Србији, НАТО је отворено стављао целом свету до знања колико држи до руских ставова. Черномирдин нам је био као црни гавран из народних песама. Колико ће још времена морати да прође пре него што Русија схвати шта је чека? Надамо се не превише.

Вук Фатић

ВУК БРАНКОВИЋ ПОНОВО ЈАШЕ

Реинкарнација најчувенијег српског издајника лута и мешетари Србијом. Сада носи друго презиме, а прљаве радње и подлости из претходног живота прилагодио је условима новог времена. У томе га нико још није надмашио

За време свих ових силних бомбардовања, често смо се, у тренуцима доколице, питали како би се у оваквим историјским условима понели актери Косовског боја из 1389. године. Посебно нас је заинтриговало евентуално понашање најчувенијег српског издајника – Вука Бранковића. Уколико би неко једног дана снимео филм на ту тему, ево какав би могао бити сценарио.

Прво, пошто је данас Србија, за разлику од оне из 1389. године демократска република, Вук Бранковић, ако му је до власти, морао би да оснује политичку странку и са њом да учествује на изборима. Она би се, рецимо, звала Турски покрет обнове. Зашто "турски", упитаће неко? Зато што Вук Бранковић има обичај да каже како не можемо против целог света, па шта онда фали Турцима? А затим, Турци су му остали у најлепшој успомени још од претходног рата. Није народ узалуд говорио: "Од гатачких муслимана...". Даље, уколико би његова странка учествовала на изборима, Вук Бранковић би можда освојио и које посланичко место, рецимо 45 мандата. Одатле, па до власти, треба још само пар прaviх потеза.

Друго, у странци Вука Бранковића сви би морали да носе браду. Био би то статусни симбол. Кад може Вук, што не би могли и најближи дворјани? Чак би и Вукова жена морала да носи браду. Или макар да се тако понаша.

Вук Бранковић није глуп човек схватио би он како је телевизија моћно ору-

жје. И зато би Вук Бранковић, да је данас жив, за себе и своју странку отео једну телевизијску станицу. Што да се мучи правећи је, кад може да је отме. Та Вукова телевизијска станица звала би се, на пример, Студио Брада. Пошто је Вук великодушан човек, он би за директора и главног и (не баш) одговорног уредника Студио Браде поставио свог верног витеза Коју. Витез Која нема ни браду ни мач, али ко је још видео корњачу са брадом?

А што се мача тиче, перо је убојитије, каже народ, тако да нема проблема. Студио Брада би обичној раји емитовао слике, речи и мудролије Вука Бранковића за доручак, ручак и вечеру, а понекад и за ужину. Што да се народ не забавља? Студио Брада давао би неколико пута дневно чувену информативно-досадну емисију "Вести у браду". Путем те емисије људи би се информисали о томе какав им хороскоп предвиђа њихов вољени Вук Бранковић.

Поред тога, имали би прилику да виде како све лепо функционише у њиховом Граду, како Вук Бранковић има лепе, паметне и братате дворјане, и шта је све странка Вука Бранковића радила тог дана и кога је све усрећила. Ах, да, стицајем околности докопао би се Вук Бранковић и локалне власти у Београду. Тада би решио све проблеме Града, рецимо поправио би стање у Градском саобраћајном предузећу. Онда би захваљни народ коментарисао: "Ала га је поправио, свака му част!"

Пошто је Милош Обилић остао у 1389. години, Вуку Бранковићу би било досадно, јер не би имао по коме да пљује. Али, нема потребе да се бринемо за њега, нашао би он већ некога. Кума, на пример. А кад су то Србима кумови па служили за нешто боље? Питајте само Карађорђа. Ко зна, ако би био упоран, сигуран сам да би Вук Бранковић једног дана можда постао и потпредседник Савезне владе...

А онда је дошао рат. Пре него што су пале прве бомбе, Вук Бранковић је употребио исте речи као и пре боја на Косову. И тада и сада је чврсто тврдио да ће бранити Србију свим средствима, уколико буде нападнута. Додуше, ко је очекивао да ће Вука Бранковића задесити такав баксузлук? Прво Турци, па сад Американци. И једни и други баш на Косову. И ко после сме да каже да се историја не понавља? Но, није Вук Бранковић наиван. Он би већ после два-три дана рата прогласио моралну победу и затражио да се овај "трагични неспоразум" разјасни.

"Не можемо да победимо најјачу војну организацију на свету", завапио би Вук Бранковић 31. маја у телевизијском интервјуу, који би дао, наравно, лично свом верном витезу Који. Врло брзо прешао би Вук Бранковић и преко чињенице да је Запад неколико година уназад лиферовао своје шпијуне у Србију, попут мајора Стива Прета, како би припремили терен за ову агресију, и преко тога да је исти тај Запад опремио и нахушкао терористе такозване ОВК, па чак и да им је великодушно уступио авијацију.

Прешао би Вук Бранковић и преко стотина и стотина мртвих и рањених Срба које је бомбардовао НАТО, и преко бомбардованих манастира, болница и школа, и преко срушених кућа, мостова и фабрика, и преко сирена које су ледиле крв у дечијим срцима. Прешао би Вук Бранковић преко свега тога. Прешао би, јер "ми се морамо помирити са Европом и Америком". Нисмо се ми ни свађали са Европом и Америком, Вуче Бранковићу, већ са групом зликоваца, крволика и битанги, који су зајашили и ту Европу, и ту Америку, и цео свет, а сада желе и нас. А ако је Вуку Бранковићу жеља да буде мазга, од воље му, нека буде кад је навалио. Али Србе нека не меша са собом.

Вук Фатић

Народна песма: "Од гатачких муслимана, најгори су Вук и Дана"

САОПШТЕЊА ЗА ЈАВНОСТ

ПРЕДСЕДНИЧКОГ КОЛЕГИЈУМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

АПЕТИТИ НАТО-а НИСУ ЗАДОВОЉЕНИ

6. ЈУЛ 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке, на својој редовној седници, разматрао је актуелну политичку ситуацију у отаџбини и мере које страначки органи морају да предузму у предстојећем периоду.

Председнички колегијум Српске радикалне странке упозорава на чињеницу да су Американци и њихове западноевропске слуге кренули свим расположивим средствима да униште Савезну Републику Југославију.

Окупацијом Косова и Метохије апетити НАТО злочинаца нису задовољени. Разградња Савезне Републике Југославије и уништење сваког облика српске државе представља коначни циљ српских непријатеља. Српска радикална странка захтева да се, у интересу очувања Савезне Републике Југославије, предузму сви неопходни политички кораци и постигну најбоља решења која би гарантовала очување савезне државе.

Разговори о будућности заједничке државе Србије и Срне Горе морају почети у најхитнијем року и уз учешће свих релевантних, парламентарних политичких странака у Републици Србији и Републици Црној Гори.

Председнички колегијум Српске радикалне странке захтева формирање Владе националног јединства на федералном нивоу, у чијем саставу би биле све политичке странке које имају посланичке клубове у Савезној скупштини, сразмерно својој снази у оба већа федералног Парламента.

Таква Влада представљала би најбоље решење у условима снажних притисака и покушаја Американаца и њихових поданика да по сваку цену униште Савезну Републику Југославију.

Председнички колегијум Српске радикалне странке указује да нико не сме и не може да се бори за освајање власти уличним немирима, пучевима или било каквим изазивањем сукоба унутар српског народа зарад остварења појединачних интереса оних политичара који не могу рачунати на поверење народа исказано на демократски начин. Једини демократски начин одређивања

политичких односа и снаге појединих политичких чинилаца у земљи јесу избори.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да су избори на локалном нивоу најбољи начин за решавање нагомиланих противречности на политичкој позорници Србије. Такви избори би потврдили опредељење народа да искључиво демократским путем бира своје представнике. Српски радикали су уверени да нико у Србији и Савезној Републици Југославији никада

неће подржати оне политичке странке које, уз помоћ америчких и западноевропских ментора, буду покушале да насилним путем освоје власт.

Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да би савезни и републички избори требало да буду одржани оног тренутка када на Косову и Метохији буде омогућено слободно и демократско изјашњавање грађана.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

Ко се бомбе боји још: НАТО злочинци нису успели да сломе слободарски дух српског народа

ПЕТ ДО ДВАНАЕСТ ЗА КОРЕНИТЕ РЕФОРМЕ

13. ЈУЛ 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке разматрао је актуелну политичку ситуацију у отаџбини са посебним освртом на промене у економском и социјалном систему земље.

Председнички колегијум Српске радикалне странке захтева од надлежних државних органа спровођење хитних и корених реформи у сфери власничке трансформације и система пензијског осигурања. Српски радикали сматрају да је неопходно извршити измене Закона о власничкој трансформацији, како би приватизација била обавезна за све, чиме би се обезбе-

дило значајно повећање економске ефикасности и бржи излазак земље из кризе. Приватизацијом државне имовине, градског грађевинског земљишта и пословног простора Република Србија би обезбедила значајна финансијска средства за остварење виталних социјалних функција у држави. Такође, неопходно је спровести легализацију свих бесправно подигнутих објеката чиме се гарантује право приватне совјине сваком грађанину, а држава стиче значајна материјална средства.

Председнички колегијум Српске радикалне странке захтева хитне реформе пензијског система. Најстарији грађани наше земље зарадили су своје пензије, а да би др-

жава могла да испуни своје обавезе према њима неопходно је да дође до реорганизације и промене система пензијског осигурања.

Наиме, српски радикали се залажу за нижу стопу доприноса на плате од 80%, којом би држава успела у потпуности да финансира исплате пензија.

Председнички колегијум Српске радикалне странке је закључио да би овако спроведене реформе довеле до нормализације економских прилика, подстакле привредни раст и развој, чиме би се значајно побољшао стандард свих грађана у нашој земљи.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

САОШТЕЋА ЗА ЈАВНОСТ ПРЕДСЕДНИЧКОГ КОЛЕГИЈУМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

РАДОМ ИЗ КРИЗЕ

20. ЈУЛ 1999. ГОДИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке разматрао је тешку економску и социјалну ситуацију у земљи и мере које би држава хитно морала да предузме на побољшању животног стандарда свих грађана Републике Србије и Савезне Републике Југославије.

Председнички колегијум Српске радикалне странке захтева спровођење брзих и радикалних реформи у социјалној сфери. Те промене морају бити озбиљне и суштинске, а не декларативне природе. Стога, Председнички колегијум Српске радикалне странке сматра да у најхитнијем року треба организовати

јавну расправу свих српских парламентарних политичких странака о природи и начину спровођења корених реформи у сфери привредног система и социјалне политике. Аргументима и чињеницама, различитим политичким ставовима и мишљењима изнетим у таквој врсти политичког дијалога, стигло би се до најоптималнијих решења за кључне економске проблеме и омогућило функционисање система социјалне заштите, пензијског осигурања и осталих социјалних давања од виталног значаја за наше грађане.

Председнички колегијум Српске радикалне странке истиче да Србија као земља не може очекивати

било какву финансијску помоћ од оних земаља које су учествовале у њеном разарању и уништавању. Обећања појединих домаћих политичара и агресорских влада да ће помоћи обнову Србије су апсолутно лажна, што потврђују и искуства многих азијских и источно-европских земаља. Србија једино може да се узда у сопствене потенцијале, али уз корените, брзе и суштинске реформе у економској и социјалној сфери. Уз много рада, наша земља може изаћи из кризе и може гарантовати социјалну сигурност свим грађанима Србије.

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

ЕКСКЛУЗИВНО

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА КУПОВИНУ НАЈЈЕФТИНИЈИХ ПЛАЦЕВА У СРБИЈИ

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ**

ЈАВНИ КОНКУРС

За доделу парцела у Петровчићу

- Плацеви се уступају уз накнаду од 15 динара по квадратном метру
- Право учешћа имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име оглашавања уплати 50,00 динара на жиро рачун „Земунских новина“ 40805-637-5-6006714
- Пријаве на конкурс достављају се Одељењу за имовинско-правне послове Општине Земун, Трг победе 1, други спрат – соба број 60
- Све информације на телефон 011/198-323 локал 36

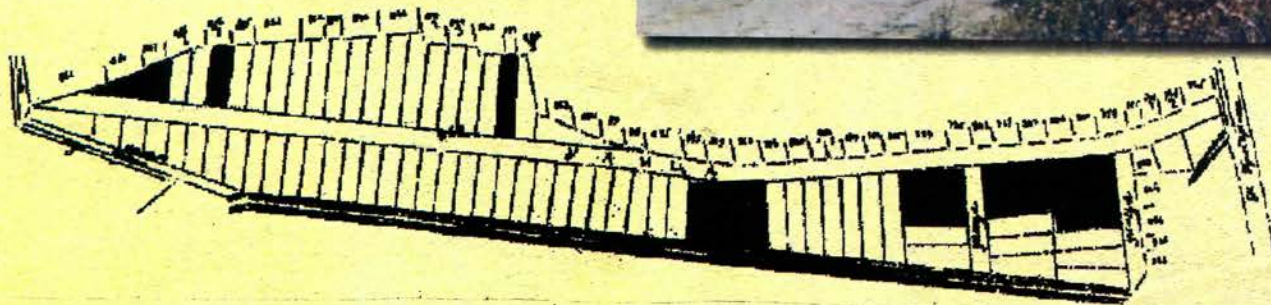
ПЕТРОВЧИЋ

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:

15 din/m²

**ЦЕНЕ ПЛАЦЕВА ВАЖЕ
ДО 31. АВГУСТА 1999. ГОДИНЕ**

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина”, са леве стране пруге Београд-Батајиница, од Добановачког пута до насеља Земун поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 150 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 200 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине”.
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

CENA PLACEVA:
150 din/m²

